

Giới thiệu Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới

Thể loại : huyền huyễn, sắc hiệp, dị giới, quân sự, hài hước, 18+

Nhân vật chính của ta bị bệnh mà chết, không hiểu sao lại trọng sinh đến dị giới. Ở nơi này hắn nhớ lại cuộc đời mình, hối hận về nhân sinh kiếp trước, hắn ao ước có thể trở về nơi chôn nhau cắt rốn, nơi mình được sinh ra và lớn lên - Địa Cầu. Niềm ao ước muốn trở lại của hắn mạnh mẽ đến nỗi nó trở thành động lực mạnh mẽ nhất của hắn, san bằng tất cả những chướng ngại, gấp thần giết thần, gấp phật giết phật, rung chuyển dị giới.

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Cái chết cũng là lúc bắt đầu

Mở Đầu:

Hắn Tên Là Tuấn Anh. Sinh Ra Và Lớn Lên Trong Một Gia Đình Tầm Thường. Hắn Là Con Út Và Hay Bệnh. Nên Được Gia Đình Yêu Thương. Và Được Bao Bọc. Nên Cho Tới Khi 25 Tuổi Vẫn Không Phải Sống Riêng Và Kiếm Công An Việc Làm. Chỉ Cần Sống Cùng Cha Mẹ. Thích Làm Thì Làm. Không Thì Ở Nhà Đi Chơi. Cha Của Hắn Đã Từng Là Một Quân Nhân Hàng Hiệu. Tuy Không Còn Phục Vụ Trong Quân Đội nữa. Nhưng Vẫn Không Mất Đi Sự Sắc Bén Của Một Lưỡi Dao. Khi Bị Cắm Ở Trong Vò. Còn Mẹ Của Hắn Là Một Nữ Nhân Bình Thường Trong Một Gia Đình Có Truyền Thống Làm Thuốc. Nếu Tính Theo Gia Thế Lúc Bấy Giờ Thì Cũng Tính Là Ngang Bằng Với Gia Đình Của Cha Hắn Bấy Giờ. Ông Đi Nghĩa Vụ Hoàn Thành Kháng Chiến Chống Mỹ. Rồi Campuchia. Rồi Xuất Ngũ Về Nhà Rồi Có Anh Em Chúng Tôi. Hắn Là Con Thứ 5 Trong Gia Đình. Những Anh Chị Hắn Kết Hôn Và Có Công Việc Từ Tế. Còn Hắn Thì Là Con Út Trong Gia Đình. Còn Bệnh Từ Bé. Nên Mọi Người Trong Gia Đình Cũng Chẳng Đòi Hỏi Gì Từ Hắn Cả. Hắn Thấy Vậy Nên Tạo Ra Tính Ỗ Lại. Cha Nói Mẹ Khuyên Báo. Hắn Cũng Chẳng Để Trong Lòng. Dù Có Nghe Tai Này. Rồi Cũng Rớt Ra Tai Kia Á. Tuy Cha Hắn Nghiêm Ngặt. Hay Uống Rượu Rượu và Hay Kể Chuyện Thời Lính Cho Hắn Nghe. Có Đôi Lần Hắn Hỏi Cha Đi Lính Như Vậy Cha Có Giết Được Nhiều Giác Không. Có Thì Cha Kể Đi. Cha Hắn Nghe Thấy Thế. Thì Chỉ Trầm Lặng Một Hồi Lâu. Trong Ánh Mắt Hiện Ra Tang Thương. Cùng Sự Thống Khổ. Mọi Lần Hắn Hỏi Thì Cha Hắn Đều Như Thế. Và Rồi Thời Gian Cũng Trôi Qua. Hắn Cứ Nghĩ Mọi Chuyện Êm Đềm. Thì Cái Tivi Mà Nhà Vẫn Dừng Để Xem Thời Sự Hiện Lên Thông Tin Phát Sinh. Về Một Cuộc Giao Tranh Biên Giới Của Vietnam. Thế Là Hắn Ăn Một Vế Đi Nghĩa Vụ Miễn Phí. Nhờ Có Sự Giáo Hoạt Của Hắn. Và Từ Bé Được Người Cha Là Lính Đặc Nhiệm. Huấn luyện Từ Bé. Tuy Sức Khỏe Không Được Bền Vững. Nhưng Cũng Không Thua Gì Một Người Khỏe Mạnh. Ngoại Trừ Việc Phải Thường Xuyên Uống Thuốc. Với Cái Lý Lịch Của Cha Hắn Được Lưu Trong Quân. Mà Hắn Không Được Biết. Dù Không có Trình Độ Bao Nhiêu. Dù Vậy Hắn Vẫn Được Ưu Tiên Vô Đội Đặc Nhiệm Như Của Cha Hắn Ngày Xưa. Với Sự Giáo Dục Từ Bé Của Cha Hắn. Nên Hắn Hoàn Toàn Làm Tốt Mọi Nhiệm Vụ Mà Cấp Trên Giao Phó. Và Dần Dần Hắn Cũng Trưởng Thành. Hắn Gom Góp Những Đồng Lương Lính Của Mình. Hắn muốn Giúp Đỡ Cha Mẹ Của Mình Để Có Cuộc Sống Tốt Hơn Trước Đây Nên Hắn Tận Lực Kiếm Tiền Trong Quân Đội. Để Bù Bù Đắp Những Tháng Ngày Ngày Càn Quấy Của Mình. Làm Đủ Mọi Việc. Rồi Một Ngày Hắn Nhận Được Tin Báo Gia Đình Của Hắn Đi Thăm Bà Con. Bị Tai Nạn. Tất Cả Mọi Điều... Sau Khi Nhận Được Tin Hắn. Mới Cảm Nhận Được Gia Đình Đối Với Hắn Quan Trọng Như Thế Nào. Tâm Của Hắn Ngủi Lạnh. Chán Gét Súng Ống Và Huân Chương. Hắn Chỉ Muốn Một Bữa Com Đạm Bạc Bên Gia Đình. Hắn Muốn Cưới Vợ Sinh Con. Kiếm Cháu Cho Bỏ Mẹ Hắn Bé. Và Hắn Cũng Quên Luôn Mọi Tình Đầu Đây ắp Sự Dối Trá. Quên Luôn Người Bạn mà hắn xem là Anh Em Ruột Thịt. Đã lừa Hắn hết Tiền Bạc Rồi Cướp Luôn Người Nữ Nhân Mà Hắn Yêu Nhất. Nàng Nói Yêu Hắn. Không Cho Hắn Hôn Vì Để Dành Tới Ngày... Sẽ Làm Nữ Nhân Của Hắn. Sống Chết Vì Hắn Nhưng Lại Lên Đường Với Thằng Khác. Lại Còn Lừa Sạch Tiền Của Hắn. Hắn Xin Nhập Ngũ Để Quên Đi Tất Cả. Bây Giờ Hắn Xin Làm Nhiệm Vụ Cuối Cùng Rồi. Viết Đơn Xuất Ngũ. Ai Ngờ Được Nhiệm Vụ Cuối Cùng Của Hắn Lại Tiêu Giệt. Một băng đảng Buồn Người Và Ma Túy. Trong Lúc Hoàn Toàn Chuẩn Bị Xong Thì Một Con Đau Đầu Xuất Hiện. Làm Hắn Choáng Váng. Hắn Đã Gục Ngã. Và Không Thể Đứng Giậy. Lần Đầu Tiên Trong Đời. Và Khi Hắn Tỉnh Lại. Hắn Nhìn Thấy Xung Quanh Mình Toàn Là Màu Trắng. Thấy Người Đầy những Ông Nước Truyền Dịch. Hắn Không Phải Hỏi Cũng Biết Đây Là Đầu. Phải Đó Là Bệnh Viện Quân Y. Khi Khám Rõ Bệnh Tình Hắn Biết Mình Bị U não. Nhưng Con Đau Đầu Trước Đây. Thì Hắn Nghĩ Đây Là Áp Lực Quá Nén Cứ (PANADOL EXTRA) Mà Tiến Thôi. Nên cũng Chẳng Để Tâm Làm Gì. Giờ Thì Khi Biết Được Hắn Đau Đầu. Không Phải Thề Xác Mà Là Linh Hồn Bao Nhiêu Dự Định. Tan Biến Thành Bọt Biển. Hắn Biết Mình Không Còn Bao Nhiêu Thời Gian nữa. Hắn quyết Định Dứt Im Lặng Với Gia Đình. Quyết Sống Thoải mái Với Những Ngày Còn Lại. Hắn Xin Quân Khu Che Dấu mang Danh Nghi Phep về Nhà. Và Nguyên Vọng Cuối Cùng Của Hắn Là Hiện Các Bộ Phận Cơ Thể Có Thể Dùng Được Cho Người Cần Nó. Hắn Tiếp Tục Sống Vui Vẻ Với Gia Đình. Mà Không Ai Biết Về Bệnh Tình Của Hắn Cả. Hắn Khiến Tất Cả Mọi Người Xung Quanh Vui Vẻ. Giúp Đỡ Những Người Xung Quanh. Và Rồi Vào Một Buổi Sáng Ánh Sáng Tỉnh Mơ Le Lói Vào Căn Phòng. Hắn dơ tay Lên Như Muốn Năm Vào Bàn Tay Bằng Ánh Nắng Mặt trời. Mà hắn Tưởng Tượng. Rồi Bỗng Xuất Hiện Những Hình ảnh Vui Buồn. Từ Bé Được Cha Ôm Vào Lòng. Được mẹ nắm Tay dắt Đèn Trường. Được Anh Trai Cồng Trên Lưng Đi Mua Bánh. Sau Khi Bị Cha đánh Đòn. Rồi hình ảnh Chị Gái ôn Nhu Tắm Cho Mình. Rồi Từng Khoảnh Khắc Vui Buồn Bên Người Con Gái Duy Nhất Mình Yêu Trên thế giới này. Rồi người Bạn Mà Hắn Xem Như Anh Em Ruột Thịt. Rồi Từng Hình Ảnh Vui Buồn Của Hắn. Đồng Loạt Xuất Hiện. Thời Gian Như Ngừng Trôi. Hắn Biết Đây Là Giờ Khắc Của Mình. Rồi Hắn Chợt Nhớ Tới Một Bộ Phim. Nhớ Tới Một Câu. Cái Chết Mới Chỉ Là Sự Khởi Đầu.. Hắn mỉm cười. Và tự nói với mình. Bằng một chất giọng mà chẳng ai có thể Nghe Được.

-Nếu Có Sự Khởi Đầu

-Vậy Thì Ta Sẽ Làm Lại

-Nếu Được Làm Lại từ đầu

-Ta Sẽ Trở Lại Nơi Này

-Và Làm Lại Tất Cả

Và Vào Lúc Hấn Nói Xong Câu Đó. Ánh Mắt Hấn Tối Dần Cơ Thể Bắt Đầu Cứng Lại. Nhiệt Độ Lạnh Dần. Hấn Để Lại Trên Môi Một Nụ Cười mãn nguyện. Và Hấn Đã Trút Hơi Thở Cuối Cùng Trên Thế giới Đây.

-

-

- HẾT CHƯƠNG 1

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thời gian chậm lại

Khi Mọi Thứ Trước Mắt Hấn Tối Dần Đi. Hấn Không Còn Cảm Giác Được Thân Thể Của Mình nữa. Hấn Mỏi Hấn Thả Lỏng Mọi Thứ. Không Biết Thời Gian Đã Trôi Qua Bao lâu. Hấn Từ Từ Mờ Mắt Ra. Ánh Sáng Chợt Loé Lên. Rồi Lại Biến Chỉ Một Tia Sáng Thoi Mà Làm Cho Hấn Cảm Thấy Mắt Của Mình Như Là Bị Người Ta Móc Ra vậy. Những Thứ Hấn Cảm Thấy Bây Giờ La LaLà lạ. Mọi Thứ Trước Mắt Của Hấn Bây Giờ Đang Bất Động

Ánh Mặt trời. Chiều Xuống Nhân Gian. Từng Tia Sáng Quang Máng. Mà Mắt Thường Không Thể Nhìn Thấy Được. Bây Giờ Đang Ở Trước Mắt Của Hấn Từ Từ Rơi Xuống Đất. Làm Hấn Ngạc Nhiên Không Thôi. Hấn Nhìn Xung Quanh Cảnh Vật Vẫn Như vậy. Không Thay Đổi Gì So Với Lúc Hấn Ra Đi. Từng Lùm Cây Ngon Co. Vẫn Như Thế. Nhìn Vào Trong Nhà Thấy Cha Đang Ngồi Uống Trà. Còn Mẹ Thì Đang Nấu Ăn. Nhưng Vấn Đề Là Ở Chỗ Mọi Thứ Hấn Nhìn Thấy Đường Như Rất Chậm Chạp. Hấn Tò Mò Đoán Xem Một Cái Hành Động Của Mẹ. Tồn Thời Gian Bao Nhiêu lâu

1

2

3

4

5

Rồi tôi 760.000 nhịp đếm thì mẹ của hấn mới đẩy cái đĩa xào rau đi được 1cm trên chảo

Không Phải Ta Đang Mơ Đó Chứ. Làm Sao Mà Có Thể Như vậy Được. Ta Đã Chết Rồi Cơ mà. Sau Một Hồi Đấu Tranh Và Gào Thét. Hấn Cũng Bình Tĩnh Lại Được. Rồi Hấn Thử Chạm Vào Vật Xung Quanh. Hấn Chạm Xuyên Qua Mọi Thứ. Kể Cả Người Sống. Hấn Không Để Ý Tới Gia Đình Hay Cái Nhục Thể Mà Hấn Vừa Rời khỏi. Vì Hấn Đã Tìm Được Mọi Cách Để Thử. Nhưng Tất Cả Đều Là Vô Nghĩa. Hấn Đi Lang Thang Trên Đường Phố. Hấn Chán Nản Tới Mức Chẳng Thêm Mờ Mắt. Chẳng Quan Tâm Trước Mặt Là Gì Vì Bây Giờ Hấn Đi Xuyên Qua Tất Cả Mọi Thứ. Ngày ngày. Tháng Tháng Qua Đi. Hấn Cũng Gặp Được Những Người Giống Như Hấn Lang Thang Bất Định. Nhìn Cuộc Sống Nhân Sinh Chậm Chạp. Và Chờ Linh Hồn Tiêu Tán. Hấn Gặp Được Vài Người Thế. Thế Nhưng Họ Chẳng Nói Chẳng Rằng Với Hấn. Dù Hấn Có Làm Điều Gì Đi nữa. Thế Với Cái tính Cổ Chấp này của Hấn. Hấn Chờ Đợi Người Kia Mở Miệng. Nhưng thử mà Hấn chờ Được Chỉ Là Một Vệt Sáng Tư trên Cao Xuống Và Người Kia Biến Mất. Hấn Không biết Thứ Ánh Sáng Đó Là Cái Gì. Nhưng Hấn Tin Rồi Tu từ Sẽ đến Lướt của Mình. Rồi hấn lại đi trên con đường vô định của mình. Cứ thế ngày ngày. Hấn chờ tới thời khắc đó của mình. nhưng không thấy gì hết. Hấn chán nản. Vì ở thể linh hồn. Không cảm thấy đói. Không vui. không buồn. Nhưng linh hồn thì mệt mỏi rã rượi. Nhưng không thể ngủ Được vì hấn không làm được điều đó. Hấn liền nghĩ trong đầu sao không làm vài thứ giết thời gian nhỉ. Thế là hấn đi khắp mọi nơi quây đủ thứ. Và hấn nhận ra một điều không phải tất cả mọi thứ đều không chạm vào được. Hấn chỉ không chạm vào những thứ được làm tự động hoá. Còn những thứ mà được làm thủ công bằng tay. Thì hấn có thể chạm vào. Thậm chí là nhìn thấy được nó chế tác như thế nào. Và cảm xúc và Ý nghĩ lúc đó của người làm ra nó. Khi hấn nhận ra điều đó hấn khoái trá không thôi. Hấn lần đầu tiên có cảm xúc vui vẻ từ khi chết chuyển sang thể linh hồn. vì linh hồn không vui không buồn. Chỉ như đám khói. Gió thổi thì tan. Giờ hấn cười. Chân chính cười sáng khoái. Không biết từ bao giờ. Hấn Cười lớn

-Ha Ha Hạ

- Lão Tử Chết Rồi Mà Vẫn Không Tiêu Tán. Cho Dù Tiêu Tán Ta Cũng Phải Hưởng Hết Nhân Sinh. Đọc hết mọi thứ từ thế giới này. tìm hiểu những thứ mà khi ta sống không có thời gian và kiến thức để học. vậy bây giờ ta sẽ học lại. Những gì ta chưa biết sẽ phải làm cho biết. Ta là linh Hồn. Không ai thấy được ta. Không cảm nhận được ta. nhưng ta sẽ hưởng thụ thế giới này theo cách riêng của ta hahahaha

- Chẳng Bao Nhiêu lâu

- Hấn đã đọc tất cả sách. Chạm vào tất cả mọi thứ hấn thấy kể cả người trên đường chỉ để tìm được những thứ gọi là cảm xúc. Và ký ức của người làm ra nó cách nó hoạt động. Cứ như vậy. Ngày ngày qua đi. Hấn y như con nghiện bị phê thuốc. Càng ăn càng thêm càng hít càng mê. Hấn rơi vào trạng thái khao khát kiến thức. Sách đọc hết rồi lại tìm đồ vật. Từng cái bàn cờ từng cái bàn cái ghế. Rồi từng khẩu súng. Từng viên đạn. Từng chiếc xe. Rồi tới nhưng nơi được cho là bí mật. Nhất trên thế giới. Chỉ để tìm được kiến thức. Thứ mà hấn khao khát. Rồi một Rồi ngày hấn nhìn thấy tận mắt tại tại Trung tam

ngheien cứu dưới lòng đất tuy không biết sao lại bỏ hoang. Hắn phát hiện ra một cái Cổ Đồ Được ẩu ẩn trong một tảng đá. Hắn liền xem coi bên trong là cái gì. Một điều bất ngờ rằng. Nó được ghi lại cách đây vài chục vạn năm. Nó ghi lại về một đế chế được chôn sâu dưới tâm trái đất. Còn miếng bản đồ này là một mảnh của một thành phố ngầm ở dưới đó. Do một vụ phun trào núi lửa. Khiến cho cục đá (bản đồ) này trào lên mặt đất. Còn vì sao viên ngheien cứu này bỏ hoang thì lại không biết. Hắn chỉ nhìn thấy những ký ức của vật hắn chạm vào. Nhưng không phải tất cả. Thế là khi hắn nhìn thấy đường đi tới cái thành phố dưới lòng đất này hắn liền cao hứng không thôi. Vậy thì Bây giờ Bắt đầu một cuộc phurư lưu mới....

- Hết chương 2

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Trọng sinh và trở lại

Lúc Nay Tại Một Hẻm Núi Tồi Tam Không Nhìn Thấy Đường. Lâu Lâu Còn Vang Lên Vài Tiếng Ma Thú Kêu Gào

- Uu ú ú ú

- Ở dưới khe sâu có một con suối chảy róc rách! Bên cạnh thân ảnh là một cậu thiếu niên khoảng 12 tuổi. Trên thân quần đầy vài. Mà người ở đại lục này dùng để băng bó vết thương. Nếu có người ở gần đây nếu lại gần và nhìn vào cơ thể của cậu bé này!

- Thì có thể nhìn thấy vô số vết thương không biết là từ bao giờ đã lành nhưng vết sẹo đó rất nhiều. Chỉ cần nhìn vào cũng đủ khiến người ta sợ hãi! Vì sao đứa trẻ mới 12 13 tuổi này làm sao lại có nhiều vết thương chồng chất như vậy được. Nếu đây là một người lính của một đế quốc bị bắt và tra tấn nhiều năm rồi bị vứt ở đây thì còn có thể xem là hợp lý!

- Sau nửa ngày không có động tĩnh gì! Cậu bé đó từ từ mở mắt ra. Trên mặt cậu cũng quần đầy băng vãi. Nhưng cậu chỉ còn một con mắt trái. Là mở ra được còn con mắt kia làm sao không mở ra được thì không ai biết!

- Vào lúc này ánh mắt và thân hình cậu bé thoáng động..rồi mở miệng ra nói với một chất giọng khan khản. Và một thứ ngôn ngữ mà chẳng ai trên lục địa này có thể nghe và hiểu được!

- -Con mẹ nó ta sống lại rồi!

-- Lão Tử không chết!

--Hahaha

Rồi hắn liền phun ra phun một ngụm máu tươi.! Hắn chửi rủa trong lòng.

Chuyện Quái gì đang xảy ra ở đây??

- Ôi cái định mệnh! Sao mình lại ở nơi Khi Ho /Cò Gáy này??
- Theo Đúng Như mình tính toán thì sau khi đi qua (Linh Hồn Chi Môn) của tên biến Thái kia phải được trọng sinh một cách đoàng hoàng chứ??
- Con mẹ nó sao lại thế này. Ta thật sự muốn khóc a. (T.T)
- Sau Khi Tìm Được Phiến cổ bản đồ đó. Mắt sức chín Trâu hai Hổ mới tới được nơi. Lại bị cái linh hồn thăng Biến Thái Tự Xưng là chủ Thành phố đó! Truy sát đòi thôn phệ linh hồn của mình để trùng sinh!
- Sau khi bị hắn Tôm được. Dựa vào một ít hơi tàn cuối cùng! Để cùng đồng quy vu tận với thằng khốn nạn đó. Lao thẳng vào cái thông đạo không gian. Được tên điên đó bố trí để trở về nhà.(Sau này mới biết)
- Sau khi lao vào thông đạo. Kéo thêm tên Biến Thái kia! Bên trong tràn ngập lôi điện sau một hồi bị lôi điện đánh cho quần rầu. Thì tên kia do đã chết từ rất lâu chỉ còn vài sợi linh hồn kết nối lại để đi thôn phệ linh hồn mới để kéo dài hơi tàn đến bây giờ!
- Ai ngờ được tên này sướng quá thành quen. Lại khinh thường mình bị lậ thuyên trong Mương. Bị lôi vào cái thông đạo đó khi linh hồn không đủ. Thế là bị sét đánh cho banh xác. Còn mình thì lại được hưởng lãi. Bao nhiêu năm thôn phệ linh hồn kẻ khác! Rồi làm lời cho một tên gà mờ như mình. Khuyến mãi luôn kiến thức về. (. Luyện khí Sư.Luyện Dược Sư. Và Trận Pháp Sư! Và Luyện Kim Thuật Sư!) sau bao nhiêu năm nghiên cứu. Lại về tay mình.

*Sau một thời gian tự sướng linh hồn của nhân vật chính của chúng ta trở lại!

-Hắn liền thổ huyết lần thứ 2

Lần này không phải vì hoạt động quá mạnh mà là tức tới thổ huyết =_!=!

**

Con Mẹ Nó Chứ! Khốn nạnnnnn!

Vất Và lăm mới thoát được cái thằng bệnh hoạn kia. Giờ phục sinh vào một thân thể yếu đuối tay chân có 4 cái gãy mẹ 3 món

Mất thì có 2! Riêng tao chỉ có 1!

*Thế này là thế đéo nào!

Tao muốn khóc a!

Khóc thật nhiều (T_T) tao muốn được trung tâm sản xuất bảo hành a!! Hoặc là đổi máy cũ lấy máy mới a! (= _=)

*Sau Một hồi phát tiết sự uỷ khuất trong lòng! Đôi mắt của hần trở nên bình tĩnh lại!

Và Trở Nên Âm Trầm Cực Điểm!

Hần Từ Từ Tiếp Thụ Thân Thể Đây!

Hần hoặc có thể nói là cái thân thể này hần đang sử dụng!

**

Tên Là: Long Hạo Vũ

Năm nay: 13 Tuổi

Con trai Của Gia Chủ. Và Chính Phu Nhân

Phượng Hoàng Gia Tộc

Nghĩ tới đây nhân vật chính của chúng ta thờ dài không thôi. Cha mẹ không nhận thì Thôi. Còn ngay cả cái tên cũng được một người khác đặt cho! Haizzzz

Gia Chủ Phượng Hoàng Gia Tộc. Là một trong 10 Đại Cường giả của. Hắc Kim Đế Quốc!

Phượng Hoàng Gia Tộc cũng là Một trong năm Gia tộc đứng đầu của Hắc Kim

Năm Đại Gia Tộc Sắp Xếp Theo

Đầu Tiên: La Gia

Thứ Hai: Triệu Gia

Thứ Ba: Vương Gia

Thứ Tư: Phượng Gia

Thứ Năm: Chu Gia

Còn cụ thể hơn thì cái thân thể này không biết được. Vì hần chỉ là một tên người hầu trong nhà. Nghĩ tới đây hần liền thờ dài không thôi.

Tên Long Hạo Vũ này Được một người hầu nuôi lớn. Hần bị cha mẹ ghê lạnh. Vì hần trong người không có huyết mạch của Phượng Hoàng Gia. Người của Phượng Hoàng gia tộc. Có dấu khí Bẩm Sinh Có hình Phượng Hoàng. Hoặc ma pháp cũng là lửa niết bàn giống như quang hệ ma pháp giúp phục hồi. Mà còn mạnh hơn quang hệ. Quang hệ giúp người thi phóng chữa vết thương ngoài da. Còn lửa niết bàn giúp khôi phục cả. Bên trong đặc biệt là linh hồn. một điều khiến cho niết bàn hoá của Phượng Hoàng gia tộc đáng giá nữa là nếu là luyện được sư. Thì tỉ lệ đan được tinh thuần và thành công cao hơn 3 thành. Điều này khiến cho mỗi luyện được sư của Phượng Hoàng Gia Tộc đáng giá hơn luyện được sư bình thường rất nhiều! Dù là cho rằng luyện được sư rất hiếm tỉ lệ 10.000 người mới có 1 còn trận Pháp sư. Phù sư! Luyện khí Sư thì còn khó hơn nữa

Đầu Tiên: Để Trở Thành Luyện Được Sư!

Thứ nhất: Phải Có Hoà Hệ Tinh Thuần 70% Trở Lên Càng Cao Thì Tỉ Lệ Tiến Giai Phẩm Càng Lớn

Thứ Hai: Phải có tinh Thần Lực Cao và Tinh Thuần Hơn Bình Thường. Nếu muốn kiểm tra thì tới đan điện hoặc cảm linh hồn thạch kiểm tra. Linh hồn càng sáng thì chất lượng càng cao. Linh hồn mà có màu thì càng tốt! Linh hồn chia theo màu để phân biệt nguyên tố. Giúp cho các cường giả khác hệ hấp thu đan được tốt hơn. Ví Dụ Như một cường giả có Pháp khí hệ thủy hấp thu đan được được luyện được sư có được hồn màu xanh nước biển sẽ giúp cho người phục dụng đan được được tăng gấp đôi khả năng hấp thu và còn được hấp thu thêm Pháplinh khí mà người luyện được hấp thu năng lượng thiên địa truyền vào trong đan được. Vừa trị thương vừa tu luyện. Cho đó tất cả luyện được sư không chỉ trên Hắc Kim Đế Quốc. Mà toàn đại lục đều xem như quốc bảo

_**

Hết Chương 3

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4: Tìm đường sống trong chỗ chết (1)

Sau một lúc để ổn định tại tâm tình,hắn bắt đầu suy nghĩ nghiêm túc về thế giới này! Và bản thân và tương lai của mình!

-Thứ nhất: cái thân thể này quá yếu! Không làm gì cứ ở đây. May mắn không bị dã thú ăn thịt thì cũng sẽ chết đói ở đây! Không chết đói thì cũng chết vì vết thương trên người, nếu không chữa trị cũng phải đi bán máu! "_____!"

-Thứ 2: Mình không phải đoạt xá thân thể để hồi sinh! Mà là mình được đầu thai làm người,nhưng không biết vì một lý do nào đó, mà cái thân thể này không nhớ được ký ức trước khi mình là ai ở địa cầu!

Và chỉ khi rơi vào tình trạng này. Bị người ta ám toán. Não ngừng hoạt động một khoảng thời gian. Nên nhân cách thứ hai là mình được hoạt động trở lại. Nhưng ký ức từ bé của cái thân thể này đều nhớ kỹ từng tí. Nên không thể cho là đoạt xá được!

"Tuy mình là con trai của gia chủ Phụng Gia(Phụng Hoàng Gia Tộc) nhưng từ trước tới giờ mình chưa nhận được cái gì từ họ cả, họ không xem mình là con vì từ khi sinh ra, đã bị bà đỡ được đại trưởng lão chỉ thị hạ thủ khiến cho huyết mạch của mình không trùng với cha và mẹ,với vài thủ đoạn tiểu xảo, trích máu nhận thân. Trộm long tráo phụng. Rồi hắn đưa con của hắn mới sinh với người khác bên ngoài vô,Rồi tạo vài bằng chứng giả,vài kẻ chết thay! Kế của hắn, làm cho ai cũng tin. Mình là kẻ được đánh tráo, để cướp đi những thứ mà con của gia chủ nên có! "Trong Giả Có Thật,Trong Thật Có Giả!"

Kế của hắn thật là cao tay,ngay cả mình hai kiếp làm người cũng phải bội phục!

Nhưng đại trưởng lão lại không biết. Đứa trẻ mà hắn hại lại có hai nhân cách. Một đứa trẻ sơ sinh. Và một tính cách và linh hồn tới từ thế giới khác!

Mọi điều đại trưởng lão làm đều bị hắn nhìn và để ở trong mắt,nhưng hắn lại không thể nào khiến cho nhân cách thứ nhất nhận biết được những gì hắn nghĩ. Chỉ có thể nhìn nhân cách thứ nhất khống chế thân thể và phát triển theo bình thường! Nhờ có bị thiếu chủ Phụng Gia (Phụng Ân) " Con của Đại Trưởng Lão) ám toán nên hai linh hồn,hai nhân cách hợp lại làm một nên giờ mình mới được phục sinh "Hoàn Thiện Nhất"

Nhưng cái giá để có được sự hoàn thiện linh hồn bây giờ là 3 người hầu chiều cổ cho mình từ nhỏ, trong đó có người đã đặt tên cho thân xác của mình ở thế giới này là Long Hạo Vũ. Người mà mình tôn kính nhất dạy mình cách sinh tồn trong Phụng Gia. Và cho mình cảm giác đầu là.Dạy mình đừng thù hận cha mẹ mình! Chỉ cần sống tốt là được rồi!

" Phụng Ân và Triệu Lô" Thù Cướp Gia. Giết Thầy (Long Lão) Thù 12 Năm Sống Trong Tù Nhục. Thù Người Khiến Mẹ Ta Tự Tay Hủy Di Mất Của Ta.Vì Ta Không Phục (Phụng Ân) Hắn là Con Gia Chủ, Nên Hắn Giả Vờ Bị Ta Đánh Đòi Giết Hắn.

Hắn liền khóc lóc với mẫu thân của hắn và muốn mẹ hắn dúp hắn báo thù! Thế là hắn bị chính mẹ ruột của mình cùng lũ gia nhân đánh đập một cách dã man,Trong lúc bị hành hạ. Hắn nhìn thấy Phụng Ân đang thích thú nhìn xem hắn bị hành hạ hắn chỉ biết oán độc nhìn Phụng Ân. Nào Ngờ Lại bị mẹ của chính hắn nhìn thấy. Bà liền nói những lời tới hôm nay mà hắn vẫn còn nhớ vang vang bên tai! " Cái Thứ Súc Sinh Cũng Không Bằng Kia. Từ Bé Đã Muốn Cướp Vị Trí Của Con Trai Ta,Ta Không Giết Người Đã Là May Mắn. Giờ Lại Còn Muốn Giết Con Ta.Lại Dám Nhìn Con Ta Bằng Ánh Mắt Đó. Ta Không Tự Tay Móc Mắt Người Ra Không Được " Thế Bà Tư Khiến Đứa Con Mà Bà Sinh Ra Chỉ Một Mất!

Thứ 3:Thù với hai cha con đại trưởng lão,thì phải tính toán. (Lãi Mẹ Đè Lãi Con+ Cộng Vô Tiền Gốc Luôn Mới Được)

Còn Cha Mẹ của hắn ở Thế Giới này (Phụng Gia)

Không thêm tính toán. Người không biết,không có tội,người hành hạ móc mắt ta,coi như ta làm con không ngoan bị người trách phạt vậy. Nếu người không phải cha mẹ của ta,thì cả Phụng gia sẽ bồi táng theo người, nhưng tiếc người lại là cha mẹ ruột của ta, tuy người không tốt với ta, chưa từng cho ta bú mớm,chưa từng nấu cho ta một chén cơm. Chưa từng may cho ta một cái áo. Chưa từng dạy ta điều gì cả. Nhưng ta sẽ không hận người. Không báo thù người. Không đòi hỏi bất cứ thứ gì từ người cả. Ta phải cảm ơn người. Nhờ người mà ta mới có mặt trên thế giới này. Nhờ người mà linh hồn của ta mới hoàn thiện, Và ta sẽ không Bao giờ gọi người là Mẹ. Gọi Trọng phu của người là Cha (vì sao ư? Vì Người Không Xứng!)

Ta có Một Người Cha,ở cái nơi gọi là địa cầu. Ông không tài giỏi như Trọng Phu của người. Ông là người bình thường. Ông hay uống rượu hay la ta với cái tính cách chẳng giống ai. Khiến ta nhiều khi phải đau đầu.

-Mẹ ta ư một nữ nhân bình thường. Không đẹp bằng người. Giỏi ư. Một phần so với người cũng không bằng, nhưng bà lại có tấm lòng bao dung. Nếu ta có không phải là con của bà thì bà cũng không bao giờ đối xử với ta như người vậy, đó là thứ mà người không bao giờ có!

" Từ khi người hủy đi mất ta,ta biết ta và Phụng Gia các người đã chấm dứt quan hệ"

Ta Bây Giờ Tên Là: Long Hạo Vũ

Gọi Tắt: Tiểu Long

"Một Điểm Quan Hệ Với Phụng Gia Các Người Cũng Không Có!

Phượng Già Các Người Sinh Ra Ta!

Ta Sẽ Không Làm Với Các Người Ba Lần

Thứ Nhất: Không Giết Tộc Ngươi!!

(Nhưng Ta Sẽ Không Ngăn Cản Kẻ Khác Giết Tộc Ngươi, Sinh Hay Tử Không Liên Quan Tới Ta, Đều Do Ngươi Tự Chuốc Lấy)

Thứ Hai: Ta Sẽ Không Giết Tộc Nhân Của Ngươi!!

Nếu Tên Nào Muốn Chết, Muốn Tìm Ta Để Thể Hiện! Thì Ta Sẽ Rất Vui Về Cho Hắn Đi Bán Muối!!

Thứ Ba: Ta Sẽ Cứu Mạng Hai Vợ Chồng Các Ngươi Ba Lần! Hoặc Là Ba Điều Kiện. Kể Cả Việc Tha Mạng Cho Con Trai Ngươi (Phượng Ân)"

KẾTCHƯƠNG 4

-T

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Tìm đường sống trong chỗ chết (2)

Đang ngẩn ngơ trong dòng suy nghĩ, thì một cơn đau nhói tới tận tim ở bên lồng ngực trái làm hắn thanh tỉnh thêm vài phần, hắn vội nhìn xuống chỗ mà cơn đau phát ra! Hắn choáng váng phát hiện ra!

"Cái gì ở đây, nó trèo lên người mình từ lúc nào, sao nó lại đâm vào tim mình được sao mình bị đâm vào mà vẫn còn sống? "

-Hắn hét to!

"Ngươi Là Cái Thứ Gì? Sao Lại Ở Trên Người Của Ta?"

Cái thứ trên ngực trái của A Long, cao khoảng 30cm, Thân hình y như người, có tay và chân, thân màu đen tuyền, nó không có tóc như người, nhưng trên cái đầu nhỏ trên cái thân chỉ dài khoảng 30cm của nó, có một chùm lá chính xác hơn là lá cây đại diện cho tóc, còn hai cái thứ ở dưới giống như chân người đó đang gắng sức đập vào lồng ngực trái của A-Long. Như muốn chun vào cắm rễ trong lồng ngực của A-Long, điều này khiến hắn không khỏi đổ mồ hôi lạnh không thôi!

"Đúng lúc đó, có một tiếng cười quái dị bên tai của A-Long"

"Khàn Khặc, Hấp Huyết Thụ Ma, Khằng Khặc, Trời Giúp Ta, 12 Cái Rễ Của Hấp Huyết Thụ Ma, Quả Là Trời Giúp Ta, Khằng Khặc, Lại Còn Được Máu Huyết Phượng Hoàng Tinh Thuần Ôn Dưỡng, Chỉ Cần Kết Nối Với 12 Cái Rễ Hấp Huyết Ma Thụ Trong Tim Của Tên Nhân Loại Này, Thì Bất Từ Ma Sấm Ta Đây, Ôn Dưỡng Và Tu Luyện Thêm Trăm Năm Nữa, Ta Có Thể Rời Khỏi Nơi Quỷ Quái Này Được Rồi, Khằng Khặc"

-Lúc này A-Long, thoáng chét lạng người khi nghe được cái tiếng (Hấp Huyết Ma Thụ - Trong Tim - 12 cái Rễ) Giờ hắn mới hiểu được vì sao từ bé, huyết mạch không giống cha mẹ, y như người thường, vì sao lúc 6 Tuổi không thể bắt đầu tu luyện, và cảm nhận Thiên Địa Linh Khí, Mỗi Lần cố gắng thì tim mình lại như người ta bóp vỡ cả vậy!

"Triệu Lô, Lão súc sinh, kiếp này ta không tận diệt. 9 đời nhà lão, ta không phải là Long Hạo Vũ, ngươi có hận ta thì cho ta một cái thống khoái, còn cầm 12 cái rễ vào tim ta, chờ ta lớn, hấp thu đủ máu huyết, lão sẽ moi tim ta, để cho thăng súc sinh kia hấp thụ, để chiếm được huyết mạch của ta, Ta Thề Ta Sẽ Moi Gan Của Lão Ra" Để xem gan của lão to như thế nào!

-Nuôi ta 13 năm để làm đình lộ!

-Trách Không Được!

Lão và Thăng Khốn (Phượng Ân) kia 5 lần 7 lượt, muốn dồn ta vào chỗ chết. Lại còn dùng khổ nhục kế, đi cứu thiếu chủ khỏi tay ta, (Vu Oan) để giết ta một cách chính đáng, nhưng tiếc thay, Lão Thiên Gia có mắt để ta té xuống sông, để ta còn sống và dung hợp ký ức với thân thể này hoàn chỉnh, lão thất phu, khi ta rời khỏi đây, lão và triệu gia của lão sẽ chó gà không yên "

-Lúc này lại thêm một cơn đau nhói nơi lồng ngực nữa lại đến, khiến cho toàn thân của A-Long co giật không ngớt, hắn cắn răng chịu đựng, hắn tự nhủ với lòng

"Phải Chờ, Phải Bình Tĩnh, Sai Một Bước Là Thành Phân Bón Cho Cây Nhân Sâm Kia"

Bình Tĩnh, cắn răng chịu đau đớn sau những lần rề của cây nhân sâm kia kết nối với rễ "Hấp Huyết Ma Thụ" trong ngực mình. Sau nửa ngày chịu bao nhiêu sự giày vò, vào khoảnh khắc tinh thần lực của A-Long truyền đến tiếng cười quái dị của cây Nhân Sâm kia!

"Khằng khặc, cuối cùng cũng xong, ta sắp có thể rời khỏi nơi này rồi!"

Tiếng cười chưa dứt thì, A-Long dùng hết sức lực toàn thân, sử dụng cánh tay phải chưa bị gãy của hắn, túm thật mạnh kéo cây nhân sâm và cả bộ 12 cái rễ cây trong ngực, được Ma Sâm kết nối làm rễ, dùng hết sức kéo một cái tất cả cùng ra luôn một thể!

Lúc này Ma Sâm hoảng loạn, nhìn về phía A-Long, với vẻ đầy hoảng sợ!

"Sao cái tên nhân loại này còn có thể phản kháng, không phải hắn gần chết rồi sao?"

A-Long nghe thấy vậy! Liền chửi một câu

"Chết cái cmm ấy!"

Mày muốn tao làm phân bón cho mày, thì mày phải chấp nhận trả giá, mày muốn ăn tao, giờ tới lượt tao ăn thịt mày!

- A-Long như một con thú hoang sổ chuồng, lao vào Ma Sâm đang nằm dưới đất cách đó không xa, điên cuồng cắn xé. Mặc cho Ma Sâm có dùng tinh thần lực truyền vào đại não của A-Long như thế nào đi chăng nữa!

- Ma Sâm càng kêu thì như thêm dầu vào lửa, hắn càng điên rồ hơn nữa!

- Hắn vừa ăn vừa ngấu nghiến thật kỳ lưỡng, để phát tiết mối hận trong lòng mình, và cũng để đảm bảo rằng Ma Sâm không sống lại trong bụng của hắn!

- Sau một hồi lâu, Ma Sâm chỉ còn mỗi vài cái rễ kết nối với Hấp Huyết Ma Thụ Rễ và còn một chút phần đầu của Ma Sâm, Khuôn mặt trên củ Ma Sâm này đã chết, không thể chết hơn được nữa, nhưng với tính cách, "'cẩn thận dùng thuyền có thể dùng ngàn năm"' của hắn thì hắn cũng chẳng ngu tới mức nuốt hết vào bụng, nó đã thành tinh, biết nói, (Tinh Thần Ngữ) ta chẳng vì ham mê, mà ôm hận, ai mà biết nuốt vào nó sẽ như thế nào trong bụng mình,!

- Một lúc sau, lúc này A-Long đang ngồi nghỉ ngơi, sau một hồi những chuyện xảy ra, thì người đàn ông, có bằng thép cũng chẳng thể đứng nổi, huống chi A-Long lúc này đang tàn phế!

- Bỗng đại não của A-Long Oong lên một cái, cơ thể lúc nóng lúc lạnh, từng đường mạch máu như bị thiêu đốt, máu như bị đông lại, từng khớp xương trên người như bị bẻ nát từng tí từng tí một, một cảm giác đau đớn khó tả tới tận linh hồn, mà từ trước đây, tới tận bây giờ, những cơn đau đầu, khi bệnh nào kiếp trước tái phát, cũng không thể sánh bằng, hắn đau đến nỗi dùng tay dầm lên đầu cũng không có cảm giác, bây giờ những vết thương trên người, nhưng cái xương bị gãy lúc trước nếu mà có thể truyền tới cũng là một thứ xa xỉ. Cực kỳ xa xỉ đối với hắn!

- Sau một lúc đau đớn, hắn cảm giác khó chịu, sắp vượt ra ngoài sự chịu đựng của hắn rồi. Tim của hắn như muốn nổ tung, máu của hắn như muốn đóng băng, từng mạch máu như bị nấu sôi lên, các khớp xương như bị nghiền nát, hắn liền nghĩ ra một cái sự điên rồ!

- Hắn lao mình xuống nước, mong là có thể giảm bớt nỗi đau này. Hắn quả nhiên đã đúng khi nhảy xuống nước để giảm đau, nhưng cũng là sai lầm cực điểm của hắn, hắn nhảy quá xa, nước quá sâu và hắn đang chìm xuống nước! Giờ thì thêm không thể thở được. Hắn đang chìm xuống, càng lúc càng sâu, phổi của hắn càng ngày càng phải chịu áp lực, hắn bây giờ đang bị kẹt bị giam trong chính thân xác của chính mình! "___"

- KETCHUONG

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Tìm đường sống trong chỗ chết (3)

Hắn đang chìm xuống từ từ, từng giây từng phút với A-Long bây giờ như đang ở trong địa ngục!

"Ta Không Thể Chết!"

-Đại thù chưa báo, Sống cả hai đời, vẫn còn là xử nam, tuy mình vài năm đi Nghĩa Vụ, thấy đủ mọi chuyện, nhưng mình vẫn không muốn chạm vào nữ nhân (vì bị người yêu lừa dối) "mẹ nó chứ thật là phí đời trai!"

Có được ký ức của tên biến thái kia! "Nào là Luyện Dược Sư, Luyện Khí Sư, Ma Pháp Sư, Luyện Kim Thuật Sư, Kiếm Sư, Trận Pháp Sư, Rồi Đủ kỹ năng đường chiến, Song Tu Công Pháp, Thái Âm Bổ Dương" Giờ thì lại chuẩn bị chết chìm trong nước! "...!"

"Con Mẹ Nó Thật Là Không Cam Mà!"

Mà quên mất! Hình Như Trong ký ức của tên kia có cái công Pháp "Hỗn Động Thân Quyết"

- Để tu luyện công Pháp này phải có?

- Có Hỗn Động Thân Thể! (Thân Thể Có Nhiều Nguyên Tố)

"Minh là phé vật nhiều năm, linh khí như thế nào còn chẳng biết, lấy đâu ra hỗn động thân thể!"

- Hỗn Động Thân Cách!

" Là một cục đá nhiều màu, có thể chứa đựng, thiên địa linh khí, có thể dung nhập với linh hồn, làm vật chứa cho linh hồn không bị tiêu tán, và khi chủ nhân của hỗn động thân cách, trú ngụ vào thì không ai có thể đoạt xá, hoặc gây bất kỳ thương tổn vào linh hồn của người sở hữu, nếu ai muốn đánh chủ ý vào, thì sẽ bị tất cả nguyên tố trong (Hỗn Động Thân Cách) hủy diệt và thôn phệ!

-Nghĩ tới đây A-Long không khỏi cười thầm!

"Hỗn Động Thân Cách, không phải lúc cùng tên kia lao vào linh hồn chi môn, linh hồn của hắn vỡ nát, và Hỗn Động Thân Cách đó đã nhận mình làm chủ và hoà nhập với linh hồn của mình làm một rồi sao?"

- Thứ 2 phải khai mở Tất cả kinh mạch trong cơ thể," Mẹ nó chứ! Nói khai mở là khai sao?, từ bé phải ăn thiên tài địa bảo, giúp kinh mạch dẻo dai, đan điền mở rộng, máu huyết tinh thuần ít tạp chất! / Lại còn phải nhờ người có Pháp lực cao, dùng năng lượng tinh thuần nhất. Giúp khai thông tất cả kinh mạch!

- Nghĩ tới đây A-Long cười khổ không thôi!

- Một thằng người hầu như mình, com chẳng đủ no, áo chẳng đủ mặc, kiếm được bữa com no đủ khó, ngày không bị đánh đập vài lần thì đã tạ ơn trời lắm rồi, lấy đâu ra thiên tài địa bảo, Cao nhân giúp đỡ cơ chứ!

- Nghĩ như vậy thôi! Chứ hắn không hề buông bỏ, hắn lầm nhấm trong đầu cách vận hành Hỗn Động Thân Quyết, đánh bài cầu may,, mong cho Hỗn Động Thân Cách giúp được tí gì đó! Nào ngờ lại được tí lực lượng rất nhỏ bắt đầu nhen nhóm lên, từ đốm lửa nhỏ, bắt đầu từ từ cháy lên! Hắn bắt đầu công phá cái kinh mạch đầu tiên, nhờ có ký ức được thôn phệ lúc trước, từng lộ tuyến hắn đều thuộc lòng trong đầu!

- Cái thứ nhất được khai thông, cơ thể bắt đầu có chút ít cảm giác!

- Cái thứ hai được mở ra, hắn cảm giác lại được tay chân của mình!

- Cái thứ ba gần mở ra! Thì bỗng một chuyện khiến hắn suýt ngất!

"Hết mẹ Pháp lực! "....."!

"Hắn chửi lớn trong lòng, con mẹ nó chứ! "Xe chờ nặng lên dốc lại hết xăng "nãy giờ nhảy xuống nước cũng gần 3p rồi. Nếu không làm gì thì chết ngạt! Lại còn chưa tính hai cái kinh mạch mới vừa khai mở ra, nếu không làm gì thì nọ sẽ tự đóng lại thì, "Tích củi ba năm, thiếu trong một giờ"

Huống chi mình sắp chết ngạt tới nơi rồi!

- Hắn vội suy nghĩ, linh Quang khê Động!

- " Không Phải Minh Bị Như Thế Này Là Do Cái Thứ (Ma Sâm) chết chết tiết kia sao? Cơ thể muốn tự bạo! Vì quá nhiều năng lượng sao! "không phải thứ mà mình đang thiếu nhất là năng lượng sao?

-Hắn liền thay đổi, cách vận hành công pháp, thay vì hấp thụ thiên địa linh khí ở bên ngoài (dưới nước) thì chuyển đổi thành luyện hoá năng lượng trong cơ thể!

" Để xem ta không tin không thành công "

Hắn đắc ý cười thầm!

-Hắn quả là thành công! Với nguồn năng lượng dồi dào của (Ma Sâm) hắn bắt đầu khai mở các mạch máu trong cơ thể, cứ mỗi lần tới một đại mạch thì hắn lại đau đớn kịch liệt hắn khai mở hơn 135 kinh mạch, trong vòng 1p đồng hồ. Nghe đủ biết là hắn phải chịu dày vò biết bao nhiêu!

- Phải biết rằng võ giả bình thường thì chỉ có thể khai mở vài cái kinh mạch một lần tiến giai, và mỗi lần đều phải cần rất nhiều năng lượng tích xúc mới có thể khai mạch và tiến giai!

- Thiên tài thì mở được 92 cái!

- 95 cái trở lên là siêu cấp thiên tài! tới bây giờ người mở tới đa cũng chỉ là 98 cái

- Hắn khai mở được 135 kinh mạch nhưng năng lượng trong cơ thể mới chỉ mất có 1/10 còn 9 phần trong đó dù chỉ là một phần, một cử động nhỏ thôi cũng đủ khiến hắn vẫn kiếp bất phục!

- Linh quang chợt loé "

- " Thân thể con người là vô hạn,tà không tin con người chỉ có thể mở ra một nấy kinh mạch "

- Hấn bắt đầu tự ngược đãi chính mình, hấn dùng tinh thần lực. Bẻ đường dẫn lối. Cho các nguồn năng lượng đang chạy loạn trong cơ thể của chính mình! Hấn sắp xếp lại từng tia năng lượng, rồi khiến chúng xoắn lại với nhau như sợi giây cáp,rồi đi công phá tất cả những mạch máu hấn gặp trên đường. Ngay cả những mạch máu nhỏ nhất trong ruột hấn cũng không bỏ qua, hấn chẳng nhớ nổi mình đã làm như thế nào, khai mở được bao nhiêu thứ nữa, quá nhiều quá nhiều rồi. Hấn thấy năng lượng trong cơ thể, mới chỉ tiêu hoá hết thêm 2 Phần nữa còn 7 phần nếu giải quyết không ổn là xong đời!

- Hấn chợt nhận ra! Mình bay giờ không cần thở dưới nước cũng được, không cần phải lo chết ngạt!

- "Nhưng mà không bò lên lên bờ được, không thể cử động"

- Không thể cử động,tay chân và cơ thể bị tàn phế,

- Không giám cử động,động đậy nguồn năng lượng trong người sẽ bất ổn và nổ tung!

- Thế là hấn liền nảy ra một ý định! "Sao mình không dùng số năng lượng dư thừa kia khôi phục cơ thể nhỉ"

- Nghĩ thế liền làm, đầu tiên là lúc phủ ngũ tạng,

- Bộ Phận tiêu hóa bị teo (do thiếu ăn từ nhỏ)

- Gan và Thận bị đập (bị đánh đập quá nặng)

- Phổi bị lủng (bị dao đâm,và va chạm vào vật sắc nhọn)

- Xương khớp Không nát thì cũng gãy vụn!

- Tim thì khỏi nói luôn đi "...."

- Nhìn thấy cơ thể của mình hấn tự hỏi?

- " Làm sao mình vẫn còn sống được? Nếu như ở địa cầu thì! Lên nóc tù từ lâu rồi "

- Dựa theo kinh nghiệm lúc trước hấn từ từ, vận chuyển công pháp,nhẹ nhàng hơn khi lúc khai mạch,từ từ chữa trị và phục hồi,rồi thiêu đốt từng nơi hấn chữa xong,góp củng cố cơ thể và loại bỏ tạp chất ra khỏi cơ thể!

- Ngày thứ 3 kể từ lúc A-Long nhảy xuống nước, đáng lẽ ra chữa trị không lâu như vậy!

- Nhưng mà khi hấn chữa trị cái (đan điền) của hấn thì hấn mới phát hiện ra rằng mình có tới tận một cái sinh đôi, một cái thì trống rỗng bên trong có một cái hư ảo hình Phượng Hoàng,thứ mà người thế giới này gọi là võ hồn còn cái còn lại thì làm vật chứa năng lượng ít tới đáng thương!

- Sau khi nghiên cứu cấu tạo của đan điền của chính mình!

- A-Long hấn không khỏi nghĩ đến một ý tưởng,cực kỳ điên rồ,từ trước tới nay trên đại lục này nghĩ cũng không giám nghĩ huống chi là làm!

- Chế tạo Đan Điền Sinh Đôi "

- Đan điền sinh đôi giúp người sở hữu có thể một lúc tu luyện hai loại công Pháp

- Võ giả Tu Luyện Đấu Khí - Sử dụng Võ hồn gia cường và hoá hình bản thân

- Linh Giả tu luyện tinh thần lực, mượn linh khí trong thiên địa, gia cường bản thân, và công kích linh hồn

- Linh giả thích hợp làm luyện được sư,Phù sư, vì những nghề này rất hao tổn tinh thần lực!

- Ma pháp sư,Tiến hoá từ căn cơ võ giả, có linh hồn mạnh mẽ,có Võ hồn là nguyên tố tự nhiên!hoặc là võ hồn hình thú có thiên phú điều khiển nguyên tố!

- Ma pháp sư, lợi dụng võ hồn có thể điều khiển nguyên tố,dùng nạp vào trong cơ thể và sử dụng,khác với linh giả ở đẳng cấp thấp vì có căn cơ là võ giả nên sức khỏe mạnh hơn các chức nghiệp khác, nên thích hợp làm luyện khí sư. Trận Pháp sư, luyện kim thuật sĩ,

- Võ giả mạnh về Võ Hồn và Biến Thân!

Tích trữ,năng lượng, và tiền giai!

- Linh giả mạnh về lĩnh ngộ thiên địa, mượn thiên địa linh khí để chiến đấu!

Nhưng cơ thể lại cực kỳ yếu đuối, nhưng về sau khi lĩnh ngộ đủ sâu, dòi núi lấp biển là bình thường!

-Ma Pháp Sư, tiến giai từ võ giả những võ giả này, có thể sử dụng võ hồn để biến thân và công kích, cũng có thể dùng ma pháp và tinh thần công kích. Nhưng không tinh thuần như hai chức nghiệp kia,vì song tu hai chức nghiệp khiến cho người ta không thể chuyên tâm vào vật gì cả, thuộc tầng lớp bình thường, cái gì cũng làm được, trừ người có thiên phú trắc tuyệt,và sự nghị lực phi thường, mới có thể tiến cao trong chức nghiệp này được!

Mà chức nghiệp ma pháp sư, được ưa chuộng nhất trong đại lục này, tuy hiếm nhưng nếu có thể trở thành ma pháp sư thì nửa đời còn lại không lo bấp bênh,

-KETCHUONG

-

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Tìm đường sống trong chỗ chết (4)

Sau một hồi suy nghĩ, A-Long liền làm, gom góp tất cả những cái kinh mạch không dùng tới, mảnh và ít, kết nối với 5 đại mạch chủ, nói thì dễ hơn làm, hắn bây giờ phải chọn một cái kinh mạch chính, to và rộng để làm vật chứa để tạo ra nơi để cấu tạo đan điền, rồi hắn tự sử dụng các kinh mạch khác kết nối với mạch chính, và sắp xếp lộ tuyến y như cái đan chính của mình vậy!

- Thất bại "Thất bại,rồi lại thất bại,không biết là bao nhiêu lần rồi hắn bắt đầu bỏ đi ý định " tạo ra đan điền bằng mạch chính và mạch phụ, hắn bây giờ còn điên rồ hơn nữa "

- hắn dùng những phần năng lượng còn vô cùng dồi dào, của Ma Sâm trong cơ thể, dùng tinh thần lực nén ép từng tia năng lượng trong người, kéo dài thành sợi, rồi xoắn lại bắt đầu xông vào đại mạch mà hắn lựa chọn làm đan điền!

- Lúc này mạch chủ đó to dần lên kích thước gấp đôi đan điền của hắn, hắn liền khống chế thật tốt năng lượng, không cho năng lượng khác truyền vào thêm nữa, xong hắn chia một phần tinh thần lực, bắt đầu diễn hoá từng sợi mạch máu,từng nếp gấp y,như đan điền của hắn vậy,lợi dụng năng lượng tái sinh vô tận của Ma Sâm, hắn cưỡng ép, mạch chủ hắn đang diễn hoá tự tái sinh theo những gì hắn muốn,!

- Trời không phụ lòng người, sau bao vất vả, thất bại,và đau đớn, hắn cuối cùng cũng thành công!

- Trong 5 mạch chính hắn tạo ra thêm được một cái đan điền được hắn cho là hoàn hảo nhất, còn 4 cái còn lại hắn để làm kho chứa!

-Một cái để dự trữ Tinh Thần Lực

-Một cái để hắn chứa Đầu khí tinh thuần

-Một cái để chứa ma pháp lực

- Một cái bền và chắc chắn nhất để chứa độc. Và những Pháp lực lạ và không tinh thuần, xâm nhập vào trong cơ thể, giúp tránh bị ám toán

- Còn một cái hoàn hảo nhất thì cứ để đó chờ cơ duyên hoặc hoạn nạn sẽ có lúc dùng tới!

- Khi A-Long hoàn thiện (nguy) đan điền thì hắn cũng chữa thương xong, tay chân đã lành lặn lại, từng vết xương bị gãy vụn liền lành không một chút dấu vết, từng vết sẹo trên người biến mất như chưa từng xuất hiện, lục phủ ngũ tạng trở nên hoàn hảo,và mạnh mẽ!

- Hắn bắt đầu vùng vẫy, khiến mình ngoi lên mặt nước. Tuy thân thể đã hoàn thiện, nhưng không phải là tự bản thân luyện tập và phát triển mà thành,nên rất yếu đuối da bọc xương, chỉ cần một cơn gió thổi qua cũng khiến hắn ngã quỵ!

- Hắn cuối cùng cũng bò được lên bờ, chân tay run rẩy,một cảm giác truyền tới bây giờ, là " đói mình rất đói, mình muốn ăn một cái gì đó, mình phải kiếm đồ ăn "

- Hắn nhìn lên trên bờ thấy dấu vết,của hắn cách đây 3 hôm, nhìn thấy cái đầu và bộ rễ của (Ma Sâm) hắn nhìn thấy 12 cái rễ của Hấp Huyết Thụ Ma, ánh mắt của hắn hiện ra tia sáng lạnh lẽo,như huyền băng vạn năm không tan,khiến nhiệt độ xung quanh lạnh xuống như muốn đông cứng lại!

- 3 Tháng sau!

- Trong một khu rừng tối tăm,một người thiếu niên từ từ đi ra!

- Trên môi nở một nụ cười lạnh, " Triệu Gia -Triệu Lô, Phượng Ân, người hãy chờ ta,chúng ta sẽ có một cuộc chơi rất là vui đó "

- Ha Ha Ha,Đừng chết, trước khi cuộc vui mới chỉ bắt đầu HA HA HA HA!

- Lúc này trời tuy đêm tối! Mây mù kéo tới sấm chớp ùng ùng, như làm chứng cho một ma thần sắp xuất thế vậy!

- Trời bắt đầu đổ cơn mưa nặng hạt!

- Dưới trời mưa to, Sấm lớn, một thân ảnh gầy gò, đang chống đỡ thân mình bằng một cây trường thương, quần áo thì tả tơi, người quần đầy băng, trong ngực áo như chứa một cái gì đó, khuôn mặt thì bị trời đêm che khuất, nhưng chỉ nhìn thấy trên khuôn mặt đó bên trái có một con mắt đang rực lửa bốc cháy. Còn mắt phải thì sáng lên màu xanh lạnh lẽo, Trong màn đêm tĩnh lặng, mọi thứ hắt đi qua như đông cứng lại, sau lưng của hắn xuất hiện hơn 50 bóng đen, nhưng đi không một tiếng động, gió gào thét âm u, khiến cho khung cảnh này trở nên quái dị, nơi hắn đi qua mọi thứ trở nên im lặng, ma thú nhìn thấy hắn run rẩy, phục tùng triều bái không giám cự quấy, như là gặp phải một hồng hoang dị thù vậy!

- Đây không ai khác chính là A-Long!

- Kể từ ngày hôm đó tới giờ đã là ba tháng, hắn vượt qua bao nhiêu thử thách, nhiều lần bỏ qua ranh giới của tử thần!

- Hắn đã sống sót mà rời khỏi khu rừng đó, khu rừng ma người trên đại lục này gọi là (Xương Giả) 1 trong 5 Tử địa trên đại lục này, 1 vạn người vô nếu may mắn ra ngoài chỉ có một hoặc 2 người, mà những người ra được đều là những cường giả mạnh nhất trên đại lục này!

- Trên môi A-Long nở một nụ cười chết chóc,, hắn cười không phải vì hắn vui, không phải vì hắn thoát ra khỏi khu rừng, mà là hắn cười với kẻ xui xẻo nào bị hắn chằm trúng!

- "Triệu Gia, Phụng Ân," Chờ ta một chút, ta sẽ tới phục vụ các ngươi ngay! hahaha

*Lúc này tại, trung tâm của Hắc Kim đế quốc, # Hắc Kim Thành #

Phụng gia biệt viện có một trung niên nam tử, tuổi gần ngũ tuần, khuôn mặt gian xảo, bên cạnh hắn có một Trung niên Mỹ phụ tuổi khoảng 32 đang nằm bên cạnh người trung niên, bỗng một trận khí lạnh ập tới, từ lòng bàn chân, truyền lên sống lưng rồi tới đại não, khiến hắn bừng tỉnh, mồ hôi lạnh chảy ra từng con, làm hắn Phụng tâm lạnh lẽo, khiến hắn không giám nhắm mắt ngủ tiếp!

Đây không ai khác! Là Triệu Lôi, Mỹ phụ bên cạnh là thiếp thứ 7 của Triệu Lôi, mẫu thân của Phụng Ân!

- ở trong một dinh viện khác Phụng Ân cũng như vậy! Lo lắng không yên, sợ hãi và run rẩy, hắn biết sắp có chuyện gì đó không hay sắp xảy ra!!

" KẾT CHƯƠNG "

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Trở về (1)

" Trở lại ba tháng trước, khi A-Long dần phục hồi, và đang đi ra khỏi con suối đó, tuy cơ thể ổn định lại,

- Tay chân gãy đã được, mình dùng năng lượng dư thừa của Ma Sâm nối liền lại với nhau, nhưng con mắt phải thì không có cách nào phục hồi, bị móc ra thì vốn liếng đầu mà phục,

Hắn tiếp tục đi thật lâu thật lâu, bỗng hắn nghe thấy tiếng gầm rú của ma thú, tiếng đánh nhau kịch liệt, khiến cho đất đá rung chuyển, cây cối xung quanh biến thành một vùng bình địa,

" Có ma thú đánh nhau, mình phải xem mới được "

A-Long trong lòng nghĩ như vậy!

Hắn liền treo lên một ngọn cây cao cách đó không xa, hắn liền nhìn thấy hai đầu mãnh hổ đang đánh nhau, một con hổ thì cao khoảng 2m, thân hình to lớn, nó trên lưng có một vạt lông kéo dài từ đầu tới tận đuôi, ánh lên ánh sáng màu hoa hồng sắc khiến người kinh diễm không thôi, còn con hổ còn lại, thân hình cũng như thế, nhưng chỉ khác một chỗ lông ở trên lưng nó chỉ có một màu ngân sắc óng ánh, trên người hai con thú lúc này tràn ngập vết thương, nhưng vẫn cứ như uống phải thuốc kích thích, khiến cho cả hai lao vào cắn xé đối phương, không chết không thôi!

Lúc này A-Long tại một cành cây lớn, trên một góc cổ thụ chọc trời, nhìn thấy cảnh đó không khỏi cảm thán!

" Mình giờ mới hiểu rõ nghĩa của câu, " Ngồi Xem Quan Hổ Đấu " mình mà bị rơi xuống đó, chỉ cần tui nó cho mình một vả thôi, là tàn nhan(dung nhan) nát đời trai trẻ, Àiii chỉ có thể xem không thể đụng, thật là tiếc a, hổ toàn thân là bảo vật a, da hổ làm áo nè, gân hổ làm giày cung nè, thịt hổ để ăn, xương hổ để nấu cao, ma tinh để hấp thụ tăng linh hồn, thú đan để khám vào vũ khí, nhưng thứ đó mình một thứ để sinh tồn cũng không thể thiếu a, "

-Lúc đầu hắn mong hai con đánh nhau, một chết một bị thương! Hoặc là rơi ra vài miếng thịt, đánh nhau xong hắn tới hôi của cái, kiếm miếng thịt đỡ đói, sau

khi nhìn thấy hai cái thứ đang đánh nhau kia hắn liền bỏ ngay ý định đó!

" Phải biết rằng hổ thuộc họ nhà mèo, nên khứu giác rất nhạy bén, điều gì sẽ xảy ra nếu nó biết có kẻ ăn chiến lợi phẩm, Ăn và lấy thịt của nó bị thương rơi ra ngoài, con mẹ nó khỏi nói cũng biết a, Nó không giao thông, tìm cho ra, rồi hỏi thăm xã giao với kẻ đó thì không được, Mẹ nó chứ vì miếng thịt bởi luôn cái mạng nhỏ, thật là không đáng mà "theo tình hình này hai con hổ kia đánh nhau còn dài! Chẳng ai muốn chết cả a!

- Trong lúc hắn định trượt xuống cái cây mà hắn đang ẩn nấp, để tránh khỏi nơi này" trêu chọc đánh nhau ruồi muỗi chết nghẹt ""Bỗng hắn nhìn về phía mỏm đá phía trên của hai con hổ đánh nhau, thì đồng tử của hắn co rút lại, phía trên đó có một bộ thi thể, nam trung niên khoảng 35 36 tuổi, mặc một bộ áo choàng đen, bộ dạng eo hùm vai gấu, trên người bộ giáp da rách nát, dấu vết của cuộc ẩu đả với dã thú, nhìn vết thương trên người trung niên, và vết thương trên người hai con hổ thì hắn cũng đoán ra được phần nào!

- Ví dụ đơn giản nhất, "một tên xui xẻo đi vào rừng cấm, rồi gặp một con ma thú, tự ngao muốn thử sức, đánh nhau một trận, rồi chật vật chạy trốn, cuối cùng trèo lên mỏm đá đó, sau đó mùi máu kích thích, dụ dỗ hai con hổ này tới, hai con hổ thấy có kẻ muốn tranh dành mồi với mình liền đánh nhau, còn tên xui xẻo trên kia vì bị thương quá nặng nên ngậm no hành, rồi đi uống nước trà với ông bà! ^^!"

- Tuy hắn suy đoán như thế, nhưng mà lại đúng tới 8 phần, chỉ sai ở chỗ hắn không phải đấu với ma thú mà chết, mà là bị hai con ma hổ truy sát bị thương mà chết!

- Ánh mắt A-Long lúc này, dừng lại ở bên hông của xác chết, hắn nhìn thấy một thanh đoản kiếm, dài tầm 1m được đặt bên hông người này, dưới chân đất theo một con dao găm nhỏ, nhìn trên phần bụng phải có đeo một cái túi nhỏ, ngón trỏ trên tay trái có đeo một chiếc nhẫn màu đen sẫm, theo như những gì mà ký ức hắn được biết, thì hai cái thứ đó là túi trữ vật, và không gian giới chỉ, theo như những gì mình biết thì không không gian giới rất trân quý, và diện tích mỗi cái ít nhất cũng 10m3, thế thì cần quái gì túi trữ vật nữa chứ! Trừ khi Có một khả năng, cái nhẫn đó có khả năng ẩn giấu trong ngón tay, và hắn chỉ đeo túi trữ vật cho người ta xem mà thôi", nghĩ tới đây hắn không khỏi nở một nụ cười tà!

- "Đoản kiếm, dao găm không thể không có! Không chúng nó, tự vệ, chặt cây, xé thịt bằng răng à?. Giới chỉ, và túi trữ vật, nhắm mắt bỏ qua thì thật có lỗi với bản thân a! "Liều ăn nhiều vậy, nguy hiểm và cơ duyên luôn đi kèm với với nhau"

- Nghĩ tới đây hắn không khỏi can đảm thêm vài phần, hắn cũng không ngu mà lao tới cướp đoạt ngay, (mật ngọt, chết ruồi a,) hắn không giám xuống đất, bị hai con hổ kia ngửi thấy mùi con người của mình thì ăn cho hết, hắn ngấm hương mực tiêu, rồi trèo xuống những cành cây thấp hơn, rồi đu bám từ cây này sang cây khác, trong lúc tìm tới mực tiêu hắn cũng không quên xoa đi mùi cơ thể của mình, hắn tìm những loại cây cỏ mọc ký sinh trên thân cây cao, và có mùi lạ dùng những cây đó vò nát, xoa khắp cơ thể, đó là những điều hắn được dạy khi đang ở trong quân ngũ,

Cuối cùng cũng tới nơi, hắn bây giờ đang ở trên mỏm đá cách cái xác 3m từ cao nhìn xuống, như người bình thường thì đã nhảy xuống, nhưng với một quân nhân chính hiệu như hắn thì sẽ không làm làm thế! Phải nghĩ thật kỹ trước khi làm!

Thứ nhất ; nhảy xuống rồi lên bằng kiểu gì, đây là mỏm đá a!

Thứ hai Nhảy xuống rồi, lượn xong đồ của người chết, rồi làm sao nữa, xuống bắt tay làm quen với hai anh Hổ dưới kia à, tui nó chắc chắn sẽ rất vui, cực kỳ vui về khi có thêm một người bạn như mình a!

A-Long không khỏi trào phúng mình một phen!

Thế là hắn liền đi kiếm trên những cây rừng xung quanh một ít dây leo, hắn bện lại thật chắc, thử đi thử lại vài lần rồi cố định sợi dây, rồi lên lút trèo xuống,

Một hồi vật vờ, mới xuống được tới nơi, hắn vội vã lục lọi trong cơ thể đang phân hủy đó, hắn phải cố hết sức mới không nôn ra,

" Mẹ nó chứ thôi không thể tả nổi, lần đầu tiên mình ước gì mình không có mũi "..."

Sau một hồi tìm kiếm, hắn tìm thấy không khác gì những thứ mà hắn đã dự tính trước

- Một thanh đoản kiếm, được uốn cong, và cũng gần giống đoản đao của nhật bản, chỉ khác ở chỗ mũi kiếm như bị chặt gãy bằng phẳng, chứ không nhọn như katana, nói chung đây là một thanh kiếm bình thường, không thể mong chờ gì được!
- Một con dao găm, cũng rất bình thường trừ khi rút ra khỏi vỏ, lưỡi dao hơi cong, ánh lên ánh sáng lạnh lẽo như băng, trắng và sáng như gương, chuôi dao có hình một con bọ cạp 7 màu, đang dương nanh múa vuốt, khi truyền đầu khí vào, liền xuất hiện hư ảnh bọ cạp ra, hàn khí bức người, khiến cho hắn không khỏi một phen sợ hãi! "" Đây là Địa Bình Linh Khí!

Vũ khí có nhiều đẳng cấp!

-Phạm Binh/ Vũ khí tầm thường

-Cương Binh/ Được rèn nên từ kim loại tốt

-Huyền Binh/ Được khảm Thú đan/và có thêm Minh Văn / Trận Pháp phụ trợ!

-Địa binh / Được kim loại quý hiếm, rèn nên như huyền binh, Tới Giai này vũ khí bắt đầu sinh linh tính / tùy theo đẳng cấp, huyết mạch của thú đan!

Tới đẳng cấp này không thể đúc lại!

- Sản sinh linh tính, tùy theo giai thì có thể kèm thêm chữ linh khí

- Thiên binh thì tiến giải từ Địa Bình Linh Khí

- Một cái túi không gian, bên trong chỉ có vài kiện áo quần, một ít kim tệ, một ít đan dược trị thương!
- Một không gian giới chỉ, bên trong được bố trí đầy ắp, linh hồn ẩn kỹ phức tạp! Nhưng không bao lâu liền bị A-Long sử dụng tinh thần lực mạnh mẽ phá giải!

"Hắn liền đeo chiếc nhẫn này vào ngón tay út, nhỏ giọt máu tươi vào trong chiếc nhẫn, chiếc nhẫn liền mọc ra vài cái kim, đâm thẳng vào ngón tay đang đeo nhẫn đó, nó từ từ hút một ít máu của A-Long, rồi liền ẩn sâu vào trong ngón tay đó!

Đúng lúc này cái xác bên cạnh có chút đồng tĩnh, một tia hắc quang xuất ra từ trong xác chết của tên kia bay ra và nhập vào mi tâm của A-Long!

KETCHUONG

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Trở về (2)

Trong lúc A-Long đang phá cấm chế của cái không gian giới chỉ trên tay, thì một tiếng nói phát ra từ (linh hồn thức hải) "ha ha con sâu cái kiến ngoan ngoãn giao lại thân thể cho ta, đưa linh hồn ra để ta thôn phệ nào, ngươi hãy lấy làm vinh hạnh, khi được Huyết Tôn Giả, bậc thầy luyện khí, và đan dược, số một đại lục này chiếm lấy thân thể "

A-Long nghe thấy thế, mặt khế giật giật! "con mẹ nó chứ nghe sao mà quen vậy cơ chứ" hắn lười cùng cái tên tự xưng là Huyết Tôn Giả trong đầu thao bất tuyệt trong thức hải, hắn thông thả điều động Hỗn Độn Thần Cách, kích hoạt năng lượng tạo nên một vòng xoáy với đủ loại nguyên tố, hút linh hồn tên Huyết Tôn Giả vào, còn hắn tiếp tục dùng tinh thần lực phá cấm chế trên không gian giới chỉ, mặc kệ tên Huyết Tôn Giả kêu gào thảm thiết nào là "Thả ta ra ta không đoạt xác người nữa, rồi hứa hẹn cho vàng bạc châu báu, nữ nhân xinh đẹp, dù không được lại đe dọa nếu không thả Huyết Ma Tông sẽ không tha " Nghe thấy vậy, A-Long lại tăng thêm vài phần sát ý "con mẹ nó, tiền bạc không phải ở trong đầu ngươi sao, giết người tiền của mi ở đâu ta không muốn biết cũng khó, nữ nhân ở nơi khi họ có gáy này kiếm đâu ra, chẳng lẽ kiếm vài con khi cái rồi kêu kêu là Mỹ nhân là ta phải lấy, còn Huyết Ma Tông, không giết chết người thì Huyết Ma Tông Mới Đúng là không tha ta đó, mày nghĩ ta là con nít lên 3 sao"

- "A-Long ta đây chết một lần rồi nhé, ở thế giới này, ta mà không quậy cho banh tành khói lửa, ta thật có lỗi với bản thân mà "
- Lúc A-Long phá tới cấm chế cuối cùng, thì tàn hồn của huyết tôn giả cũng bị vòng xoáy do "Hỗn độn thần cách" nghiền nát biến thành những điểm sáng, làm bổ sung thêm chất dinh dưỡng cho linh hồn của A-Long!
- Hahaha A-Long cười lớn, chuyến này phát tài thật rồi! Muốn nghèo cũng khó, trong không gian giới chỉ chia làm 20 ngăn chứa đồ, mỗi ngăn rộng khoảng 500m2, trong đó có 7 ngăn chứa đầy ắp, đan dược, dược liệu, tinh hạch, thú đan, khoáng thạch luyện khí, vũ khí, áo giáp, còn 13 ngăn còn lại có Không khí, theo như Hắc lục lợi ký ức của huyết tôn giả, thì 13 ngăn này có không khí, có thể chứa được vật sống, hắn còn cất giữ một cái gì đó giúp hắn luyện công ở ngăn thứ 20, điều này khiến lòng lòng tham của A-Long trở nên nhộn nhạo, hắn kiểm tra kỹ lưỡng từng ngăn, từ từ tới ngăn thứ 20 đây là một không gian tối và hẹp hơn mấy không gian kia, nơi này tối tăm, khiến hắn phải dùng gấp đôi tinh thần lực mới có thể nhìn thấy rõ, khi nhìn thấy rõ bên trong có gì, khiến hắn không khỏi tức giận! hắn nhìn thấy những chiếc cũi sắt, bên trong giam giữ vô số phụ nữ, trẻ nhất thì cũng 16 tới 30 tuổi, trên người tràn đầy vết thương da bọc xương có một số thì do sống trong không gian tối đen, nên đã trở nên điên loạn, còn một số đã chỉ còn lại một bộ xương, trong đó hắn tìm ra 6 người là còn tỉnh táo, và có khả năng chữa trị nhất!

-"Các người là ai? Sao Lại ở đây?"

hắn hỏi vài lần rồi mới có một thanh âm yếu ớt vang lên phải lắng nghe kỹ lắm mới có thể nghe được!

"không phải người tới lấy máu của chúng ta sao? Người còn chờ gì nữa?

Hắn chết lặng người! Hắn hỏi tiếp!

"Sao các người lại ở đây?

Nữ Nhân đó cười với nụ cười trào phúng,

"Không phải nhờ ơn của các người sao? Giết gia đình của chúng ta, bắt chúng ta lấy máu, nuôi nhốt như một con súc sinh, bây giờ lại còn hỏi vì sao ta lại ở đây!

Hahaha Người của Huyết Ma Tông các người thật là thích giả bộ, người có ngon thì cho ta một cái thống khoái đi, bằng không khi Kỷ Yên Nhiên ta thoát ra khỏi đây ta sẽ khiến Huyết Ma Tông các người chó gà không yên!

Nghe tới đây A-Long thờ dài không thôi!

"Kỷ tiểu thư, mong người bình tĩnh!

Nghe thấy đối phương gọi mình là tiểu thư, Kỳ Yên Nhiên trong mắt thoáng lên vài tia quang mang, chợt loé rồi tắt như chưa có gì xảy ra!

Hắn thấy Kỳ Yên Nhiên im lặng, hắn liền nói tiếp!

"Ta không phải là người của Huyết Ma Tông, và đây cũng không phải bên trong Huyết Ma Tông, Và người giam giữ cô và bạn của cô, Huyết Tôn Giả có thể xem như đã bị ta giết chết rồi! Nên cô không phải đề phòng ta!

- Nực cười Huyết Tôn Giả bị người giết chết, người cho rằng tôn cấp là rau rau cải ngoài chợ sao, nói muốn giết liền giết!

"Kỳ Yên Nhiên nói với giọng trào phúng"

"Tin hay không là tùy ở cô, đối với ta, ngoại trừ thân xác người là nữ nhân của cô giúp ta phát tiết dục vọng thì chẳng có gì hơn cả! Ta chẳng hứng giải thích, tin hay không thì tùy, thôi ta đi! "

"Chờ đã!"

- Kỳ Yên Nhiên kêu thất thanh!

"Người gọi ta?"

- Giọng nói của A-Long có chút lạnh!

"Phải ta đang gọi người "

- Kỳ Yên Nhiên run rẩy nói!

"Người có gì chứng minh người không phải là người của Huyết Ma Tông "

"Người là cái thá gì mà ta phải chứng minh, lời ta nói phải là phải, không là không, người nghĩ ta là một con buôn ngoài chợ à "

- Giọng A-Long có chút bức tức!

"Xin xin lỗi "

- Kỳ Yên Nhiên run rẩy nói, khi nghe thấy có chút bức tức trong giọng của A-Long!

- Hắn hơi trầm tư một chút rồi nói, không không sao, là ta hơi nóng!

- Kỳ Yên Nhiên thở phào nhẹ nhõm! Trong lòng tâm tư tiểu nữ nhân lại nổi lên, "Hừrừ thật là kẻ không có lương tâm, dù bọn tiểu thư có sai, thì cũng không được nổi nóng với ta chứ, người có biết là bao nhiêu người ngoài kia muốn được nói chuyện với bọn tiểu thư như thế mà không được không hả, may mà người biết nhận lỗi, bọn tiểu thư không thêm tính toán với tên hỗn đản không hiểu phong tình nhà người "

- Nếu A-Long nghe được những lời này, không hoảng hồn, thì cũng tức mà chết, rất may hắn không biết, hắn dụ giọng xuống hỏi??"

- " Cô cần ta giúp gì sao? "

- Kỳ Yên Nhiên rụt rè đáp

- "Người có thể đưa ta và mọi người ra khỏi đây được không?"

- Tuy miệng thì nói thế, nhưng trong lòng mắng chửi không thôi, " tên xú nam nhân, hỗn đản, đồ không lương tâm, đồ không có não, không có việc bọn tiểu thư gọi người làm cái gì" nghĩ tới đây Kỳ Yên Nhiên tức tối không thôi!

" Có thể, nhưng chưa phải bây giờ, bây giờ ta có việc rồi, lúc khác ta đem các người ra!"

A-Long chậm rãi trả lời!

"Vậy thì khi nào?"

- Nhưng lại không tiếng trả lời, rung động, tinh thần lực biến mất không thấy gấu vết, Nàng biết hắn đã đi xa, Kỳ Yên Nhiên tức tối giậm chân, lần này không nghĩ tới mà là nói ra khỏi miệng luôn, tên hỗn đản, đại bại hoại, đồ vô lương tâm, ta muốn cắn chết người, "nàng cảm thấy rất ngứa răng, sống 17 năm cuộc đời, lần đầu tiên có kẻ giám không để ý nàng "

- Bỗng một tiếng cười dịu dàng tuy yếu ớt tại một góc của phòng giam nổi lên!

" Yên Nhiên muội muội, muội đang giận đối tình lang đó à "

- Kỳ Yên Nhiên xấu hổ chối cãi! " làm gì có, tỳ không thấy hắn rất đáng ghét sao! Hắn nói thế rồi im luôn, làm muội chờ miết, tức chết đi được!

Nữ Nhân kia chỉ cười, nhưng không nói, nụ cười yếu ớt, trong lòng thầm nghĩ, " Nghe giọng nói thì chắc còn rất trẻ, tính cách dứt khoát lãnh ngạo, không bị không gian và mị hoặc của nữ nhân làm cho thay đổi, biết tiến biết lùi, biết nhận lỗi của mình với người không quen biết, giúp đỡ kẻ khác mà không tính toán thiệt hơn, quan tâm và chăm sóc kẻ khác mà không nói một lời quan tâm, truyền rất nhiều tinh thần lực và đầu khí giúp mọi người kéo dài hơi tàn, tuổi còn trẻ đã có tính cách như thế, không thể là có người dạy, mà phải tự tìm hiểu, chắc lúc nhỏ chịu không ít đau khổ, cách nói chuyện với nữ nhân như thế, thì chắc từ nhỏ không được mẫu thân quan tâm hoặc là không có mẫu thân, phải tự sinh tồn,

nghĩ tới đây bản năng làm mẹ của nữ nhân trong lòng đều trời giẫy, "bây giờ còn trẻ mà đã như vậy không biết sau này sẽ thế nào." tỷ tỷ đã thế chỉ cần ai có thể, giết được Huyết Tôn Giả, (kẻ đã giết cả gia đình trước mặt mình, và biến tỷ thành huyết nô), Sau đó cứu tỷ ra khỏi chỗ này, tỷ sẽ cả đời đi theo người đó, làm một phần nô tỷ, dù người có già có xấu, có đem ta bán vào thanh lâu để kiếm tiền cho người, Vũ Mị Nương ta sẽ không oán không hối, phục tùng người, mọi thứ của ta đều là của người thân xác của ta, linh hồn của ta, đều thuộc về người chỉ riêng một mình người thôi, vậy nên" Tiểu nam nhân mà ta không biết tên, hãy mau lên, Mị Nương sắp không chờ được nữa rồi " nghĩ tới đây, nữ nhân đó nhắm mắt và tiến vào hôn mê!

- A- Long nào biết trong không gian giới chỉ có một người đã thế cả đời ở bên hần, mà bây giờ còn hần thì đang chật vật đối đầu với một thử thách mà hần không bao giờ dám nghĩ tới!

-KETCHUONG

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Ta tên là Long Hạo Vũ (1)

Lúc này khi hần vừa rút tinh thần lực ra khỏi không gian giới chỉ, một tiếng gầm kêu lên, một cái hồ chảo vỡ tới, với kinh nghiệm sinh tồn hai đời người của hần, kiếp trước hần đâu phải chưa giết hồ bây giờ cũng vậy chỉ khác là "kiếp trước hần dùng một khẩu AK47, và bây giờ hần lại dùng kiếm", bản năng sinh tồn trời dạy, hần nhanh tay cầm thanh đoản kiếm kia lên, chém mạnh một cái vào cái chảo hồ đang vỡ tới mình, "phập" một tiếng, tay hồ bị cắt đứt một mảng lớn, sự đau đớn khiến con hồ càng trở nên điên cuồng hơn nữa, nó liền há cái miệng máu cần tới!

"Người Càng Sợ Hãi Thì Người Chết Càng Nhanh, Đường Sống Luôn Ở Nơi Không Ai Nghĩ Tới Nhất "

Câu nói của huấn luyện viên trong quân đội, lại vang vọng bên tai của hần, " phải rồi, "

Nghĩ tới đây hần liền làm liều, hần cầm chắc thanh đoản kiếm trong tay, đâm thẳng vào cái miệng lớn đang lao tới cổ họng của mình, "phập một tiếng" một tiếng hồ gầm vang lên, lúc này đoản kiếm trên tay A-Long đã cắm được 1/3 vào cổ họng con hồ, nó bắt đầu vùng vẫy với mục đích thoát ra khỏi thanh đoản kiếm trên tay của A-Long, hần biết con hồ này chết chắc rồi, nhưng không được chủ quan, hần dùng tay trái rút ra con dao găm hần hần cố ý buột dưới chân trái, đây là một thanh (Địa Bình) hần biết con hồ này không dễ chết như thế, "hó thả lỏng miệng ra để dụ mình rút tay ra để làm cho mình một nhát mất luôn cánh tay, mày đã muốn cánh tay của tao thì tao cho mày!"

Hần đẩy mạnh thanh đoản kiếm trong miệng con hồ vào sâu thêm, tay kia cũng không rảnh rồi, rút con dao găm kia ra đâm vào sau gáy con hồ, nhằm vào đốt sống cổ, "phập phập" con hồ đau đớn kêu to, nó ngậm miệng lại với mục đích muốn cắn đứt tay của A-Long Xong chạy trốn, hần thấy thế nào có để cho nó dễ dàng hoàn thành ý định, hần tăng tốc dùng dao găm đâm vào đốt sống cổ của con hồ, còn vai phải càng lúc càng nhét sâu vào trong miệng con hồ không cho nó ngậm mồm vào! Sau một lúc không thấy con hồ đó động đậy nữa, chắc chắn là nó đã chết, hần mới ngừng tay, lúc này hần ngồi bệt xuống đất, từ từ rút cánh tay trong miệng của con hồ ra, hần không khỏi thở dài một hơi, tuy cánh tay phải đã trở nên tê dại, chân tay bủn rủn, nhưng hần biết đây không phải lúc nghĩ ngợi lung tung, nếu hần mà không nhanh thì những con ma thú gần đây nghe được tiếng động và mùi máu tươi sẽ tới đây và mình sẽ không còn được may mắn như bây giờ nữa, hần liền nhanh chóng thu xác của hai con hồ vào không gian giới chỉ, và cả xác chết của Huyết Tôn Giả vào, hần không biết vì sao nhưng hần tin, xác của huyết tôn giả sẽ giúp ích cho mình sau này! Sau khi thu xong hần cầm đầu chạy như bay vào rừng!

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Ta Tên Là Long Hạo Vũ(2)

Trong một sơn động u tĩnh, một thân ảnh một thiếu niên, mặc trên người bộ trường sam màu đen, mái tóc màu đen bóng một cách tự nhiên, tuy mái tóc màu đen không phải là hiếm trên đại lục này, nhưng với mái tóc được hần tự cắt gọt lấy, mấy kiếm, mắt hồ, khuôn mặt hoàn mỹ như dao gọt, làn da như ngọc, sống mũi không quá cao nhưng lại rất phù hợp với khuôn mặt, ngoại trừ trên mặt người này chỉ còn một con mắt trái, con người màu đen trong suốt tới tận đáy, toát ra sự thâm sâu khó lường, khiến người nào nhìn vào không biết hần nghĩ gì, nhìn lâu hơn thì như bị hút mất hồn phách, trước mặt người thiếu niên trẻ tuổi kia là một đồng lửa đang cháy lách tách, theo một nhịp điệu chỉ riêng mình nó, bên dưới nền đá chỗ người thiếu niên đang ngồi, là một bộ da hổ có viền màu hoa hồng, tuy chỉ còn bộ da nhưng vẫn toát ra tia sát khí, thú trung chỉ vương nhân nhậm, khiến cho kẻ yếu bóng vía không dám lại gần!

- Đứng đây không ai khác chính là A-Long của chúng ta,bây giờ hấn đang ngồi đó, trầm tư với mọi suy nghĩ ở trong đầu, trong miệng không khỏi lẩm bầm!

- " mẹ nó chứ cứ sống như vậy, sớm muộn gì cũng làm mồi trong bụng thú "

- Minh sống trên kho vàng mà lại chết đói, nghĩ lại buổi chiều nay, xem nữa đi bán muối " mình có kỷ ức của cường giả thời viễn cổ,có kỹ năng và kinh nghiệm của một thất phẩm luyện dược sư, một bát phẩm luyện khí sư, mình vẫn và Pháp trận,phù chú, đạt tới cấp bậc đại tông sư, công Pháp thần cấp của thế giới khác " thế mà lại bị một con hổ sâu kiến lăm cho xém chút nữa kêu cha gọi mẹ!
- Phải thay đổi ngay trước khi quá muộn, hôm nay gặp may chứ ngày mai thì sẽ ra sao? Hấn sắp xếp lại một số thứ trong đó có!
- Công Pháp Hỗn Độn Thần Quyết

" Công pháp có 11 cảnh giới, 12 cấp bậc/ một giai vị!

Tầng 1: Thác Mạch Cảnh (Khai Thông Kinh Mạch)

Tầng 2: Chân Hồ Cảnh (Hấp Thu Và Chuyển Hoá Thiên Địa Linh Khí Sang Dạng Lỏng, Lưu Trữ Trong Đan Điền)

Tầng 3: Trúc Linh Cảnh (Bắt Đầu Cấu Tạo Lại Linh Hồn)

Tầng 4: Thiên Mệnh Cảnh (Khi Tiến Giai, Công Pháp Sẽ Tách Linh Hồn Ra, Chia Làm 3 Hồn 7 Phách, Nuôi Dưỡng Trong Chân Hồ)

Tầng 5: Sinh Tử Cảnh (Có Thể Hấp Thu, Sinh Khí Và Tử Khí Để Tu Luyện,Và Tấn Công)

Tầng 6: Niết Bàn Cảnh (Thiêu Đốt Cơ Thể Và Linh Hồn Rèn Đúc Căn Cơ Lại Một Lần Nữa)

Tầng 7: Độ Kiếp Cảnh (Sau Khi Rèn Đúc Lại, Tới Lượ Thiên Địa Kiểm Tra)

Tầng 8: Hoá Thần Cảnh (Có Thể Diễn Hoá Thiên Địa, Linh Ngộ Lĩnh Vực Của Bản Thân)

Tầng 9: Chân Thần Cảnh (Tự Tạo Ra Một Thế Giới Của Riêng Mình)

Tầng 10: Hoá Phàm Cảnh (Mọi Khí Tức Đều Thu Lại Y Như Người Bình Thường,Không Phải Chịu Thiên Địa Khống Chế Nữa)

Tầng 11: Cổ Thần Cảnh (Có Thể Nghe Được Tiếng Nói Của Vạn Vật)

- Nghĩ Tới Đây! hấn không khỏi mừng run lên," Theo như Công Pháp thì mình đã đạt điều kiện để có được hai đẳng cấp đầu tiên rồi sao,cứ vận chuyển Thiên địa linh khí, theo như công Pháp là được, vấn đề là ở nơi này thiên địa linh khí ở đâu ra,nếu có thì người ta không gọi nơi này là khu rừng (Xương Giá), Kiểm thiên tài địa bảo ở đâu ra bay giờ, nếu có thì cũng được ma thú cấp cao cao thủ hộ, chưa kịp tới nơi thì đã bị tiêu diệt của chúng nó ăn cho khớp xương cũng không còn rồi "
- Thiên tài địa bảo? "không phải mình vẫn còn cái đầu và mấy cái rẽ của Ma Sâm sao? Lấy cái đó bù vô có vẻ được đó! "
- Trên môi của hấn xuất hiện một nụ cười tà
- Hấn lấy ra từ trong không gian giới chỉ,phần đầu cũng là một trong hai phần còn lại của Ma Sâm! Hấn bình ổn lại tâm tình đang nhảy lên vì vui sướng này, hấn liền cắt 1/3 cái đầu của cù nhân sâm bỏ vào miệng, sử dụng Huyền Khí tinh thuần trong cơ thể luyện hoá Ma Sâm, hấn khởi động công Pháp,dẫn đường cho những nguồn năng lượng tinh thuần đi theo những đường kinh mạch đã được khai mở, sau khi vận chuyển một vòng, hấn cảm nhận từng thớ thịt trên người khỏe khoắn tới lạ thường, linh hồn thì như đang bay lên cao, cơ thể thì như giữa trời trưa nóng bức, được ngâm mình trong dòng nước suối thanh mát, cứ như vậy, thời gian qua đi, khi hấn mở mắt ra, dù trong khu rừng này tràn ngập sương mù, nhưng ánh sáng vẫn có thể len lỏi,qua những tán lá cây rừng tươi tốt, để báo hiệu một ngày mới đã bắt đầu,khi hấn mở mắt ra, thân thể hấn như nhẹ đi rất nhiều, thần thanh khí sảng, hấn hít một hơi để cảm nhận không khí buổi sáng!
- Thì một cảm giác hơi thở khó ngửi xộc vào mũi, khiến hấn xem nữa nôn mửa, hấn nhìn xung quanh không thấy ai, hấn nhìn lại tay chân và cơ thể mình, hấn giơ bàn tay hôm qua đã được rửa sạch sẽ lên, hấn hoảng hồn phát hiện, tay mình được bao phủ bởi một lớp bùn đen, dày và ướt át, lại bốc ra mùi cực kỳ hôi thối,cứ như tối hôm qua mới bỏ ra từ vũng bùn vậy ấy, trên mặt khắp người đều có cảm giác như thế,hấn biết đây là tác dụng của công Pháp giúp bài trừ tạp chất trong cơ thể, hấn nhanh chóng chạy đi tìm nguồn nước gần đó tắm rửa sạch thay một bộ đồ sạch sẽ rồi quay về sơn động!

Khi trở về sau khi ăn một chút gì đó, hấn tiếp tục tu luyện hấn dùng tinh thần lực, nội thị bên trong cơ thể của mình,hấn thấy xương khớp và kinh mạch, đã trở nên hoàn hảo, liền mạch như trước đến giờ chưa từng xảy ra chuyện gì vậy, xương và nội tạng như được bao phủ lên một lớp quang mang nhiều màu, trông rất vững chắc, giờ hấn tiếp tục nội thị đan điền thì vô hồn Phượng hoàng, lúc đầu trông như một con gà nhỏ, bây giờ thì đã bắt đầu mọc ra những chiếc lông xinh đẹp nhiều màu, che đi những phần còn thiếu mà lúc trước không có, còn bên dưới Phượng hoàng là một cái hồ nước đen kịt, chứa đầy những năng lượng tinh thuần nhất, lúc này cái hồ đó chỉ rộng bằng một cái chậu rửa mặt, khiến cho hấn cảm thấy không được vừa lòng " nếu những lời này mà được các cao thủ nghe được, sẽ không ít kẻ liều mạng với hấn, và mắng chửi hấn, người đã được tiện nghi còn khoe mẽ, ta tu luyện cả đời cũng chỉ mong được một nửa của người thì chết cũng không hối tiếc, mà giờ người mới tu luyện mà đã như thế người còn chê ít "

Hấn nào có biết như thế,Hấn bất mãn không thôi, luyện hoá cả đêm chỉ được một cái chậu rửa mặt, 1/3Ma Sâm cũng chỉ có thế mà thôi

Ma Sâm mà nghe được những lời Long Hạo Vũ nói chắc chắn sẽ lệ rơi đầy mặt " người đã ăn thịt ta thì không nói,lại còn chê cái vũng năng lượng chỉ bé bằng cái chậu rửa mặt,còn chê ta chỉ có thể,người có biết để có được vũng nước đó ta đã phải mất bao nhiêu vạn năm không hả?"

Kết Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 12: Ta tên là long hạo vũ (3)

Hai ngày tiếp theo hân điên cuồng tu luyện, ăn tiếp hai phần còn lại của Ma Sâm, Từ cái vũng nước bé bé tí giờ đã rộng hơn gấp 5 lần lúc trước, Vô Hồn của hân cũng lớn lên theo từng ngày, "Vô hồn có thể tự phát triển rất hiếm trên đại lục này"

- Khi hân bắt đầu Chuẩn bị đột phá trúc cơ kỳ, hân cảm thấy có thể mình không dần dần lên, hân cũng chẳng quan tâm, hân chỉ nghĩ chắc là biến chứng khi đột phá mà thôi, hân tiếp tục luyện hoá những phần cuối cùng của Ma Sâm, Thì linh hồn của hân ở trong thức hải nơi mi tâm, khẽ rung động linh hồn của hân bị một hấp lực vô cùng mạnh kéo ra khỏi cơ thể, hân nghĩ mình bị vật gì đó ăn thịt, thì hân thấy một nguồn năng lượng dồi dào từ đan điền kéo linh hồn của hân vào, khi linh hồn hân bị kéo vào thì những thứ chất lỏng màu đen đỏ cứ như là có một bàn tay vô hình điều khiển kéo tới linh hồn kỳ lạ tắm rửa cho linh hồn của hân, từ một linh hồn mờ ảo như một làn khói không rõ hình dạng, bây giờ đã có thể nhìn rõ được tay chân, không còn mơ ảo như lúc trước nữa, " chắc khi nào linh hồn hoàn chỉnh giống như cơ thể thì sẽ được tiến giai " hân đang vui sướng cảm nhận linh hồn được chăm sóc kỹ lưỡng ôn nhu như bàn tay của mẹ vậy, thì bỗng có một tiếng Phượng ngâm vang lên, một ngọn lửa từ vô hồn phượng hoàng lao tới, liên kết với linh hồn của hân, thiêu đốt khiến cho hân đau đớn thừa sống thiếu chết, không chỉ linh hồn và còn cả thể xác, cơ thể của hân bây giờ đang bùng cháy như một ngọn đuốc sống, từng khớp xương từng thớ thịt, máu huyết thì sôi lên như nước nóng được nấu ở trên bếp, da thịt hân bóng rât, cơ thể hân bắt đầu phình to lên, rồi bắt đầu nổ tung ra, rồi như có một bàn tay vô hình lượm từng mảng sắp xếp lại, lại nổ tung máu thịt văng đầy đất, sau lưng hân một vòng xoáy nhiều màu bắt đầu xoay chuyển, sau nửa ngày bị hành hạ, cơ thể không phát nổ nữa, hân bắt đầu tỉnh táo lại, nhưng cơ thể thì không như vậy, cơ thể hân nóng như lửa đốt, dục hoá khiến tiểu huynh đệ của hân không yên, mà ngẩng cao đầu kháng nghị, hân muốn dùng tay tự xử, nhưng lại không được, hân muốn một cái gì đó thật lạnh để làm dịu đi cơ thể! Hân muốn nữ nhân " hình như trong không gian giới chỉ mình cướp được của Huyết Tôn Giả có không ít nữ nhân, bị hân bắt và biến thành huyết nô "
- Nghĩ tới hân liền dùng chút thanh tinh cuối cùng của tinh thần lực vào nhẫn trữ vật " Trong Các Ngươi, Còn Ai Còn Tinh Táo Không? "
- Hân vội vàng hỏi, bỗng có hai thanh âm vang lên!
- "Có ta còn tinh"
- Hai thanh âm yếu ớt vang lên!
- " Tốt, ta cần các ngươi giúp, có thể sẽ mất mạng, các ngươi có nguyện ý? "
- hân khó xử nói ra, nhưng không có một ai đáp lại cả! Hân suy nghĩ, trong lúc chờ đợi người lên tiếng!
- Thì một thanh âm xa lạ vang lên!
- " Ta nguyện ý, nếu ngài không chê nô tỳ thân phận thấp kém, nô tỳ nguyện ý hiến dâng sinh mạng này cho ngài!
- Tuy âm thanh yếu ớt và có phần run rẩy của người đó không to, nhưng lại như tiên âm cứu rỗi linh hồn của hân!
- Hân mở rộng cửa không gian giới chỉ kéo nàng ra, lồi nàng ôm vào lòng, sau đó đặt lên đôi môi của nàng một nụ hôn nồng cháy, miệng nàng vung về đáp lại đôi môi đó, cơ thể nàng mềm mại như không xương, làn da mềm mại như tơ lụa hảo hạn, da thịt nàng mát lạnh như một con suối mát, đôi môi của nàng ngọt ngào như một dòng ôn tuyến, lúc này khi thân thể của hân đã bùng cháy tới cực hạn, tia ý thức cuối cùng cũng đã thoát ra khỏi đầu hân, bây giờ từng bàn năng của hân được lên ngôi!
- Hân dùng chiếc lưới của mình tách hàm răng của nữ nhân kia ra, hơi thở run rẩy và tiếng tim đập loạn nhịp của nữ nhân đó khiến máu của hân thêm sục sôi, nữ nhân kia run rẩy càng mạnh hơn, then thùng đưa chiếc lưới nhỏ nhắn của mình để phối hợp với hân, hân mút lấy mút để từng giọt mật dịch trong miệng nàng, hai bàn tay heo không yên phận, bò xuống hai ngọn ngọc phong sung mãn, một tay không thể nắm hết của người thiếu nữ, tay hân linh hoạt nắn bóp hai ngọn núi cách vài lớp vải của nàng thành nhiều hình dạng khác nhau, " với hai kiếp làm người, vẫn còn là xử nam nên tò mò " hân tự hỏi trong vô thức " sao lại có thứ tuyệt diệu như thế này, ở trên đời vậy? Sao ta lại không biết có một thứ như thế, càng nắm càng thích " hân nuốt nước bọt ừng ực " từng tiếng " ư ư a a " thanh âm rên rỉ nhẹ. những của nữ nhân đó làm hân cảm thấy như được nghe tiên âm từ trời, hân bắt đầu cảm thấy quần áo trên người thật là vướng víu và nóng nực, hân xé nát quần áo của hân xong xé nát áo trên ngực nàng, sau khi nắn bóp hai ngọn thân bí chán rồi, hân theo bản năng mò xuống dưới, dùng mũi hít hít cái mùi hương khiến hân trở nên hưng phấn này, hân không thể chờ được nữa, hân dùng tay xé tan tiết khô của nàng, thứ mà che đậy thứ thâm kín nhất trên người thiếu nữ, tuy hai mắt đã bị dục hoá che kín, nhưng hân vẫn cảm thấy thâm cô rậm rạp của nữ nhân này, hân cảm thấy cái khe suối ẩm ướt của nàng, theo bản năng và ký ức coi (Jav) kiếp trước, hân dùng lưới đưa thật sâu thám hiểm nơi thần bí nhất của người thiếu nữ này, mùi hương xử nữ, đám cỏ tươi tốt, nước suối thơm ngát, khiến cho hân càng thám hiểm càng mê ly, nàng cơ thể càng lúc càng run rẩy, tay nàng đẩy khuôn mặt của hân ra khỏi cái nơi nhạy cảm của mình, nhưng vô dụng đối với hân, sau một hồi thám hiểm, hân cảm thấy đủ, tiểu huynh đệ của hân đã khiến cho cái quần của hân chổng lên thành một cái dù lớn, hân không kiên nhẫn xé toạc chiếc quần của chính mình, liền xuất hiện người huynh đệ hùng dũng uy phong, đã gồng hết sức lực, để chứng minh sự uy quyền của bản thân, hân cảm tiểu huynh đệ của mình đưa vào cửa huyết động, sự ẩm ướt khiến cho đầu của tiểu huynh đệ thêm hưng phấn, hân từ từ đưa vào, hai mép thịt bóp chặt khiến nửa phần dưới của hân tê đi, rồi trong lúc tiến vào hân cảm thấy một vách ngăn, ngăn không cho tiểu huynh đệ tiến vào thêm nữa, lúc này người thiếu nữ run lên như biết chuyện gì sẽ xảy ra, vùng vẫy, gạt hai cánh tay đang nắn bóp hai cái ngọc phong của nàng ra, nàng giẫy dụa, hồng thoát khỏi ma trảo của hân, nhưng nàng vô lực, sự giẫy dụa của nàng khiến tiểu huynh đệ của hân thoát ra khỏi vị trí, tiểu huynh đệ của hân thoát ra nhưng không những không giảm bớt mà còn to thêm dài thêm, như nó muốn chứng minh, ta mới là kẻ xứng đáng nhất, nàng giẫy dụa không thành, lại khiến thú tính, cái máu chinh phục của mọi nam nhân trời giẫy, hai tay của hân nắm lấy hai bàn tay nhỏ bé của nàng cố định bên trên, đôi môi của hân áp lên môi nàng không cho kêu la nữa " mặc dù nàng chỉ rên thôi " cơ thể đè lên người nàng, không cho nàng vùng vẫy, hai chân cũng tiểu huynh đệ tách hai chân của nàng ra, tiểu huynh đệ len lỏi vào khe suối chứa đầy mật ngọt giữa hai chân chân, sau vài lần khai hoá sai mục tiêu, hân không kiên nhẫn được nữa, hân dùng tay phải nắm chặt lấy đôi bàn tay nhỏ bé có phần lạnh lẽo và run rẩy kia, còn đôi môi khóa chặt không cho lưới của nàng nghỉ ngơi một lúc nào nữa, tay trái của hân mò xuống ăn không ít đậu hũ trên hai tòa ngọc phong kia, rồi cầm vào tiểu huynh đệ hùng dũng, dẫn lối vào cái khe sâu thẳm bí mật, mọi nam nhân đều muốn tìm hiểu, hân ra vào vài lượt, xác định mục tiêu, hân xem cái thứ ngăn cản đường đi của tiểu huynh đệ của hân như lâm đại địch, hân giờ cao trường thương mang theo đại cờ " đường đường chính nghĩa " dùng hết sức hân cô thể dùng, đâm một cái, hân bên tai nghe a một tiếng, tiếng kêu đau đớn của một thiếu nữ, thông báo rằng trên đời nay có thêm một người đàn bà, và người đó chính là nữ nhân đầu tiên của hân, lúc này bên dưới tiểu huynh đệ vừa công phá thành công lớp màng ngăn cách đại diện cho sự trinh khiết của một nữ nhân, tiểu huynh đệ như bị bóp chặt lại, từng lớp vòng bên trong huyết động như muốn hút tiểu huynh đệ tuy non nớt của hân vô vậy, hân liền rút ra, sau lại đâm vào, cứ như thế " chẳng trên thiếp dưới " hân điên cuồng nhịp từng nhịp, mỗi lần nhịp từng tiếng rên yêu kiều lại vang bên tai, như thôi thúc như thúc dục hân cố gắng lên, hân

như điên dại dùng từng sợi tinh lực cuối cùng của mình, để tàn phá để tìm hiểu nữ nhân đầu tiên của cuộc đời mình,thế là một đêm cảnh xuân ngập tràn son động âm u này,

- Sau một đêm mưa gió, hoa nở hoa tàn vài lần, hai người mở đôi mắt nhắm, một mối sau một cuộc chiến chiếm đất công thành, hai người ôm nhau ngủ một cách ngon lành, dần dần trời cũng sáng tỏ,lúc này A-Long dần tỉnh lại, hân bây giờ đang nằm trên một thân thể như ngọc của một thiếu nữ, phản ứng buổi sáng của mọi nam nhân khiến hân biết bộ phận bên dưới của mình đang nằm ở đâu, tiểu huynh đệ của hân, đang được một cái nhụy hoa ẩm ướt bao bọc và che chở,điều này khiến hân nhận ra rằng chuyện đêm qua không phải là mơ a, người ngọc đang bên dưới của mình, đang bao bọc tiểu đệ nhỏ bé của mình là nữ nhân đầu tiên của mình ở thế giới này,người ngọc khẽ động đậy, hai mắt khẽ từ từ mở ra,đôi mắt nàng khai mở đôi mắt phong tình, có một chút kiều ngạo, một chút phức tạp, một chút tức giận, một chút lo lắng đang trừng trừng nhìn vào hân!
- Hân cười khổ không thôi, " kiếp trước đọc bao nhiêu thi từ ca phú, giờ đây sao chẳng nhớ được cái gì hết vậy kìa,tiểu rồi nên nói gì với nàng bây giờ, nếu như kiếp trước, học hỏi kinh nghiệm của đàn anh, thì đi gọi gái thì (bóc bánh trả tiền)và nói những câu thể loại như, lần sau anh lại ghé,đều được mà, mình lại không hỏi trong tình huống của mình thì phải làm như thế nào!" Cmnó nát rồi " vớ vẩn mất cái mạng là chuyện nhỏ, bị cắt đứt cái đờ thì phải làm sao" nghĩ lại nhiều vụ án kiếp trước mở đôi mắt lạnh lẽo ra như mưa,
- Nàng mở mắt ra,nhìn hân với ánh mắt phức tạp, pha thêm một chút thẹn thùng nhìn hân!
- Hân nhìn thấy ánh mắt đó, không biết phải làm sao,hân cười khổ lấy hết dũng khí nói một không giống ai!

Giọng hơi run run!

- Xin Chào Nàng, Ta Tên Là Long Hạo Vũ! Rất Vui Khi Được Làm Quen Với Nàng! "....."
- KetChuong

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Nàng làm nữ nhân của ta nhé

Lúc này hân mới nhìn rõ nữ nhân mà cả đêm hôm qua mình cùng với nàng cày cấy, lúc hân nghe được cái câu " nếu người không chê thân phận nô tỳ thấp kém, thì nô tỳ nguyện hiến dâng tất cả cho ngài "

Hân cứ nghĩ đây chỉ là một nữ nhân bình thường, dung mạo xấu tới mức đáng thương, bị người ta xài rồi bán cho Huyết Ma Tông làm Huyết Nô " Chuyên nuôi dưỡng để lấy máu tu luyện ma công "

Bây giờ ánh sáng bên ngoài cửa son động chiếu vào bên trong, hân nhìn thật kỹ, khuôn mặt của hân khẽ giật giật, trước mặt hân là một nữ nhân thành thực,tuổi khoảng 22 23, mái tóc của nàng màu đỏ tươi, dài và mềm mượt tới tận kiểu đồn phong mấn,da thịt trắng như ngọc, tuy hơi tiêu tụy,nhưng không thể che đi sức sống của tuổi thanh xuân trên người nàng, làn da nàng mềm mại hơn cả tơ lụa hảo hạn nhất, vàng trắng sáng bóng,khiến nàng lộ xuất ra vẻ anh khí và cao ngạo của kẻ bề trên nhìn xuống dưới, hàng lông mi của nàng cong vút đôi mắt của nàng trong veo như một dòng suối, ánh mắt hiền từ,pha lẫn sự tinh minh, một chút cao ngạo kết hợp với đôi mi dài, làm toát nên một vẻ cao quý, gia đình bình thường không thể tạo ra được,mùi hương thơm của hoa lan phát ra từ người nàng, cái mùi hương thoang thoảng, khiến người ta mê say,mà không một chai nước hoa nào có thể tạo ra!

- Khi nghe được lời giới thiệu có phần vớ vẩn của hân nàng khẽ cau mày, chỉ một động tác nhỏ vậy thôi cũng khiến tim hân loạn nhịp,nàng định mở miệng nói cái gì đó!

- Hân liền áp đôi môi của hân lên hai cánh môi hồng của nàng, hân như một con ong tham lam, mút lấy mút để những tia mật ngọt trong miệng nàng, khiến nàng một lần nữa đầu óc trống rỗng,không biết bao lâu sau,nàng mới dùng sức đẩy hân ra,đôi mắt trừng trừng nhìn hân, như một con báo cái! Nàng tức giận nói!

- Người làm ta cả đêm qua còn chưa đủ hả? Người còn tính ở trên người ta tới khi nào? Còn không mau rút cái vật kia ra khỏi người ta! " Nàng khẽ đỏ mặt,trừng mắt tỏ vẻ giận dữ nhìn hân!

- Thanh Âm vũ mị khiến mọi nam nhân như mềm mọi khớp xương, hân nghe được nàng nói liền nhìn xuống bên dưới, thấy tiểu huynh đệ của mình đang hùng dũng nằm thoải mái trong khe suối âm u của nàng, một cảm giác khoái cảm từ tiểu huynh đệ truyền đến não hân, khiến hân như ở trên mây, hân nghĩ (người muốn làm cảm thú,hay cả cảm thú cũng không bằng đây) nghĩ thế liền làm, hân mặt dày đáp lại nàng!

- Tại sao ta phải rút ra,không phải nó nằm trong đó rất hợp sao?

- nàng tức giận trừng mắt! Người là đồ vô lại!

- Hân cười tà,vô lại. Ý nàng là như thế này! Hân kéo tiểu huynh đệ ra vào mấy cái, mỗi cái đều đâm sâu vào trong nhụy hoa của nàng! Nàng thở gấp, hai chân như cô ý như vô tình cặp lại với nhau bám chắc vào hông của hân!

- nàng nói với hân với chất giọng run run,người dừng lại đi, cái gì ta cũng đáp ứng người!

- " cái gì nàng cũng đáp ứng ta sao?" hân hỏi lại với vẻ cười cợt, nhưng bên dưới vẫn không ngừng hoạt động!

- nàng với hơi thở nặng nhọc đáp " Phải bắt kể thứ gì, người hãy dừng lại, ta sắp.... Nói tới đây liền thôi! "

- Nàng sắp làm sao?

- Nàng chỉ xấu hổ lấy hai tay che đi khuôn mặt của mình!

- Hắn cười tà,kéo hai tay của nàng ra, đặt lên trên môi của nàng một nụ hôn ngọt ngào, hắn ghé vào bên tai của nàng nói " ta muốn gì cũng được sao? Vậy ta nói ta muốn nàng,muốn gần gũi nàng, muốn nàng ở bên cạnh ta cả đời, muốn nàng mãi mãi làm nữ nhân của ta, nàng có chịu không? "

- Nàng ta nghe thấy vậy! Tức tối nhìn hắn, khuôn mặt nàng giờ này đã là hai áng mây hồng nàng nghĩ " không ngờ người lại vô lại tới như vậy,điều kiện của người có khác gì bất ta cả đời cùng làm những chuyện đáng xấu hổ này với người cơ chứ " sự tê dại, sự khoái cảm từ bên dưới truyền tới khiến nàng như lên mây,đầu óc của nàng dần dần mất đi khả năng suy nghĩ, nàng dùng chút tỉnh táo cuối cùng " tên hỗn đản xấu xa,,tuy ta nguyện ý làm nô tỳ cho người sai khiến, hôm qua ta còn tưởng người bị nạn, ta đã chuẩn bị tính thần để trả lại cho người một mạng, nào ngờ vừa ra, người không quản cam xúc của ta,,điên cuồng hành hạ ta cả đêm, giờ mới tỉnh giấc lại còn muốn tiếp tục chuyện đó, ta muốn cắn chết người, đồ xấu xa đại bại hoại" nàng liền dùng hàm răng ngọc cắn cái tên nàng cho là bại hoại nào đó, phát tiết sự đau đớn và uy khuất đêm hôm qua!
- Sau một hồi kịch chiến, hắn liền xuất toàn bộ tinh hoa của hắn vào trong người nàng như thể nàng sẽ chạy mất vậy! hắn thấy ngực mình đau nhói, hắn nhìn xuống cười khổ không thôi!

-Nàng là họ hàng nhà chó à, sao lại thích cắn ta vậy?

Hừu ta phải cắn chết người, tên xấu xa, không có lương tâm! Nàng từng mắt nhìn hắn nhưng không để ý tới giọng điệu có phần giống những cặp tình nhân mà nàng vừa mới nói!

- Hắn nghe thấy thế thì không khỏi ngẩn người ra,rồi nói, ta rất xấu xa, nhưng chỉ xấu xa với nàng thôi, còn có lương tâm hay không còn tùy xem vào tình huống a! Hắn nở một nụ cười xấu xa,khiến tim của nàng đập loạn lên như một con nai con!
- Hắn thu lại vẻ cười cợt trên khuôn mặt lại!

-Nàng làm nữ nhân của ta nhé! Nàng ta nghe vậy cơ thể khẽ run rẩy!

Hắn không chờ nàng nói gì tiếp tục hôn nàng và làm những chuyện nguyên thủy nhất!

KetChuong

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Diên công tu luyện

Sau một hồi mây mưa, hắn ôm người ngọc vào lòng, mặc cho nàng vùi bộ quần áo lấy từ trong không gian giới, ngắm nhìn dung nhan khuynh thành và đánh giá nàng!

"Nếu so với những người mẫu kiếp trước thì mấy nàng người mẫu ca sĩ kiếp trước xách dép chạy theo nàng cũng chẳng kịp " hắn giờ mới nhớ ra hình như trong không gian giới chỉ có vài bộ công pháp,hắn liền lấy ra xem!

Toàn là Ma pháp hệ Âm, lục lợi mới thấy một bộ thân pháp, một bộ kiếm pháp,

Vong Linh Ma Pháp > Triệu Tập Linh Hồn

- Kêu gọi những oan hồn gần đó, kêu gọi chiến đấu với kẻ địch, ưu điểm của công pháp này là có thể thu phục âm hồn và sử dụng cho nhiều mục đích!

- <Ân Hồn Kỹ>

- Tầng 1:Có thể rút linh hồn người sống ra khỏi cơ thể,Tra tấn và tra khảo linh hồn kẻ xấu số!

- Tầng 2 Điều Khiển Linh Hồn kẻ đó như một con rối, nhưng khoảng cách không được quá xa,xong việc linh hồn tự bạo!

- Tầng 3: Hồn Khôi, tạo ra một ấn ký linh hồn trên kẻ xấu số, khiến kẻ bị khống chế không hề biết mình bị khống chế, vẫn như người bình thường, khi gặp chủ nhân thì sợ hãi tới từ linh hồn, phục tùng mọi mệnh lệnh của chủ nhân ban cho!

Công Pháp Thứ 2:

- < Sát Hồn Kỹ >

- Tầng 1: Gom và nén Tinh Thần Lục, có thể tạo ra nhiều dạng, công kích vào vào vào linh hồn kẻ địch, và có thể nén ép linh hồn tạo ra công kích linh hồn phạm vi rộng!

- Tầng 2: Linh hồn phân thân, chém linh hồn tu luyện, tạo ra một phân thân linh hồn, có tư duy độc lập theo sự theo phép của bản thể, và có khả năng tàng hình và công kích vật lý và cả cả linh hồn!

- Tầng 3: Hoán Mệnh Di Hồn, trực tiếp nhập hồn vào thân thể người khác, có thể điều khiển và nói nói năng của người đó, ưu điểm của công pháp này có thể thu bản thể vào không gian giới chỉ, còn linh hồn phụ thể vào người khác, linh hồn càng mạnh không chế càng lâu!
- Công Pháp Thứ 3:
- < Thân Pháp > Không Gia Hư Hoá
- Tầng 1: Tầng Hình và có thể đi xuyên qua mọi thứ, kể cả vật sống, nhưng không được tấn công, tấn công sẽ bị lộ
- Tầng 2: Áo Ảnh mê tung bộ, có thể di chuyển không một tiếng động, di chuyển nhanh tới mức tới vô tung đi vô ảnh!
- Để tu luyện được những bộ công Pháp kia thì bắt buộc phải mở ra linh nhãn, vận vật câu thông, phải có huyết nhục thân hồn, phải linh ngộ thần thông!
- Kiểm pháp thì có
- Ngũ Hành Kiểm Thức tạo ra các hệ trong ngũ hành, dành để áp chế những Võ Giả khác hệ, muốn học phải linh ngộ nguyên tố đại đạo!
- Kiểm Chiêu thì có Tứ Quý Liên hoàn kiểm, muốn học thì phải linh ngộ thời gian chỉ lực!
- Nhờ cái công pháp đặc biệt (Hồn Độn Thần Quyết) thức hải nơi mi tâm không chỉ để chứa đựng linh hồn lực, mà nhờ công pháp sau một thời gian sửa đổi, liền biến thành nơi diễn hoá, và tu luyện công pháp, chỉ có điều rất tiêu tốn linh hồn lực, nhưng không là gì so với một tên có linh hồn siêu cường được rèn luyện khi ở hai thế giới!
- Trong đầu hần thì diễn luyện công pháp, và Võ kỹ, còn bản thể thì ngồi xếp bằng vận chuyển Hồn Độn Thần Quyết nạp năng lượng cho cơ thể, và linh ngộ nguyên tố trong thiên địa!
- Kết Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Giới thiệu về cấp bậc

Võ Giả có 12 giai 4 đẳng

- Võ Đồ (khai mở được vài kinh mạch khỏe hơn người thường gấp 3 lần)
- Võ Sĩ (người đã bắt đầu có thể hấp thu thiên địa linh khí chuyển đổi thành đấu khí)
- Võ Sư (có thể dùng đấu khí công kích)
- Đại Võ Sư (có thể dùng đấu khí bồi dưỡng và sử dụng được võ hồn bẩm sinh)
- Võ Linh (Sử dụng đấu khí, thúc dục võ hồn ra thành thực thể để chiến đấu, như áo giáp, cung kiếm, hoá thú)
- Võ phách (Chuyển đổi cơ thể hoàn toàn giống võ hồn)
- Võ Xuất (có thể tạo ra đấu khí hình cánh, có thể bay lượn nhưng rất mau hết đấu khí, cao nhất vài trăm mét và xa khoảng vài dặm)
- Võ Vương (Cấu tạo linh hồn lại, thành hồn anh,sau khi tan nát nhục thân, thì có thể đoạt xá trọng sinh, nhưng không thể tiến giai)
- Võ Hoàng (Linh Ngộ Thiên Địa, tạo ra linh vực, kiểm soát nguyên tố trong đó)
- Võ Tôn (Linh Ngộ Không gian, cầm cố giam cầm tất cả những gì trong linh vực)
- Võ Giới (Tạo ra thể giới trong linh vực, để công kích)

Võ Thiên(Điều Khiển Thiên Địa Trong Tay có thể tạo ra mưa giông bão táp, trong linh vực)

" tuy võ giả và linh giả giống nhau nhưng bị thiên địa đè ép, nên không thể một người chống lại vạn người được, bay thì cũng chỉ bay được vài km còn phá hủy cao lắm thì đè nát được một ngọn núi cao bằng một tòa nhà 25 tầng, nên các chức nghiệp và học viện khác mới ra đời, đè ép các tông phái khác, sức mạnh quốc gia ở nơi cao nhất!

Còn Linh Giả, Bắt Đầu Từ Căn Nguyên Võ Linh, Những Linh Giả là những người có võ hồn nguyên tố không thể tiến vào cảnh giới Võ Phách, Nhưng người này có võ hồn hoá hệ và tinh thần lực mạnh thì làm!

- Luyện Dược Sư " Luyện Đan Dược "

(Hỗ Trợ Võ Giả)

- Luyện Khí Sư. " Chế Tạo Vũ khí "
- Luyện Kim Thuật Sĩ Bạc 1 (Chế tạo và sửa chữa mọi thứ, giúp đỡ xây dựng)
- Trận Pháp Sư (Nghề này là từ Luyện Kim Thuật Sĩ Bạc 1 đi lên, bố trí trận Pháp giúp công trình thêm kiên cố,nếu trong thời chiến thì bố trí trận mai phục và tiến công)
- Phù Sư (Chức nghiệp này là từ Trận Pháp Sư đi lên chuyên vẽ phù văn vào quyển trục ma pháp, hoặc phù lên binh khí để vũ khí đó có thêm đặc tính)
- Còn người nào Không có thiên phú trong các chức nghiệp trên mà có linh hồn lực mạnh thì trở thành Ma Pháp Sư
- Chức nghiệp này thân thể người rất yếu nên không thể tu luyện giống võ giả được
- Gồm có 8 cấp
- Phù Thủy (Cầu Thông với nguyên tố trong của vũ hồn kết nối với Thiên Địa)
- Pháp Sư (Có thể tạo ra nguyên tố công kích đối thủ, sử dụng ma pháp cấp 1 tới 4)
- Đại Ma Pháp Sư (Có thể công kích ra ma pháp cao cấp,sử dụng ma pháp cấp 5 tới 7)
- Pháp Linh (Có thể hoà mình với vũ hồn,và tạo ra cương giáp như Võ Linh)
- Pháp Vương (Sử dụng ma pháp hoà mình với thiên nhiên có thể bay lượn, sử dụng ma pháp từ cấp 7 tới 10)
- Pháp Thần (Tạo ra lĩnh vực ma pháp, có thể sử dụng ma pháp từ 10 tới 13)
- Đại Pháp Thần (Điều khiển mọi thứ trong lĩnh vực có cùng nguyên tố)
- Tông Sư / Master (có thể điều khiển mọi thứ cùng hệ,mà không cần lĩnh vực)
- Tuy ma pháp sư rất yếu, và bậc tuy ít, nhưng nếu biết cách sử dụng,hoà mình và và lợi dụng môi trường xung quanh, khiêu chiến người vượt giai là chuyện bình thường!

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Di Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Thắng làm vua thua thì đi bán muối

Sau một thời gian tu luyện,tinh thần lực tiêu hao trầm trọng, hần liền thu công và lăn ra ngủ, bỗng hần cảm thấy cổ mình hơi nhói đau, cứ như bị vật gì đâm và vậy, hần thấy cái gì đó không ổn hần từ từ mở mắt ra! Thứ mà hần nhìn thấy khiến hần phải la lên

Ma maaaaa!!!!!!!

Thứ mà hần nhìn thấy, có thân hình của một nữ nhân, có mái tóc màu đỏ, mặc trên người một bộ quần áo của nam nhân, tuy hơi xộc xệch, nhưng cũng không thể che hết đi những đường cong là lướt trên người nàng, ánh lửa mờ mờ phối hợp với màu tóc của nàng, khiến cho không gian này trở nên cực kỳ yêu dị!

"Người lạ đủ chưa hả?"

- Thân ảnh cảm kiếm chĩa vào cổ họng của hần, nói với giọng điệu không giận không vui!

- Hần cũng dần dần đoán ra là chuyện gì? Linh quang chợt hiện hần nói " à để ta la thêm một chút nữa được không, ta mới tỉnh ngủ chất giọng chưa được thông cho lắm! "

- Nàng khẽ cười nhẹ một tiếng xong rồi im bất,nói với chất giọng uy nghiêm, " vậy để ta cho ngươi một nhát vào cổ cho thông nhé!"

- hần khẽ ngậy người rồi cười nói " nàng có thể dùng miệng của nàng, giúp cho nó được thông, tuy cách này ta phải chịu cho nàng chiếm hết tiện nghi, nhưng ta là người chịu khó, ta chịu tí uy khuất cũng không sao a"

- Nàng nghĩ " tên hỗn đản, ngươi có biết đây là tình huống nào không hả,mà còn tính chiếm tiện nghi của ta,nếu là người khác thì ta đã cắt đứt cái lưỡi đường mật của hần rồi " nàng nghiêm giọng quát lớn,
- Ngươi không sợ ta sẽ không đáp ứng, và sẽ giết chết ngươi sao? "Tuy giọng nói của nàng có chút uy nghiêm, nhưng không thể che được nét cười

trong đó!

- Hân nghe được thế!
- Mồ hôi lạnh đầy đầu" em nó chứ bị lật thuyền trong mương rồi, nếu đối đáp không ổn thì sẽ có câu chuyện, (linh hồn xuyên không bị vợ giết sau đêm động phòng phiên bản dị giới à) nếu mà viết ra thành truyện cười có khi lại được bình chọn là nhân vật hót nhất năm ấy chứ! Nghĩ trào phúng bản thân tí thôi, nghiêm túc suy nghĩ lại lại, nếu làm nàng sự muốn giết mình thì đã giết mình từ lâu rồi, cần gì phải nói chuyện tầm phào với mình, chắc nàng muốn giáo huấn mình đây mà, thôi vì những tiêu tử sau này, vì tương lai có vợ đẹp, làm liều vậy, thắng làm vua thua thì đi bán muối!
- "Nghĩ tới đây hân can đảm thêm vài phần hân nói!
- Nàng sẽ không giết ta đâu!
- Nàng hừ lạnh một tiếng nói!
- Ngươi nghĩ là ta không giết ngươi ư, ngươi hôm nay đã rơi vào tay ta thì đừng hòng thoát được!
- Sau khi giết ngươi ta cũng sẽ tự sát!

-Nói tới đây không gian chợt lạnh xuống, hân bắt đầu nhận biết thêm về nàng," nàng là một nữ nhân cao ngạo và thông minh, dù thân thể đã là của mình, nhưng vẫn không cam chịu, nàng làm như thể này là để thử mình, xem mình là loại người nào, có khả năng làm chỗ dựa cả đời cho nàng hay không, nếu ngu ngơ trả lời bậy bạ, vợ vẫn bị giết thật như chơi chứ, còn chuyện nàng giết mình xong rồi tự sát là có khả năng rất cao, phải biết nữ nhân dù thời đại nào cũng thế cả, lúc các nàng tuyệt vọng thì cái gì cũng có thể làm a!"

-Nàng không giết được ta! Hân đồng dạng trả lời, nhìn vào người đối diện!

Sao ngươi lại nghĩ ta không giết được ngươi? Ngươi phải biết rằng tính mạng của ngươi đang trong tay ta, chỉ cần ta muốn có thể lấy đi bất cứ lúc nào?

-nghe được vậy hân càng thêm chắc chắn về quyết định của mình " nếu cầu xin nàng tha cho, thì mất mặt đàn ông quá, với lại theo tính cách của hân thì còn lâu nữa, anh ta chết còn hơn nếu nàng nghe lời cầu xin mà tha cho mình, hừ cái loại nữ nhân đó, quá nhu nhược quá giả tạo, này giờ làm trò, trong cái thời này, người ăn thịt người và ta không cần loại nữ nhân đó, dù có đẹp đi chăng nữa, ta không cần một tên hề chỉ biết nhảy múa, theo như tính cách của nàng thì mình mà không thoát khỏi hoặc cầu xin nàng, dù chỉ một chữ thì chắc chắn sẽ bay đầu, vì nàng đang kiểm tra sự mưu trí của mình xem có thể ứng phó được với thiên hạ và nàng hay không!"

Hân cười tà dị và nói, bảo bối à, nàng muốn giết ta thì bất cứ khi nào cũng được à, nhưng trước khi giết ta nàng phải xem lại mình trước đã, nàng không mặc áo ngực kia, hân nhìn nàng với ánh mắt tiểu nhân đắc ý, như nhìn được một vật phẩm trân quý được hân lừa với giá rẻ bèo vậy!

-Nàng đỏ mặt tới tận mang tai, cũng không tự chủ được nhìn xuống bộ ngực phong trần của mình!

Ngay lúc này, trên tư thế ngồi, hân vung tay trái ra gạt thanh đoản kiếm sang một bên, hân lao mình về phía trước, lao thẳng về phía nàng, khiến nàng không có phạm vi để chém mình, tay trái vung lên bóp nhẹ vào cổ tay của nàng khiến nàng không thể tiếp tục cầm kiếm được nữa, hân nửa ngồi nửa quỳ kéo nàng nằm lên trên hai chân của hân, tuy hân có thể ra tay mạnh hơn nhưng hân không nỡ " vợ tương lai đó à nha, làm ác với nàng sau này lấy ai mỗi tối ôm ấp, mẹ của những đứa con sau này của mình đó à nha "

Nàng vùng vẫy muốn thoát ra khỏi người hân, hân là ai cơ chứ lĩnh đặc nhiệm đó à, để một nữ nhân không tác sát, lại trong tư thế đó, để nàng thoát hân thật có lỗi với bản thân a, phải biết là nàng từ trên xuống dưới không hề mặc nội y! Từng động tác nhỏ thôi cũng khiến hân cảm nhận được từng tác da thịt mềm mại của nàng!

Hân cười xấu xa nói " Bảo Bối à, nàng không thoát được đâu, ngoan ngoãn nghe lời đừng giãy dụa mất công

- Ngươi dễ tiện, lợi dụng ta không để ý tấn công ta, ta không phục!
- Nàng không phục kệ nàng chứ đâu liên quan tới ta, ta đâu có bảo nàng cầm kiếm đòi lấy mạng của ta đâu!
- Nàng đã rơi vào tay ta, hắc hắc để xem ta trị nàng thế nào
- Ngươi ngươi, ngươi muốn gì, nếu ngươi giết ta chết cho ngươi!
- Nàng chưa nói hết câu thì kiêu đồn của nàng đã vang lên tiếng " Ba Ba Ba "(tiếng đánh)
- Nàng giám uy hiếp trượng phu của nàng này! BA!!BA!BA
- Nàng giám cầm kiếm chĩa vào nam nhân của nàng này! BA! BA!BA
- Cái này là giám đòi chết trước mặt ta này! Ba! Ba! Ba!
- Sau một hồi đánh vào mông nàng hân hỏi, nàng có phục không?
- Nàng ta với giọng nức nở nói, ai cho phép ngươi đánh vào chỗ đó của ta, ngươi là trượng phu của ta khi nào!
- Hân hắc hắc cười xấu, ta đánh nàng chẳng cần ai cho phép cả, ta thích đánh vào đâu là quyền của ta nàng cảm được ta sao? còn ta không phải trượng phu của nàng! nhưng ta là nam nhân của nàng! Ta có quyền được quản lý nàng!
- Ngươi cường đoạt lý, ngươi có ngon thả ta ra, ta cùng ngươi đại chiến 300 hiệp!
- Hân cười ha ha lòng thâm nghĩ " nàng tính thật hào sảng, nàng càng lúc càng thú vị rồi đây!"
- Tại sao ta phải chiến, nàng có tin hay không ta cho mông nàng nở hoa?, hân nói liên tục vỗ nhẹ lên kiêu đồn của nàng!
- Nàng khẽ ummm một tiếng không nói gì!
- Nào gọi hảo phu quân, thiệp yêu chàng chết mất, gọi đi ta sẽ thả nàng ra!
- Nàng tức tới quay lại lườm hân, ta không bao giờ gọi như thế trước mặt tên hỗn đản nhà ngươi!
- Hân cười xấu xa nói, tiểu nương tử của ta, hình như nàng bị đét mông chưa đủ hả, để ta cái tiến chút ít nha, hân nói liền làm, hân kéo chiếc quần bằng vải bố xuống dưới hai đầu gối của nàng, lộ ra hai đùi ngọc khiết bạch, nhìn lên thì thấy hai cặp mông tròn trĩnh, và cái khe sâu thẳm bí khiến hân phải nuốt nước bọt không thôi, hân lấy tay sờ vuốt lên cặp kiêu đồn xinh đẹp của nàng, ngón tay như cổ ý, như vô tình lướt qua và dừng lại ở cái khe thẳm bí giữa hai chân nàng, lúc này nó đã ướt ươn ướt, xạ mùi hương nồng nàn khiến hân miệng đắng lưỡi khô!
- Nàng ta lúc này cơ thể run lên vì sợ hãi, nàng nức nở nói, dừng lại, ta nói là được chứ gì, sau một hồi chần chờ nàng nói nhẹ lại, ngươi có thể đổi câu khác được không?
- Hân giả ngu hỏi " đổi câu gì?"
- nàng nói "cái câu đó đó!

- Hấn lòng cười thầm nói, "hàng nói câu gì cơ phải nói rõ ra ta mới biết được chứ"
- nàng nói nhỏ cái câu Hào Phu Quân, Thiếp Yêu Chàng Chết Mất!
- Hấn nghe rõ mà con giả vờ không nghe thấy hấn nói " Cái Gì Cơ,nàng nói to lên một chút ta nghe không rõ!
- Nàng xấu hổ nói: Cái câu Hào Phu Quân, Thiếp Yêu Chàng Chết Mất, cái câu đó đó, người có thể đòi được không,câu đó ta không được!
- Hấn cười hắc hắc nói, Hào Nương Tử Ta Cũng Rất Yêu Nàng!
- Đầu óc của người ngọc trong lòng Oong lên một tiếng, nàng nghĩ mình thông minh sẽ thoát khỏi ma trảo của hấn, ai ngờ lại bị hấn tính kế, không những gọi hấn là Phu Quân mà còn gọi những hai lần, nàng bao giờ cảm thấy rất là ỷ khuất a!
- Hấn thấy người ngọc bắt đầu chuẩn bị phát tác, hấn lấy một ít thuốc trong không gian giới ra, bôi lên vết sưng trên kiềng đòn của nàng, nàng không đợi hấn bôi xong liền vùng vằng giậm chân rồi đi như một tiểu nữ hài giận dỗi!
- nàng vừa đi được vài bước, hấn liền quan tâm nói đi cẩn thận coi chừng t.....é!
- Hấn chưa kịp nói xong chữ té thì nàng đã ngã vấp mặt xuống đất, nàng tức tối đứng dậy,lườm hấn với ánh mắt giết người rồi chạy đi, để lại một câu ngoan ngoãn, Long Hào Vũ lần sau ta sẽ giết chết ngươi!
- Hấn nghe thấy thế cười khò không thôi, " ời nữ nhân, thứ động vật kỳ quái nhất thế gian mà " hấn cũng không vì nàng hù dọa mà sợ, hấn lấy một ít nước dự trữ ra,xong làm ướt vật khô cái khăn mặt, hấn mặt giầy mảy dạn tiến lại gần cái nơi mà nàng đang giận dỗi,nàng bây giờ đang quần chân che đầu trở xuống ngồi tui thân trong một góc hang động!
- Nàng nghe được tiếng bước chân của hấn tới gần nàng quát lên! " không cần ngươi lo "
- Hấn cười xấu xa nghĩ " nữ nhân a nói có là không, nói không là là rất muốn, vì tương lai của của mấy thằng cu trong tương lai, thằng bố của chúng nó đành phải "đem thịt nuôi ung, đem thân cho mẹ của chúng nó cắn vậy "...."
- hấn làm liều ôm nàng vào lòng nói, Bảo Bối Nhi, ngoan nào nàng vừa mới khóc, để ta lau mặt cho nàng, nàng ta giấy dựa,ai là Bảo Bối của ngươi, ngươi đừng si tâm vọng tưởng, Ta nhất định sẽ giết ngươi! hấn cười nói " được rồi được rồi, để mai ta cho nàng giết, giờ để ta rửa mặt cho nàng, không thì sáng mai hai mắt nàng sưng lên như hai mắt của thỏ đó, mai mà đau mắt không giết được ta là uống phí cả đời đó nha! Ngoan để ta giúp nàng, nàng nghe thấy vậy ngoan ngoãn để hấn lau mặt, hấn lau xong ôm nàng vào lòng kéo nàng nằm xuống đắp lại chăn cho nàng!
- Nàng ta quát lớn, chỗ của ngươi bên kia, ngươi cút sang một bên, ai cho ngươi ôm ta hả?
- Hấn cũng lộn chết không sợ nước sôi kêu lên, " ai thèm ôm ngươi hả, ta ôm lão bà yêu quý của ta chứ ta ôm ngươi làm gì! " nàng tức tối đấm hấn vài quyền rồi nói " ngươi đi mà ôm lão bà của ngươi, ngươi mau buông ta ra! Hấn hăng hắc cười nói ta ôm ai thì đó là lão bà của ta,với lại hình như lúc này ta còn nghe có người nào đó nói là yêu ta chết mất cơ mà,thôi ta mệt rồi ngủ đây, hấn mặc kệ nàng kêu ca hấn hôn lên đôi môi của nàng một cái rồi chìm vào giấc ngủ, còn vì sao hấn không sợ nàng ra tay hạ sát, bởi vì nàng thực lực của nàng cao hơn hấn rất nhiều muốn giết hấn thì nàng đã làm rồi!
- Kết Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chạy trốn sự truy sát của vợ

Sau một đêm mệt mỏi, đối đầu cái chết bước qua quỹ môn quan,hấn buông người ngọc trong lòng ra,giấy sớm khởi động tay chân rửa mặt như mọi ngày, thì bỗng một một đạo kiếm ảnh lướt qua người, cắt cho một phần bức vách của sơn động làm vài đường cắt sâu, hấn nuốt nước bọt lấy lại tinh thần! Hấn hỏi?

- Nàng tỉnh ngủ từ khi nào?

- Hừ ta tỉnh khi nào mặc ta!
- Nàng muốn giết ta giờ cũng là giờ đẹp! Nhưng ít nhất cũng phải cho ta ăn cái gì đó chứ, chứ nếu ta chết cũng phải làm ma no chứ, chết đói khổ lắm a,
- Ngươi chết đói hay no mặc ngươi, cái mạng ngươi hôm này ta nhất định phải lấy!
- Hấn chỉ ừ cho qua chuyện, rồi nói tuy ta đói hay không thì không sao,cái mạng ta dai lắm a,nhưng còn nàng đã 2 ngày không ăn cái gì rồi, nếu nàng không ăn làm sao có sức mà giết ta?
- Nàng nghe thấy vậy thoáng cảm thấy bụng mình cũng kêu lên! ọc ọc
- Nàng đỏ mặt nói đừng có hòng câu giờ ta không tin ngươi đâu!

-Hấn vẫn đậm phong khinh, mặc kệ nàng chìa kiếm vào người, hấn nhăm lura lên bắt đầu nướng thịt mặc kệ nàng ta đe dọa!

Hấn nói " nàng này giờ kêu giết ta nhiều lắm rồi đó, giết thì giết đại đi còn không để ta nấu ăn! Hấn nghĩ "ăn xong mới có sức lực mà chạy trốn chứ!"

Cuối cùng hấn cũng nướng xong thịt đưa cho nàng một miếng, hấn một miếng, nàng nhìn hấn mà không nói!

Hấn rầm thối vài câu," ta biết ta rất đẹp trai,nhưng đó cũng là khuyết điểm của ta,haizz đẹp trai thật là khổ mà, ngay cả ăn cũng bị mỹ nhân nhìn kỹ tới như vậy!"

Nghe hấn tự sướng, còn khen nàng là mỹ nhân tuy không nói ra,nhưng nàng vẫn không thể nhịn được khoe môi nhếch lên một nụ cười điên đảo chứng chúng sinh!

- Hấn thấy nàng không phát tác, "Nàng không mau ăn đi đồ ăn sẽ nguội ăn vô sẽ đau bụng đó!
- Hay là nàng tới cái ngày mà nữ nhân nào cũng đau bụng, nên không sợ đau nữa, (hấn cười xấu xa)

- Nàng đỏ mặt trừng mắt với hắn, bắt đầu ăn, nàng vừa ăn vừa nhìn kỹ hắn, miệng nàng nhai miếng thịt thật kỹ, thật ngấu nghiến cứ như thể nàng đang nhai một tên xấu xa nào đó!
- "Hừ để ta xem coi ngươi còn làm trò gì nữa" Nàng Nói Thầm!
- Còn bây giờ ngoài mặt hắn cười, ha ha nhưng lòng thì không cười được như thể lòng kêu to "cnnó thuốc mê oi tao van mày, nhanh ngấm dùm ta đi, dù đây là lần đầu tiên dùng thuốc mê lừa phụ nữ, nhưng mà sai một bước là nát à, cái mạng nhỏ của tao trong tay mày đó, Làm ơn a, con lạy a"
- Một lúc sau nàng bắt đầu hơi mê man đi, đầu óc hơi mụ mẫm, nàng quát lớn!
- Long Hạo Vũ ngươi vừa bỏ cái gì vào đồ ăn hả? Ngươi khi nàng lạnh đi!
- Hắn cười hắc hắc, thấy nàng như thể tính dọa nàng một tí cho nàng bớt cái tính nữ vương cai quản cả thiên hạ đi!
- Ha ha ta đâu có bỏ cái gì vào đâu, ta chỉ bỏ rất nhiều xuân dược vào thịt nướng của nàng thôi, ta phải thu gom 9999 loại nấm trùng và không ít thiên tài địa bảo mới bào chế ra được đồ có phải nàng cảm thấy rất hưng phấn! (thật ra đó là thuốc mê 9999 loại nấm trùng một con cũng không có) hắn xấu xa cười, nàng biết tiếp theo nên làm gì chứ! Hắn làm ra vẻ mặt lưu manh vô địch thiên hạ!
- Nàng nghe nói thế sắc mặt bỗng trắng bệnh đi, nàng âm thầm vận Đẩu Khí bài trừ độc tố! Lòng thầm nghĩ "xú hỗn đản, để xem ta trị ngươi như thế nào, không giáo huấn ngươi không được, thuốc mê giấm nói là xuân dược lại còn nấm trùng nữa chứ, ta phải đánh cho con nấm trùng là ngươi một trận, không đánh không được mà"
- Hắn tiếp tục thao thao bất tuyệt về sự nguy hiểm về nấm trùng của hắn, lòng cười thầm "tiểu nương tử, phu quân hôm nay phải hù nàng mất nửa cái mạng, để xem sau này nàng còn dám uy hiếp ta nữa không" nhưng hắn không biết là Võ Giả Vương Cấp trở lên không sợ thuốc mê, với lại hắn không biết những gì hắn làm đã bị người nào đó nhìn rõ hết âm mưu!
- Sau một hồi thao thao bất tuyệt, kể về chiến công lừa nữ nhân của hắn (chém gió) hắn giả vờ là nấm tặc bế nàng lên đường lúc này mê được trên người nàng, nàng đã tự luyện hoá được 2/3 rồi! hắn cười tà nói "Tiểu Bảo Bối à để ta ra ngoài tắm rửa một tí rồi vô bồi tiếp nàng nha" hắn vừa nói vừa thọc hai tay vào áo của nàng nắn bóp hai con thỏ ngọc to và mềm mại mà, một tay không thể nào nắm hết, hắn xoa bóp khiến nàng không chịu nổi mà rên rĩ, đôi môi hắn áp lên miệng nàng, cái lưỡi quấn lấy chiếc lưỡi nhỏ nhắn thơm tho của nàng, trao cho nàng một nụ hôn kiểu Pháp ngọt ngào, xong hắn cắn đầu vôi vàng chạy thục mạng, "...."! Và để lại một câu ngao thoại, Bảo Bối À ta đi đây tắm xú nữa ta về!
- Nhìn vào bóng lưng cắm đầu chạy trời chết của hắn, nàng đỏ mặt lòng thầm mắng (Tên Sắc Lang, Tên Lừa Đảo, Ngươi Còn Tính Lừa Ta Tới Bao Giờ Nữa Hả)
- Còn hắn thì đang cắm đầu chạy, né các Ma Thú và Vong Linh Sinh Vật, hắn thở dài, "Chiến Dịch Chạy Trốn Sự Truy Sát Của Vợ Bất Đầu"
- Kết Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Gặp lại nữ ác quỷ

Hắn cắm đầu, vất chân lên cổ chạy, hắn chạy hết sức khoảng được 5km thì nghe thấy tiếng vọng lại từ xa

- Long Hạo Vũ ngươi đứng lại cho ta! Hắn nghe thấy thế, linh hồn xém nữa muốn bỏ của của chạy lấy người, hồn lìa khỏi xác a, hắn cười khổ không thôi, "hình như mình trên nhầm phải con cạp cái rồi" hắn nhìn thấy nơi nào mình đi qua có dấu vết của mình những con Ma Thú + Cây Cối + Vong Linh Khô Lâu bị nàng dùng kiếm khí chém nát như tương, tạo thành một đường dài bằng phẳng, hắn run lên "cnnó nếu để bị bắt, thì con cạp cái này, nhai mình tới khớp xương cũng không còn ấy chứ, chắc nàng bây giờ đang hận mình thấu xương, hắn tự hứa với lòng không được để bị bắt a!

- Hắn không dám giỡn nữa, hắn vận Áo Ảnh Mê Tung Bộ tới cực hạn chạy thừa sống thiếu chết, hắn chạy không ngừng nghỉ 3 ngày trời hắn mệt mỏi dựa lưng vào một gốc cây đại thụ thờ phỉ phò!

- Ôi giờ ta đã hiểu rõ cái câu, khó tiêu thụ nhất chính là Mỹ Nhân a! Vừa thở ra một hơi, nhìn về phía trước, đồng tử của hắn co rút lại, hắn nhìn thấy cái gì ở phía trước a!

- Một nữ nhân xinh đẹp với người thường, còn với hắn lúc này thì như nhìn thấy ác quỷ! Phải không ai khác chính là nữ nhân mà hắn chạy trốn 3 ngày hôm nay!

- Nàng bây giờ đã ăn mặc một bộ quần áo cung trang hoa lệ màu xanh, quần áo bó sát làm lộ ra những đường cong hoàn hảo của nàng!

- Nàng nhìn thấy bộ mặt không thể tin được của hắn nàng khẽ mỉm cười nói "cười khiến chúng sinh điên đảo, nàng học theo giọng điệu của hắn nói "chao ôi tiểu đệ đệ à, ngươi có thấy ai vừa chạy qua đây không, ta tìm hắn mấy ngày hôm nay rồi, nếu ngươi thấy thì chỉ cho tỷ tỷ, tỷ nhất định sẽ hậu đáp" nàng vừa nói vừa cười duyên!

- Nụ cười của nàng tuy rất đẹp, nhưng đối với hắn bây giờ thì thấy nó như ác quỷ! Khiến hắn run lên không thôi!

- Hắn cũng làm liều kêu lên!

- A vị tỷ xinh đẹp này, tỷ tìm ai, nếu ta biết ta sẽ chỉ cho tỷ, còn về báo đáp thì thôi đi, đệ nhìn thấy tỷ là đủ rồi à! Không cần tỷ báo đáp đâu! (điều này là sự thật theo cả nghĩa đen và nghĩa trắng luôn) T.T

- À cái tên đó à, ăn mặc cũng như đệ đệ à, tuổi à, chắc cũng như tuổi đệ à, con hắn tên là Long Hạo Vũ a, à mà tiểu đệ đệ tên là gì để ta biết đường xưng

hồ" nàng trào phúng nhìn hần "

- Hần chỉ biết cười khổ không thôi " bà cô trẻ của tôi ơi, bà lầy lội vừa thôi, tôi sắp bị bà đim chết rồi nè "hần vô si đáp!

- A cái tên đó à, hần chỉ về một hướng và kêu hần đi qua bên đó a, tỳ mau đi đi may ra còn đuổi kịp hần! Đệ có việc đệ đi trước đây! hần nói xong định chuẩn đi!thì thấy có một thanh kiếm kề lên cổ hần!

- Nàng không trào phúng hần nữa, và mở miệng với chất giọng lạnh lẽo,Long Hạo Vũ ngươi còn tính chạy nữa sao? Ngươi nên biết ngươi đối với ta, ngươi có thêm vài cái chân nữa cũng chạy không thoát, ta để ngươi chạy 3 ngày này, có cảm thấy sướng không?

- Có điều gì muốn nói thì nói đại đi,để ta cho ngươi một cái thống khoái, nàng cười lạnh!

- Hần nghe được giọng nói của nàng, hần là ai cơ chứ, làm sao hần không nghe ra được sự thất vọng và bi thương của nàng trong lời nói hần thầm nghĩ," Quân tử cơ được giã được, chạy trốn là không thể, giết nàng thì không nỡ, ài phải làm tiểu nhân vậy, dùng miệng lưỡi kiếm miếng cơm vậy" hần nghĩ tới đây liền can đảm thêm nhìn vào đôi mắt Phượng đang bùng lên lửa giận của nàng, nhìn nàng với ánh mắt si mê tràn ngập tình ý!

- Ta Yêu Nàng! Ta Thật Sự Rất Yêu Nàng!

- Nghe hần nói lời này khiến cho nàng ngẩn người, theo nàng thấy thì tính cách của hần thì sẽ giáo biện rồi kiếm cơ chạy trốn,nếu hần chạy thì nàng sẽ cho hần một kiếm! Nhưng mà giờ lại khác biệt hoàn toàn với những gì nàng nghĩ tới 180 độ!

- Ngươi yêu ta? Nàng cười trào phúng,ngươi yêu ta, thế ngươi biết tên ta là gì không? Ngươi yêu ta sau khi cưỡng bạo ta,ngươi chỉ nghĩ tới việc chạy trốn,ngươi muốn giữ cái mạng nên mới nói như thế, ngươi xem ta là tiểu nữ hài sao?
- Hần nghĩ!" (ôi thôi, nát rồi, nàng nói cũng đúng, mình chưa từng hỏi tên nàng!"
- Phải ta đúng là không biết tên của nàng, nhưng ta không có cưỡng bạo nàng xong rồi chạy trốn a, nàng nghĩ xem vì sao ta phải chạy trốn, vì sao ta chưa kịp hỏi tên nàng thì đã chạy! Hần thở dài!
- Nàng nghe hần nói thế, nghĩ lại một hồi nàng không khỏi đỏ mặt xấu hổ! Lòng thầm nghĩ " ngươi tính đủ kế thao thao bất tuyệt đủ thứ, trong lúc đó ngươi không hỏi tên ta được sao? "Dù ta có đe dọa ngươi nhưng chưa từng muốn giết ngươi mà "
- Hần không chờ nàng suy nghĩ thêm hần nói!
- Tuy ta đã cưỡng bạo nàng là ta sai, nhưng ta có nỗi khổ của mình?
- Ngươi có nỗi khổ, vậy ta không khổ ư, ngươi nói thế thì đâm tặc trong thiên hạ này đều là người tốt cả! Nàng chìa kiếm vào người hần!
- Hần bèn kể rõ vì sao mà hần lại làm như vậy! " cả việc tu luyện công pháp bị phản phê, cả việc lần đầu gặp nàng trong tình trạng hấp hối!
- nàng nghe xong liền ngẩn người ra, nàng nói, vậy như theo lời ngươi nói, những nội thương trong người của ta,là do hôm đó ta cùng ngươi..... Nàng đỏ mặt không nói tiếp! "
- Hần biết là sắp thành công rồi, tâm của nàng đã lay chuyển, hần bèn làm liều nói
- Ta yêu nàng ngay từ cái nhìn đầu tiên, khi ta gặp nàng nghe tiếng nàng nói, ta không thể nào quên được, nếu ta có một cơ hội để làm lại, ta sẽ không hối hận mà vẫn làm như vậy,ta muốn nàng làm nữ nhân của ta,cùng ta đi suốt cuộc đời này!
- Nàng nhìn vào ánh mắt hần biết hần không nói dối, nàng nói " ta cho ngươi nhiều cơ hội để nói,nhưng sao ngươi lại không kể ra sự thật để rồi ra tới nông nổi này! Nàng quay mặt đi xấu hổ vừa hiểu lầm hần,cũng không dám đối diện với ánh mắt ngập tràn tình ý của hần nữa! "
- Hần thấy thế liền lần tới!
- Ta rất muốn nói nhưng ta không dám,

Từ khi nhìn thấy nàng, ta biết cả đời này sẽ không yêu ai khác ngoài nàng,ta biết ta xấu xí, võ công thì không bằng nàng, ta biết ta không xứng với nàng,ta biết nàng cũng không thêm đề ý tới ta, dù so với người hầu của nàng, ta cũng không bằng, nên ta biết thời gian ở bên nàng trân quý như thế nào, ta không muốn phí từng giây từng phút khi ở bên nàng, ta muốn ghi nhớ tất cả từng tác đa thịt của nàng vào trong đầu, ta biết ta và nàng có duyên mà không có phận,nếu ta nói ra thì nàng sẽ nghĩ ta cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga! Ta chỉ biết nuốt tình cảm của ta vào lòng!

-Nên lúc chạy khỏi sơn động ta đã thề với lòng, nếu ta chạy thoát được, sẽ hảo hảo tu luyện, luyện tới mức có thể đứng ngang hàng với nàng, mạnh hơn nàng, đánh bại hết kẻ địch của nàng, rồi hỏi cưới nàng,đem kiểu 8 người khiêng đón nàng về nhà, để ta hảo hảo chiều cổ cho nàng cả đời, ta sẽ cho nàng một danh phận mà chỉ có nữ nhân của Long Hạo Vũ ta đây mới có!

Nhưng mà trời lại không chiều lòng người, lại bị nàng bắt được, haizz!

- Nàng là nữ nhân đầu tiên của ta,là nữ nhân đầu tiên chiếm giữ trái tim ta, nếu phải chết trong tay nàng ta cũng nguyện ý,

-Nếu yêu nàng là một cái tội, thì ta nguyện cứ phạm tội mãi, là do ta hèn nhát gặp được nàng, lại không dám nói, ta sợ nàng không để trong lòng, ta đành lưu những lời nói đó ở trong tim,cũng vì khí chất và vẻ đẹp của nàng khiến ta không có dũng khí để thổ lộ tình cảm của ta đối với nàng! Hần cứ thao thao, nhưng lời mà những tiểu thuyết hần đọc được khi ở trái đất!

Một lúc sau, nàng dịu dàng nói, ngữ khí không còn băng lạnh như trước nữa!

- Ngươi đi đi, tên ta là "Vũ Mị Nương" ngươi không được quên tên của ta nữa!

- Nàng vừa nói đôi vai gầy khẽ run rẩy, nàng đang khóc, nàng biết những điều hần nói là sự thật, thân phận của nàng và hạn quá khác biệt,dù có muốn hần ở bên người thì những người xung quanh sẽ đề hần yên sao,nên đành quên đi mối duyên tình này vậy! Nhưng nàng không thể làm giống như lời nàng nói, nàng không thể che giấu cảm xúc thật của mình với tên nam nhân trước mặt kia!

- Hần nhìn thấy bóng lưng đơn độc, đôi vai gầy đang run rẩy, còn tay ngọc đang che miệng để nàng không phát ra những thanh âm ghen ngào,hần mắng chửi mình không thôi, " cmm mình thật quá vô si mà nói những lời sến, chỉ có trong tiểu thuyết, rồi làm tâm con gái người ta rung động, rồi lại nói những câu

khiến tâm của nàng tan nát,nàng là ai cơ chứ, Nữ Nhân cùng chung chăn gối với người đó "

- Phải quyết định thật nhanh!

- Một: Chạy Trốn nàng sẽ không truy sát người nữa,rồi sống cuộc sống của riêng mình,và xem đây là mộng đẹp hoặc là chiến tích(nhưng lại làm nàng tổn thương, làm sao mình có thể xem nàng như là loại con gái bóc bánh trả tiền được, hôm đó không có nàng mình đã không còn trên đời)

- Hai: Theo nàng,Rồi thượng lên nàng rồi bám lấy nàng như con Sam, (ời chắc tốn rất nhiều chất xám đây, thôi vì người vợ tương lai xinh đẹp, vì những hài tử sau này sẽ cùng nàng sản xuất, nhìn vào cặp mông phong mãn của nàng,hắn nuốt nước bọt thầm nghĩ " cặp mông đó nếu ở phía sau rồi thượng nàng thì sẽ như thế nào nhỉ" tình trùng lên não, quên đi việc vừa mới xem chết trong tay nàng, hắn lao tới ôm nàng vào lòng)

- Kết Chương

- Chú Thích: Các bác a,em viết truyện để đọc thôi nhé, em không khuyến khích các bác học theo đâu, nên đọc kỹ hướng dẫn trước khi sử dụng a,nếu có gì xảy ra do các bác đọc truyện của em,mà đem ra thực hành, thì em không chịu trách nhiệm đâu a ^.^!

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Thuyết phục

Lúc này hắn ôm nàng vào lòng, mặc kệ nàng gãy dựa như thế nào đi chăng nữa, sau một hồi phản kháng nàng cũng thôi không làm nữa, để cho hắn ôm nàng vào lòng, hắn quay nàng lại, bỗng rầm một tiếng trời bắt đầu mưa nặng hạt, mọi vật như tĩnh lặng thêm, hắn kéo nàng vào lòng, như muốn hoà nhập hai người làm một, hắn dùng cái thân hình chưa phát triển đầy đủ của hắn, che đầy bao bọc nàng, che nàng khỏi những hạt mưa nặng hạt đang từ từ rơi xuống, hắn muốn tạo cho nàng một cảm giác an toàn!

- Hắn thì thầm bên tai nàng, mặc dù nàng cao hơn hắn cả một cái đầu, nhưng vẫn ngoan ngoãn rúc vào lòng của hắn như một con chim nhỏ!

- Mị Nương à, Nàng là nữ nhân của ta,dù nàng có công nhận hay không thì đó là sự thật, tuy bây giờ ta không có tư cách để nói câu đó, huống gì nói có thể cho nàng một chỗ dựa cả đời, cả đời không phải ưu lo, nhưng hảo nương tử của ta,hãy tin vào nam nhân của nàng, hãy cho ta thời gian để đuổi theo nàng, bây giờ hãy cho ta được phép chăm sóc và bảo vệ nàng, dù thực lực ta có yếu, nhưng ta sẽ dùng tính mạng của mình để bảo vệ nàng, dùng bản thân che mưa chắn gió cho nàng, hãy cho ta một cơ hội để làm những việc đó, hãy cho ta một cơ hội để hoàn thành trách nhiệm mà một người đàn ông nên làm cho nữ nhân của mình!

- Nàng không nói gì, ngược mắt lên đôi mắt nàng giờ, chỉ là ánh mắt nhìn càng ngày càng mềm mòng, sau cùng hiện ra một màn sương ươn ướt, vài giọt nước mắt trong suốt đọng tại khóe mắt. Nàng nói!

- Người giờ còn trẻ, đàn ông thời nào cũng phong lưu, sau này người gặp nhiều nữ nhân khác, trẻ trung hơn ta,xinh đẹp hơn ta, lúc đó người còn yêu ta được như lời người nói sao? " Cơ thể nàng run lên trong lòng hắn "

- Hắn nhìn thấy tất cả vào mắt, hắn chỉ ôn nhu nói lấy tay của nàng đặt vào nơi trái tim hắn đang đập, hắn nhìn nàng bằng ánh mắt say đắm " Bảo Bối à, nàng nghĩ nam nhân của nàng là loại người vậy sao"

- Nàng lắc đầu, rồi hắn nói tiếp " dù thời gian trôi qua,dù lòng người có thay đổi, nhưng trong tim ta,vẫn luôn có một hình bóng một nữ nhân, với mái tóc màu đỏ đôi mắt màu lục bảo, là nữ nhân đầu tiên của ta,hình bóng nàng vẫn mãi tồn tại ở đây này, hắn chỉ vào tim mình, nói tiếp nếu nàng không tin, hay để ta lấy tim của ta ra trao cho nàng, trên tay hắn xuất hiện một con dao, và hắn định đâm vào ngực mình,(khổ nhục kế,hắn đầu ngu đầu mà làm thật)

- Nàng ta hoảng sợ, ngăn hắn không cho hắn làm tiếp! " Hạo Vũ không được làm làm thế, ta tin người "

- Còn về nàng sợ già nua, xấu hơn những nữ nhân khác, thì không phải lo!

- Hắn cười nói, ta có bí tịch song tu, giúp nàng và ta tăng cường võ công giúp nàng đỡ dần nhan sắc! Với lại nàng đã nghe thấy một loại đan dược tên là Trú Nhan Đan chưa?

- Nàng khẽ gật đầu gật đầu và nói, đó là đan dược ngũ phẩm cao giai, nhưng đã thất truyền trên đại lục này không ai có thể luyện chế đan dược đó nữa, huống gì đan Phương và ngũ phẩm luyện dược sư cũng rất khó tìm, cả đại lục này có không tới 10 người là ngũ phẩm luyện dược sư!

- Hắn cười nói, bảo bối à, phu quân của nàng bây giờ là tứ phẩm luyện dược sư, còn về đan phương và dược liệu ta đều có đầy đủ, về sau ta tiến giai, nàng sẽ uống Trú Nhan Đan mà ta luyện cho nàng chứ!

- Nàng ta với ánh mắt không thể tin được nhìn hắn, sao có thể chàng còn trẻ tới như vậy, dù có học luyện đan khi ở trong bụng mẹ đi chăng nữa cũng không thể!

- Hấn cười nói, nàng xem thường ánh mắt của mình quá rồi, ta là ai cơ chứ, ta là nam nhân của nàng, một chút chuyện như vậy cũng làm khó được nam nhân của nàng sao?

- Hấn nói xong liền dùng tay nâng cằm nàng lên trao cho nàng một nụ hôn say đắm dưới màn mưa nặng hạt!

- Nụ hôn của hấn khiến nàng ngây ngất, không thể suy nghĩ thêm cái gì được nữa!

- Bảo Bối à, để ta đưa nàng đi tránh mưa, đêm mưa thế này không tốt, nàng mới khỏe lại, bị ốm thì thật không tốt!

- "Àn'nàng khẽ nói, không phản đối hay giãy dụa nữa, để mặc hấn muốn đem nàng đi đâu thì đem, nàng không quan tâm nữa, chỉ biết ở đâu có hấn thì nàng sẽ cảm thấy rất an toàn!

- Hấn bế nàng lên hai tay," kiểu hoàng tử bế công chúa ấy " hấn nhanh chóng ôm nàng vào một sơn động tự nhiên gần đó!

- Miệng nở một nụ cười xấu xa, và trong đầu hấn đang dần hình thành một âm mưu, điều mà hấn sẽ làm tiếp theo khi vào sơn động! "..."

- Kết Chương

- Chú Thích: Trú Nhan Đan là đan được giúp nữ nhân, khi uống vào sẽ lưu giữ mãi dung mạo khi uống cho tới chết, tùy theo phẩm giai mà càng giữ được dung mạo càng lâu!

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 20: Đêm tân hôn đầu tiên

Hấn đem trong một bụng xấu xa bế tiểu nương tử của hấn vào trong một sơn động gần đó, hấn hăng hắc cười thầm "haha,ta thành công rồi,nhìn người ngọc trong lòng, hấn muốn hết to, nói với bố mẹ ở trái đất rằng, bố mẹ ơi, con có vợ rồi,con dâu của bố mẹ đang trong lòng của con nè, vợ con rất xinh, còn xinh đẹp hơn cả mấy cô người mẫu mà bố mẹ hay xem trên tv nữa nè, bố à bố tự hào về thằng con trai của bố chứ!"

- Khi vào sơn động hấn vung tay ném ra vài cái trận bân! "cố tác dụng nguy trang và thu liễm khí tức, chứ đang vui vẻ lại bị mấy con vong linh sinh vật, và mấy con ma thú vô xã giao hỏi thăm sức khỏe thì cmmó nết "
- Hấn ôm người ngọc trong lòng, nhẹ nhàng để nàng xuống đất, như để một món bảo vật trân quý nhất vậy!
- Nàng ngẩng mặt lên nhìn hấn, khuôn mặt nàng rạng lên hai áng mây hồng, như là biết hấn định làm gì, nàng rắng hết sức từ trước tới giờ, chất giọng run run,pha chút thẹn thùng nói!
- Vũ chàng muốn làm gì?
- Nàng nói xem ta muốn làm gì? Hấn cười xấu xa,rồi hôn lên đôi môi mọng nước của nàng, tay heo cũng không quên thọc vào áo của nàng, xoa bóp hai khối mềm mại ở trên người của nàng, còn tay kia cũng không quên nắn bóp kiểu đồn đây đặn của nàng!
- Nàng vụng về đáp lại nụ hôn của hấn, có thể xem như đây là lần đầu tiên nàng tự nguyện hôn hấn, hấn thấy vậy lòng không khỏi đắc ý, hấn len lỏi cái lưỡi xấu xa của hấn vào miệng nàng, tách hàm răng ngọc ngà của nàng ra,rồi dùng lưỡi quăn lấy chiếc lưỡi thom tho của nàng, sau một hồi nàng liên vùng vẩy ra, nàng thờ dốt không thôi, khuôn mặt của nàng giờ đã đỏ tới tận mang tai từ từ lan xuống ngực! Nàng thờ dốt nói!
- Không được! Hôm nay không được! Thiếp không muốn!
- Hấn chỉ nghĩ là nàng xấu hổ, hấn nói Bảo Bối à, từ từ rồi sẽ quen thôi!
- Hấn không lấy tay đang tung hoành trên ngực nàng ra, mà con hành động ác liệt hơn nữa, hấn để nàng nằm xuống!

- Đôi môi nóng bỏng đặt lên mặt nàng từ, rồi cũng bao trọn lấy đôi môi mềm mại hơi thở như lan kia, hơi thở thom tho tức thì theo miệng mà vào. Môi và lưỡi cuồng nhiệt hút chặt lấy nhau, khi này tiểu huynh đệ của hấn nóng hổi kháng nghị,như muốn thoát ra ngoài, để tranh dành hùng phong với thiên hạ, hấn dùng một tay thoát ý nửa bên dưới, tay kia cũng không quên nắn bóp bộ ngực phong mãn của nàng một tay không thể cầm hết được, tiểu huynh đệ thoát ra ngoài chọc vào bên hông của nàng, nàng khẽ giật mình hỏi cái gì ở bên hông thiếp vậy?
- Hấn cười xấu đáp, đó là căn nguyên tính mạng của ta,hấn vừa cười vừa cầm tay của nàng dẫn tới tiểu huynh đệ,nàng cảm cái căn nguyên nam nhân của hấn, hô hấp dồn dập, trái tim của nàng như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, bàn tay nàng bị hấn nắm lấy vuốt ve cái vật thô dài kia, làm cho toàn thân nàng như bốc lửa, người trở nên tê dại, làm sao có khí lực mà giằng ra nữa!
- Hấn đã cởi được lớp áo ngoài của nàng ra,lộ ra một cái yếm hồng có thêu hình một con Phượng Hoàng,tuy nàng mặc áo yếm,nhưng làm sao che đi hết được bộ ngực săn chắc và đầy đặn của nàng được, hơi thở của hấn trở nên nặng nhọc, chất giọng khàn khàn vì dục vọng!
- Bảo Bối của ta, Ta muốn được gần gũi nàng! Hấn không chờ nàng phản ứng, hấn giựt bay chiếc áo yếm ra khỏi người nàng, để lộ ra bộ ngực cực phẩm, hải ngon nhũ phong màu hồng, không biết đã cương cứng từ bao giờ, hấn từ đôi môi của nàng dần xuống cổ, hai bên tai nàng, rồi xung quanh bộ ngực mềm mại như tơ của nàng!
- Như theo bản năng của mọi nữ nhân nàng đem hai tay che đi bộ ngực cao ngất của nàng, nàng càng làm vậy càng làm thú tính của hấn thêm sục sôi, hấn nhẹ nhàng kéo hai tay nàng ra, hấn hôn nhẹ lên cặp nhũ phong sau đó bắt đầu bú mút, như một đứa trẻ khát sữa lâu ngày vậy!
- Nàng dần mất đi ý thức, nàng bắt đầu đầu rên rỉ những thanh âm dâm mỹ
- Tay heo của hấn dần dần đi xuống cái bụng bằng phẳng mềm mại,cái rốn xinh xinh, hấn tách lớp quần nàng ra,sờ lên cái nội khổ mỏng manh của nàng, bên dưới nàng đã tạo thành một mảnh lầy lội,khiến tay hấn có cảm giác ướt ướt, hấn vuốt ve bên dưới hai bên hông đùi, rồi tới thăm cô tười tốt bên trên cái khe suối thần bí đang chảy róc rách kia,chiếc quần lót mỏng kia không thể nào che đi được xúc cảm truyền tới tay hấn, từng đầu ngón tay truyền tới xúc cảm của từng ngón cỏ trên cánh đồng hoang cần được khai phá của nàng, từng tiếng sột soạt, của chiếc tiết khổ mà sát với cánh

- đồng của nàng do một tay hán đạo diễn ra, được truyền tới tai hán, máu trong người hán như sôi lên, mắt hán tràn ngập dục hoả,hán hết kiên nhẫn, thực sự hết rồi, mặc kệ nàng nghĩ sao, nhưng vẫn còn một chút lý trí cuối cùng hán dùng đầu khí hoá thành đao một nhát, chiếc quần nàng đang mặc lẫn chiếc tiết khó của nàng tan nát, như ý thức của hán bây giờ, hán nhìn thấy một cánh đồng màu đỏ, mọc xum xuê bên khe suối thần bí, chiều cao không đồng đều, nhưng lại bị uốn cong một cách lạ thường, hán yêu chúng hán cực kỳ yêu chúng,hán cắm đầu vào cánh đồng màu đỏ đó, hán hít ngửi cái hương thơm, pha một ít mùi lạ này, hán cảm thấy rất kích thích, hán làm theo như những bộ phim (JAV) Mà hán từng xem, hán dùng đầu lưỡi, đưa vô thắm đỏ nơi đó, hán như một nhà thám hiểm siêng năng, chăm chú từng chút một vào nơi đó, hán mút lấy mút để những thứ mà hán xem là một này không bỏ sót dù chỉ một giọt, cái mũi hít ngửi lên chiếc mũ cao của nàng, có lúc hán dùng răng cắn nhẹ lên hạt đậu hồng của nàng, khiến nàng rên rỉ kêu lên những thanh âm quái dị,cuối cùng nàng U U hai tiếng cơ thể nàng bắt đầu co giật rồi một chất lỏng màu trắng chảy ra từ khe sâu thần bí của nàng, lúc này người nàng đỏ hồng, người nàng mềm nhũn như một cọng bún, hán ngay tức thì ngửi thấy một cổ phiếu khí nồng đậm, làm người ta liên tưởng tới phong vận thành thực trên người nàng,dưới sự khiêu khích của nàng, làm cho máu hán sôi lên, núi lửa dục hoả ra phun trào, hán cảm tiểu huynh đệ lên, tách hai chân của nàng sang hai bên, hán đưa cái căn nguyên của sự sung sướng đó tới cửa động của nàng, dùng tiểu huynh đệ nhẹ nhàng tách hai cái cánh bướm nhỏ xinh của nàng ra, tiểu huynh đệ này đã cứng như sắt thép, từ từ tiến vào cái động vô cùng mềm mại đó, Từ đầu tiểu huynh đệ truyền đến một tư vị tiêu hồn. Một lát sau,hán nghe tiếng " ư ư aaa" tiếng rên khẽ của nàng,trong lòng dục hoả ngày càng thịnh, hai tay dùng lực nắm song nhũ của nàng mà vân vê, thân thể sư nàng cũng run rẩy lên, yết hầu hán nhìn không được kêu hai tiếng, Hán đưa vào ngạc nhiên khi phát hiện tiểu huynh đệ dường như được bao bọc bởi một vòng thịt mềm mại,nhưng hạt châu nhỏ li ti chặt chẽ khiến hán muốn thất hồn lạc phách thân không ngừng ra vào, hán cảm thụ sự nóng bỏng mạnh mẽ tại vùng thần bí đó của nàng, toàn thân hán bắt đầu nóng lên, và bắt đầu nhịp lên xuống, khiến nàng phát ra những tiếng rên tiêu hồn nghe như muốn mềm nhũn hết các khớp xương của mọi nam nhân, hán nắm lấy hai bên hông nàng, bắt đầu quen dần với tư thế cổ điển,hán lấy tay xoa lên phần bụng bằng phẳng của nàng, hán đưa hảo huynh đệ của mình vào thật sâu, cuối cùng cũng chạm vào nơi tận cùng, đầu tiểu hoà thượng chạm vào nhụy hoa của nàng, bên trên thì hán khám phá vùng bụng bằng phẳng của nàng, xem tiểu huynh đệ của hán chiếm được bao nhiêu thành trì đất đai, lòng tham hư vinh của nam nhân trong lòng hán trời giáy," ai là người mấy ngày nay muốn giết ta, mỗi một câu nghĩ,hán nhịp càng mạnh,, nàng giết bao nhiêu Ma Thú,Chặt bao nhiêu cây, lúc đó nàng mạnh lắm mà, nàng đòi giết ta cơ mà sao bây giờ nàng cũng ở dưới thân ta sao,con cạp cái này,xem ta trừng phạt nàng thế nào, nàng mạnh lắm mà cho ta xem coi nàng mạnh thế nào nào,chiến với ta 300 hiệp xem? " hán tuy nghĩ vậy, nhưng hán không ngu tới nỗi nói ra!
- Sau một hồi ra vô, hán không chịu nổi nữa, đâm thật mạnh khiến tiểu huynh đệ chạm vào nhụy hoa của nàng,rồi bắn tất cả tinh hoa nóng bỏng bắn vào bên trong nàng, hán bắt đầu thay đổi mọi tư thế mà hán có thể nhớ khi còn ở trái đất, đem nàng ra thực hành, mặc kệ nàng có rên la cầu xin thế nào đi chăng nữa, nhưng thứ như là tránh thai, hay cái gì gì đó, hán vứt hết qua một bên, bây giờ là đại chiến dành chủ quyền, hán dùng hết sức bình sinh mà cày cấy, mong sao ruộng tốt lúa tươi, một đêm thức trắng luyện tập thể dục bắt đầu (tập tạ 45kg) khiến cảnh xuân như không bao giờ tắt trong hang động!
  - " Đêm tân hôn đầu tiên của hai người bắt đầu như thế đó "
  - Kết Chương!

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 21: Nhưng ngày tốt đẹp nhất

- Sau một đêm hoang lạc kích tình, sử dụng mọi tư thế từ cổ điển tới hiện đại, nàng không biết đã đạt tới đỉnh bao nhiêu lần, hán cũng như vậy, trong lúc hoan ái cùng nàng,như theo bản năng,hán sử dụng song tu công pháp, hán cũng chẳng nghĩ ngợi gì nhiều, hán chỉ muốn nàng vào sáng mai không thể xuống được đường, hán muốn vắt kiệt mọi sinh lực của nàng, cho nàng ta có muốn nổi hứng truy sát ta cũng không được nữa,hán điên cuồng tàn phá nàng, sau một đêm điên cuồng trời đã sáng, nàng nằm ý ới trong lòng hán, thân hình nóng bỏng này đã đỏ hồng lên vì đạt tới quá nhiều cao trào,đôi môi hồng trong lúc ngủ nở lên một nụ cười ngọt ngào

-Nàng rúc vào lòng hán ngoan ngoãn như một con mèo lười vào buổi sáng vậy!

- Nàng tỉnh rồi?

"Hán hôn nhẹ lên mái tóc nàng rồi nói"

-Nàng Ân một tiếng nở trên môi một nụ cười ngọt ngào của một thiếu nữ đang yêu, đôi mắt toát ra sự mệt mỏi,nhưng trong đáy mắt hiện lên sự thỏa mãn!

- Nàng mỉm cười nhưng không nói!
- Hán cũng cười với nàng, rồi hôn lên đôi môi của nàng, rồi dùng chất giọng trầm ấm nói ra những lời mà hán đã chất chứa!

- Nàng gả cho ta nhé! Ta muốn nàng làm nữ nhân bên cạnh ta!
- Mặt nàng càng đỏ thêm, cho ngực hấn vài cái phẩn quyền, với cái lực mà đánh muỗi cũng không chết!
- Hấn giả vờ đau đớn, làm ra vẻ mặt phải chịu rất nhiều uy khuất nói, "bớ người ta, có người muốn giết phu quân này, ai đó cứu tôi với, vợ tôi không còn thương tôi nữa, con trong bụng nàng sau này sắp không có cha, tôi thật là đáng thương mà!"
- Nàng sẵn giọng nói "Chàng bây giờ nhìn lại mình xem đang ở đâu, bây giờ đang làm gì mà chàng lại nói như thế hả, nàng nói xong mặt càng lúc càng đỏ!"
- Hấn hăng hắc cười xấu, ta à bây giờ ta đang thảo luận nhân sinh với lão bà, nào sản xuất ra em bé!
- Nàng càng xấu hổ hơn nữa giấu mặt vào lồng ngực rắn chắc của hấn, đánh yêu hấn vài cái nói, "chàng nói cái gì đó, mới sáng sớm đã nói những chuyện bậy bạ, ai thèm cùng chàng sản xuất em bé chứ! " nói tới đây giọng nàng nhỏ như muỗi kêu "
- Hấn cỡ nào thính lực cơ chứ, làm sao mà hấn không nghe ra được, hấn cười xấu nói!
- A vậy là có người nhận mình là lão bà của ta à, nghe giọng quen quen a, không biết con gái nhà ai vậy ta?, không ngờ mị lực của ta lại lớn vậy à, khiến con gái nhà người ta nhận mình là lão bà của ta, lại còn bàn tới chuyện sản xuất em bé nữa, ta phục chính mình ghê!
- Hấn giờ giọng điệu lưu manh nói ra!
- Nàng không nhịn được mà phì cười, đánh yêu rồi trắng mắt nhìn hấn một cái nói,"
- Đồ lưu manh thiếp không nói lại chàng, có ai như chàng không? Muốn người ta cả đời theo chàng, chỉ nói vài câu là được hả, tuy thiếp là người của chàng, nhưng nói cho chàng biết thiếp không rề vậy đâu, lễ vật đâu, ít ra phải nói được vài câu hay ho chứ, phải dễ nghe hơn mấy cái câu mà chàng nói ở ngoài rừng kia, không thì cả đời này thiếp không gả cho chàng đâu!

-Tuy nàng nói thế nhưng trong đáy mắt lại có một tia mắt mát một tia bi thương, chợt hiện ra rồi biến mất!

. - Hấn cũng nhìn thấy tất cả điều đó ở trong mắt nàng, hấn tự hứa với lòng, "sau khi rời khỏi đây phải chiều cô nàng thật tốt, dù thể lực sau lưng nàng có là gì đi chăng nữa, với mấy ngàn năm tiến hoá của nhân loại, cộng thêm Công Pháp, Bí Tích của kiếp trước lẫn kiếp nay, dù là ai cũng đừng đừng hòng cướp nàng khỏi tay ta"

- Hấn cười xấu nói, à mỹ nhân à, nàng đòi hỏi cao như vậy! Không sợ ta bỏ của chạy lấy người sao? nàng không mau gả cho ta, với cái mị lực siêu phàm thoát tục, người gặp người thích, nữ gặp liền yêu như ta, không sợ mấy con hồ ly tinh câu dẫn mất nam nhân của nàng sao? Hấn làm ra bộ mặt lưu manh không ai bằng của mình!

- Nàng trừng mắt với hấn, cái trừng mắt phong tình vạn chủng, còn tay ngọc hời hợt bên hông của hấn làm cái thiên phú mà mọi nữ nhân đều biết làm!

- Nàng nói, trên đời này còn ai dại khờ như thiếp cơ chứ, ai mà thèm yêu cái bản mặt xấu xa như chàng chứ, chàng cứ giỏi mà đi theo mấy con hồ ly tinh xem, xem coi thiếp đây có cho chàng đội mấy cái nón xanh không! Nàng càng mạnh mẽ eo hấn, cái nơi da mỏng thịt mềm nhất trên người hấn!

- Đầu hân liền nổi mấy vệt hắc tuyến nghi " rồi xong cmmr, chuyện này thì chính thức treo cổ trên một cái cây rồi, phải biết là trên đại lục này có chế độ nhất phu đa thê a, càng nhiều nữ nhân càng thể hiện bản lĩnh của nam nhân, đó cũng là điều mà hân thích nhất ở thế giới này, "

- Nàng như hiểu được hân nghĩ gì nói, " Chàng có bản lĩnh thì muốn có bao nhiêu thị thiếp cũng được (người hầu, và vợ bé) nhưng không được mang những con hồ ly lăng lo về, và không được gặp trong tử sắc, trong tình khi nào cũng phải cố thiếp, chàng có hiểu không hả "

- Ngừ khí của nàng có chút ăn phải giấm chua!

- Hân nghe thấy vậy, lòng liền mừng như được xá tội, Liền nói?

- Ài nàng thật làm khó ta à, Ta đã có một mỹ nhân xinh đẹp như nàng làm vợ, lại có tấm lòng bao dung, và còn có bộ ngực rộng lớn như nàng," hân cười xấu nhìn xuống bộ ngực nàng " kiểm được một nữ nhân có thể so sánh với Lão Bà Đại Nhân của ta, thật là như mò kim đáy bể a, Dù ta có hoa tâm ở bên ngoài, thì cũng phải được Lão Bà Đại Nhân của ta duyệt qua mới được a, Có Lão Bà Đại Nhân thật là ta đã tu luyện tích. Đức 10 kiếp mà!

- Nàng nghe hân nói thế tuy biết hân nói thể cho nàng vui, nhưng nàng cũng cao hứng không thôi!

- HƯ' xem ra chàng còn có mắt, thấy chàng tin tưởng ta như vậy, ta tạm tha cho chàng !

- Hân thấy nàng đại xá cho hân, hân cười khoái trá, Bảo Bối à chúng ta có nên làm tiếp tục đại sự nhân sinh không?

- Nàng hỏi? đại sự gì? Thấy hân cười với nụ cười hèn mọn, nàng cũng hiểu ý hân muốn nói gì, đỏ mặt từ cổ tới mang tai, nói chàng chỉ giỏi khi dễ ta!

- Hân hehe cười tà!

- Bảo Bối à, bây giờ nàng phải gọi ta là Phu Quân chứ!

- Nàng hứ một tiếng!

- Không gọi! " tuy miệng nói thế nhưng trong lòng đã xem hân là Phu Quân của nàng từ lâu rồi "

- Hân cũng biết đây là tín hiệu của nàng! Hân nói!

- Nàng không gọi ta là Phu Quân để xem ta giáo huấn nàng như thế nào! Để xem nàng chịu được bao lâu!

- Thế là một tràng xuân sắc lại được tái hiện trong son động!

- Thế là những ngày tiếp theo của cuộc đời hân lại như ở trên mây, sau một thời gian ảm áp của hân, lại thêm cuồng nhiệt, khi nàng cho phép hân được song tu cứu những nữ nhân bị giam ở trong không gian giới chi, (bắt buộc vì các nàng không thể trị liệu theo cách thông thường được! (các nàng đều là xử nữ hơn 50 người, và rất xinh đẹp, huyết mạch tinh thuần, điều bắt buộc của huyết nữ, về sau hân mới biết) hân thầm cảm ơn Huyết Tôn Giả không thôi!

- Hằng ngày ban ngày ra ngoài tìm ma thú đối luyện, và kiếm thức ăn nước uống, và né các ma thú cao giai, nếu không nắm chắc phần thắng hoặc có thể chạy trốn được, thì sẽ không đối chiến, còn ban đêm thì về nhà, Sống cuộc hoan của một vị Vua chỉ cần hào hào chiếu cố hậu cung do Hoàng Hậu : Vũ Mị Nương của hãn Quân Lý, Nàng rất biết quản lý Hậu Cung, mỗi khi về nhà, từng cái ôm ấp, từng lời hỏi thăm, tiếng Oanh Oanh Yến Yến cười đùa của các nàng , sau một ngày mệt mỏi về nhà như tắm trong gió xuân vậy!

- Cuộc sống của hãn và vô số người đẹp như sống trên thiên đường vậy!

- Nhưng hãn không biết đó chỉ là những yên bình trước cơn bão, cơn bão này sẽ làm thay đổi cuộc đời của hãn mãi mãi! Nhưng hãn lại không biết vẫn tiếp tục cuộc sống hạnh phúc của hãn!

- Kết Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 22: Thợ săn và con mồi

Sau một thời gian được sống trong bể ái tình ôn nhu, nhuyễn ngọc trong lòng, hôm nay cũng như bao nhiêu ngày bình thường khác, hãn bây giờ đang đứng trên xác của một con Cự Hùng (Gấu Lớn), trên người hãn đầm máu tươi, không biết là máu của hãn hay là máu của đối thủ xấu số đang nằm dưới chân hãn nữa, hãn nhìn vào vào bộ quần áo được may theo phong cách quân nhân của thế kỷ 21 này hãn cười khổ không thôi!

- " Lại rách nữa rồi, đây là bộ thứ 3 trong tuần rồi, lại làm khó các nàng rồi, bắt các nàng may những bộ quần áo, nhiều đường nét phức tạp, kiểu quân đội, để áp dụng cho mọi tình huống, trong sơn động tằm tối, lại còn bữa đói bữa no nữa chứ, dù mình có giết được bao nhiêu ma thú đi chăng nữa, 53 người không tính cả mình vào trong đó, dù có giết được vài con ma thú vài trăm KG, thì loại bỏ vài bộ phận không cần thiết, lấy đi vài món cần dùng, thịt còn lại thì chẳng bao nhiêu, với lại các nàng đang bị thương nữa chứ, đâu thể để các nàng tới ngày ăn thịt nướng được, giết các nàng ư, hay bỏ mặc các nàng ư, hãn làm không được, nghĩ cũng chẳng giám nghĩ, các nàng trên thế gian này chẳng còn ai, với lại các nàng đều là nữ nhân của mình, lần đầu tiên của các nàng đều là do mình cướp đi, tuy là mình giúp các nàng trị thương, nhưng đâu thể nói là mình không phải có trách nhiệm với các nàng, tuy sự trong sạch của các nàng bị mình cướp đi, lúc đang chờ các nàng phần nộ, thì một câu oán trách cũng không có, lại còn cảm ơn mình, không cần mình phải chịu trách nhiệm gì cả, chỉ xin làm thị nữ bên hãn cả đời, hãn biết mình cả đời phải chiều cô các nàng, nhiều hôm gặp ma thú cường đại, chỉ đem về ít những trái cây dại, một ít ma thú cấp thấp, nhiều hôm mình còn phải nói là đã ăn rồi, mặc dù cái bụng đang đói, đợi tới khi các nàng nghỉ ngơi rồi mới gom những gì còn sót lại, Vũ Mị Nương Đại Lão Bà, Kỳ Yên Nhiên, Lam Như Nguyệt, (Tam Đại Phu Nhân) cứ như hiểu được hãn đang nghĩ gì, thường nhìn đối cùng mình, xong rồi cùng với hãn chưa hề từng miếng thịt ít ỏi, tuy ít nhưng lại khiến hãn ấm áp và no đủ hơn bao giờ hết, hãn ấy này nhìn 3 nàng, các nàng chỉ mỉm cười, trao cho hãn một ánh mắt ấm áp an ủi hãn, tuy không nói một lời nhưng hãn nhìn thấy trong ánh mắt ba nàng, như những câu nói " không sao, chúng thiếp hiểu mà, chàng đã vất vả và cả ngày rồi, phải ăn cái gì đó chứ, chúng thiếp không trách chàng đâu " mỗi lần như vậy hãn chỉ có thể ôm ba nàng vào lòng để tỏ ra cảm ơn các nàng, bình thường thì hihi haha làm các nàng vui, còn bây giờ hãn chẳng muốn nói một cái gì cả, chỉ nghe tiếng trái tim đang đập của các nàng, từng tiếng thở nhẹ nhàng của các nàng, từng mùi hương tự nhiên của các nàng, làm cho hãn cảm thấy được an ủi, tuy thân xác của hãn bây giờ được hãn cải biên, phát triển gần giống người trưởng thành, nhưng cốt cách cũng chỉ là đứa trẻ 13 14 tuổi mà thôi, 13 14 tuổi nếu ở trên trái đất thì phải lo mà đi học, chứ đừng nghĩ tới gái gú, nhưng ở trên thế giới này 13 14 tuổi tu luyện giả có thể cưới vợ sinh con rồi, do được đầu khí tăng cường nên con người phát triển sớm hơn, tuy được các nàng an ủi và động viên, không hề oán trách hãn dù chỉ một lời, nhưng với cái linh hồn của một người lính VN, được người cha nghiêm khắc dạy bảo, sự cao ngạo của hãn phát ra từ trong xương tủy, nên hãn tiếp tục phải cố gắng, là một nam nhân chân chính, hãn phải khoác lên người nữ nhân của hãn những bộ quần áo đẹp nhất, em ái nhất, phải tự tay đeo cho các nàng những trang sức đắt tiền và long lẫy nhất, kiếp trước phí đi nửa cuộc đời, rồi yêu một con bitch chẳng ra sao mặc kệ bố mẹ khuyên can, kết bạn với một thằng R2 (rết rách), vì bọn chúng mà cũng nhẫn tâm lừa cả cha mẹ ae, kiếp trước ta đã là phế vật, kiếp này ta sẽ trân trọng những người xung quanh, cho những đứa giám nghĩ tới chuyện hại mình và gia đình của mình phải trả giá thật đắt, 53 nữ nhân của hãn, hãn sẽ phải chiều cô các nàng thật tốt, với cái linh hồn từ thế kỷ 21 này, được giáo dục từ bé dưới sự nghiêm khắc của cha, một vợ một chồng, phải cho các nàng một danh phận, chiều cô các nàng thật tốt, nên cả tuần nay hãn toàn khiêu chiến với những con ma thú cấp cao, cướp được liệu chúng canh giữ, giết chúng lấy thịt, da lông làm áo cho các đỡ ấm vào ban đêm, không thể để các nàng chịu uy khuất gì được, thế nên dù cừu từ nhất sinh, để kiếm thức ăn áo mặc cho các nàng hãn không ngần ngại mà lao vào!

- Bây giờ dưới chân hãn là một con cự hùng đã chết, đầu bị 5 cái lỗ to làm tan nát đi một mảnh, phía trước mặt hãn là 8 con Ma Lang (sói) người được mài máu mà đến, hãn chỉ mỉm cười trên tay trái của hãn là một thanh Cự kiếm, tay phải cầm một khẩu barret M107A1 có nòng giảm thanh được hãn đặc chế theo hình dáng và công năng của kiếp trước, tay trái cầm cự kiếm xuống đất, tay trái móc ra một băng đạn nạp vào khẩu M107A1, hãn nhanh chóng nạp và lên đạn, mở khóa an toàn, miệng cười nói đầy trào phúng "Cuộc Săn Bắt Đầu, Các Người Là Thợ Săn Hay Là Con Mồi"

- Kết Chương

- Chú Thích: Barret M107A1 là một khẩu bắn tia hạng nặng của Mỹ, có thể lắp giảm thanh, bác nào muốn biết hình dáng của em nó, lên YouTube sẽ rõ

Chương 23: Mê Lôi Kỳ

Đoàng Đoàng Đoàng 8 tiếng sói kêu thẳm trong một góc rừng, tất cả Ma Lang Cấp 3, tất cả đều bị bắn nát đầu, vũ khí để chống xe bọc thép ở địa cầu giờ đây hẳn dùng để săn thú với khoảng cách 50m, tuy Ma Lang có tốc độ rất cao, nhưng sao có thể tấn công kẻ có thân pháp Áo Ảnh Mê Tung Bộ, với tốc độ biến thái như hắn được, tuy khu rừng này đầy sương, tầm nhìn bị hạn chế nhưng tiếng súng của khẩu bắn tia hạng nặng M107A1, và mùi máu tanh!

Vẫn vang vọng thành nhiều lần trong khu rừng, hắn biết hắn đã bị lộ!

- Hắn làm theo bản năng thu mọi thứ vào trữ vật hắn biết nếu không mau lên thì sẽ có ma thú cấp cao sẽ tới, mà có cố săn thêm cũng không được, chim sợ cành cong ma thú cấp thấp sẽ ẩn nấp mất!

- Trong khi hắn đang nhanh chóng thu gom con mồi cuối cùng, bỗng đồng tử của hắn co rút lại!

- Hắn cảm thấy một đạo kinh khí đánh tới sau lưng hắn, hắn vội sử dụng tới đa thân pháp, Hư Hoá Không Gian(Tăng hình và miễn toàn bộ công kích) và Áo Ảnh Mê Tung Bộ nhanh chóng nhảy sang một bên!

- Hắn quay lại nhìn vào vật đã công kích mình, mồ hôi lạnh ứa ra, hắn đang nhìn thấy cái gì đây, sao thứ này lại tồn tại!

- Một con rắn lớn màu tím, trên thân tràn đầy tia điện chớp, lân phiến nhiều màu, trên một chiếc vảy, nó có một cặp sừng như hươu, có hai cái râu cá trê, cái miệng há lớn có 4 chiếc răng nanh, thay vì hai cái như rắn bình thường, đôi mắt dọc đặc trưng của loại rắn, nó cao khoảng 30m bề ngang thon dài, sau lưng nó có một giải lông như bươm bướm kéo xuống tận đuôi, (ma thú cấp 7 biến dị) nó nhìn hắn với ánh mắt tràn đầy khinh bỉ cái miệng mở to, cái lưỡi đẹp đưa ra nuốt vào bắt đầu nói một thứ ngôn ngữ kỳ lạ!
- Nhân loại, né được một chiêu của ta, coi như ngươi có bản lĩnh, để xem ngươi có thể né được mấy chiêu nữa, ngoan ngoãn làm mồi cho bản nữ vương!
- Tuy hắn không hiểu thứ ngôn ngữ mà con rắn đó nói, vì nó là Long ngữ, nhưng những câu mà nó nói lại được truyền tới linh hồn hắn không hiểu không được!
- Hắn dùng tinh thần lực truyền ý niệm tới con rắn tự xưng là nữ vương kia!
- Xin kính chào nữ vương bề hạ, ta không có cô ý đi vào lãnh địa của ngài, tất cả đều là hiểu lầm, mong nữ vương bỏ qua, ta có thể trả lại những con mồi này lại cho ngài, chỉ mong ngài để ta được rời đi!

"tuy hắn nói thế thôi, chứ lòng hắn hỏi thăm tổ tiên 18 đời con rắn chết bầm này một loạt, giao ra ư, nữ nhân của ta ăn bằng cái gì sống"

- Làm sao ngươi có thể nói chuyện với ta? Tại sao trên người của ngươi lại có khí tức của đồng loại chúng ta?

"Con rắn nghi hoặc hỏi, đôi mắt rắn nhìn chằm chằm vào hắn nói "

- Hắn nghe thấy thế, cặp mắt liền xoay chuyển nghĩ, "cmmó chứ mình cả mấy tháng nay chỉ ăn vài con Ma Trư (heo) vài con Ma Ngưu (Trâu) và vài con gà rừng vài con nai, nhớ là không làm thịt hay đánh chết rắn cơ mà,"
- Thừa Nữ Vương bề hạ, xin người nói rõ hơn được không, ta làm sao có khí tức cao quý của ngài được, ta chỉ là một con người thấp kém làm sao có thể như lời ngài nói được!
- Hừ ta nói là Long Khí trên cổ ngươi kia, cái dây chuyền đó ở đâu ngươi có? "nó nghi hoặc nhìn Hắn "
- Hắn nhìn lên cổ mình thấy sợi giây chuyền trên cổ "Từ bé được Long Lão tặng cho, chưa một lúc nào rời người "
- Hắn cảm sợi dây chuyền giờ lên, ý người nói là cái này?
- Con rắn tham lam nhìn chăm chú vào vật trên tay hắn nói!
- Nhân loại mau giao thứ trên tay ngươi cho ta!
- Nó vừa nói vừa lao tới cắn vào người hắn!
- Hai mắt hắn hí lên, cmmó giám tấn công lão tử, không muốn chiến với ngươi, nhưng ngươi đã muốn ta liền chiều!
- Hắn giờ khẩu súng bắn tia hạng nặng kia lên cầm chắc bằng hai tay, nhắm vào mắt con rắn, bắt đầu bắn Đoàng Đoàng hai viên đạn bay ra khỏi nòng, lao về phía con rắn!
- Nó thấy vật thể lạ bay tới nó nhanh chóng nhắm mắt lại, keng keng hai tiếng kim loại va vào nhau vang lên!
- Hắn nghĩ thầm cmmó nát rồi, làm sao mà ngay cả đầu đạn làm bằng tinh thiếc lại không xuyên qua nổi da nó!
- Nó thấy một nhân loại nhỏ bé mà giám tấn công nó, nợ giận sôi người! Gầm lên, nhân loại đang chết, ta phải nuốt sống ngươi!
- Nó há chiếc miệng rộng lao tới!
- Hắn cười khẩy "Há miệng to ra, để tạo cho ngươi vài viên kẹo đồng nào", hắn ngấm chuẩn, rồi từ từ xiết cò súng bỗng (Cạch) một tiếng, cmmó hết đạn, Phương Phương án B (Chạy) "....."
- Thế một màn truy đuổi giữa người và rắn bắt đầu!
- Sau nửa ngày chạy trốn, làm một khoảng rừng thành bình địa, hắn không biết làm bao nhiêu kẻ dễ cắt đuôi nó nhưng vẫn bị nó bám dai như đĩa, không có Áo Ảnh Mê Tung Bộ thì hắn đã bị nó nuốt vào bụng không biết bao nhiêu lần rồi!
- Hắn tìm tòi trí nhớ, " nếu mình nhớ không lầm rắn là động vật máu lạnh, nên gặp lạnh sẽ ngủ đông vậy nếu đóng băng con rắn cái này lại thì sẽ thế nào nhỉ?
- Đang nghĩ thì một đạo lôi điện đánh tới!
- Hắn liền vắng tục, cmm con rắn cái chết bầm, mi hung dữ như thế nên giờ ế có tới một con rắn Đực làm chồng, dù ngươi có là Nữ Vương

- Xà thì cũng mãi mãi là một Lào xử nữ mà thôi! Cứ ở đó mà chờ một thằng ngu nào đó tới rước đi nha, hi vọng lúc đó người không quá già!
- Nghe được những lời hần nói, con rắn rít lên, như mèo bị giẫm phải đuôi, như xát muối vào nỗi đau của nó, nó gầm rú lên nói!
  - Bốn nữ vương cô tên, không phải là con rắn này rắn nọ, Ta tên là Mễ Lôi Kỳ, Bốn nữ vương không muốn có nam nhân, vì bọn chúng không xứng với ta, ta có một nửa Chân Long Huyết Mạch, với giòng máu lai tạp của bọn chúng mà cũng đòi đánh chủ ý với ta, đánh không lại ta, nghĩ cũng đừng nghĩ làm nam nhân của Bốn Nữ Vương!
  - Đầu hần nổi lên mấy đạo hắc tuyến nói
  - Tên người là Mễ Lôi Kỳ, hèn gì người nóng tính như thế, ta mới đầu mới nghe ta tưởng người tên người Minh Tới Kỳ chứ?
- Hần cười khẩy!
- Minh Tới Kỳ con rắn đó lắm bả! "Hần nghe thấy vậy xém nữa lăn ra chết vì cười "...!"Hần nói!
  - Cái tên đó rất hợp với người a!
- Con rắn đó nghi hoặc bắt đầu truy tìm thông tin về từ (Minh Tới Kỳ) trong huyết mạch truyền thừa! Sau một hồi nó bắt đầu phát điên!
- Cuối cùng nó cũng đã hiểu những lời hần nói là gì, nó điên cuồng công kích mặc kệ sống chết, muốn đánh cho hần tan xương nát thịt nó mới vừa lòng, giờ nọ không nghĩ tới việc nuốt sợi dây chuyền đôi nữa, nó giờ chỉ nghĩ dùng lời điện đánh nát cái con cá lươn lẹo này, cứ mỗi lần công kích thì hần lại biến mất xuất hiện ở nơi khác, lại còn giảo nỏi cái tên cao quý của nó là.x.x.x..x. khiến nó trong suốt mấy ngàn năm tu luyện tức giận sôi máu như vậy, phải đánh hần nát ra tuong! Nó mới thỏa mỗi hận này!
  - Hần cười nói, mi nổi điên lên như vậy ta nói đúng rồi hả, thôi điều xấu hổ đó của nữ nhân, ôi ta hiểu ta hiểu mà, mi bớt nóng giận đi, nội tiết dễ mất cân bằng, nội tiết mà không đều không tốt cho sức khỏe của người đâu!
  - Con rắn đó nghe và dùng Long Ngữ truyền thừa dịch và hiểu tất cả những gì mà hần nói, giờ nó đã chính thức nổi giận càng lúc càng tăng tốc đuổi theo hần!
  - Hần cười xấu xa, không thể hiểu được, tại sao mình lại xem con rắn lớn này như người vậy nhỉ, sao cảm giác trên người nó rất dễ chịu rất gần gũi với mình vậy nhỉ?
  - Chạy đuổi nhau nửa ngày trời, cuối cùng mặt hần xuất hiện một cái hồ lớn!
  - Con rắn kêu to bằng tinh thần lực, nhân loại ngoan ngoãn chịu chết!
  - Hần cười xấu xa! " không biết ai chết trước ai đây " Rồi lao thẳng về phía cái hồ nước! Con rắn lớn cũng bơi trên mặt nước đuổi theo và không hề biết rằng, mình đã bị tính kế, và đây là lần đầu tiên và duy nhất bị bại bởi một người nam nhân, cũng là lần đầu tiên phải chịu khuất phục!
  - KếtChương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tiểu Mễ

Hần lao vào cái hồ rộng lớn đó chạy và né công kích của Mễ Lôi Kỳ, khi chạy vào giữa hồ hần âm thầm lấy ra một cái trận bàn, được Huyết Tôn Giả luyện chế!

-Tác dụng của cái trận bàn này, là khiến nước trong một phạm vi nhất định đóng băng tùy theo năng lượng của thú đan, và chất liệu của trận bàn càng cao thì phạm vi càng lớn!

-Mục đích tạo ra trận bàn này, với một lý do nhắm nhĩ, đó là để một tên nào đó, mang tiếng sát thần khỏi chết đuối khi qua sông "....!"

- Khi lực lợi ký ức của Huyết Tôn Giả và biết về tác dụng và mục đích chế ra nó, hần xém nữa ngất xỉu!

- Hần tính toán tốc độ của con đại xà kia, sau khi khám mấy viên thú đan cấp 3 của mấy con Ma Lang xấu số khi nãy, rồi ném thật mạnh về phía trước, khoảng 500m hần lao người theo cái trận bàn!

- Hần phóng lao phải theo lao, phải lao theo để dẫn dụ con đại xà chạy theo hướng của hần, hần cứ chạy vòng quanh câu giờ với lại trận bàn cũng cần thời gian kích hoạt!

- Sau khi trận bàn rót xuống nước, tất cả mọi thứ như lạnh đi, nhưng hạt sương dần dần nặng xuống, rồi rơi lên tóc và áo của hần, nước bắt đầu lạnh đi, rồi dần dần kết thành lớp băng mỏng, hần dần chạy tới nơi trận bàn kích hoạt, mặt hồ dần đóng băng, hần không giám chân chạm nước, cũng may là có Áo Ảnh Mê Tung Bộ nên hần có thể lướt đi trên mặt nước!

- Do nước dần đóng băng, con đại xà từ cái tàu phá băng, giờ trở nên thành người trượt băng, khoảng cách giữa hần và con đại xà càng gần!

- Gần tới mức hần có thể nhìn thấy bóng của nó ở dưới chân mình, khi cảm thấy thời gian vừa đủ!

- Hần dùng băng hệ ma pháp, tạo ra vài mũi băng tiễn, chờ con đại xà kia chạy gần tới trận bàn, hần liền ném vào phía trước mặt con đại xà 5m! Phập phập phập, một tiếng nhỏ băng vỡ vang lên!

- Nó ánh mắt đầy trào phúng nhìn hần, mở miệng nói!

- Nhân loại ngu si, chạy cả nửa ngày, giờ mới gom được ít công kích, giờ lại ném hụt, có muốn ném lại trước khi chết không, chắc không đủ giải ngứa cho

t....a!

"Nó dương dương tự đắc"

- Đại xà chưa nói hết, khi chạy gần tới cái nơi mà mũi băng tiễn găm vào, thì sức nặng của con đại xà làm cho lớp băng nứt ra, khởi nguồn từ mấy mũi băng tiễn đó!

- Nó liền gập mặt xuống nước!

- Giấy dựa muốn ngoi đầu lên, miệng la lớn!

- Nhân loại ti bỉ ta muốn nuốt sống ngươi!

- Hấn trào phúng nói nuốt ta à, sao không sử dụng lôi điện, lúc này đánh ta sướng lắm mà, giờ sử dụng lại cho ta xem coi?

- Con rắn to ra hơi do đự, miệng thị uy hiếp!

- Khi ta lên trên ngươi sẽ biết như thế nào, sống không được chết không xong!

- Hấn ghét nhất là ai uy hiếp hấn, mắt hấn hiện vài tia hàn quang!

- Hấn còn vài viên thủ đan liền khảm vào một cái trận bàn nữa, cái trận bàn này có tác dụng hấp thu lôi điện và bùng phát mạnh để công kích, để chắc ăn, hấn khảm tất cả Thủ Đan còn lại của Ma Lang vào trận bàn này, xong hấn liền ném về phía con Cự Xà. Đang chìm xuống!

- Nó cũng rất khôn ngoan, nó ở trên nước nó không thể sử dụng lưới điện công kích, nếu nó không muốn bị chính điện của mình nướng chín!

- Hấn cười khẩy, "ngươi không muốn dùng lôi điện thì để ta giúp a, ta rất ưu tiên cho phụ nữ a"

- Hấn dùng tinh thần lực câu thông với nguyên tố có sẵn trong cơ thể, tuy hấn có thể dùng điện hệ ma pháp nhưng lại rất yếu, mà dùng điện để tấn công một con hàng có thể thu phát ra điện là điều thiếu khôn ngoan!

- Hấn cầm một con dao găm (truy thù) nạp điện hệ ma pháp vào trong con dao đó, rồi dùng phong hệ đầu khí, ném con dao đó về phía con cự xà, đây là con dao găm hấn lấy được sau khi lục xác của Huyết Tôn Giả!

- Phập một tiếng, tiếng rống thống khổ của con rắn vang lên!

- Con dao găm hấn ném lên người con rắn không phải chỉ để làm nó bị thương, mà hấn còn truyền vô số điện hệ ma pháp nén ép vào con dao, làm cầu nối dẫn điện từ người con rắn xuống nước, nơi mà trận bàn hấp thu lôi điện đang ở!

- Theo bản năng nguyên thủy, nó đau đớn liền tự tạo ra một cái lôi điện hộ thân, đây cũng là lý do mà vì sao hấn phải chạy trốn dù có vũ khí đâm xuyên qua được người con rắn, vì hấn biết mình đâm được một nhát, thì cũng phải mất nửa cái mạng với lôi điện hộ thân của con đại xà!
- Lúc này với sự trợ giúp chân thành của hấn!
- Hấn nhanh chóng sử dụng, Hư Hoá Không Gian, để tránh công kích, mọi công kích đều đi xuyên qua người hấn, như thể hấn chưa hề tồn tại!
- Con đại xà bị nướng bởi chính điện của mình, khi tiếp xúc với nước điện sẽ gia tăng lên gấp nhiều lần!
- Hấn nhanh chóng dùng tinh thần lực kết nối với trận bàn điều khiển lôi điện!
- Hấn dùng thủy thuật trôi con rắn không lộ cả trăm mét này lại, dùng thủy thuật không chế một lượng nước đủ để nâng con đại xà lên, xong sử dụng thủy thuật tạo thành một cái cột băng, để nó nằm dọc theo xương sống của con đại xà!
- Rồi tiếp tục tét bánh chưng, hấn không quên không chế trận bàn, cứ mỗi khi con đại xà gầy dựa thì hấn lại cho trận bàn tăng lượng lôi điện lên, sau một hồi con rắn dài cả trăm mét đã bị trôi lại như một cái bánh chưng!
- Hấn nhìn thấy thế, hai mắt đảo một hồi, cười xấu xa nói!
- Ồ xem ta gặp ai ở đây thế này, có phải là nữ vương bệ hạ của ta đây không?
- Con rắn khinh bỉ nhìn hấn!
- Nhân loại ngươi dùng thủ đoạn hạ lưu, ngươi không dùng sức lực chân chính đấu với ta, mà lại dùng mấy trò tiểu xảo để thắng ta, ta không phục!
- Hấn liền nói, A một tiếng rồi tăng điện áp lên!
- Con đau đớn truyền tới từ sau gáy cổ truyền đi khắp người nó, khiến nó kêu la thảm thiết!
- Ngươi mau dừng lại!
- Hấn nói "Cái Gì Cơ"
- Ta nói ngươi mau dừng lại!
- Hấn lại quay mặt đi chỗ khác nói "Cái Gì"
- Đại xà sau một hồi ném mũi, cũng dần trở nên biết điều hơn!
- Lão đại à, anh làm ơn dừng lại đi!
- Hấn vắn đạm phong khinh nói!
- Bây giờ biết nói chuyện từ tế rồi à!
- Ta hỏi ngươi trả lời, nói nhảm hay không nói ngươi biết rõ hậu quả?
- Con đại xà chớp mắt tỏ ra đồng ý, nhưng lại ngay sau đó miệng lại phun ra vô số hỏa diễm lao về phía hấn!
- Hấn cười khẩy, chẳng thèm né tránh, vì hấn bây giờ đang sử dụng Không Gian Hư Hoá, mọi đòn công kích đều miễn nhiễm, con đại xà nghĩ ra được, hấn không nghĩ ra được sao!
- Con đại xà đắc ý chưa được bao lâu, đồng tử co rút lại!
- Hấn nở một nụ cười khiến người ta rét run! Rồi mở miệng nói!

- Ma thú cấp 7 biến dị trên người toàn bảo vật a!
- Đầu tiên: Thú Đan cấp 7 khám vào vũ khí, ngon ra phết a, toàn bộ hắc kim để quốc chi có 3 thành
- Thứ hai: Da rắn làm bị giáp chỉ có địa bình mới có thể đâm lủng, chắc chắn dài gần trăm mét, ài các nương tử của ta, sắp có áo giáp để mặc rồi!
- Thứ ba: Long huyết truyền thừa, nghe phê đó, đem đi đấu giá nói là huyết giao long, tuy giá có hơi thấp nhưng thịt chân muỗi cũng là thịt mà!
- Thứ tư: Thịt rắn, ai chà băm chiên, xào nướng luộc, rất ngon chắc các lão bà ở nhà của ta sẽ vui vẻ mà miễn cưỡng ăn vậy,!
- Thứ năm: Mật rắn, ai cha rất bổ dưỡng a, ta có nhiều lão bà như vậy, chẳng biết cho ai, không thể bên trọng bên khinh được, vậy ta dùng tạm vậy, dưỡng sức tối an ủi các nàng một phen, cũng lâu rồi chưa gần các nàng a!
- Thứ sáu: Xương rắn, tinh luyện ra làm phụ gia tăng cường cho binh khí, nếu không thì chặt nhỏ ra nấu cao cũng được!
- Còn thứ 7 thì!
- Dừng lại!
- Con đại xà chất giọng run rẩy kêu lên, nó biết tên nhân loại trước mặt, nói được làm được!
- Vẫn câu Quen thuộc " Cái Gì Cơ "
- Ta đáp ứng ngươi một điều kiện! Để ngươi thả ta ra! Á á á
- Chưa nói hết câu đã bị lời điện tiếp tục tra tấn! Sau một hồi đau đớn, hần mới dừng lại hỏi?
- Ngươi có muốn ra điều kiện với ta nữa không?
- Con rắn lắc đầu không giám cãi lời nữa " nó nghĩ Yêu Vương của khu rừng này, hôm nay phải đổi chủ rồi !"
- Tốt bây giờ trả lời câu hỏi của ta!
- Hần cảm sợi dây chuyền trên cổ ra, và hỏi cho ta biết đây là cái gì, và công năng của nó?
- Con rắn ánh mắt tràn đầy oán độc nhìn vào sợi dây chuyền hết sức tầm thường đó " không phải tại nó thì mình sẽ không ra tới nông nổi này !"
- Nó là vảy của long thần truyền thừa!
- Hần cũng biết đôi chút, rồi hần hỏi tiếp!
- Nó dùng để làm gì?
- Với nhân loại thì ta không biết, nhưng đối với ta thì vô cùng quý trọng nó sẽ giúp ta tăng độ tinh thuần huyết mạch, nếu may mắn thì có thể hoá Long, nó còn có một tác dụng khác là tránh được mọi công kích trí mạng, đặc biệt miễn kháng với tất cả thiên phú của long tộc!
- Ý ngươi nói Long Ngâm, Long Tức?
- Con rắn gật đầu đáp lại
- " hần nghĩ, thì ra là như vậy, mình tưởng con hàng này chỉ giống Long về bề ngoài thôi chứ, hoá ra nó không phải rắn mà là á Long, hần không khỏi cảm thấy may mắn!
- Vì sao ngươi lại biết trên cổ ta là vảy rồng! Và chủ nhân con cái vảy rồng này còn sống hay đã chết!
- Đại xà trả lời dứt khoát, con rồng này sống hay chết ta không thể nhìn một cái vảy mà nhận ra được, còn vì sao ta khẳng định nó là vảy rồng, bởi vì nó có chứa 3 giọt tinh huyết long vương!
- Hần không khỏi suy nghĩ, vì sao Long lão lại có sợi dây chuyền này, vì sao lại đưa cho mình, vì sao lại không để cho bản thân mình, mà lại cho hần?
- Hần không suy nghĩ nữa nói!
- Tốt ta đã hỏi xong, giờ ta cho ngươi hai điều kiện!
- Thứ nhất quy phục ta, ta sẽ giúp ngươi hoá hình, và còn có thể cho ngươi sợi dây chuyền này!
- Không được ta là yêu vương trong khu rừng này, làm sao có thể làm nô đi theo ngươi được, nó kiên quyết phản đối!
- Hần cứ thông thả tiếp tục nói!
- Thứ hai ta sẽ đem ngươi đi bán cho mấy tên xà vương trong khu rừng này, chỉ cho bọn chúng cách dùng trận bàn!
- Ta tin bọn chúng sẽ rất hoan nghênh ta a!
- Ngươi giám, đại xà kêu lên chói tai, ngươi không sợ bọn chúng giết ngươi sao!
- Ta sợ chứ cùng lắm vứt ngươi lại, ta tin bọn chúng sẽ hứng thú với thân thể ngươi hơn ta!
- Để bọn chúng thay phiên nhau cưỡng gian ngươi, chẳng mấy chốc sẽ có vô số tiểu xà có huyết mạch long tộc a!
- Ta tuy không phải là họ xà nhưng mà cứ tưởng tượng xem, được cười lên nữ vương xà huyết mạch cao quý, trước bao nhiêu người ta cũng phải động tâm a!
- Chắc chắn đáng tiếc đáng tiếc!
- Hần thờ dài làm ra vẻ mặt, chỉ hận một kiếp không phải là xà để có thể hưởng thụ Nữ Vương a!
- Con đại xà không khỏi run rẩy, nhìn người thiếu niên trước mặt, không khỏi sợ hãi, hần không phải nhân loại mà là ma quỷ!
- Thế nào suy nghĩ kỹ chưa, ta đang tò mò không biết nữ vương của chúng ta đáng giá bao nhiêu!
- Sau một hồi suy nghĩ nó cũng phải miễn cưỡng đồng ý, nó không thể để tấm thân cao quý bị hoen ố được!
- Thế là sau khi mỗi bên lấy một giọt máu nhập vào mí tâm đối phương, ký kết ước cộng sinh, sống cùng sống chết cùng chết, hần cũng suy nghĩ kỹ, Long Tộc cao quý sao chấp nhận tộc nhân của mình làm nô, với lại nhờ sợi dây chuyền đó đã cứu mạng mình vài lần, nên không có ác cảm với long tộc, mà có một ít hảo cảm với bọn chúng!
- Sau khi ký kết ước, và bắt nó thu nhỏ người lại, bỏ vào túi áo, hần gọi con rắn nhỏ này là Tiểu Mễ, tuy nó rất bất mãn với cái tên này, nhưng nó không muốn bị thủ đoạn của tên nhân loại trước mặt làm cho nó nếm đủ mùi vị, mà nó không bao giờ quên a!

- Kết Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Về nhà và trộm hương

Hần tung tăng trở về nhà, việc săn thú trở nên dễ hơn bao giờ hết, mọi con thú xui xẻo đều bị Tiểu Mễ tiêu diệt!

Việc của hấn nhân hạ chỉ cần xuống đất, lột da, lấy ra thú đản,lầu lâu còn tìm được vài con ma thú có ma Linh Hạch ở trong đầu nữa!

-Hấn thì đang cực kỳ vui vẻ ngồi trên đầu Tiểu Mễ, vừa hát ngân nga, vừa đắc ý, hôm nay kiếm thật nhiều thịt, lại còn thu được một con hàng khủng như thế này nữa, giờ đi ngang trong khu rừng này, cũng không sợ Ma Thú xả giao nữa rồi!

- Nhưng hấn nào biết được, ở cái hồ mà hấn dùng để bắt Tiểu Mễ, giờ trong khối băng bị đóng ở trên hồ, một con Thiên Ngạc khổng lồ(cá sấu)đang vùng vẫy ra khỏi lớp băng, nó liền hỏi thăm tổ tiên 18 đời của tên nào đó đã đóng băng cái hồ này, lòng nó thăm thẳ!

" Ta sẽ nuốt sống tên nhân loại ti bỉ kia" thấy con mồi tới, nó âm thầm lặn xuống nước, bơi tới gần chuẩn bị cho con rắn lớn kia một kích chí mạng, nào ngờ con mồi thì không ăn được, lại bị đóng băng rồi còn bị điện nướng gần chín nữa!

- Lòng của nó y như tro tàn,lần đầu tiên "bồn Ngạc Vương lại bị khuất nhục như thế này," món nợ này bồn vương nhất định phải đòi lại cho bằng được!

- Tới gần cửa sơn động thấy cấm chế vẫn y nguyên như lúc hấn mới đi, hấn ra lệnh cho Tiểu Mễ canh chừng ngoài cửa động, rồi lén lút vào nhà như một tên trộm, miệng cười xấu xa,nụ cười đầy hèn mọn và bi ối, hôm nay phải làm" Thọ sửa ống nước một hôm vậy "(bác nào không biết phim thọ sửa ống nước lên Google nhé ^^!)

- Khi tiến vào, hấn nhìn thấy Kỳ Yên Nhiên đang chỉ đạo và cùng các tỷ muội đang chuẩn bị ít rau đại cho bữa tối!

- Hấn lén lút, sử dụng không gian hư hoá, ẩn mình núp phía sau lưng nàng, hấn đưa tay néo lên cặp mông cao vênh của nàng, nàng đang mặc một bộ váy tím, phối hợp với mái tóc màu lam, đôi mắt màu lam, ánh mắt nàng thanh tĩnh như nước hồ thu, phối hợp đồng đều với bộ cánh,bộ ngực cao vút,được che một nửa với chiếc áo mỏng manh bên ngoài, khiến người nhìn vào dường như nhìn xuyên qua áo nàng, nhìn thấy được đỉnh ngọn núi trước ngực nàng lúc ẩn lúc hiện,làm cho thú tính của nam nhân nổi lên,muốn xem bên trong ngọn núi cao vút đó hình giăng như thế nào!,

- Hấn nhìn thấy nàng thì nuốt nước bọt ừng ực, nghĩ thầm " Yêu Tinh, nàng đúng là Yêu Tinh mà, hằng đêm ôm nàng, mà giờ nhìn thấy nàng cũng không kim được sắc tâm mà", Tiểu huynh đệ như hiểu được hấn nói gì, liền ngổng cao đầu lên lắng nghe!

- Nàng trông như một con gió mát, thoáng qua vào một ngày nóng bức,từng cử chỉ hành động nhỏ nhất của nàng, khiến mọi thứ xung quanh như được tạo ra chỉ vì để làm nền cho nàng hấp dẫn hơn vậy!

- Trái ngược hoàn toàn với Vũ Mị Nương, nàng ta tạo ra khí chất ôn hoà, không có nét cao ngạo như một vị nữ vương như Mị Nương,nhưng Mị Nương lại có được khí chất dịu dàng, chỉ cần một lời nói của nàng, cũng có thể khiến đám đông đang tức giận, quên đi sự bức tức trong người, và cùng nắm tay nhau, cùng nhau ca hát vậy,và sự uy nghiêm của nàng khiến cho người ta không dám khinh nhờn lời nàng nói ra!

- Kỳ Yên Nhiên bị tập kích khê kêu A lên một tiếng!

- Sao vậy Yên Nhiên Tỷ?

- Nàng xấu hổ đáp không có gì!

- Lại nghe ở một góc tối của sơn động có tiếng vật gì đó rơi xuống!

- Để che đi sự xấu hổ của mình, nàng lấy cớ đi xem coi cái gì rơi xuống, để trốn đi!

- Nàng nào biết, nhưng gì mà xảy ra với nàng, là bị một tên sắc lang nào đó gây ra, cả tiếng động ở trong góc sơn động cũng là hấn gây ra!

- Hấn thấy nàng tới gần, thú tính nổi lên, hấn lao vào ôm lấy nàng, một tay bịt miệng nàng, còn tay kia nắm nhẹ lấy cái eo mềm mại như rắn nước, kéo nàng vô sâu trong chỗ tối, y như một con sói đói bắt được con mồi vậy!

- Nàng sau một hồi giãy dụa kịch liệt, cảm thấy, có cái vật gì đó nóng hổi chọc vào nơi thầm kín nhất của nàng, mùi hương quen thuộc, làm hai chân nàng nhũn ra, như vô lực tựa vào lòng hấn!

- Phu Quân chàng về khi nào, sao không báo với chúng thiếp!

- Hấn cười hăng hắc, ta hôm nay về sớm, bỗng ta muốn ăn thịt tiểu bạch dương, về nhìn thấy một con béo tốt, ta liền lôi nó vào đây ăn a,không ăn thật là tiếc a!

- Nàng nũng nịu đáp, sắc lang không được giờ là ban ngày, nàng giẫy muốn thoát khỏi lòng hấn, với các tỷ muội đang chờ thiếp!

- Hành động của nàng làm cho hấn sắc tâm càng thêm sôi sục!

- Hấn cười xấu, nàng biết sắc lang sẽ ăn nàng trước, sau đó ăn các tỷ muội của nàng sau, ngoan ngoãn nghe lời, bằng không, ta ăn nàng tới khớp xương cũng không còn!

- Nàng phì cười nói, sắc tâm của chàng thật ghê gớm a,để xem tí nữa thiếp báo đại tỷ giáo huấn chàng như thế nào!

- Hấn cười xấu, tiểu bạch dương giám uy hiếp đại sắc lang ta sao, để ta ăn thịt nàng như thế nào? Ta muốn xem nàng còn sức để cáo tội ta không?

- Tay hấn nắm bóp bộ ngực cao vút của nàng, ghé tai nói nhỏ vào tai nàng, rên nhỏ nhỏ thôi, để các tỷ muội các nàng nhìn thấy, để xem tối này, nàng làm

sao đối diện cùng ăn cơm với các nàng kia!

-Tuy góc động tuy tối, nhưng vẫn có thể nhìn thấy khuôn mặt đỏ như hai áng mây hồng của nàng!

-Tuy nàng thực lực Vô Vương, chỉ sau Mị Nương một bậc, nhưng lại không thể nào trị được tên tiểu nam nhân đầy xấu xa và bại hoại này, mỗi lần đều mềm nhũn không có một tia khí lực để phản kháng!

- Hắn che cái miệng đang rên rỉ bởi sự nghịch ngợm của đôi tay hắn, hắn áp lên đôi môi nàng một nụ hôn say đắm, chiếc lưỡi xấu xa quán lấy chiếc lưỡi nhỏ xinh của nàng, tham lam mút từng tia mật ngọt trong miệng nàng!

- Đôi tay thành thực đã lột sạch sẽ phần trên của nàng, một tay nắn bóp tiểu bạch thỏ của nàng, còn cái miệng sắc lang, thì mút và cắn nhẹ lên đầu nhũ của nàng, đầu nhũ của nàng dần dần săn lại, bắt đầu cao vút, nàng khẽ rên " ư ư thiếp muốn a a nút mạnh lên, sướng thiếp sướng "

- Hắn biết nàng đã động tình, hắn lấy tay luồn vào trong nội khố của nàng, đám cỏ của nàng đã ướt từ bao giờ, hắn để nàng tựa vào vách động, rồi ngồi xuống tháo nội khố của nàng ra, chiếc lưỡi xấu xa tách hai cái cánh bướm nhỏ của nàng, chiếc lưỡi đâm sâu vào trong, khẽ cắn nhẹ lên hạt đậu của nàng, xong hắn từ từ đưa hai ngón tay của mình vào cái nơi ẩm ướt đó, tiếp xúc tới điểm G của nàng, ngón cái mân mê hạt đậu của nàng, nước suối chảy ra không ngừng, hắn sử dụng Mị Công, trong (Song Tu Công Pháp) trực tiếp truyền một đạo Mị Công tấn công và điểm G của nàng, rồi đi khắp cơ thể, nàng kêu " ah to một tiếng " suối nguồn phun khắp nơi, nàng đã lên đỉnh, nàng không thể đứng vững được nữa, từ từ trượt xuống!

- Mưa xuân tràn đầy mặt hắn, hắn đứng dậy, ôm lấy nàng để bờ vai rắn chắc của hắn cho đầu và hai tay nàng tựa vào!

- Hắn cười dâm nói, tiểu bảo bối của ta, nàng thật là hư, ra mặt cho ta luôn rồi, vừa nói vừa dùng hai tay đánh nhẹ vào cặp mông đầy đặn của nàng!

- Nàng đang ở trên mây dần tỉnh lại, nghe hắn nói như thế liền dùng cái mũi của nàng ngửi mặt hắn, nàng biết trên mặt hắn là cái gì, nàng chỉ hận không kiếm được cái lỗ mà chui xuống!

- Nàng đỏ mặt cắn hắn, để phát tiết sự xấu hổ của nàng!

- Hắn biết nàng đang xấu hổ, cười nói nàng biết tội chưa?

- Nàng nghe thấy liền cắn mạnh hơn!

- Hắn cười xấu, rồi đem tiểu huynh đệ đã cứng như thép ra để ngoài cửa động, rồi đâm mạnh một phát vào cái nơi ẩm ướt đó, hai tay nắm lấy cặp mông của nàng giữa nàng đứng, còn hai tay nàng ôm lấy cổ hắn như một con gấu túi vậy!

- Hắn bắt đầu ra vô, hai chân nàng khép lại, với tư thế đứng bắt đầu ra vô, cảm giác kích thích tới tận từng khớp xương, sau một hồi sau hắn cảm thấy có người đang tới đây, từng tiếng phạch phạch mạnh mẽ và tiếng rên rỉ của Kỳ Yên Nhiên càng lúc càng lớn, hắn quay nàng lại để nàng nhìn thấy khuôn mặt đang mặt đỏ tai hồng của các tỷ muội của nàng! tiếp tục tăng lực của tiểu huynh đệ, hai tay nắm lấy hai bên eo thon của nàng, tiếp tục làm ra những thanh âm càng lúc càng thêm mãnh liệt, sau một hồi đại chiến, nàng đã tiết thân 5 lần, cuối cùng nàng cũng cúi gập xin hàng!

- Thấy nàng ngay cả ngón tay cũng không cựa được nữa! Hắn hôn lên mái tóc lam mượt mà của nàng, rồi lau đi những giọt mồ hôi trên trán nàng, rồi lấy ra một cái da thú mềm mại, nhẹ nhàng đặt nàng xuống, đắp chăn cho nàng, hôn lên môi nàng một nụ hôn an ủi, tuy nàng đã ra 5 lần con hắn thì mới có một lần, nàng nữ nhân truyền thống, nên cố gắng để thỏa mãn hắn, hắn biết thế nên cố gắng an ủi nàng!

- Chúng nữ bên ngoài nhìn thấy thế, chỉ biết ngưỡng mộ không thôi, hắn cười xấu,

- À hình như đang còn rất nhiều tiểu Bạch Dương ta còn chưa ăn a!

- Các nàng nghe thấy thế mặt càng đỏ hơn, vừa xấu hổ, vừa lo lắng có một ít mong chờ!

- Hắn kêu lên một tiếng quái dị, lao vào các nàng, như hổ lột bầy cừu, thế là những bức tường phòng ngự mạnh nhất của hậu cung dần sụp đổ, các nàng mệt mỏi thiếp đi, trên môi lại treo một nụ cười thoả mãn!

- Ngay cả đại Lão Bà cũng không thoát khỏi ma trảo của hắn, mà nằm ý ôi vô lực trong lòng hắn, và lắng nghe từng tiếng tim đập của đôi Phương!

- Trong lúc hắn đang thảo luận nhân sinh với Lão Bà, thì những Ma Thú + Vong Linh Sinh Vật bên ngoài động không được như thế, đang chạy trốn chết dưới sự truy sát của Mễ Lôi Kỳ, bọn chúng nguyên rùa tên điên nào đã trêu vào cái sát tính này!

- Còn Tiểu Mễ thì đang phát tiết những cái tức giận trong lòng, và nguyên rùa tên hoang dã nào đó, ký cái khế ước chết bầm, hoan ái với nữ nhân, mà cũng khiến nó cũng bị kích thích bên dưới cũng ẩm ướt không thôi!

- Tên nhân loại đang chết, cái khế ước của người ký với ta sao lại có tình huống này, cứ như mình đang làm tình với hắn vậy, từng tiếng rên rỉ, từng nhịp giao hoan với nữ nhân của hắn đều truyền tới bên tai nó, cơ thể nó cũng tiết ra một hồi dịch thể khi nữ nhân của hắn lên đỉnh, nó thâm nguyên rùa không thôi! (ngay cả hắn cũng không biết, là có một con rắn đang phát tiết mọi oán giận vì động tình với hắn, nếu hắn biết sẽ lệ rơi đầy mặt, khóc ròng không thôi a, " tuy ta có hảo sắc, nhưng khẩu vị của ta, không nặng tới mức rắn cũng muốn xếp hình a "

- Kết Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Trong bể ôn nhu hương

Sau một hồi hoang đâm vô độ, hấn nghĩ lại chuyện vừa xảy ra lúc nãy, hấn cười khổ không thôi, sau khi dùng trường thương bắt bại của mình, hạ tất cả thủ vệ trong hậu cung của mình!

- Nghe được tin tình báo là Lão Bà Đại nhân đang cùng vài tỷ muội đang tắm!

- Tuy là son động nhưng sâu bên trong, có một mạch nước chảy từ trong đá ra, với tâm tính nữ nhân thì yêu sạch sẽ, thế là được giao nhiệm vụ làm bể tắm cho các nàng!

- Cái bể tắm này khoảng 10m2, chia làm hai ngăn, một ngăn cao thì để các nàng tắm rửa, ngăn dưới kết hợp với luyện kim đại trận, giúp làm nóng và giữ ấm nước, dành để các nàng ngâm mình sau một ngày mệt mỏi, bên ngoài được cố định một hàng bình phong cao, trên giữa trung tâm bể tắm có một cái đèn ma pháp, chạy bằng năng lượng thú đan, nợ rất lớn nên bốn xung quanh phải làm khung để cố định nó ở trên cao!

- Và giờ đây trên xà nhà có một đạo thân ảnh ở trên đó, hấn nhìn xuống bên dưới nuốt nước bọt không thôi!

- Bên dưới hơi nước mông lung, nàng đang cùng các tỷ muội chơi đùa tát nước, đôi khi còn so sánh bộ ngực của nhau, dù các nàng tuy đều rất đẹp, mi thanh mục tú, mỗi người đều một khí chất riêng!

- Mị Nương mái tóc nàng được quấn bởi một cái khăn tắm, mái tóc màu đỏ một thời làm hấn kinh hãi(bị truy sát) cũng mái tóc đỏ từng an ủi hấn vẫn nhưng lực hấn tuyệt vọng, cũng là chủ nhân của mái tóc đỏ giúp mình bôi thuốc khi bị thương sau những lần quyết chiến, cũng chính nàng là người hằng ngày khi thiếu thức ăn, nhường thức ăn cho hấn, cùng hấn chia ngọt sẻ bùi,

- Tuy hấn thấy mọi thứ rất bình thường mọi khi hấn về nhà, nhưng hấn biết mọi chuyện không như thế nàng âm thầm chịu đựng, vô số lời ăn tiếng nói của người xung quanh, rất áp lực nhưng không oán trách một câu, giúp mình cai quản nhà cửa!

- Tuy nàng mang tiếng là ở nhà lo việc nhà, nhưng mà hấn biết lúc hấn mới đầu tập đi săn thì nàng luôn ở sau lưng ngấm giữa đỡ, bảo vệ hấn khỏi những con ma thú cấp cao, có hôm về nhà thấy nàng bị thương, nàng chỉ kêu là mình làm việc nhà bị vô tình bị thương!

- Hấn biết nàng không muốn nói cho hấn biết, hấn chỉ có thể nở một nụ cười chua chát và giúp nàng trị thương, rồi kêu nàng cẩn thận hơn!

- Mỗi lần như vậy, tìm hấn như bị người ta đâm vài nhát, nàng muốn hấn an toàn, không muốn hấn bị quá nhiều gánh nặng đè lên vai, nàng muốn hấn từ từ trưởng thành trong sự bảo vệ của nàng, nhưng nàng đâu có biết linh hồn hấn đã trưởng thành từ lâu rồi, và những điều nàng làm đều được hấn ghi tạc ở trong lòng, hấn biết Nàng rất kỳ vọng vào hấn!

- Nhưng hấn cũng biết hấn đã yêu nàng!

- Nàng giờ mở cái khăn trên đầu ra, mái tóc nàng được thả ra bồng bềnh trong nước, nàng cời chiếc yếm màu hồng nhạt của nàng ra, lộ ra cặp nhũ phong ngạo nhân, hai hạt anh đào màu hồng phấn nhỏ xinh,

Khi nàng cời tiết lộ ra, lộ ra khu rừng xanh tốt của nàng, làn da như bạch ngọc, mi cong hình lá liễu mắt phượng ướt ướt, chiếc mũi thon dài, chiếc môi anh đào mỉm cười tạo ra sự dịu dàng như người mẹ hiền bao bọc đứa trẻ vậy, hàm răng trắng ngần, giọng nói êm ái khiến người nghe như đang nghe tiền nhạc vậy!

- Cặp ngọc đồn vênh cao, hấn không kiềm được lấy ra giấy bút vẽ lại cảnh này, nàng như tiên từ không nhiễm bụi trần ở nhân gian, bình thường thì như một nữ hoàng cao quý và uy nghiêm, khi nàng cười như khiến mọi thứ như tan chảy, khi nàng nói thì như khiến mọi thứ mềm ra!

- Trong lúc đang vẽ gần xong chân dung của nàng, hấn đang rất đắc ý về bản vẽ của mình, ai ngờ một cử động nhỏ của hấn, khiến nàng phát hiện!

- Nàng dùng đầu gối chém ra một chiêu Phong Nhận (dao gió) chém về phía hấn đứng, hấn bị nàng tấn công một cách bất ngờ, hấn vội né tránh ai ngờ ai bị rơi xuống nước, hấn cố gắng quần thật nhanh bức tranh vào để khỏi bị ướt!

- Ầm một tiếng hấn rớt xuống nước, tay hấn cầm bức tranh, giờ lên cao để khỏi bị ướt!

- Khi hấn ngồi dậy sau khi uống vài ngụm nước, cổ hấn bị vài lưỡi kiếm kề vô, từng quả cầu ma pháp khóa chặt hấn, hấn biết mình đã bị lộ, nên hấn cười trừ!

- Mị Nương kêu lên, " Dừng tay"

- Hấn xấu hổ cười " A là phu quân đi ngang qua a"

- Các nàng đều đang ở trần, nhiều nàng xấu hổ tới mức, vùi mình xuống nước chỉ để lộ hai con mắt, còn Đại Lão Bà: Mị Nương mặt cũng đỏ tới mang

taị,nàng cũng rất xấu hổ, nhưng là chị cả, nàng không cho phép mình yếu thế!

- Nàng đỏ mặt lên hỏi?

- Sao Chàng lại ở đây?

- Hấn cười trừ kêu, ta nghe nói có tiên tử hạ phàm đang tắm, ta nghe nói được nhìn thấy tiên tử thì phải tu hành 100 năm mới được gặp các nàng,ta đánh thử cơ may xem coi có gặp được các nàng hay không? Hấn làm ra vẻ mặt hoa si!

- Nàng rất muốn cười nhưng vẫn nghiêm mặt nói!

- Thế chàng có tìm được tiên nữ hạ phàm không?

- Hấn biết nếu mình trả lời sai, tối nay một vé xuống đất nằm a!

- Hấn cười nói, về mặt đây chính khí nói, ta có gặp vài người thấy các nàng xinh như hoa như ngọc, không nhiễm khói lửa nhân gian, chỉ cần một cái mắt khiến cả thần cũng phải điên đảo, huống gì ta chỉ là một kẻ phàm phu tục tử làm sao có thể tránh được mị lực của các nàng ấy cơ chứ!

- Nên ta góp nhặt hết sức bình sinh, trèo lên cao để có thể nhìn ngắm các nàng kỹ hơn, ai ngờ đang trèo lại bị các nàng ấy phát hiện,ta nghĩ đời ta xong rồi!

- Khi rơi xuống ta phát hiện ra,nhưng vị tiên tử đó rất giống các nàng a!

- Hấn tiếp tục rầm thối nói tiếp, ta đi tìm tiên tử ai ngờ tiên nữ giáng trần lại là các nàng, chúng ta thật có duyên mà!

- Nàng biết không trăm năm tu hành mới chung thuyền, ngàn năm tu luyện cùng chung gối. Chúng ta hiện tại là người chung một nhà giờ các nàng có thấy không, chúng ta thật có duyên mà!

-Các nàng mặt nghiêm lại, nhưng lòng lại như nở hoa, các nàng là nữ nhân, mà nữ nhân nào mà chẳng thích được người khác khen là xinh đẹp, lại được nam nhân của mình ví các nàng là tiên tử nữa chứ!

- Thế trên tay chàng là cái gì, Lam Như Nguyệt Hối!

- Hấn giả vờ lấy hai tay che ngực kêu, ta không phải người tùy tiện a,các nàng cướp thân cướp sắc của ta thì được, nhưng không thể cướp thứ trên tay ta được à!

- Phì các nàng không nhìn được mà bật cười lòng thầm nghĩ " xú phu quân, làm như ai cũng giống chàng ấy "

- Hấn a một tiếng, nói " các vị lão bà đại nhân, bình sinh ta đây là kẻ thích tiêu diêu tự tại, vô tình đi ngang qua đây, cũng coi như có duyên, nên thôi các vị phu nhân cứ làm tiếp công việc của mình đi a,tại hạ xin cáo lui a" hấn nói xong thu lại vẻ mặt thư sinh phong nhã của mình lại, rồi vất chân lên cổ chạy mất!

- Lúc này Vũ Mị Nương cùng chúng tỷ muội mới tỉnh lại từ trong mơ màng!

- Bất hấn lại, không thể để hấn chiếm tiện nghi được, không biết là ai nói, còn có vài tiếng nói phụ họa,thế là một cuộc đuổi giết bắt đầu, cầm đầu là Vũ Mị Nương, và Lam Như Nguyệt!

-Sau một hồi chạy trốn chết, hấn bắt đầu chuyển sang thế tấn công, hấn như hổ đói lạc bầy cừu,cũng ăn các nàng tới khớp xương cũng không còn!

- Bây giờ trong lòng hấn có một đạo thân ảnh xinh đẹp có mái tóc màu hoa hồng sắc, Sau khi hoan ái cùng nàng!

- Hấn kể cho các nàng biết về những chuyện đã xảy ra hôm nay!

- Hấn thêm mắm dặm muối, khiến các nàng cô cảm giác như mình mới là người chiến đấu vậy!

- Hấn nói! Mị Nương à, ta tính xa nhà một thời gian!

- Chàng muốn đi đâu?

- Ta muốn tới thú mộ chi vương!

- Chàng muốn tới thú mộ làm gì?

- Ta muốn đem các nàng rời khỏi đây!

-Muốn làm gì thì cũng phải có tiền vốn chứ, ta muốn tới đó kiếm ít thú đan + linh hạch, với lại nghe Tiểu Mễ nói là có lần nó đã vô đó ăn được một khối huyết tinh thạch, nên biến đổi huyết mạch thành bán Long,ta nghĩ trong đó có xác ít nhất cũng một con Viễn Cổ Chân Long giờ đã tuyệt chủng rồi! " nhưng hấn không nói khi vào đó Tiểu Mễ xem mất nửa cái mạng "

- Nàng thấy hấn nói thế, thì biết ngăn cản cũng không được, là một nữ nhân thông minh, nàng biết không được làm suy yếu nhuệ khí của nam nhân mình được!

- Chàng khi nào đi?
- Vài hôm nữa, ta còn phải chuẩn bị mọi thứ nữa chứ, ít ra cũng phải kiếm đủ mọi thứ cho các lão bà ở nhà của ta trước đã, ta mới yên tâm đi làm đại sự được!
- Nàng nhìn hấn đầy yêu thương, hai khoé mắt rung rung hàng lệ,ừ vậy chàng từ từ chuẩn bị, sắp xếp nhiều thời gian bồi tiếp các tỷ muội,!
- Hấn nhìn thấy hai giọt lệ trên khoé mắt nàng, liền dịu dàng nói!
- Bảo bối a,ta đi vài hôm thì ta lại về, có phải đi là đi luôn đâu, ta còn phải về nhà canh chừng mấy thằng muốn đào góc tường nhà ta chứ, các nàng là Tâm Can Bảo Bối của ta,làm sao để các nàng phải đợi ta cả đời được!
- Nói xong liền hôn lên đôi môi mọng nước của nàng, hấn biết với nữ nhân, khi lời nói không thể xoa dịu các nàng, thì phải làm bằng hành động,nhưng ngày sau đó hấn cực kỳ phóng túng và làm các nàng vui vẻ, " hấn nào biết đây sẽ là kỷ ức đẹp nhất cuộc đời hấn "
- Kết Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Đột phá trúc linh cảnh

Sau thời gian an ủi nữ nhân của hấn, hấn lấy ra một cái Đan Đình trong không gian giới chỉ của Huyết Tôn Giả, bây giờ đã là của hấn và đang ở ngón tay út của hấn!

- Chiếc đình này màu đen, xung quanh điêu khắc đầy mình văn ma pháp sư trận, có ba chân, và không biết làm từ loại khoáng thạch gì mà nó dù có bị đốt bao nhiêu chẳng nữa vẫn lạnh như băng!
  - Hấn bắt đầu sử dụng ma pháp hoá hệ, truyền vào trong đình, sử dụng tinh thần lực kiểm tra nhiệt độ bên trong, khi một lúc cảm thấy đình đủ nhiệt, hấn bắt đầu ném được liệu được hấn cùng Tiểu Mễ săn lùng trong rừng!
  - Trong lúc đi săn, hấn cũng va chạm vài con Ma Thú cấp cao, một ít thì giết, một ít dưới sự uy hiếp của Tiểu Mễ nên thu phục làm thú hạ, được kiểm soát dưới quyền Tiểu Mễ!
  - Một con tứ dực phong măng (rắn có 4 cánh) được hấn đặt tên là Tiểu Măng
  - Một con Song Dực Hoả Hồ(Hồ lửa 2 Cánh) đặt là tiểu hồ
  - Một con hàn băng thỏ (Thỏ Băng)
- đặt là tiểu Băng Băng
- Một con Linh Ngưu Nhất Giác (trâu một sừng) đặt là Tiểu Ngưu
  - Lúc đầu thì chúng cũng không phục, liền bị hấn dùng Ma Pháp Trận, tra tấn thừa sống thiếu chết, chán thì kêu Tiểu Mễ giáo huấn bọn chúng, sau vài ngày bị hành hạ, bọn chúng kêu cha gọi mẹ xin hàng, Tiểu Mễ cũng chỉ giám nhìn bọn chúng với ánh mắt đầy thương hại, vì nó cũng từng ăn quả đắng trong tay một tên nào đó,với những cách gần đây hấn áp dụng còn biến thái hơn trước, khiến nó không rét mà run!
  - Chúng đều là ma Thú cấp 7 cũng đủ đánh với cảnh giới Võ tôn, và một số ít lâu la Cấp 5 nữa Và một đàn Thiết Lang!
  - Nhưng Ma Thú / Chỉ Dùng Mạn Lực
  - Ma Thú tiến giai thành Linh Thú, trong đầu có ma tinh hạch, với thể sử dụng yêu khí giống ma pháp để công kích
  - Linh Thú Tiến Giai thành thần thú, trong Ma Linh Hạch sẽ có linh hồn của bọn chúng sẽ ở trong Ma Hạch, nếu giết được thần thú, lấy ma hạch khảm vào vũ khí, hoặc là hấp thụ ma hạch bằng cách luyện đan,
  - Thần Thú / Có thể sử dụng Linh Vực!

Bây giờ

Hấn luyện đan được cần thiết cho chuyến đi,vừa luyện đan vừa tu luyện vừa sử dụng Hỗn Độn Thần Quyết, tạo nên một vòng xoáy thôn phệ tất cả các thiên địa linh khí trong thiên địa, trong khoảng cách 200km thiên địa linh khí bị rút sạch sẽ không còn tới một Tia!

- Tuy trong không gian giới chỉ có không ít đàn dược ma tinh hạch, nhưng hắn lại không lấy ra, vì sao ư?

- Vì hần biết trong mỗi viên đạn được đổ đều có khối lõi bí thuật ám vào trong, thực lực của hần chưa đủ để xóa đi cái ấn ký bí thuật đó, hần đã phải rất vất vả mới xóa đi được ấn ký tự bạo trên người các nàng giờ thay vì xóa đi ấn ký trên một viên đạn được, rất tốn thời gian, hần làm gì có thời gian, thay vào đó tự luyện chế, an toàn hơn, lại tăng kinh nghiệm, lại tăng Đầu khí và Pháp lực của mình!

- Lúc này hãn đang luyện chế một viên tỳ khí đan, bình thường sẽ là 10 viên một lò, nhưng với cái thân thể được tự hãn cải tạo, nhiều kinh mạch dư hãn không dùng tới, được hãn đem làm nơi chứa đầu khí và tinh thần lực, nên khi hãn hết năng lượng ăn một viên Tỳ Khí Đan là như muối bỏ biển,

- Nên sau khi luyện chế thành công hãy dùng một thủ pháp kỳ bí, miệng không khỏi ngâm chú ngữ dễ nén ép 10 viên thành 1, thì cơ thể hẳn xảy dị biến!

- Đan Điền nơi chân hồ, cái hồ nước nhiều màu đỏ, tạo rất một vòng xoắn kỳ dị, hút sạch, điều đi hết tất cả năng lượng trong người hắn, từng kinh mạch bị rút sạch sẽ đan điền phụ, tiểu chân hồ cũng bị rút cạn, tinh thần lực đau đớn, như bị ai đo rút ra khỏi người vậy, hỗn độn thân cách xoay tròn trong đầu hắn giúp làm dịu đi, hắn bắt đầu đau đớn, khiến hắn không thể nào luyện đan được nữa,!

- Hần kêu gào, làm cho chúng nữ một hồi hoảng loạn, kinh mạch của hắn như bị teo đi, lúc này một luồng đầu khí tinh thuần được từ bên ngoài truyền vào, khiến hắn từ từ bình tĩnh lại, hắn bắt đầu khởi động lại Hồn Độn Thần Quyết, hấp thu thiên địa linh khí!

- Giờ đây trong cái vòng xoáy trong đàn điền, dần dần tạo ra một hình thể giống con người, có mắt, mũi, tai miệng, làn da sáng bóng như ngọc, đang ngồi xếp bằng trong cái hồ đã gần cạn kia,nhìn kỹ lại cái hình thể kia rất giống hần, nói chính xác hơn, đó chính là linh hồn hần trong thức hải nơi mi tâm bị tách ra làm 2, và bị công pháp kéo vào nơi đàn điền, và cấu trúc lại, thành hai bản thể độc lập!
- Còn hư ảo phượng hoàng trong đàn điền đó, nhờ có nguồn ngoại lực, lúc đầu thì như một con gà nhỏ, giờ đây lông vũ trên người nó đã mọc dài ra, thân hình phát triển to gấp 3 4 lần so với con gà nhỏ lúc trước,lông đã trải khắp lên người nó, nó không còn nằm im trong đàn điền nữa, mà bắt đầu đứng dậy, và nhẹ nhàng vung cánh!
- Sau nửa ngày khôi phục khí lực, hần mở mắt ra, thấy đầu hần đang gối trên cặp đùi mềm mại,mùi hương hoa lan xộc vào mũi, hần không cần mở mắt ra cũng biết đó là ai, là Đại Lão Bà của hần!
- Hần mở mắt ra, nhìn thấy khuôn mặt cao ngạo như một vị nữ vương, nhưng đôi mắt nàng toát ra sự lo lắng từ sâu tận tâm hồn!
- Hần mỉm cười nói,nàng lại cứu ta! " đó là những lúc giao chiến với Ma Thủ, lưỡng bại cầu thương,nàng sẽ tới sẵn sóc hần, khi gần tỉnh nàng lại rời đi"
- Nàng há to miệng, không nghĩ câu đầu tiên hần nói là như thế,rồi như thể nghĩ ra cái gì đó,mỉm cười và ném cho hần một ánh mắt,thiếp đã hiểu chàng muốn nói gì rồi!
- Cứ như hai người, tâm linh tương thông!
- Hần cười xấu xa nói!
- Ái chà, ta thật mở rộng tầm mắt a!
- Cái gì mở rộng tầm mắt," nàng nghi hoặc hỏi?
- Người ta nói, trên đại lục này, núi Vô Nhân Sơn là cao nhất, nhưng giờ ta biết có hai ngọn núi càng cao hơn a! Hần cười hắc hắc!
- Nàng ngăn ra,nghĩ " có núi cao hơn Vô Nhân Sơn mà tới hai ngọn núi, làm sao mình lại không biết? "rồi nàng nhìn xuống thấy ánh mắt hần chăm chăm vào bộ ngực của mình,miệng nở một nụ cười cực kỳ xấu xa!
- Nàng biết hần đang nói tới cái gì, mặt nàng đỏ lên, nhìn xung quanh chứng tử mọii đang che miệng, cố gắng để không cười ra tiếng, mặt nàng càng lúc càng đỏ lên, như vắt được ra nước,nàng định ném hần ra!
- Hần biết nàng chuẩn bị làm gì, hần liền đưa tay lên, dùng hai tay ôm lấy, ôm lấy nàng không cho nàng chạy trốn!
- Hần cười nói, Bảo Bối à, nàng tìm ra hai ngọn núi đó ở đâu rồi à!
- Nàng thật thông minh a,ta rất thích hai ngọn núi đó à nha, nói xong hần nâng đầu lên cắn nhẹ vào một bên nhũ phong của nàng, dù cách vài lớp áo, nhưng nàng vẫn cảm nhận sự tê tê nơi đỉnh nhũ của mình!
- Lúc này xung quanh, các nàng đã cười ra tiếng, nàng thẹn quá hoá giận, liền nhéo tai hần!
- Mới vừa xém chết, giờ tỉnh lại còn dùng miệng lưỡi trơn tru chiếm tiện nghi, có phải cái tai này không muốn dùng nữa phải không, nếu muốn chết đôn còn không mau đi tắm đi, người chàng nặng mùi quá!
- Nghe thấy vậy, hần bắt đầu ngửi thấy mùi trên cơ thể mình, hần giơ tay lên, thấy như có một lớp bùn đen bám vào vậy, hần vội giải thích!
- Là công pháp tiến giai, bài trừ tạp chất," hần biết càng giải thích càng sai "hần cười nói, nếu muốn chết ta sẽ chết ở nơi này!
- Hai tay heo giờ lên xoa bóp bộ ngực của Lão Bà Đại Nhân, thấy nàng chuẩn bị sinh khí,hần vội thoát chạy trốn chết ra chạy được vài bước hần lao đảo chuẩn bị té, có hai đạo thân ảnh nhanh chóng đỡ lấy hần!
- Chàng đó mới tỉnh lại, đừng làm việc quá sức, người nói lời này là Lam Như Nguyệt!Người còn lại là Mị Nương!
- Hần pha trò để che đi sự thảm hại của mình, để không khiến các nàng lo lắng liền nói!
- Ai Zô, các nàng muốn đi tắm cùng ta à, nghe nói tắm uyên ương rất tốt cho sức khỏe a,nói xong hôn mỗi nàng một cái, tay heo không quên chiếm tiện nghi của các nàng!
- Nhưng hần lại nhận được hai cú nhéo, đau tới tận linh hồn a!
- Mị Nương nói" Ít làm trò thôi, không muốn mọi người lo lắng còn nhiều cách mà" còn Lam Như Nguyệt chỉ mỉm cười không nói, nhưng ánh mắt lại đầy quan tâm!
- Hần biết Tam Đại Lão Bà, đều là con sâu trong bụng hần, hần cố chống chế!
- Ta không làm vậy, các nàng sẽ tắm uyên ương với ta sao? Tại các nàng không chịu tắm cùng ta, nhớ lại lần trước, ta thật khổ a!
- Các nàng mặt đã đỏ, nay càng đỏ thêm, đánh hần vài phần quyền, " lần trước chàng khổ, hay chúng thiếp khổ hà mà còn kêu ca,đã được tiện nghi, lại còn khoe mẽ, ai là người đem đồng loạt các tử muội ra làm cái chuyện đó một cách công khai hà " các nàng nghĩ tới đây, càng ngày mặt càng đỏ không giám ngẩng mặt lên!
- Hần thì nở nụ cười tiểu nhân đắc ý, cùng các nàng vào phòng tắm!
-
-

Chương 28: Để ta tiễn các ngươi một đoạn

Sau 5 ngày kể từ lần cuối cùng hấn đoàn tụ cùng các nàng, hấn để lại Tiểu Xà, Tiểu Lão Hồ, Tiểu Băng, Tiểu Ngưu mấy con Ma Thú cấp thấp lại thủ vệ bên các nàng để thủ vệ, lúc đầu thì các nàng còn sợ hãi khi thấy chúng!

- Về sau khi chúng thu nhỏ lại, cực kỳ gây sát thương với các nàng, vì chúng quá dễ thương, các nàng tranh nhau ôm ấp, chúng nó đã có linh tính, sau khi bị các nàng truyền tay nhau, bọn chúng đều bị xơ xác như nhện đối lâu ngày vậy, chúng năn nì!

- Lão đại à, chúng em xin người đó, đừng để các vị đại tẩu hành hạ chúng em nữa, bộ lông của em, bị các đại tẩu thay phiên nhau chải chuốt, giờ lông trên người em chỉ còn vài cọng, bị các đại tẩu cắt sửa, em là hồ a là hồ đó lão đại, sự uy phong của em giờ chỉ còn như một con mèo (Đây là lời nói của tiểu lão hồ)

- Tiểu Xà nói, em là đại xà chuyên đánh nhau, nhưng mà các vị đại tẩu lại dùng em để, đập bụi trên chân mền, may mà em thu cánh lại trong người, không thì không biết còn không nữa!

- còn em, con em nữa, thê thảm nhất là Băng Băng (Băng Thỏ) chỉ còn lại mấy cọng lông!

- Hấn chỉ biết cười khổ không thôi, thật là khó xử a!

- Hấn cũng phải nói vài câu an ủi, dù sao cũng là các nữ nhân của mình sai!
- Ai mà ngờ được, đưa ma thú để bảo vệ các nàng, ai ngờ các nàng lại xem chúng là thú cưng a, Ma Thú không thể nói chuyện được, nên các nàng không hiểu chúng nói gì, càng gây các nàng càng kích thích!
- Nên mới ra tình cảnh này, thật là khóc cười không xong mà!

- Ma Thú cấp boss lại bị một đám nữ nhân làm cho, khóc lóc, kêu cha gọi mẹ!

- Hấn thăm nghĩ, nữ nhân của lão tử thật có bản lĩnh a!

- Cuối cùng sau khi thương lượng với đám nữ nhân, về việc đối xử với động vật một cách nhân đạo nhất, hấn cũng bắt tay vào việc!

- Sau Bố trí lại sơn động, bố trí lại không ít Huyền Ảnh Trận, Khốn Sát Trận, Phòng Thủ Đại Trận, xung quanh sơn động rồi mới yên tâm rời đi!

- Lúc này hấn đang trên đầu của Tiểu Mễ nó cãi nhau với hấn như com bữa!

- Ta phải nói với ngươi bao nhiêu lần nữa thì ngươi mới chịu nghe ta đây, ngươi không được chạm vào sừng của ta, không được nắm vào lông trên lưng ta, ngươi xuống ngay chỉ có nam nhân của bản nữ vương mới được leo lên người của ta! A.....a

Tiểu Mễ bắt đầu gào thét!

- Thôi mà Tiểu Mễ đại nữ vương của lòng ta!

- Ta không phải gọi là Tiểu Mễ, ta là Mễ Lôi Kỳ, không phải Tiểu Mễ, ta phải nói ngươi bao nhiêu lần nữa đây!

- Nó bắt đầu húc đầu vào mấy cái cây, muốn khiến một con trùn nào đó trên đầu nó rơi xuống!

- Hấn không nghe thấy vậy mỉm cười nói! " như thói quen cãi nhau hằng ngày "

- Cái Tên Tiểu Mễ hay mà sao ngươi lại không thích, cái tên Minh Tới.....

- Ah..... ah..... aaaa. .(tiếng kêu của hấn)

- Ngươi tới ngày đó thật à sao mà nóng thế, ta chỉ đùa tí cho vui thôi mà, cái tên kia dài thế làm sao ta nhớ được, cái tên đó làm ta nhớ tới cái..... A.....aaaaaa!

- Ta chưa nói xong mà, làm gì ghê vậy, rốt chết ta thì sao? Ta và ngươi cùng chung cái mạng nhỏ đó nha!

- Tiểu mễ nghe được vậy liền nói, cái gì mà khó nhớ, ngươi có bao nhiêu nữ nhân, ngươi còn nhớ được có mỗi tên ta ngươi còn giám kêu dài, ngươi thật là muốn chết!

- Ai zoo, ta nghĩ thấy có mùi giấm chua ở đây a, ta nhớ tên các nàng vì các nàng là nữ nhân của ta, không phải ngươi muốn làm nữ nhân của ta đó chứ, ta

đây không có hứng thú với tv màn hình phẳng a!" rần làm gì có ngực "

- Nghe được hần nói như thế,nó càng nổi điên hơn" Do ký khế ước,nó không những chung sinh mạng mà cùng chia sẻ ký ức,và hần nghĩ gì nó cũng biết nên nó cũng hiểu như thế nào gọi là TV màn hình phẳng a!

- Đang vui vẻ cãi nhau với tiểu mễ thì tinh thần lực, kể từ khi tiến cấp trúc cơ kỳ, cô thể quan sát phạm vi 1km nếu quan sát về một hướng thì được 3km, ở phía trước 2.1km có một đám người đang đánh lẫn nhau, 12 nam 3 nữ, có vẻ như 2 trong 3 nữ đang bị vây công!

- Hần liền mặc kệ Tiểu Mễ bất bình, kêu nó thu nhỏ lại để quán làm thất lưng, hần sử dụng Áo Ảnh Mê Tung Bộ, và Không Gian Hư Hoá tiến lại gần quan sát!

- Nhìn thấy phía trước hai trong ba nữ nhân,được 3 người nam nhân bảo vệ!

- 1 Trong hai người nữ nhân bị vây công kêu lớn,

- Triệu Như Hoa, người thật ti bi người không sợ, tông quy trách tội hay sao, người giám kêu người tấn công chúng ta,nếu người dẫn người rồi đi, ta sẽ xem như không có chuyện gì xảy ra!

- Nữ nhân tên Triệu Như Hoa, cười trào phúng, ta không giết các người đâu ít nhất là hai à nữ nhân lăng lơ các người, không cần phải sợ, tiểu đệ của ta hứng thú với các người, là phúc phận của các người! -

- - Hãy ngoan ngoãn chịu trói đi, đồ phải chịu một đau khổ xác thịt! Ta sẽ khiến các người dục tiên dục tử!

- Một tiếng nói vang lên từ sau lưng Triệu Như Hoa, khuôn mặt người này vàng như nến,hai mắt thâm cuồng, hai chân cao chân thấp đi ra, nhìn cái là biết người này tửu sắc quá độ, người này là đệ đệ của Triệu Như Hoa, tên là Triệu Khôn!

- Người hần béo tròn, hai mắt híp lại, nói với cái giọng ồm ồm, không phải nhìn thấy hần là người, không người khác nghe tiếng hần còn tưởng là heo đang kêu!
- Hai à tiện nhân các người, mau chóng đầu hàng, rồi ngoan ngoãn hầu hạ bản thiếu gia, nếu mà bốn thiếu cao hứng, thì sẽ nạp người làm tiểu thiếp, còn nếu làm ta mất hứng, ta sẽ thưởng hai người cho các huynh đệ sau lưng ta,choi chán thì bán người vào kỹ viện!
- Hai nữ nghe thấy thế sắc mặt trắng bệch, còn ba nam nhân bên cạnh sắc mặt cực kỳ âm trầm!
- Hai nàng cố gắng nói, các người không sợ cha ta,Tông chủ Phong Vân Tông trả thù sao?
- Súc sinh! Cho dù chết cũng không cho người thực hiện được điều đó, Phong Vân tông chúng ta sẽ không để yên cho người!
- Ta liều mạng với các người!Thanh niên cầm đầu lao lên, cầm khoái đao trong tay, chém về phía Triệu Khôn, Hừ một tiếng hai đạo thân ảnh xông lên đánh bay người thanh niên kia ra!
- Miệng phun một ngụm máu tươi! "Đại Võ Sư "không thể nào, ta không tin!" Hần nói với đôi mắt tràn đầy tuyệt vọng, hần biết, không có ai là Đại Võ Sư cả, bên người hần không ai có thể đánh lại bọn hần dù chỉ là 1 người"
- Triệu Khôn cười Ha Ha như nghe thấy cái gì đó rất nực cười, Phong Vân Tông là cái thá gì, triệu gia ta, đánh một cái rắm là khiến chúng bây ngấm hết miệng lại,ta choi chán hai người,xong thông báo khắp nơi,các người đã là nữ nhân của ta,thì hần sẽ làm gì,giết ta sao?
- Phong Vân Tông giám đ-ng vào Triệu Gia chúng ta sao,ta đánh tiếng một cái, các người còn không nhanh đem của hồi môn của các người tới triệu gia ta sao? Triệu gia ta mà giận lên thì cất toàn bộ trợ cấp cho Phong Vân tông,người nên biết hơn 3/4 địa bàn của các người đều ở trong tay ta đó,với lại cha người đang nợ Triệu Gia ta một khoản tiền rất lớn, dù có bán cả cái mạng của lão, thì cũng không đủ trả đâu!
- Còn với ba tên Đại Võ Sư còn chưa tới kia,các người tính bảo vệ hai à sao, nếu các người bắt à về,tí ta hưởng xong sẽ cho các người nếm thử các người thấy sao?

- Ba người cận vệ của hai con gái tông chủ Phong Vân tông nhìn nhau,về mặt cô về giao động,nhưng cũng không nói!

- Có phải các người có người điều lo nghĩ về Tam trưởng lão của các người!

- Các người không cần phải lo, tình tiếp theo hần đã sắp xếp ổn thỏa, không phải sợ Tam Trưởng Lão các người tới làm phiền!

- Một người trong Ba nam nhân trẻ tuổi đó đứng ra, các sư đệ đừng nghe lời bọn chúng, bọn chúng nói láo, nếu Tam Trưởng Lão mà theo bọn chúng thì chúng sẽ phải thương lượng với chúng ta sao, chỉ cần cầm chân bọn chúng, động tĩnh sẽ hấp dẫn Tam trưởng lão tới!

- A- Long ở trên cây lắc đầu không thôi, " người này tuy thông minh,nhưng lại nói nói quá nhiều, dù Tam Trưởng Lão có phản bội hay không thì tên này cũng phải chết " hần thờ dài!

- Vừa nghĩ trong đầu, thì một đạo hắc ảnh lao ra từ một góc, đạo nhân ảnh đó hét to Ám Kinh Chương, người thanh niên đi đâu khuôn mặt toát ra vẻ mừng rỡ, đang định nói Tam Trưởng Lão đã.....

- Hần của kịp nói hết câu thì một bàn tay đánh tới ngực hần, hần thể nghe được tiếng xương ngực mình gãy, tiếng tim mình vỡ nát, miệng hần trào máu đỏ tươi không tin được nhìn vào người đánh vào ngực mình, " Tại Sao " hần chỉ nói được hai câu đó, rồi ngã về phía sau, chết không nhắm mắt!

-Đó là Tam Trưởng Lão mà mọi người đang nhắc tới! Đây là một nam tử trung niên khoảng 40 43 tuổi, thân hình hơi lùn, mái tóc không bụi mà dễ xõa dài, da mặt trơn bóng như mỡ đông, đôi mắt tam giác đảo liên hồi, trong đáy mắt, toát ra sự xấu xa, và dâm tà toát ra từ trong linh hồn!

- Sau khi đánh một chương về phía người thanh niên đứng đầu, khiến hần chết không thể chết hơn được nữa!

- Sau đó tới trước mặt Triệu Khôn, hành lễ và giọng nịnh nọt nói, Triệu Thiếu Gia đã làm ngài phải hoảng sợ rồi!

- Hấn nghe được Tam Trường Lão nói thế liền cười Ha Ha, Trúc trường lão người khách khí rồi, mấy con kiến nhỏ, làm sao có thể làm tổn thương được ta, rồi nhìn chăm chăm bộ ngực của, hai nụ nhân với cặp mắt đắm ta!
  - Nói Trúc Trường Lão ngài làm rất tốt, ta để ý hai ả đàn bà này lâu rồi, nhưng cha của hai ả lại không chịu gả hai ả cho ta, thật là ngu si mà!
  - Vâng hấn thật là ngu " tam trường lão xu nịnh như một con chó " hấn hỏi, Triệu Công Tử việc ngài hứa với ta?
  - Triệu Khôn vỗ vai Tam trường lão!
  - Trúc trường lão yên tâm, chức vụ tông chủ Phong Vân Tông không ai khác ngoài ngài, còn về Đại và Nhị trường lão, triệu gia chúng ta sẽ khiến bọn chúng biến mất khỏi thế giới này!
  - Còn Khi Trúc Tông Chủ lên nắm quyền, đừng quên lời hứa của Trúc Tông chủ đó nhé!
  - Tất nhiên rồi, triệu công tử cứ yên tâm, tất cả nữ nhân trong Phong Vân Tông, sẽ làm Đình Lô cho ngài Thái Bô!
  - Nói xong hai bên cùng phá ra cười!
  - Lúc này sau khi nghe xong hai người nói chuyện, một người trong hai nữ, đó tình lại nói, Trúc trường lão giờ nghĩ lại vẫn còn kịp, chỉ cần giúp thả tỷ tỷ và hai vị sư huynh của tôi, tôi sẽ làm tất cả những gì Trúc Trường Lão muốn,tôi và tỷ tỷ sẽ khuyên cha nhường chức tông chủ cho ông mà!
  - Trúc Trường Lão nhìn về nữ nhân vừa nói, " ngươi tới giờ vẫn chưa hiểu sao,là cha ngươi vô năng, ta không cướp chỗ của cha ngươi, thì cũng có người cướp a,ta cướp trước hay sau cũng đều như vậy "
  - Triệu Công Tử để ý các ngươi là phúc phận của các ngươi, công tử đã hứa sau khi chơi xong các ngươi sẽ không bán các ngươi đi, kèm một người hầu khoẻ mạnh cưới các ngươi,các ngươi còn không biết đủ " Giọng hấn quát lên,như không cho người khác được phép cự tuyệt!
  - Nàng nghe thấy vậy! Nàng ngã ngồi xuống đất, sắc mặt trắng bệch!
  - A-Long ở trên ngọn cây lắc đầu không thôi, "hồng nhan hoạ thủy mà, nếu như hồi trước thì hấn sẽ nhảy ra làm anh hùng cứu Mỹ Nhân, nhưng giờ khác rồi, Anh đã có rất nhiều nữ nhân, lại có 3 người vợ đẹp, và vô số hồng nhan, anh đây không hứng cũng không rảnh để quan tâm cái gì là Phong Vân Tông" nghĩ vậy hấn xoay người định đi!
  - Thì một lời nói khiến hấn phải nán lại!
  - Vị Cao Nhân ở trên kia, xin hãy xuống đây,chúng ta cùng đàm đạo!
- Đây là tiếng nói của Trúc Trường Lão!
- Hấn cười khổ không thôi, " Hoạ từ miệng mà ra, còn mình thì này giờ chưa gì cả mà, Đã Vậy để ta tiễn các ngươi một đoạn "
  - Hấn nhảy xuống đất, nở một nụ cười như ánh nắng và mai và nói!
  - Các ngươi đã muốn chết, vậy để ta tiễn các ngươi một đoạn!
  - Nói xong sát khí bùng lên, không gian như đông lại, ập tới đám người Triệu Gia Và Tam Trường Lão, khiến hơi thở đình trệ, thờ Không ra hơi,nhưng người yếu bóng vía, sợ hãi tới mức đứng không được, người đứng được tay chân không khỏi run rẩy Quát lên " Ngươi Là Ai? "
  - Kết Chương
- Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.
- Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 29

Tâm sự của tác giả

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Đồ Sát!

Ngươi là ai! Câu hỏi của một người hầu của Triệu Khôn vừa nói lên!

- Thì một đạo kiếm phong bay qua, Bịchhh.... một tiếng thật kêu, thân thể người đó bị chém làm đôi từ trên đỉnh đầu xuống rồi mỗi một nửa đổ qua một bên!

- Mọi vật trở nên tĩnh lặng, giờ chỉ còn tiếng gió rít và tiếng lá cây khô xào xạt trên nền rừng! Làm tôn nên sự chết chóc bây giờ!

- Tất cả những người ở đây trừ A - Long, hàn ý bắt đầu chạy từ dưới lòng bàn chân, tới từng đốt xương sống, rồi tới đỉnh đầu, mồ hôi lạnh chảy ra như tắm mưa!

- Người tinh táo nhất bây giờ là Trúc Trường Lão, hấn quát lên một tiếng!

- Ngươi là ai, xưng ra tên, ta không giết kẻ không tên! " Trúc Trường Lão giọng có chút run rẩy!

- Hấn chỉ mỉm cười, nụ cười của tử thần đòi mạng, khuôn mặt tuấn tú, điều không hoàn hảo nhất là hấn chỉ còn một con mắt trái, cười lên, giọng lạnh như hàn băng ngàn năm, khiến người ta lạnh lẽo, như có cảm giác như có mặc bao nhiêu chiếc áo, đắp bao nhiêu cái chăn cũng không hết lạnh được, một cảm giác như nhìn vào một hung thú thời viễn cổ cực kỳ khát máu!

- Hấn chỉ hỏi lại một câu " Đó Là Những Gì Ngươi Muốn Nói Sao"

- Trúc Trường Lão run rẩy đáp, Ta và ngươi Không thù không oán, tại sao lại phá hỏng chuyện tốt của ta!

- Hấn cười đáp " Các Ngươi Sai Ở Ba Điều "

- Thứ Nhất: Ngươi Đã Sai, Vì Muốn Giữ Ta Lại, Để Giết Người Diệt Khẩu!

- Hấn từ từ, rút hai thanh đoản kiếm, giống katana nhưng lại ngắn hơn, được đeo sau lưng, ở dọc xương sống ra, cán kiếm được xếp ngang với thắt lưng, hấn chỉ đưa tay ra sau thắt lưng, thì có thể lấy kiếm ra!

- Hấn hét lên Áo Ảnh Kinh Mang Kiếm " Nhất Kiếm Trảm Thần Bình " bịch..... bịch..... bịch.....

- Vài chục chiếc đầu rơi xuống đất, trừ Tỷ Đệ Triệu Gia, vài cận vệ của tỷ đệ họ Triệu, cùng vài kẻ thích xía vào chuyện của kẻ khác, núp ở một bên xem hổ đánh nhau rồi kiếm lợi, đầu đều rớt xuống đất!

- Chiều thức tuy không hoa lệ, được A-Long dùng tinh thần lực khống chế, trong đó phạm vi, dù là một cái lá cũng không bị chém đứt, thứ đứt duy nhất chính là cái cổ của vô số người!

- Tỷ Đệ Triệu Gia thấy tất cả người bên mình, bị một kiếm chém đứt đầu, bị hoảng sợ tới mức, phân bón tưới đầy ra quần, còn hai chị em, con gái Tông Chủ Phong Vân Tông sắc mặt đã trắng, nay còn trắng hơn, đặc biệt là cô chị ngay từ đầu đã không nói gì, nhưng giờ lại làm ra vẻ mặt, hối hận, cực kì hối hận!

- Còn Trúc Trường Lão, thì một cánh tay trái rớt bịch xuống đất, miệng không giám kêu la đau đớn lấy một tiếng "Ngươi Không Sợ Bị Triệu Gia Và Phong Vân Tông, truy sát sao?" Nếu biết điều thì rời khỏi đây, mỗi người lùi một bước ngươi thấy sao? " giọng điệu vừa đe dọa vừa thương lượng "
- Còn Triệu Khôn thì không biết lấy sức ở đâu ra, cùng phụ họa!
- Ngươi nếu không tự chặt hai tay, rồi quỳ xuống cầu xin bỏ tha gia ta, ta sẽ tha cho ngươi một mạng, nếu ngươi không chịu, Triệu Gia chúng ta sẽ truy sát ngươi tận cùng cuối đất, diệt tộc ngươi, giết.....!
- Chưa kịp nói xong A - Long vung tay lên ném thanh đoản kiếm lên trời, tay dùng phông đầu khí + ma pháp lực, tạo ra một đạo hấp lực, hút Triệu Khôn lại, nắm lấy miệng Triệu Khôn!
- Rắc.....rắc....Rắc một tiếng, giòn vang, như tiếng trống lớn, đánh vào đêm khuya, như tiếng vật gì đó rơi vào mặt hồ tĩnh lặng vậy!
- Aaa.....aaa.....aaaaaa Tiếng hét chói tai của tất cả nữ nhân ở đây đồng loạt vang lên!
- Triệu Khôn đã bị A- Long một tay bóp nát, chính xác hơn là xương hàm dưới, đã bị bóp nát, hấn đau quá mà ngất xỉu đi, miệng đầy máu chảy ra, có cả xương hàm dưới lẫn răng vụn chảy ra!
- Thế rồi hấn ném mạnh Triệu Khôn về phía cái cây to gần đó!
- Thanh đoản kiếm từ trên trời từ từ rơi xuống, hấn không hoa lệ phẩy tay nhẹ một cái, khi thanh đoản kiếm rơi ngang người hấn, lập tức thay đổi phương hướng bay thẳng về phía Triệu Khôn!
- Phập... Aaa... Aaaaaaa Tiếng kiếm đâm vào da thịt và tiếng kêu thảm thiết của Triệu Khôn!
- Thanh đoản kiếm xuyên qua vai của Triệu Khôn, sống kiếm không được mài sắc, nên không cắt đứt da thịt của Triệu Khôn!
- Mà Cổ Định hấn ở trên thân cây, mặc kệ hấn la hét thế nào, cũng không ai có thể cứu hấn ra được!
- Điều Sai Lầm Thứ Hai Của Ngươi!
- Làm một con chó không trung bỏ chủ cũ vẫy đuôi với họ Triệu, ta lại rất ghét Họ Triệu! " Giọng hấn cực kì thần nhiên nói ra, như thể mọi thứ là điều đương nhiên vậy! "
- Trúc Trường Lão sắc mặt âm trầm tới cực điểm nói, " thả ta một ngựa, ta sẽ không nói chuyện này cho ai biết, ta xin thề trước thiên địa.....!
- Dừng!!!! Ngươi nói nhiều hơn cả đàn bà vậy, cất mấy lời vớ vẩn của ngươi lại đi!
- Tới Đây Và Cho Ta Thấy Linh Giai ở thế giới này có thể làm được những gì!
- Hấn ném thanh đoản kiếm còn lại sang một bên, tay vẫy vẫy, kêu trúc trường lão tấn công hấn!
- Trúc Trường Lão biết mình không thoát được, liền sử dụng năng lực hoá hình vô hồn của mình, Vô hồn của Trúc Trường Lão là, Hắc Ám Lôi Lang

thiên phú của loại này là dùng lõi điện công kích từ xa, móng vuốt có Hắc Âm hủ thực thiên phú của sinh vật Hắc ám!

- Hắc hết to một tiếng lao tới, Âm Lôi Kích!
- A-Long lắc đầu thờ dài, ta cứ tưởng là một con sói tốt, ai ngờ lại là bạch nhãn lang! (ý nói sói tuy xấu xa, nhưng lại yêu bầy đàn, nhưng bạch nhãn lang là nói kẻ tệ bạc, vong ân bội nghĩa)
- Quyền Kinh mang đầy lõi điện, cùng móng vuốt mang tính hủ thực lao tới A-Long!
- Trúc Trường Lão bị chém đứt một tay, giờ chỉ còn tay phải công kích A-Long
- A-Long thấy công kích của Trúc Trường Lão đang tới gần, hấn né nhẹ qua bên trái, tay phải nắm lấy cổ tay Trúc Trường Lão, chân trái đá vào khớp xương đầu gối ở phía sau, khiến hấn ngã quỵ xuống một chân, A-Long khởi động Thôn Phệ Thuật, trong lòng bàn tay, hấp thu tất cả Đẩu Khí và Linh Lực trong người Trúc Trường Lão!
- Khi đã rút gần cạn, tuy thời gian chưa tới 1% giây, nhưng hấn cũng không chủ quan, sử dụng thể võ vật hấn đã học khi còn phục vụ quân đội VN!
- Uyển... Trúc Trường Lão bị vật mạnh xuống đất, tạo ra một cái hố xung quanh lão, hấn lấy chân đặt lên gáy cổ của lão, từ từ chậm rãi đập xuống!
- Miệng lại nói! Sai Lầm Thứ Ba: Người giết người không phải ta, mà lại là một con đàn bà, đó chính là.....

Rácccccc....." Tiếng xương cổ gãy nát" chính là một con đàn bà thối tha, dưới bộ dạng một con mồi đáng thương!

Hấn cười lạnh nhìn về Hai Tỷ Muội con gái của Tông Chủ: Phong Vân Tông!

- Chào hai người đẹp, thứ mà ta trình diễn vừa rồi, khiến hai vị tiểu thư xinh đẹp vui lòng chứ! " Giọng nói của hấn đã lạnh này càng thêm lạnh"
- Sao người còn không mau chạy trốn đi, không phải nàng đã yêu ta, đồ ta rồi đó chứ, thừa Đại Tiểu Thư của Phong Vân Tông, "Giọng hấn cực kỳ trào phúng nhấn mạnh cái câu Đại Tiểu Thư"
- Bây giờ hai người hãy nói cho ta biết, ta nên giết các người như thế nào đi, lột da, róc xương, hay bẻ từng cái xương trên người các người, ta sẽ giúp hai người thỏa nguyện cuối cùng này, của các người!
- (Giọng hấn như gầm lên, hấn tức giận, cực kỳ tức giận, khi hấn nghĩ tới một đời bị nữ nhân mà hấn yêu lừa gạt nhiều lần, thân bại danh liệt, giờ đây lại bị nữ nhân tính kẻ, cứ nghĩ tới, máu hấn sôi lên như nham thạch trong núi lửa vậy)
- Kết Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31: Cho ta một lý do?

Hấn đi gần hai chị em xưng là con gái của Tông Chủ Phong Vân Tông!

- Cô em định giải thích cái gì đó mở miệng ra nói!
- Chúng ta tên là.....chưa kịp nói xong, thì bị đôi môi của hấn quấn lấy môi mình,, bịt miệng nàng lại!
- Một hồi lâu hấn thả đôi môi của nàng ra từ tốn nói! " Ta Không Quan Tâm Hai Cô Tên Là Gì "
- Ta hỏi cô trả lời, nếu không biết hậu quả rồi chứ, hấn nháy mắt với cô em gái, miệng nhếch lên nụ cười xấu xa, có sức sát thương vô cùng lớn với Phụ Nữ!
- Hấn học được rằng! (Nếu khi bắt buộc phải chiến đấu với phụ nữ, nếu là một người đàn ông chân chính, một giết chết nàng một cách dứt khoát, hai là nếu không muốn chiến đấu với nàng, hãy trao cho họ một nụ hôn thật nồng nhiệt rồi rời đi)
- Khi hấn nháy mắt với cô em gái, thì cũng có nghĩa là hấn sẽ không giết cô, và hãy tin tưởng vào nhân cách của một quân nhân như hấn, dù ở thế giới khác, hấn cũng không bao giờ không giết người vô tội!
- Hấn nào nghĩ được hành động nhỏ của mình, lại khiến trái tim của một tiểu cô nương, như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, mặt nóng như lửa đốt, nàng nghĩ thầm " Tên xấu xa, đại sắc lang, người nghĩ ta là loại gái dễ giải sao, ma muốn hôn bản tiểu thư là hôn, đây là nụ hôn đầu của ta đó!
- Hấn thu lại Nụ cười hoà ái của mình khi nhìn cô em gái dễ thương kia, từ từ chuyển sang nghiêm túc, đôi mắt sắc lạnh, nhìn về phía cô chị, giọng không nóng, không lạnh nói với cô chị!
- Cho ta một lý do để không giết cô đi!
- Tay hấn vuốt ve gò má đang trắng đi vì quá sợ hãi của cô chị!
- Nàng run rẩy, cầm lấy tay hấn đang vuốt ve mặt mình nói, "xin xin công tử cứ giết chết tôi, và tha mạng cho em gái tôi, mọi tội lỗi là do tôi nhất thời mu muội, xin công tử khai ân! Nàng vừa nói vừa đập đầu xuống đất, cầu xin công tử!
- Cô em gái, thì ngờ ngạc không biết chuyện gì xảy ra, người nam nhân kia làm gì mà khiến chị mình phải cầu xin!

- Cô em nói! Tỷ tỷ đã xảy ra chuyện gì vậy?
- Sao tỷ phải hoảng sợ như vậy, ân công đã làm gì tỷ à " nói tới đây mặt nàng khẽ đỏ lên "
- Hấn cười khò không thôi, " nếu hấn không nhìn thấy đôi mắt ngây thơ, trong suốt không một chút tạp chất kia, hấn còn nghĩ cô ta đang đóng kịch nữa chứ!
- Còn cô chị thấy A-Long không nói gì, lại nhìn cô em gái bé bỏng của mình, mình cô thể chết vì em, mình không muốn vì sự hồ đồ nhất thời của mình mà khiến em gái của cô bị giết chết " nghĩ lại liền hối hận không thôi!
- Trời không bán thuốc hối hận,nếu có nhất định nàng sẽ uống!
- Nghĩ lại, nàng hận không thể bạt mình mấy bạt tai, chọc ai không chọc, lại chọc hấn!
- Lúc hấn quay lưng định rời đi, thì bị vài đạo kim châm tinh thần lực của nàng công kích,làm hấn dao động! Lộ một ít khí tức!
- Nàng còn nhanh tay ném một cái ám khí, về phía hấn, hấp dẫn sự chú ý của Trúc Trường Lão, Truyền âm cho trúc trường lão!
- Định nhờ hấn chết thay cho nàng, cầm chân Trúc Trường Lão, rồi để hai tỉ muội nàng, được thuộc hạ của cha tiếp ứng chạy trốn đi!
- Ai ngờ thực lực của hấn biến thái tới vậy!
- Một kiếm, giết chết tất cả người của Triệu Gia, còn 3 thuộc hạ bí mật được cha nàng cho đi theo, âm thầm bảo vệ các nàng, núp gần đó không xa, cũng không thể thoát được một kiếm kia!
- Thấy nàng đang ngăn người,!
  - Hấn chỉ im lặng, rồi nhìn lên trời nói với chất giọng, không giận mà uy, con mắt nhìn về phía xa xa, " Các người xem đủ chưa, ta chờ lâu quá rồi đó, hạ màn đi "
  - Vài Mũi tên từ linh khí vù vù bay ra, mục tiêu là, Hấn và hai cô gái đó,hấn vung tay,tạo ra một vòng trảo hộ thân, cản hết những mũi tên có thể bắn trúng hấn,và hai cô gái,những mũi tên sắc bén đều rơi xuống đất!
  - Một giọng cười sáng sảng phát ra từ nơi bắn ra tên!
  - Khoảng 70 người, tay cầm kiếm, vô số ma pháp sư đi ra!
  - Haha..... Yến Kỳ Phong ta giờ mới được mở rộng tầm mắt,hấn nở nụ cười sang sảng!
  - Hấn 25 26 tuổi, mái tóc dài, búi đỉnh cao đầu, một nửa để xõa sau lưng, mặc một bộ trường sam dài hoa lệ,,ngũ quan đoan chính, chỉ có đôi mắt, sắc xảo,lơ lẹ như một con cáo!
  - Chào người huynh đệ,ta vừa thấy khả năng chiến đấu của người, ta rất cảm thấy hứng thú với công pháp tu luyện của người, đặc biệt là bộ Kiếm Pháp Áo Ảnh Kinh Mang Kiếm Đó!
  - Đi theo ta, chỉ cần người giao bộ kiếm pháp này cho ta, ta sẽ cho người mọi thứ, Tiền, Nữ Nhân, Công Danh!hấn cứ thao thao miết!
  - Khi tiếng nói tới gần, phạm vi 30m, hai cô gái bên cạnh A-Long không ngừng run rẩy, cùng kêu lên Yến Kỳ Phong,
  - Đứng đề về ngoài của hấn lửa, hấn là đã thủ đội lột người, không chuyện xấu nào không làm, Lòng dạ cực kì hẹp hòi, hấn có một sở thích cực kỳ biến thái, là hấn cùng nhiều thuộc hạ, cùng hưởng một nữ nhân, đặc biệt là lần đầu của những cô gái có nhan sắc, nhưng cô gái xinh đẹp thì càng tham hơn "đây là những gì hấn biết khi sưu linh hồn của Trúc Trường lão"
  - Một tên thuộc hạ Của Yến Kỳ Phong, lao lên định giáo huấn, A-Long nhưng bị Yến Kỳ Phong, ra bộ phong độ thân sĩ ngăn lại, miệng nói, người yến gia chúng ta không bắt nạt kẻ yếu, không vì hấn đang suy nghĩ mà tấn công hấn được!
  - Miệng thì răn dạy thuộc hạ, nhưng ý thì nói với A- Long, miệng hấn cười tươi, nhưng lòng thì nổi lên sát cơ vô hạn!
  - A- Long lòng thì cười lạnh, " Lão tử ở trái đất, cũng một thời là công tử ăn chơi, gặp đủ loại người, cũng không ít tên ta cho hấn ngậm hành, mày tính lừa tao sao" hấn cũng chẳng có nhiều thời gian đùa với bọn này!
  - Hấn ngồi xuống, nhìn thẳng vào mắt hai chị em nói, các người biết hấn?
  - Các nàng gật đầu lia lia, " các người hiểu hấn là loại người gì không? Cô chị nhanh chóng gật đầu, "có muốn ta giúp các người?" hai nàng lại gật đầu "
  - " Bây giờ hai cô hay cho ta một lý do"
  - Nói Xong hấn vung tay lên, nhìn không thèm nhìn, xem Yến Kỳ Phong như một con sâu. Cái kiến không thèm dể vào mắt!
  - Khi hấn vung tay, hàng loạt đạo thiên lôi đánh xuống mục tiêu là đám người Yến Kỳ Phong, Oanh..... oanh.....oanh

Tiếng sấm đánh không ngớt, từng cái cây cỏ thụ xung quanh không chịu nổi mà ngã xuống!

- Trong khung cảnh quái dị đó, hấn hỏi lại hai cô gái!
- Ta cần hai nô tỳ!
- Ta cần Không Những Cả Thể Xác, Mà Cả Linh Hồn Các Người!
- Hai Người Các Người Có Sẵn Sàng Bán Đi Thể Xác Lẫn Linh Hồn Của Mình Cho Quý Chứ!
- Đôi mắt hấn nay đã biến thành một bầu trời đêm, bên trong chứa đầy những ngôi sao, là những hệ nguyên tố, không thấy lòng trắng đâu cả, ánh mắt như một làn khói bốc cao, "ngay cả hấn cũng không biết"
- " Tiếng sấm vang lên không ngừng, từng đạo ánh sáng từ Thiên Lôi đánh xuống, chiếu lên khuôn mặt của hấn, giờ trông hấn như ma quỷ hàng lâm vậy!
- Hai nàng thấy cảnh tượng đó, cả thân thể và linh hồn run lên, đồng thanh đáp lại!

- Hai Nàng cúi sát đầu xuống đất đồng thanh kêu lên!
- Chúng Nó Tỳ Đồng Ý! thể xác lẫn linh hồn đều là của Chủ Nhan ạ!
-
- KẾT Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Đại chiến với xuất cấp!

Sau khi thấy hai tỳ muội phục tùng, hần nhanh chóng đặt hai đạo ấn ký vào linh hồn hai nàng!

- Hần biết những đạo lôi đình kia chỉ có thể, giết được vài binh tôm tước của thôi, còn vài con cá lớn thực sự đang ở phía sau!
  - Hần liền nhanh chóng thu hai tỳ muội vào không gian giới chỉ, lúc này ba đạo thân ảnh lao ra từ trong làn lôi điện đó!
  - Trên tay của một trong những đạo thân ảnh đó có mang theo một người, không ai khác chính là nhị thiếu gia của Yến Gia (Yến Kỳ Phong)
  - Tiểu tử ngươi thật sự muốn chết!
  - Một đạo thanh âm, của một nữ phụ khoảng 30 /35 tuổi, phong vận thành thực, nhưng vết nhăn nơi khoé mắt cũng không thể che đi phong vận một thời của nữ phụ được!
  - Đây là cô cô của Yến Kỳ Phong, tên Yến Vô Song!
  - A - Long nhìn thấy ba người bay ra ngoài, sau lưng có đôi cánh đầu khí, hần thầm nghĩ (rồi xong, cmmr xuất cấp, chuyện này, không làm thợ bắn chim không được mà)
  - Một đạo thanh âm yếu ớt vang lên, bên người Yến Vô Song, "cô cô, người phải bắt sống hần cho con, con muốn hành hạ hần tới chết, phải năn nỉ cầu xin con, giao ra bộ công pháp của hần, để xin được chết, con mới thỏa, mới hận này được,"
  - Người cô cô, ánh mắt chán ghét nhìn cháu mình, lòng chửi mắng không thôi! "ta là chó của ngươi à, mà sao ngươi cứ sai khiến là ta phải nghe! hỏi trẻ, cha, ngươi muốn gả ta đi nhiều lần, để làm công cụ trao đổi cho lợi ích của hần, không phải ta gặp ít cơ duyên thì không biết ta đã lưu lạc phương trời nào rồi!"
  - Yến Vô Song, tuy nghĩ vậy, nhưng vì uy nghiêm và bộ mặt của Yến Gia, nàng phải nghe theo thằng cháu không nên thân của mình một lần vậy! Nàng quan sát đối thủ của mình!
  - Trên người mặc một bộ đồ kỳ lạ, (Đồ Quân Sự) tay cầm một cái ống kỳ lạ bằng thép, (Súng Bắn Tia Hạng Nặng) mái tóc ngắn tới mức bất thường (tóc hiện đại, nam nhân lấy đầu ra tóc dài) khuôn mặt nghiêm nghị, có đôi phần non nớt
- hoàn mỹ như một bức tranh, có một con mắt đang mở ra, mắt màu đen sâu thẳm như muốn hút linh hồn kẻ khác vào, ánh mắt thì lại xa xôi, còn con mắt bên kia thì đeo một cái băng che mắt, trông rất lạnh khốc, khiến tim nàng đập loạn lên!
- Nàng không kim được thốt lên (nam nhân này thật anh tuấn, nếu mà so sánh với thằng cháu của mình, thì cũng chỉ tự nhận không bằng, nếu mình trẻ lại vài năm thì.... nghĩ tới tình huống bây giờ nàng chỉ đành thở dài, !Nàng nói!
  - Nếu ngươi chịu giao ra, bản công pháp ngươi đang tu luyện, rồi tự sát, Yến Gia chúng ta sẽ không làm khó ngươi, cho ngươi được toàn thân, đỡ phải liên lụy người nhà! (Trong ánh mắt nàng có phần tức giận, "thật là còn quá trẻ a, thật đáng tiếc, nếu người này chịu quy thuận Yến Gia, biết đâu lại.... Nàng chỉ biết thở dài)
  - Ha..... Ha..... Ha A - Long cười ra thành tiếng, trào phúng nói! "tụi bây bị ngu, hay ngu quá lâu ngày nên không nhận ra hả"
  - Một Trưởng Lão của Yến Gia không nhận được mà lên tiếng, "Ý ngươi là sao" vừa nói xong, hần hận tới mức muốn vả vào mặt mình vài cái "nói thể không phải tự nhận mình ngu sao?"
  - Thấy vẻ trào phúng trên mặt A- Long
  - Hần then quá hóa giận tấn công tới "Tiểu Tử Hôm Nay, Ta Sẽ Thay Phụ Mẫu Ngươi Giáo Dục Ngươi"

- Yến Vô Song thấy vậy,ra hiệu cho vị trưởng lão còn lại cùng lên,tay nàng thì ôm Yến Kỳ Phong, lòng nàng thờ dài không thôi"
- A - Long thu lại vẻ cười cợt trên mặt nói (ngươi đã muốn chết để ta tiễn ngươi một đoạn)
- Hắn nâng khẩu súng bắn tia hạng nặng của hắn lên,bị xem là cây côn ở thế giới này,ngắm mục tiêu đang bay tới với tốc độ cực nhanh!
- Uyểnhh..... một tiếng một viên đạn bay ra khỏi nòng súng, trên viên đạn khắc vô số đạo minh văn,và ma pháp trận, đã được hắn nâng cấp vô số lần kể từ khi chiến đấu với Tiểu Mễ!
- Tên trưởng lão xấu số kia của Yến Gia,không đề A - Long vào mắt,Khi tức của A-Long chỉ là Vô Địch Nhị Trọng,còn những gì hắn thấy lúc này,hắn chỉ cho là,A-Long sử dụng kỹ xảo để lừa người thôi,nên với cái tính mắt cao hơn đầu của hắn,thì muốn giết chết một Vô Địch Nhị Trọng,không cần phải sử dụng tới Vô Hồn,huống gì sử dụng đầu khí để phòng ngự!
- Khi nhìn thấy cây côn mà con sâu cái kiến mình xem thường,phát ra thanh âm kỳ lạ,và một vật thể bay tới hắn!
- Hắn khẩy mũi khinh thường,"ngươi nghĩ xuất cấp,là thứ mà con sâu cái kiến ngươi có thể muốn giết là giết sao"
- Khi hắn nhận ra thì đã quá muộn,ngực trái và cả cánh tay trái của hắn bị thổi bay ra khỏi cơ thể hắn!
- Với tốc độ hắn lao tới, với lại hắn bị trúng đạn,hắn liền đau đớn nhìn xuống chỗ ngực bị lủng một lỗ lớn kia!
- Lúc này tên trưởng lão còn lại chưa bị thương kia, liền lao tới chém một nhát vào đầu của A - Long, hai tay cầm súng của hắn,như theo bản năng,hắn giơ khẩu M107A1 lên để đỡ một nhát kiếm chí mạng kia,
- keng..... keng.....keng! âm thanh kim loại va chạm với nhau, Tên trưởng lão mất đi kiên nhẫn,hắn liền đá một cước vào bên hông sườn của A - Long miệng hắn trào ra tơ máu,,hắn bị đá văng sang một bên,trời xui quỷ khiến, hắn lại văng về phía tên trưởng lão,đang bị thương,ngã quỵ trên đất!
- A- Long liền tận dụng cơ hội, tận dụng lực đẩy tới tên trưởng lão đang bị thương kia! tên đó thấy A -Long đang lao tới, Ánh mắt oán độc nhìn hắn, cầm chắc đao trong tay,định bồi thêm một kích!
- Một kích chém tới cổ của A - Long, hắn dùng Hư Hóa Không Gian, khiến một kích trí mạng đó chém xuyên qua người mình!
- Tất cả mọi người ở đây đều chấn kinh! Làm sao có thể? ta không tin? đặc biệt là cái tên đã chém A- Long càng trợn mắt,há mồm!
- Nhưng hắn không kịp mở miệng! thì một con dao găm,toát ra hàn khí bức nhân đã,cắt đứt cổ của hắn, đầu hắn ngã ra sau,chỉ còn ít da nữa là đầu hắn đã lìa khỏi cổ! Cổ họng và đốt sống cổ bị cắt đứt,chỉ còn một thân thể ngã ngổ xuống đất,và cái đầu ngửa về phía sau,ánh mắt thì không hiểu chuyện gì xảy ra!
- A - Long cười tàn nhẫn! Tay Cầm Con Dao Găm Nhuộm Đầy Máu! Vẩy mạnh để máu văng ra khỏi lưỡi dao!
- "Đã Xong Một Tên!"
-
- KếtChuong
-

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Hợp tác

Khi thấy thảm cảnh của Trưởng Lão Yến Gia, Yến Vô Song cũng không ở ngoài đứng nhìn được nữa!

"Hôm nay dẫn theo 120 người đi tới nơi,mà người đi tới nơi được cho là bí cảnh của cường giả viễn cổ!

"Đi vô khu rừng cấm này thì gặp đủ chuyện,chết gần hết con hơn 70 người,giờ chỉ còn lại 4 người,nếu không tìm ra một lý do để lấp liếm,thì tên anh trai đề tiện kia, sẽ vì chuyện này,lấy máu của mình xoa dịu đi sự tức giận của các trưởng lão trong gia tộc"

- Tiểu tử đề mạng lại, nàng là Đại Ma Pháp Sư hệ thủy, nàng sử dụng băng phong thuật để che giấu tầm mắt của A- Long!

- A-Long hắn là ai cơ chứ, " Khi còn ở trong quân đội, hắn làm gì có tinh thần lực,phải chiến đấu với vài huấn luyện viên biến thái trong phòng không một tia ánh sáng!"

- Không khí trong phòng ít tới đáng thương,sau nhiều lần bị bầm dập,hắn cũng khôn ra, khi hoàn thành khóa huấn luyện! --Chỉ cần một con dao găm,và bóng tối là người bạn tốt, kiếp trước không ít kẻ đã chết trong tay hắn,mà không một tiếng động, hắn được kẻ thù đặt cho cái tên Âm Ma,nơi nào Âm Ma đi qua,máu chảy thành sông, nơi nào hắn đi qua, kẻ thù không một vật gì có thể sống!
- Hắn thấy Yên Vô Song làm trò,hắn lấy từ trong không gian giới ra, vô số bụi kim loại,đặc biệt là loại kim loại có thể dẫn điện cao,mỗi tay cầm một nắm,ném ra xung quanh,lúc đầu,hắn chịu một cú sốc của tên kia,để giết chết tên còn lại! giờ đã bị thương,vài cái xương sườn bị gãy,khiến hắn thở cực kỳ khó khăn!
- Hắn biết Yên Vô Song không phải đèn càn đầu,cứng đối cứng là chết chắc,hắn nhảy sang một bên để né một dao của tên trưởng lão yên gia kia, tên này có hệ kim, hắn gia cường cho thanh đao,đang bị thương, lại bị chém trúng là chết chắc,dù giết.được hắn thì cũng bị Yên Vô Song đóng thành băng!
- Hắn lộn người về phía trước,tiếp tục né công kích của tên kia,lượn thanh đoản kiếm,hắn vút qua một bên ra!
- Như hiểu được ý đồ của hắn,Yên Vô Song,dùng tốc độ nhanh nhất,nén ép vài trái thủy cầu về phía A - Long!
- Hắn đã cầm chắc thanh đoản kiếm trong tay,"hắn chẳng rảnh làm giống phim kiếm hiệp,dùng kiếm hóa giải mọi chiêu thức"
- Hắn là quân nhân, xem phim để giải trí,không phải để ảo tưởng,rồi chết như một thằng ngu!
- Hắn lao người về phía Yên Vô Song,ôm chắc lấy nàng,nàng ta làm theo bản năng, dùng băng hệ ma pháp làm ra,một thanh kiếm,đâm thẳng vào tim của A- Long!
- Khi kiếm đâm vào người A - Long,thanh đoản kiếm trong tay cũng đâm ngược một nhát vào tim tên trưởng lão Yên Gia ở phía sau, đang muốn chém lên một đao,miệng thì nhếch lên cười!
- Tay hắn làm ra đao thủ ẩn kỳ lạ!
- Đại Lô Đình Thuật, Thứ Thứ Nhất: Lô Minh Thiên Hạ, lấy mục tiêu là Yên Vô Song!
- Đi đường mạnh khỏe,nghe hắn trào phúng vậy! Yên Vô Song nghi hoặc không thôi!" không phải hắn bị đánh nhiều quá nên bị ngu rồi đó chứ"
- Đây giống như cách đánh mạng đối mạng, Yên Vô Song đang chưa kịp nghĩ ra chuyện gì đang xảy ra!
- Thì thân hình A- Long bị đâm một băng kiếm bỗng biến dị, khuôn mặt hắn trở nên vụn vỡ,màu da,mái tóc trở nên trong suốt,rồi bùng... một tiếng thân hình hắn hóa thành nước,rồi nổ tung!
- Chục đạo lô quang đánh xuống nơi, A - Long vừa tan biến, kết hợp với vô số quặng kim loại,bị làn hơi nước của Yên Vô Song làm ra để che mắt A-Long,nàng nào biết,những thứ mình làm ra đã.góp phần,tạo nên một trận sét đánh kinh khủng nhất!
- Yên Vô Song may mắn thoát vật thoát được ra ngoài,nhưng Trưởng Lão Yên gia còn lại kia không được may mắn như thế!
- Phải biết rằng tu luyện giả sức sống rất quật cường,bị kiếm đâm vào tim,nếu không chữa thương cũng sống được 10phút,nhưng mà nãy giờ chiến đấu chớp nhoáng với tên kia còn chưa tới 2 phút! khi nàng ra,cảnh tượng trước mắt,khiến con người nàng co rút lại!
- A- Long vẫn còn sống, và trên tay hắn cầm một con dao găm,kề vào cổ đứa cháu vô dụng của mình!
- Yên Kỳ Phong,thấy cô cô mình thoát ra,khỏi đám lô điện thì mừng rỡ hét lớn!
- Cô Cô cứu cháu!chưa kịp nói câu tiếp theo,thì bị A - Long hắn đánh ngất đi!
- Yên Vô Song không kim được mà kêu lên! Thả Kỳ Phong ra!
- Hắn không nói gì! chỉ ném ra một cái ngọc giản,lưu lại vài thông tin hay ho,về Yên Vô Song,và mẹ của nàng,được hắn sử dụng Vong Linh sư linh thuật,lấy ra từ trong linh hồn hai trưởng lão Yên Gia mà hắn vừa mới giết!
- Hắn nhếch khóe miệng lên cười, "Yên Vô Song,em gái của gia chủ Yên Gia,có muốn hợp tác với ta vài chuyện không!
- Người muốn hợp tác với ta điều gì?
- Giọng Yên Vô Song lạnh lẽo kêu lên!
- Hắn chỉ nói khẩu hình hai chữ (Yên Gia)

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Thu phục Yên Vô Song

Yên Vô Song, thấy vật ném tới liền nhảy qua một bên, sau khi thấy vật đó không xảy ra chuyện gì, liền nghi hoặc hỏi?

- Người tính làm cái gì?
- Hắn vân đạm phong khinh nói, cầm nó lên, truyền tinh thần lực vào!
- Hắn cười khổ không thôi, nằng thật giống các lão bà ở nhà, hề nói nhảm vài câu thành ngữ, là các nàng bắt mình giải thích không thôi
- Đây là cái gì? Yên Vô Song nghi hoặc hỏi?
- Ngọc giản! A - Long nhảm chán trả lời, dường như biết được sắp xảy ra chuyện gì! " Ồi lại phải giải thích nữa, ta bị các lão bà ở nhà hành ta đã rất muốn chết rồi giờ tới lượt người nữa"
- Nhớ lại khi mới học được phương pháp chế ngọc giản, tìm trong không gian giới chỉ, được viết bằng cổ ngữ
  - Khi hoàn thành thì tất nhiên phải thử nghiệm xem ghi được bao nhiêu, tên xui xẻo nào đó chơi lầy, dùng tinh thần lực khắc vào đó tuyển tập Jav Hót nhất mà hắn từng xem " tham khảo khi rảnh"
- Đang cười dâm thì bị vợ tóm, khác quái gì đang ăn vụng trong lớp bị thầy giáo hỏi ăn có ngon không
- Vũ Mị Nương được tình báo, có một tên nào đó đang làm chuyện khả nghi, khi nàng cướp lấy ngọc giản, dùng tinh thần lực truyền vô
- Sắc mặt nàng từ nghi hoặc, rồi mặt chuyển sang đỏ hồng tới cổ, lan tới mang tai, rồi ánh mắt sắc như dao, mắt chứa đầy ngọn lửa có thể đốt cháy vạn vật nhìn tên xui xẻo nào đó, tên nào đó cúi đầu chột dạ không thôi a
- Thế là hắn bị cấm túc 1 tuần không được lên đường, và ngọc giản chứa đầy kinh nghiệm sương máu bao năm của các bậc tiền bối, đội nón ra đi, dưới nước mắt đau thương, lệ rơi đầy mặt của tên nào đó, nghĩ tới đây hắn cười khổ không thôi a!
- Nghĩ tới tình cảnh hiện giờ, hắn thu lại sự hoài niệm với các nàng về mặt nghiêm túc nhìn Yên Vô Song
- Yên Vô Song từ nghi hoặc rồi cũng làm theo những lời hắn nói, truyền tinh thần lực vào
- Khi tỉnh lại, sắc mặt nàng trở nên trắng bệch nhìn, A - Long
- Làm sao người có được những thứ này! Nàng không thể tin được nhìn hắn
- Ta lấy trong đầu của hai tên xấu số kia, xong lắc đầu về phía hai cái xác trường lão Yên Gia gần đó!
- Đó có phải sự thật!

Yên Vô Song như vô thức hỏi

- Người biết rõ hơn ta, sao người còn hỏi ta? Hắn từ tốn trả lời!
  - Ta không tin, người đang nói dối, tuy ta và đại ca tuy không hợp, tuy không cùng một mẹ, thì đại ca cũng không thể đối xử với chúng ta như vậy được! Nói đến đây nàng có chút không được bình thường nữa, nàng như đang phát điên!
  - Hắn trào phúng nói! Ồ không thể, chỉ có lên đường với mẹ người hằng đêm, rồi cùng với các trường lão cùng nhau ném thử, ngay cả gia đình cũng được thưởng thức mùi vị, haizz ta cũng muốn được làm gia đình a!
  - Rồi hôm nay bán người cho Triệu gia làm thú nuôi, ta nghe nói Triệu khôn rất hứng thú với việc tập thể a, ta cũng muốn góp vui với Triệu công tử a, may ra ngài rũ lòng thương cho ta ném thử mùi vị của người thì sao" giọng hắn cực kỳ trào phúng nói"
  - Súc Sinh! Yên Vô Song điên cuồng hét lớn!
  - Cảm giác bị người thân mình bán đứng thế nào, cảm giác người thân bị chà đạp để đổi lấy tính mạng, và sự an toàn của người, cảm thấy thế nào? Súc sinh ư, ta đang muốn làm thử một lần đó,
  - Còn người chuẩn bị, ngay cả súc sinh cũng không bằng!
- Người câm miệng lại! Yên Vô Song như điên đại, lao tới tấn công hắn!
- Ôi cảm giác này! Thật thân quen a! Hắn thu Yên Kỳ Phong vào không gian giới chỉ, " không thể để hắn chết được, bây giờ hắn vẫn còn tác dụng!
- Hắn không né tránh, sử dụng Hư Hóa Không Gian, mọi công kích của Yên Vô Song đều xuyên qua thân ảnh của hắn!
- Khi sử dụng hết Ma Pháp Lực, Yên Vô Song, như một con báo cái, lao vào cắn xé hắn, hắn thở dài, thu hư hóa không gian lại, để nàng phát tiết nỗi lòng, không thì nàng sẽ bị tâm thần mất!
- Hắn thấy nàng thật giống hắn, kiếp trước. haizz thôi bỏ đi nghĩ tới chỉ thêm đau!
  - Nàng lao tới đè hắn xuống, dùng chiếc miệng nhỏ xinh cắn hắn, hắn nhanh chóng thu Linh khí hộ thân lại để. nàng muốn cắn bao nhiêu cũng được, một

tay xoa mái tóc một tay xoa lên cái lưng ong của nàng an ủi nàng!

- Sau một hồi phát tiết, máu hắt chảy ra đầy ngực, nàng bắt đầu khóc như mưa trong lòng hân! hân ra sức an ủi nàng (thanh niên kinh nghiệm đầy mình khi ứng phó với các lão bà ở nhà)
- Hân cười khổ không thôi, "nữ nhân, nữ nhân a, lúc này còn muốn giết ta, giờ lại xem ta như người thân, dù người chỉ dùng 7 phần lực, thì ta với người đang là khác phe đó, cần ta rồi còn khóc nữa, ta cũng rất muốn khóc nè "...."

- Nàng thật giống mình, biết nàng là loại người nào, vậy thì phải chinh phục nàng, không thể để nàng giống mình kiếp trước được, " làm một kẻ giết người không chớp mắt được, nếu thu phục được nữ nhân này, nàng sẽ là trợ lực không nhỏ đối với mình!

- Đành phải để nàng cướp đi tấm thân thanh bạch này vậy! Nếu có người nghe được hân nói như vậy, nhất định sẽ không ít người liều mạng với hân a, chúng ta muốn bị cướp sắc còn không được, người được tiện nghi còn khoe mẽ!

- A-Long sau một hồi suy nghĩ, hân dùng Thái Âm Chỉ, Mị Công trong Song Tu công pháp, chỉ cần là nữ nhân, dùng hòng trốn thoát!

- Hành động này, không khỏi có chút hèn hạ, nhưng... Thế gian có quá nhiều chuyện, cho dù quá trình thực hiện có hèn hạ thế nào, cũng không thể không làm!

- Chạm được vào da thịt của nữ tử mềm yếu không xương, Dung nhan của Yên Vô Song với một cái chớp mắt này, lăm lăm sinh giận, trong giận có thẹn thùng, trong thẹn thùng có một sự kinh hoàng nhàn nhạt,

- Nước đầy hai bên khóe mắt nàng! Người muốn làm gì!

- Hân không nói gì, đặt lên môi nàng một nụ hôn, chiếc lưỡi tình quái từ từ tách hàm răng trắng ngần của nàng ra, mút từng tia mật dịch trong miệng nàng!

- Ta..... Ừm..... Nàng định nói gì đó nhưng lại bị cái lưỡi xấu xa nào đó quấn lấy, lòng nàng thầm nghĩ!

- Đây là ta lần đầu tiên trong đời bị đàn ông đụng chạm... Một chớp mắt, sắc mặt nàng đỏ ửng, chỉ cảm thấy một cổ dòng điện tê dại, lưu chuyển vào tim óc, khiến cho gương mặt lạnh lùng của nàng ta đỏ lên, thẹn thùng không tự kìm hãm được!

- Một tia âm lực từ ngón tay A - Long như có như không vào kinh mạch của nàng, lại khiến cho thân thể của nàng trở nên mềm mại mất sức, cả người mềm nhũn, không còn sức chống cự, nàng ta chỉ có chút kinh hoàng, đây là bản năng của phụ nữ.

- Đùng... Ta....Khônggg.....muốn,nàng khó khăn nói được từng từ như rút hết sức lực của bản thân nàng vậy,

- Hân biết nàng đã động tình, hân ôm lấy nàng vào lòng, vung tay một cái. hỏa. hệ ma pháp thiêu đốt tất cả cái xác gần đó thành tro, thu tỷ đệ triệu gia đã ngất xỉu vì hoảng sợ vào giới chỉ!

- Miệng nhếch lên nói thầm, giờ thì nên kiếm chỗ nào làm việc đại sự nào!

- Kết Chương: Những tình tiết hấp dẫn hơn ở chương sau ^^!

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Ta nên yêu hay hận người đây!

Lúc này tại trước cửa một sơn động kỳ bí, bên ngoài sơn động có một lớp kết giới hộ trảo

- Mà sơn động này được mấy ngọn núi che phủ, phải rất vất vả mới tìm ra được

- Bên ngoài lớp hộ trảo có 5 đạo thân ảnh đứng trước hộ trảo, đang thay phiên nhau công kích

- Một người trung niên nam tử, tóc xõa dài ngang vai, trong 5 người bắt đầu nói chuyện

- Các vị! Chúng ta có đứng ở đây canh chừng cũng không phải là cách, đây là gia chủ của La Gia: La Báo

- Sau khi La Báo nói xong câu này một tiếng hừ lạnh vang lên người này là Triệu Phong, trong 5 đại gia tộc thì La gia và Triệu gia luôn bất hòa, Triệu Phong đại diện cho Triệu Gia nên cũng không để la gia vào mắt

- Triệu Phong nói, La Gia Chủ, có cao kiến gì, Triệu Phong ta đây xin rửa tai lắng nghe! Giọng nói mang theo từng tia khinh miệt

- La Báo lòng nổi lên vô vàn sát cơ, chuẩn bị phát tác, thì thanh âm dịu dàng của một nữ nhân vang lên, La Gia Chủ, Triệu Phong Trương Lão, mọi người nên dĩ hòa vi quý, không nên vì một ít mâu thuẫn nhỏ mà xung đột

- Chúng ta nên dùng toàn lực công kích,nhanh chóng phá giải kết giới,gìò,càng lúc càng tồn tại vô số người muốn tranh dành kiếm vài chén canh với chúng ta đầu
- Người của chúng ta,đang ở bên ngoài chặn chúng, nhưng không thể chặn chúng cả đời được
- Người vừa nói lên là Vương Loan,đại trưởng lão.Vương gia,còn hai Người phía sau cũng gật đầu phụ họa
- Trong đó có một người đeo trên lưng một thanh cự kiếm,Nhị Trưởng Lão Cự Kiếm môn tên Kiếm Vô Huyết,Và một tên nữa khuôn mặt hắc cực kỳ âm trầm
- Người trung niên nam tử này là đại Trưởng Lão Yến Gia: Yến Thiên
- Yến Thiên sắc mặt âm trầm ra nước.lòng mắng chửi không thôi,Yến Vô Song sao giờ con chưa tới,có mỗi việc đi đón Triệu Khôn của thòi mà làm không xong
- Hừ Yến Vô Song nguoi mà làm hỏng chuyện của ta,để xem ta hành hạ hai mẹ con nguoi như thế nào
- Còn bên ngoài cách đó không xa, đang có một trận đại chiến,mỗi bên hơn ngàn người,mỗi bên trên áo và.trên cờ đều có tiêu chí riêng của mỗi cuộc gia
- Hơn một nghìn ma pháp sư của hai phe hỗn chiến khiến cho người ngoài nhìn vào chiến trường có thể liên tưởng thành một đêm hội hoa đăng
- Các Vô Sĩ, Vô Sư đôi lúc còn xuất hiện vài Vô Linh, được trang bị Khải giáp được làm bằng cương thiết
- Tuy đông người nhưng lại chia làm hai phe,đang lao vào chém giết lẫn nhau,
- Đâu Khí,và Ma Pháp hai phe liên tục bành trướng khiến cho mặt đất như bị cây nát, lỗ chỗ khắp nơi, dư chấn của ma pháp khiến huyết khí những người người xem như bị đảo lộn
- Tay chân bị chém đứt,huyết nhục văng tứ tung,khiến người ta nhìn thấy phải,kinh tâm táng đảm không thôi
- Hai Phe dẫn đầu bên tấn công,mang theo đại kỳ hình con phượng hoàng lửa
- Dẫn đầu là một nam tử mà không ai trong,Hắc Kim Đế Quốc không ai không biết, Gia Chủ Phụng Hoàng Gia Tộc,Phượng Kinh Lôi Thực lực ông nay là Vô Vương Trung Kỳ,Ông vừa là gia chủ của Phụng gia,vừa là Đại Tướng Quân của Hắc Kim Quốc
- Người đàn ông đó mở miệng
- Các nguoi là ai,sao lại tụ tập bên trong lãnh địa của hắc kim quốc này, nếu các nguoi chịu đầu hàng thì ta sẽ cầu xin quốc vương ân xá cho các nguoi
  - Tuy đôi phương không nói lấy một câu,chi gắng sức chống cự,cũng không giám chửi lại,hay tấn công Phượng Kinh Lôi,vì bọn chúng đều ghe tên,và biết vô số chiến công của ông
  - Bọn chúng là liên quân do 5 thế lực gom lại để cản chân người khác tiến vào bí cảnh gồm có " Triệu Gia,Yến Gia, Vương Gia, La Gia, và Cự Kiếm Môn"
- Tuy Phượng Gia chỉ xếp thứ 4 Trong Ngũ Đại Gia Tộc,nhưng không ai giám trêu chọc Phượng Gia,vì trong Phượng Gia có Phượng Kinh Lôi,nắm giữ toàn bộ binh quyền của Hắc Kim Quốc
- Nên Phụng Gia có cái uy quyền mà không một gia tộc Vô Giả Nào Giám Kinh nhòn uy nghiêm của Con Phụng Hoàng Lửa Đỏ
- Nếu Có A- Long ở đây,thì sẽ nhận ra người đàn ông này,đó chính là cha của hắc,hưng lại nuôi dưỡng Phụng Ân, đã vô số lần ra lệnh Lùng Bật Hắc
- Nguoi có thể đánh nhau với một con gấu lớn,nhưng không thể trốn thoát cả một đàn ong
- Dù gia tộc có mạnh tới đâu cũng không thể,đánh bại cả một đất nước
- Còn về nhân vật chính của chúng ta,tại một sơn động
- A - Long trên người không mặc quần áo đang quần lấy một cô gái cũng không một mảnh vải che thân,thân hình cô gái nóng bỏng,bộ ngực săn chắc,mái tóc dài đen mượt,niệm nang ngân nga những thanh âm rên rỉ hút hồn
- Cô gái quỳ hai chân trên giường, hay tay bám vào cái giá ở đầu giường, đầu tựa lên mu bàn tay, cố gắng nhấc cao đồn bộ lộ ra một khu rùng ảm ướt giữa hai chân
  - Nếu nhìn xuống phía dưới ga trải đường,sẽ nhìn thấy vài bông mai hồng ở trên đó,minh chứng cho việc ra đi của một thiếu nữ,và nàng đã trở thành một nữ nhân,một nữ nhân chân chính của hắc,
  - Hắc đang ở phía sau nàng,hai tay bám vào bên hông nàng,ra sức dùng lực,kéo nàng ra.vô với mình,mỗi lần vô tiểu huynh đệ của hắc lút cán, mỗi lần vô nàng kêu rên không ngừng
  - a.....a.... Phu quân thiếp không được nữa rồi chàng tha cho thiếp đi,nữ nhân năn nỉ cầu xin người nam nhân ở phía sau
- Ha ha tiểu tình nhân của ta,gìò mới chịu gọi ta là phu quân à, beép... Tiếng người nam nhân đánh vào mông cô gái

- Lúc này ai còn hăng lắm cơ mà, nhất định không chịu gọi, còn đòi chiến với ta cơ đó
  - Thiếp không giám nữa, Phu Quân chàng tha cho thiếp đi, thiếp chịu không nổi nữa rồi, nói xong người phụ nữ nằm bẹp xuống đường
  - Hần ha hả cười lật ngửa nàng lên, lộ ra một cặp ngọc tho mềm mại, đỉnh nhũ cao vút vì đã bị kích thích quá nhiều xung quanh có phần hơi đỏ
- Hần nhìn thấy đôi mắt xinh đẹp của nàng, đôi mắt long lanh ngấn lệ, như khóc lóc như cầu xin nhìn hắn
- Hần thấy thế lòng hắn mềm xuống, "nàng đã lên đỉnh không biết bao nhiêu lần rồi, đây là lần đầu của nàng, hắn dùng Mị Công truyền vào cơ thể nàng
- Khiến nàng mềm nhũn cơ thể, làm cơ thể nàng trở nên cực kỳ nhạy cảm, mỗi lần hắn ra vào là mỗi lần nàng chết đi sống lại trên đỉnh vu sơn
- Lúc đầu hắn chỉ tính vui chơi với nàng thôi lấy đi nàng một ít Tu Vi, ai ngờ làm nửa đường lại không xuống tay được
- Đây là nữ nhân của mình, vợ đẹp là đẹp mặt mình, vợ khôn là ích cho mình, dù là tình một đêm cũng không thể đối xử với nàng như vậy được,
- Nàng cũng mất đi rất nhiều thứ rồi
- Hần cúi người hôn lên đôi môi của nàng an ủi nàng,
- Vô Song Bảo Bối, vậy để ta nhẹ nhàng với nàng hơn, do ta không kiềm chế được bản thân, nàng phải chịu nhiều ủy khuất rồi!
- Ánh mắt hắn đã ôn hòa hơn lúc trước, hắn nằm xuống bên cạnh nàng, hắn để nàng gác chân lên chân hắn, một chân luồn vào hai chân nàng
- Cho tiểu huynh đệ đi vào sâu bên trong nàng, không di chuyển nữa, hai tay hắn bắt đầu ve vuốt cái lưng ong của nàng, lúc thì bộ ngực săn chắc, lúc thì tới cặp mông phong nần của nàng, đôi môi của hắn không cho nàng một lúc nào nghỉ ngơi
- Sau một thời gian kích thích, hắn cũng một lần nữa phun xuất toàn bộ tinh hoa, vào trong người nàng
- Cơ thể nàng run rẩy khi đón nhận đợt tinh hoa nóng bỏng này, cô bé của nàng như hiểu ý, cũng như phối hợp quán lấy cậu bé của hắn, một đợt chất lỏng từ trong nhụy hoa của nàng, như hoa tan những hạt giống nóng bỏng của hắn vậy
- Khi nàng lên cực đỉnh nàng sẽ khóc lóc thảm thiết, làm hắn khó xử không thôi
- Hai người này không ai khác, là A - Long và Yến Vô Song
- Giờ hai người đã bình tĩnh lại, nàng nhìn ngấn khuôn mặt thanh tú như đao gọt, ngọc tạc của hắn
- Khuôn mặt khiến nàng vừa yêu lại vừa hận
- Hai người nhìn sâu vào đôi mắt đối phương, như đang muốn biết đối phương đang suy nghĩ cái gì, ánh mắt như đang cùng nhau nói chuyện
- A - Long cũng nhìn sâu vào đôi mắt nàng, đôi mắt nàng bình lặng như nước hồ thu, thanh tĩnh, yên ả, khiến người nhìn vào cảm thấy mọi ưu lo trên đời này biến mất
- Hắn chẳng muốn nói gì cả, nếu nói về độ tuổi của thân thể này thì nàng cũng phải gấp đôi hắn, nhưng sự đời nàng so với hắn chỉ như con nít lên ba
- Nhưng về sự đời, sự đau khổ bị thương khi bị phản bội, sự mất mát khi nhìn thấy từng người anh em vào sinh ra tử, vì cứu mình mà chết, từng người từng người từ từ ngã xuống trước mắt mình
- Hắn có kêu gào như thế nào đi nữa, các anh em vẫn không bỏ một người bị thương như mình mà chạy, dù có bị địch bao vây nhiều đi chăng nữa, dùng sinh mạng và thân thể mình che chắn cho hắn, chết cũng không oán trách hắn một câu, hay hối hận ánh mắt nhìn hắn trước khi chết chỉ là "cậu mau chạy đi, mặc kệ chúng tôi, cậu là niềm hy vọng của chúng tôi"
- Nhìn vào đôi mắt yên tĩnh của Yến Vô Song, hắn như một người cao tuổi ngẫm cảnh và suy ngẫm về quá khứ vậy!
- Yến Vô Song nhìn thấy hai hàng lệ chảy ra từ con mắt, màu đen, sáng lên sự tỉnh minh, và sâu như một vòng xoáy hút cả linh hồn người khác vào vậy
- Sao Ngươi Lại Khóc! Yến Vô Song hỏi A - Long
- Hắn bây giờ mới nhận ra mình đang làm gì! Khóc à, không biết đã bao nhiêu lâu rồi mình không khóc, kể từ ngày hôm đó, nước mắt với hắn là một thứ xa xỉ" hắn lấy tay xoa mắt
- Ta không có khóc, chỉ là ta bị đau mắt nên nước mắt chảy ra thôi, nàng xem ta là ai, nam tử chi đồ máu chứ không rơi lệ, rồi hắn cười ngây ngô, che giấu sự xấu hổ của mình,
- Tự oán mình sao tự nhiên lại nhớ tới những chuyện đó được, hắn đã chôn sâu nơi đáy lòng từ lâu rồi!
- Nhưng hắn đâu có biết những gì hắn nhớ tới, không phải do hắn đa cảm, mà là bị Yến Vô Song, dùng đôi mắt xinh đẹp của nàng tìm ra

- Hắn hôn lên trán nàng,môi nàng rồi nói với chất giọng ôn nhu nhất,Vô Song a,gờ cũng sắp tới rồi,nàng mới phá thân,nên nghỉ ngơi nhiều một chút,để ta giúp nàng mở rộng kinh mạch
- Nàng chỉ ưm một tiếng,không giỡn dựa.,vấn đề tiểu huynh đệ của hắn ở bên trong
- Thấy hắn ngủ say,nàng bắt đầu tiêu hóa.những ký ức lấy được trong nơi sâu thẳm linh hồn hắn
- Đây là thiên phú Vô Hồn của nàng mà không ai biết,nàng giấu cả mẹ của mình,nàng không chỉ Băng Hệ mà Còn có thể đọc tâm thuật
- Khi biết tên nam nhân đã làm chuyện kinh bạc mình,lại còn đặt một cái ấn ký vào tim mình để mình không xuống tay với hắn được
- Lòng nàng sát khí bùng bùng,dùng thiên phú mà mình ẩn giấu bao nhiêu năm,tìm ra điểm yếu của hắn
- Nàng cứ nghĩ hắn là kẻ không có điểm yếu,lúc đầu khi giao chiến,nói không thềm nói,một cái vung tay,giết vô số người của Yên Gia mà không chop mắt lấy một cái
- Cứ nghĩ. Hắn là kẻ máu lạnh vô tình,sống chỉ Vì lợi ích và giết chóc cơ chứ
- Ai ngờ khi đọc được nội tâm của hắn,dù chỉ rất nhỏ,nàng đã biết mình đã sai,sai hoàn toàn
- Minh từ bị gia tộc ghẻ lạnh,vì mẹ chỉ là một nha hoàn,chịu bao nhiêu đắng cay mới sống được tới ngày hôm nay
- Cứ nghĩ mình đã rất đau khổ vô số tổn thương,nhưng nếu so với nam nhân đang ôm mình đây,thì mọi thứ còn chưa thấm vào đâu
- Nàng đã biết hắn là ai,từ đâu tới thế.giới này,vì sao phải chiếm đoạt thân thể nàng.vì sao lại làm nhiều chuyện khiến người ta sợ hãi như vậy
- Nàng xoa mái tóc đã thấm đẫm mồ hôi vì hành động quá nhiều của hắn,rồi chạm vào cái băng che mắt của hắn
- Long Hạo Vũ Sao? Tiểu nam nhân đầu tiên của cuộc đời ta? Người nói ta nên Yêu Người hay Hận Người cả đời đây
- Nàng nghĩ tới đây,hai mắt đã cố gắng kìm nén cũng không kìm được nữa mà chảy xuống. hai hàng lệ châu châu dài trên má
- Nàng do dự một hồi,như đang ra một.quyết định cực kỳ khó khăn vậy,một lúc lâu,nàng chỉ thờ dài
- Nàng hôn nhẹ lên trán hắn,và ôm hắn thật chặt,như thể sợ hắn đi mất vậy!" Ngủ ngon nhé,tiểu nam nhân của ta" Sau khi người tỉnh lại,mọi chuyện sẽ tốt hơn!

KếtChương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36

Trời dần sáng,ánh mặt trời nay đã lên cao,tuy hắn ôm Yên Vô Song ngủ nhưng tinh thần lực thì đang điều khiển phương án B của mình

- Ánh mắt vừa mới mở ra, một gương mặt tuyệt mỹ đã hiện ra trước mặt hắn, đôi mắt đẹp kia không nháy lấy một cái mà nhìn hắn
- Hắn bừng tỉnh nghĩ" chết cmnr ngủ quên mất,nếu hôm qua nàng có sát ý với mình thì sao" mồ hôi lạnh không khỏi toát ra
  - Hắn rút tiểu huynh đệ ra khỏi người của nàng,liền nói:
  - Nàng tỉnh rồi,sao không gọi ta?
  - Ta thấy chàng đang ngủ ngon nên ta không đánh thức
  - Hôm qua... Tới hôm qua ta là bị buộc thôi, người... Người đừng xằng bậy à
  - Không,nên tự sát hay làm việc gì đại đột a" thật ra tới hôm qua "
  - Hắn điểm huyệt ngũ của Yên Vô Song,rồi đem Triệu Như Hoa ra hành quyết
  - Tuy ả không có tâm thần xử nữ,nhưng hắn đâu có cần cái đo
  - Hắn dùng song tu công pháp,Thái Bô nàng tước đoạt sạch tu vi nàng tu luyện
  - Sau khi xong việc hắn định Thái Bô luôn Yên Vô Song, để đột phá lên Thiên Mệnh Cảnh
  - Mới hấp Thu được một nửa thì lại đột phá, hắn một lần nữa mất đi kiểm soát
  - Giờ nhớ lại cảnh tới qua,hắn nghi hoặc hỏi nàng
  - Vậy nàng có biết mình bỏ lỡ cái gì không
  - Nàng gật đầu biểu hiện là biết " Giết hắn ư,mình nhiều lần muốn xuống tay mà không được,cứ mỗi lần cứ nghĩ làm được,nàng lại nhớ tới những gì

- mình thấy trong ký ức của hân, lòng mình lại mềm đi"
- Nàng bắt đầu nói!

- Về sau ta là nữ nhân của ngươi rồi, ngàn vạn đừng không quan tâm ta! Đôi mắt nàng tràn ngập tình ý nhìn A - Long

Thanh âm của nàng có ý khiến người thương tiếc nói không nên lời, một chút bị thương trong lời nói của nàng khiến cho tim hân như bị cửa vài nhát dao vậy

A long lòng quặn lại, bàn tay hân nắm lấy đôi tay ngọc, nhỏ nhắn mềm mại có phần lạnh lẽo của nàng

- Nàng là nữ nhân của ta mãi mãi là nữ nhân của ta

- Kẻ thù của nàng chính là kẻ thù của Long Hạo Vũ ta

Chỉ cần một ngày ta còn sống trên đời, ta sẽ che chở và chiều cổ nàng cả đời!

- Yên Vô Song khẽ lên tiếng, nghe thấy hân nói như vậy, cũng không khỏi lệ tràn khóe mi

- Vùi đầu vào lồng ngực rắn chắc của hân, nàng vùi sâu vào hân, càng cảm thấy sự ấm áp an toàn mà trước giờ nàng chưa từng có

- Đúng rồi, Vô Song cơ thể nàng giờ thế nào? Sao lúc ta giao chiến với nàng cảm thấy cơ thể nàng có gì đó rất lạ

- Vô Song khẽ đỏ mặt khi nghe hân nói như vậy, làm nàng nhớ tới chuyện nàng và hân tới hôm qua, nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của hân nàng cũng trở nên nghiêm túc

- Yên Vô Song dịu dàng nói! Thiếp và mẫu thân bị ngươi ta khống chế linh hồn thức hải

- Nếu không nghe lời, chỉ một đạo ý niệm thiếp và mẫu sẽ chết ngay lập tức

- Nghĩ tới những chuyện đau khổ mà mẫu thân phải chịu, nàng không kìm được mà lại ôm, cái lồng ngực ấm áp, và an toàn kia mà khóc lên
- Hân thấy người ngọc trong lòng khóc như lệ hoa đài vũ, Vô Song a, để phu quân giúp nàng khai mở cấm chế linh hồn nhé
- Phu Quân chàng có thể giúp mẹ con chúng thiếp thật sao?
- Thật nhưng giờ ta chưa thể giúp nàng được! Yên Vô Song có chút thất vọng
- Không sao, thiếp có thể chờ được mà! Chàng đừng cố quá sức, tuy nói vậy nhưng mắt nàng có vài tia mắt mát
- Hân nhìn thấy tất cả ở trong mắt! Liên nói
- Ta không nói không thể mở cho nàng bây giờ, mà là giờ chưa phải lúc, đánh rắn động cỏ, khai mở cho nàng kẻ kia sẽ biết cứu mẫu của nàng thêm nguy nan
- Hân lấy ra hai cái ngọc giản đưa cho nàng, có ghi cách giải cấm chế, chỉ cần dùng tinh thần lực truyền vô rồi bóp nát là xong
- Yên Vô Song, gượng cười nụ cười chua chát
- Linh hồn và Thức Hải của thiếp bị thương, bọn chúng sợ thiếp phá cấm chế, nên trước khi đặt cấm chế, đã làm tổn thương linh hồn lực của thiếp, còn mẹ thiếp lại là người bình thường

- A Long ôm Yên Vô Song suốt cả ngày, nghe nàng kể lại những tâm sự trong lòng nàng

- Hân giờ mới biết được nàng từ bé bị ghê lạnh trong Yên Gia, vì mẹ của nàng chỉ là nha hoàn, sau một đêm say rượu của gia chủ nên mới có nàng

Khi lớn lên có chút tư sắc, và có thiên phú tu luyện, nên cuộc sống của mẹ con nàng mới tốt hơn chút!

Thiên phú của nàng rất cao được nhiều gia tộc để mắt tới, và nhiều lần đem sinh lễ tới cầu thân, nàng vô số lần từ chối, có khi phải dùng cái chết ra để uy hiếp

- Rồi một ngày gặp được đại sắc lang là hân chiếm hết tiện nghi của nàng

Hân vốn chỉ có dục vọng chiếm hữu Yên Vô Song, nhưng giờ lại nhiều thêm ý thương tiếc.

Nữ nhân thủ thân như ngọc, thương thương càng khiến nam nhân yêu nhất.

Hân càng ôm nàng thêm chặt, Vô Song a, giờ nàng đã có ta rồi, ta sẽ chiều cổ cho hai Mẹ con các nàng

- Còn về linh hồn bị thương, thì đã có phu quân, nam nhân của nàng là Ngũ Phẩm Luyện Dược Sư, sẽ giúp nàng chữa mọi vết thương! Hân vỗ về lưng nàng

- Chàng là ngũ phẩm luyện dược sư! Yên Vô Song che miệng, mắt không tin nổi nhìn tên nam nhân này!

- Chỉ là ngũ phẩm thôi mà, nàng có cần phải ngạc nhiên thế không, ta là ai cơ chứ Nam Nhân của nàng đó, làm sao có tí bồn sự đó mà cũng làm không xong

- Hân nói chuyện một cách bình thường như mua rau cải ngoài chợ vậy

- Nàng không tin, cho đến khi hân truyền tinh thần lực vào bên trong thức hải của nàng, giúp nàng khôi phục linh hồn bị tổn thương

- Khi nàng cảm nhận được cái gì đó vội kêu lên, Cửu Thái Dược Hồn làm sao có thể! Nàng nhìn hân như thể quái vật vậy, rồi ánh mắt nàng trở nên ảm đạm

- Hắn chỉ mỉm cười nụ tươi ấm áp như ánh nắng mai
- Nàng là nữ nhân của ta, và ta là nam nhân của nàng, sẽ nắm tay nàng cùng nàng đi khắp cuộc đời còn lại, chỉ vậy thôi
- Hắn nói xong, không chờ nàng kịp phản ứng, hôn lên đôi môi có phần trắng bệch, vì nàng tự cắn lấy vì tự ti của bản thân
- Nàng gượng gạo đáp lại đôi môi của hắn, "từ khi biết hắn là ngũ phẩm luyện được sư, nàng biết nàng không xứng với hắn, lại còn cừu thái được hồn nữa, linh hồn luyện được sư trong truyền thuyết"
- Nàng càng tự ti hơn, nàng nhiều tuổi hơn hắn, tuy hắn không nói, nhưng nàng lại biết tuổi thật của hắn, giờ mình còn chút nhan sắc, tuổi thanh xuân của mình đã qua gần hết, về sau hắn còn thích mình nữa không
- Như tâm tình tương thông, hắn cảm nhận được sự lo lắng của nàng
- Vô Song a, nàng có muốn giữ mãi tuổi thanh xuân không! Hắn lấy ra một bình dịch thể trong suốt, và một viên đan được đưa cho nàng
- Nàng cảm lên không cần suy nghĩ mà uống vào
- Lòng hắn thầm nghĩ "ôi Nữ nhân, nữ nhân a, chết cũng phải đẹp, chỉ cần có thể làm đẹp, thì không cần biết nó là cái gì cũng phải dùng thử, chết cũng không hối a"
- Hắn đang tính giải thích công dụng cho nàng, nhưng thấy nàng uống nhanh hơn nghĩ, hắn cùng chỉ biết cảm khái không thôi a
- Nàng vừa ăn vào, da nàng lập tức tách ra một cổ hào quang màu vàng, da thịt trở nên như em bé mới xinh, dung mạo càng thêm có sức sống, quả thực xinh đẹp đến khiến cho người hít thở không thông
- Yêu tinh, thật đúng là yêu tinh mà đây là những điều hắn có thể nghĩ tới bây giờ
- Nàng trong lòng mình, với Yến Vô Song trước đây khác nhau hoàn toàn đặc biệt là khí chất,
- Nàng giờ như một tiên tử không nhiễm bụi trần chốn nhân gian, làm hắn miệng đắng lưỡi khô,
- Thấy hắn ngẩn ngơ, nàng hỏi hắn đã xảy ra chuyện gì
- Hắn lao vào thân hình xích lửa của nàng như một con sói đói lâu ngày, thế là một tràng xuân sắc nữa lại ngập tràn son động

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Âm mưu

Sau khi mây mưa xong, hắn dẫn Yến Vô Song ra ngoài sơn động

- 9 đạo thân ảnh quỷ dị xuất hiện, người mặc khải giáp màu đen, trên áo giáp đầy lân phiến này, có khắc vô số ma pháp trận, tay trái cầm trường cung, tay phải cầm trường thương, lưng đeo cự kiếm, ánh mắt lạnh lẽ, còn toát ra sát khí nhân nhật
- Bái kiến thiếu gia và thiếu phu nhân! Những đạo thân ảnh đó đồng loạt hành lễ
- Tuy Yến Vô Song nay đã thay đổi dung mạo lẫn khí chất, chúng tướng chỉ giám cảm thán trong lòng, không giám nói ra khỏi miệng dù là một câu
- Hắn im lặng quan sát những thân ảnh đó
- Tuy hắn không nói gì, cũng chẳng ai trong số họ giám bắt kính hay cử động, bọn họ ngay cả nhìn cũng không giám, kính sợ, sợ một cái nhìn cũng xúc phạm tới hắn, như triều thần quỳ bái quân vương, nhưng trong ánh mắt toát ra sự thuần phục tuyệt đối
- Hắn mở miệng nhân nhật
- Long Phàm, chuyện ta giao ngươi sắp xếp như thế nào rồi
- Người nam nhân này là Long Phàm thủ lĩnh của đám người này
- Ngũ quan đoan chính, ánh mắt sắc như dao, mắt nhìn xa thấu hiểu đại cục, có thiên phú lãnh đạo, nên được A - Long cho làm đội trưởng
- Long Phàm vốn là một đoàn trưởng dòng binh thường, hắn vốn là một cô nhi, sớm bị đẩy ra ngoài xã hội, những thuộc hạ của anh là những huynh đệ được

hắn cuu mạng, chịu ân tình của hắn

- Không ít người trong đó cũng là cô nhi, được hắn lượm về từ mọi góc ngách

- Dong binh đoàn của anh, chủ yếu nhận vô số các nhiệm vụ bình thường, đôi khi còn làm những nhiệm vụ ám sát, để kiểm soát tiên nuôi những đứa trẻ thiếu may mắn giống như hắn

- Rồi một hôm, hắn nghe được tin, trong Khu Rừng Xương Giả, một trong 5 cấm địa của đại lục, có một bí cảnh của cường giả thời viễn cổ

- Hắn và huynh đệ mong có một cuộc sống tốt hơn, nên tính trí làm liều, xông vào cấm địa
- Thế nhưng đời không như là mơ, sau khi thoát khỏi vô số ma thú, và cạm bẫy, em gái hắn nay được gọi là Long Nhu, có chút tư sắc lại bị người đánh chú ý tới

- Các huynh đệ trong dong binh đoàn đều xem nàng như em gái, đều ra sức chiến đấu bảo vệ nàng, dong binh đoàn 3000 người, giờ chỉ còn lại gần 700 người

- Khi A - Long gặp bọn họ thì đang bị người của cự kiếm môn vây giết, hắn thấy bọn họ bị cường địch vây công mà không ai sợ chết, trung nghĩa không đầu hàng hay phản bội, hay bỏ trốn
- Điều này làm hắn nhớ tới các huynh đệ trong tiểu đội số 5 liều mình xông vào căn cứ địch, giải cứu mình, tuy mình được cứu nhưng tất cả anh em đều không còn
- Nghĩ tới từng huynh đệ vào sinh ra tử, tìm hắn như bị đâm vào nhát vậy
- Hắn quyết định giúp đỡ dong binh đoàn này một phen, ra lệnh cho Tiểu Mễ giết 2000 người của Cự Kiếm Môn, sau vài hồi Long Tức, bọn chúng bị tiêu thành tro
- Khi biết rõ đầu đuôi câu chuyện, hắn quyết định thu phục dong binh đoàn này
- Đặt tên là Chân Long Thần Doanh, chỉ nghe lệnh của mình hắn, không theo bất kỳ quốc gia hay tổ chức nào, "nhưng hắn cũng không biết rằng cái tên, hắn đặt cho đám lâu la mình mới thu, trong lúc vô tình nghĩ ra, sẽ vang danh đại lục sau này, nhưng đó là sau này,
- Hắn chọn ra 12 người 9 người 9 hệ ma pháp đấu khí, còn 3 người một làm Tiểu Đội Trưởng, Hai Tiểu Đội Phó
- Tên của bọn họ quá khó nhớ, nên hắn đặt lại. Tên cho họ theo họ Long của mình
- Long Phạm Đội Trưởng! Phạm Trọng Bất Phạm, Bình thường giản dị, nhưng không tầm thường/ Nhiệm vụ huấn luyện thu phục người tài
- Long Thiên Đội Phó! Thiên Trọng Thiên Địa, thiên có thể quan sát mọi thứ thay đổi thất cả/ Nhiệm vụ khắc phục và cải thiện quyết định của đội trưởng trở nên hoàn hảo
- Long Nhu! Nhu Trọng Nhu Thủy, thủy có thể nuôi dưỡng vạn vật, cũng có thể nhấn chìm vạn vật/ Nhiệm vụ chữa thương, và cải biến tư tưởng, về sự trung thành, chuyện này không ai thích hơn nữ nhân
- Lúc đầu bọn họ đều kêu ca về tên của mình, nhưng sau khi nghe hắn giải thích ý nghĩa của cái tên, bọn họ mới hiểu được sự kỳ vọng của hắn
- Hắn đặt tên cho Tiểu Đội gọi là Hắc Long Vệ/ Nhưng sau này, khi cái tên Hắc Long chính là sự tôn kính từ trong đáy lòng của những quân nhân, cho dù đó là kẻ địch của Hắc Long Vệ đi chăng nữa
- Long Phạm nghe thiếu gia hỏi. Liền cung kính trả lời
- Bẩm Thiếu Gia; mọi chuyện thiếu gia giao phó, Long Thiên Và Các Huynh Đệ đã làm xong, chỉ cần thiếu gia ra lệnh, chúng thuộc hạ liều chết phụng mệnh
- Tốt, khi có ám hiệu của ta, lập tức Hành Động, không được phép thất bại
- Khi xong việc làm theo ý kế hoạch, kẻ nào cãi lệnh chém ngay lập tức, khi nói ra câu này, sát khí của hắn khiến cả một vùng trời trở nên u ám
- Rồi chúng binh tướng đồng loạt trả lời, sát khí bốc lên làm người khác run sợ
- Hắn vung tay giải tán đám người, thân ảnh bọn họ mờ đi, rồi biến mất như một cơn gió, cứ thế như họ chưa từng xuất hiện vậy
- Yên Vô Song là một nữ nhân thông minh, nàng biết điều gì nên hỏi điều gì không, nên nàng một mực im lặng
- Ánh sáng chiếu tà, chiếu vào bóng lưng có phần gầy gò, nhưng lại vững trãi này, ánh chiều chiếu rọi vào hắn, khi hắn ra lệnh, làm hắn hiển lộ ra Khí Thế của Vương Giả, lời hắn nói thể hiện ra Bá Khí và Sự Kiêu Ngạo, sự Quyết Đoán Sát Phạt từ trong xương cốt
- Ánh mắt nhìn vào nam nhân của mình, nàng đang cố tìm xem, sự giống nhau của một người,
- Nhìn vào bóng lưng của hắn, thấy hắn ra lệnh cho vài thuộc hạ, nàng cảm thấy rất kiêu Ngạo, như thể chính nàng mới là người chỉ đạo vậy
- Chỉ một lời nói trầm ổn, không vui không buồn, một ánh mắt, cũng có thể khiến cho mấy Vô Hoàng Cấp run rẩy
- Phục tùng, phải biết là Hoàng cấp ai không là Bá Chủ một phương, Tuy nàng không biết rõ thực lực của họ, nhưng nàng biết ít nhất phải hoàng cấp, nhưng lại phục tùng người nam nhân của nàng
- Thấy người Nam Nhân đứng nhìn xa và im lặng suy nghĩ, khí tức vương giả lộ ra không hề hay biết
- Điều đó khiến tâm của nàng lần đầu tiên loạn nhịp
- Nàng biết nam nhân của nàng không phải loại tầm thường, nàng nào biết đây chính là hình ảnh đẹp nhất giữa nàng và hắn
- Tại một nơi cách đó không xa, trong một trường bông có một người đàn ông đang ngồi đó nghe thuộc hạ báo cáo, khi ông nghe về tình hình mặt nhủ lại không thôi
- Người đàn ông đó là Phụng Kinh Lôi
- Sao tới bây giờ vẫn chưa giải quyết được bọn chúng
- Thừa tướng quân, chúng thuộc hạ đã cố gắng hết sức, đường lên trên Lăng Mộ quá hiểm trở, một lần tối đa cũng chỉ 1000 người, trong khi đó quân địch nhiều hơn chúng ta 5 lần
- Quân ta thương vong bao nhiêu?
- Bẩm tướng quân, quân ta hơn chết 9000 quân, còn huynh đệ bị thương vô số a
- Khôn khiếp, rầm... Một tiếng, người nghe bên ngoài thôi cũng biết hắn tức giận cỡ nào
- Báooooo..... Có một binh sĩ chạy vào, doanh trưởng trình báo
- Có gì mau nói! Bẩm tướng quân, có người đem theo lệnh bài giới thiệu của Triệu Lôi trưởng lão, nói là Triệu Gia tới hiến kế a
- Nam tử đó trầm mặc hồi lâu, rồi ra lệnh cho thuộc hạ mời người đó vào
- 6 Đạo thân ảnh bước vào doanh trướng, Triệu Gia Triệu Khôn xin ra mắt tướng quân,
- Nghe thấy cái tên Triệu Khôn, mọi người trong doanh trướng nhìn nhau, Triệu Khôn cái tên này khiến người ta như sấm bên tai
- Đây không phải là tên công tử quân là áo lụa của triệu gia đây sao? Hắn thì có kẻ sách gì
- Không đợi Phụng Kinh Lôi nói gì, Triệu Khôn tiến lại gần hắn tay nhanh chóng ném ra một nắm độc dược có khả năng tê liệt, và không thể sử dụng

đầu khí

- 5 đạo thân ảnh nhanh chóng không chế, các tướng lĩnh dưới quyền Phụng Kinh Lôi, và giết chết vài người trong đó
- Triệu Khôn lao lên kẻ dao vào cổ Phụng Kinh Lôi
- Mau ra lệnh rút quân
- Thật ra người là ai! Phụng Kinh Lôi nghi hoặc hỏi
- Hấn cười rồi đâm một nhát vào chân của Phụng Kinh Lôi, ta là ai người không rõ sao, nhất kiếm này là Triệu Lôi trưởng Lão gửi đến người vài lời
- Phụng gia, và nữ nhân của người không cần người lo nữa, Phụng gia nay sẽ đổi sang họ Triệu
- Xong đánh ngất Phụng Kinh Lôi, lấy ra ma pháp trận truyền tống,
- Triệu Khôn và đám thuộc hạ đi vào trong đó, cũng không quên kéo thêm Phụng Kinh Lôi

-u u. U uu uu. U..... Tiếng tù và vang lên đây là hiệu lệnh rút lui

- Tuy không hiểu vì sao phải rút lui, nhưng những binh lính đó vẫn phải phục tùng mệnh lệnh rút lui

- Lúc này trong đại điện, Trong Lăng mộ
- Triệu như hoa, sau khi bị A- Long hấn thái bỏ toàn Bộ tu vi,
- Hấn sử dụng không thần thuật, điều khiển a và triệu khôn như một con rối
- Khi Triệu Như Hoa được A- Long điều khiển thuyết Phục đám người trong đó,
- Khi thấy đã tới lúc, nàng liền xé truyền tống quyền trục, vô số đạo thân ảnh xuất hiện, trong đó có đám người Triệu Khôn Và Phụng Kinh Lôi
- Phụng Kinh Lôi, tỉnh lại trước ánh mắt nghi hoặc của vô số người
- Hấn Không tin được thốt lên, tại sao lại là các người! Trước mắt hấn là vô số gương mặt thân quen, toàn những gương mặt hấn đã quen vô số năm,
- Gia chủ La Gia, trưởng Lão, Vương Gia, Triệu Gia, Yên Gia, và Cụ Kiếm Môn
- Triệu Khôn Vung tay, trước sự ngỡ ngàng của mọi người, vô số Binh tướng dưới quyền Phụng Kinh Lôi đầu Rời khỏi cổ, ngay lập tức có người lấy những chiếc đầu đó treo lên chiếc cờ liên minh 5 đại Gia tộc
- Phụng Kinh Lôi gào thét, rống giận, mặt đỏ lên nồng to máu
- Ta sẽ Giết toàn Bộ gia tộc các người
- A- Long mở mắt ra, "Phụng Kinh Lôi a, ông thông minh cả đời lại bị hại trong tay họ triệu"
- Sớm hay muộn lũ bạch nhãn lang đó cũng phản ông a, đừng oán ta độc ác
- Đề ta giúp ông một tay, n
- Giờ đã nhận ra bộ mặt của chúng chưa,, không nỡ xuống tay a đề tôi cho ông một lý do để hành sự nhé,
- Đừng trách tôi độc ác, Yên tâm tôi sẽ không giết chết hai Phu Thê của ông đâu, nhưng người khác thì ta không Đảm bảo a,
- Đề ta quăng một mẻ lưới bắt gọn các người một thể, lũ tôm tép này nhé
- Tiếp theo sẽ Là Phụng Gia, triệu khôn, người bỏ trí quân cờ lâu rồi sao còn chưa dùng
- -Kết Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 38: Sự thật bại lộ

Nhạc phụ đại nhân, tại sao người lại làm như vậy?

- Phụng Kinh Lôi hỏi Gia Chủ La Gia La Bá Hổ, cũng là nhạc phụ của mình, là cha của một trong vô số người vợ của hấn
- La Gia Chủ, chỉ ngoảnh mặt làm ngơ" hiền tế a, ta rất tiếc, giữa con gái và gia tộc, ta chỉ có thể lựa chọn gia tộc thôi"
- Nở nụ cười chua chát, quay sang nhìn đám người Triệu Gia, Yên Gia
- Triệu trưởng lão cũng nghi hoặc hỏi Triệu Khôn
- Thiếu tộc trưởng chuyện này là sao?
- Triệu khôn khoát tay nói, Nhị trưởng Lão không cần phải lo, mọi chuyện do cha ta sắp xếp cả rồi
- Chúng ta chỉ cần giam giữ hấn lại, mà yên tâm phá kết giới, khi xong việc đem hấn ra làm lá chắn
- Ta không tin, bọn chúng giám mặc kệ sống chết của tên này, nói xong tay chỉ về Phía Phụng Kinh Lôi
- Một trưởng lão vương gia cất tiếng, Triệu thiếu tộc trưởng ta có điều muốn hỏi
- Ngài bắt hấn, không sợ đắc tội với phụng gia sao?
- Triệu Khôn hung hăng càn quấy, cười Ha ha...ha

- Vương trưởng lão người quá đa tâm rồi! Triệu Gia chúng ta. Cùng Kiếm Trưởng Môn đã hợp tác trong ứng ngoại hợp
- Ta đi bắt sống hắn,còn phượng gia,nay đã đại loạn cả rồi,thân ốc chẳng mang nổi mình ốc,còn hơi sức đâu mà quan tâm chúng ta
- Với lại hắn là tội nhân làm phản,có mưu đồ soán ngôi đoạt vị,bắt sống hắn có khi chúng ta còn được thưởng lớn ấy chứ
- Phượng Kinh Lôi rống giận, Tên súc sinh ngấm máu phun người,ta cả đời oanh liệt.có bệ hạ chứng giám cho sự trung thành của ta
- Hahaha người bây giờ còn ngây thơ như vậy sao
- Đề ta cho ngươi một ví dụ nhé
  - Nếu công chúa của Hắc Kim Quốc,bị ám sát,sau khi giết chết hết thích khách,
  - Nhưng không may,lại trong số đó lại có người của Phượng Gia,nếu ngươi là hoàng đế thì ngươi sẽ làm gì
  - Hoàng thượng anh minh,làm sao có thể tin lời ngươi được chứ,gia tộc ta làm gì có lý do ám sát công chúa
  - ồ,Phượng gia chủ quả là quý nhân hay quên,Vương Loạn trào phúng trả lời thay cho hắn biết!
  - Ngài đã quên Quý Tử Phượng Ân của ngài rồi sao
  - Quý Công Tử,đã từng cầu hôn với công chúa trước mặt dân chúng thiên hạ,nhưng lại bị công chúa từ chối một cách thẳng thừng,Phượng Gia Chủ ngài thử nghĩ xem là ai ra lệnh ám sát công chúa
  - Phượng Ân nó làm sao có thể làm chuyện hủy hoại gia tộc đó được,Phượng Kinh Lôi như rống lên
  - Ha...haha. Triệu Trưởng Lão.sắc mặt âm trầm từ đầu đã không nói chuyện,nay cũng không nhịn được mà phá lên cười
  - Ta chưa thấy ai ngu như ngươi,ta không biết nên cười,hay khóc cho sự ngu xuẩn của ngươi đây
  - Ngươi không thấy kỳ lạ sao? Ngươi có thấy ngươi và quý công tử có điều gì giống nhau sao?
  - Ý ngươi là gì?
  - Thôi trước sau ngươi cũng sẽ đoàn tụ với gia tộc,ta.cũng nói luôn khi chết cũng biết được vì sao mình lại chết
  - Phượng Ân nó không phải là con của ngươi,Mọi người nhìn Phượng Kinh Lôi với ánh mắt cực kỳ thương hại
  - Ngươi dối trá,Lan nhi (Đông Phương Lan Lan) sao có thể làm chuyện có lỗi với ta vậy được
  - À không có phân bội ngươi,nhưng Triệu Lôi phản lại ngươi,ngươi có nhớ hôm vợ ngươi sinh đứa nhỏ, đã xảy ra chuyện gì không?
  - Phượng Kinh Lôi nhớ lại cái ngày hôm đó,đó là ngày hắn không bao giờ có thể quên
  - -Hôm đó có một đám người tập kích vào Phượng Phủ và có ý định tráo đi phượng Ân
  - Chẳng lẽ! Phượng Kinh Lôi không thể tin được nhìn mọi người
  - Triệu Khôn được A - Long không chế, trong lòng Không muốn ngôn ngữ, chỉ muốn... Chỉ muốn Giết người!

Trong mắt hắn sát cơ đồng thời, bốn góc i nhiệt độ càng bắt đầu chột giảm xuống, dường như trong nháy mắt tiến vào sông băng.

- Nhưng không ai để ý tới hắn! Triệu trưởng lão,nhanh kể ra đi,ta có nghe phụ thân ta nói qua vài lần
- Nhưng ta không rõ ngọn nguồn,phiền ngài mau kể rõ cho ta và mọi người cùng hay
- Tuy Nhị Trưởng Lão Triệu Gia,có nghi hoặc " bình thường thì tên này không để mình vào mắt,sao giờ ăn nói kỳ lạ vậy" có khi nghi hoặc có phải là Triệu Khôn thường ngày hay không
- Tuy có nghi hoặc nhưng hắn cũng chẳng giám nói,nói ra tức là không muốn cái đầu
- Thế là hắn kể ra âm mưu được gia tộc sắp xếp bao lâu nay
- Phượng gia chủ sắc mặt cực kỳ phẫn nộ,hai mắt huyết hồng tràn ngập tơ máu
- Vậy con ta nay ở đâu!
- Nhị trưởng lão trào phúng,ở ngay đây,ngay tại lúc này
- Phượng Kinh Lôi nhìn xung quanh như thể tìm cái gì đó
- Ngươi không cần phải tìm,nó không ở đây,y tá nói là ở trong khu rừng này,chắc đã biến thành phân trong bụng Ma Thú rồi
- Không thể,không thể nào,sao nó có thể đi vào nơi nguy hiểm như thế này được
- ồ phượng gia chủ thật là quý nhân hay quên,người không phải là mấy tháng trước,đã giết chết một đám người có mưu đồ ám sát quý công tử hay sao,hình như là đám gia nô trong nhà thì phải
- Nghe nói trong số đó,có một thằng nhóc,người không ra người quỷ không ra quỷ,bị ngài đánh một chưởng rớt xuống núi sao
- Ngài chắc biết rõ lai lịch của thằng nhóc đó chứ nhỉ?
- Hình như bên dưới chỗ thằng nhóc đó rơi xuống có một con sông,mà con sông đó lại chảy vào khu rừng này thì phải
- Cảm giác như thế nào phượng gia chủ, một chưởng toàn lực của Vương Cấp,nghe nói ngài còn treo 1 vạn lạng vàng cho ai lấy được đầu của nó cơ đó

- Kiếm Vô Huyết không nhịn được cười mà phá lên cười
- Nhìn bộ mặt như xác chết của phượng kinh lôi
- ha.haa.haaa,Nếu hồi đó chúng ta tìm được xác của thằng nhóc đó,rồi đem về lấy tiền thưởng thì không biết phượng gia.chủ sẽ thế nào nhỉ
- Phượng Kinh Lôi nghe thấy vậy liền phun một ngụm máu tươi! Trong đầu nghĩ đến cái ngày đó
- Một thằng nhóc gầy gò,da bọc xương,tóc màu vàng vọt,người quần đầy vải băng
- Hằng ngày,trời nắng hay mưa, đều đặn chạy ra trước cửa đón mình, chỉ giờ cánh tay gầy yếu,cầu xin mình nắm lấy tay nó,bế nó một lần,hôm nào vui thì không thêm đề ý,
- Hôm nào bực mình thì lại nghĩ nó là đứa định cướp chỗ của con mình liền sai hạ nhân đánh đập
- Lâu rồi cũng thành quen, cũng chẳng thêm tính toán với nó nữa,nó thích chờ cứ để nó chờ,cứ xem nó là con chó trông nhà thôi cũng được mà
- Bị phượng Ân hành hạ hằng ngày,có lần nó bỏ trốn bị mình sai người bắt lại.
- Nhớ lại ánh mắt tuyệt vọng của nó nhìn mình khi đó, dù có bị đánh bao nhiêu cũng không kêu lấy một tiếng, chỉ nhìn hẩn thật lâu tới khi hẩn rời đi
- Khi mà mình đánh một chưởng vào lồng ngực non nớt của nó,từng tiếng xương gãy vang vọng bên tai khi đó
- Trước khi rơi xuống,nó còn nói Phụ thân,Mẫu Thân,tại sao người lại đối xử với con như vậy!
- Lúc đó hẩn chỉ nghĩ là thằng nhóc này vẫn còn ảo tưởng sao,nên hẩn càng ra tay mạnh hơn quyết một chưởng phá nát thân thể nó
- Giờ thì mình đã hiểu vì sao lại áy náy khi nhìn vào mắt của thằng nhóc đó,
- Giờ đã hiểu vì sao lại có cảm giác tội lỗi khi giết chết nó,vì sao hình ảnh nó cứ xuất hiện hoài trong giấc mơ,dù mình giết rất nhiều người lại không bị ám ảnh,không chỉ ông,mà vợ ông lúc đó nhìn thấy cảnh đó cũng bị ám ảnh như vậy
- Làm mình phải nghi ngại,đến nỗi phải trao thưởng cho ai giết được nó
- Ngay cả tên nó là gì mình cũng không biết,Tại sao lúc nhỏ,nó có cầu xin như thế nào,cũng không nắm lấy bàn tay gầy gò đầy sẹo đó,dù là một lần
- Giờ ông mới thực sự tin Phượng Ân không phải con ông,Phượng Ân có bị thương lòng mình và vợ cũng chưa từng đau xót dù là một lần
- Lúc này Đại Tướng Quân của Hắc kim quốc Lần đầu tiên rơi lệ
- Khiến mọi người trong đại điện kinh ngạc không thôi, Đây là Đại Tướng Quân máu lạnh đây sao?
- Triệu Khôn,bị A- Long trong lòng cười lạnh,một chút nước mắt cá sấu của ông làm tôi thật ghê tởm
- Tôi đã không còn là cái linh hồn yếu đuối kia mong ông từng ngày,hằng đêm tới phòng giặt,ôm áo của ông để tìm một chút hơi ấm tình thân nữa
- Còn Lão Gia hòa cha ông dù biết thân phận thật của ta,nhưng thấy ta bị phế bỏ,không thể tu luyện liền mặc kệ xem như không biết,lại còn một mực xem Phượng Ân là cháu ruột vì nó có chút ít thiên phú rẻ tiền
- Chắc bây giờ Phượng Gia đã có biến rồi,
- Lão Gia Hoà.Phượng Lâm để xem ông ứng xử như thế nào với tình huống này,tôi sắp xếp riêng cho ông đó!
-
- KETCHUONG

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Biến cố bất ngờ

Sau một hồi đã kích Phượng Kinh Lôi

Có một tên lâu la chạy vô báo tình hình, quân triều đình không những không rút lui

Lại còn khó khăn chế hơn trước, lãnh đạo bởi 9 hắc y nhân điên cuồng tàn sát quân ta

La Gia Chủ sắc mặt âm trầm nhìn Triệu Khôn ở đó không xa, tất cả mọi ánh mắt cùng đồng loạt nhìn hán

Hán nhún vai nói! Ài da! Aimà biết cơ chứ, cứ nghĩ chúng là rắn mất đầu rồi sẽ không cắn được người

Ai ngờ chúng lại là một tổ ong cơ chứ!

- Tất cả người ở đây mất thăng " không phải do người gây ra thì ai gây ra đây, lại còn làm như mình vô tội "

-Kiếm Vô Huyết nói, bọn chúng tấn công lên, chúng ta mất mạng là chuyện nhỏ,

Nhưng nếu làm trễ việc của Huyết Ma Tông, thì chúng ta không có quả mềm mà ăn đâu

- Tất cả mọi người ở đây sắc mặt cực kỳ âm trầm! Vương Loan dần lên tiếng nói!

- Triệu thiếu tộc trưởng hán là có cách, người có thể vô thanh vô tức bắt sống Phượng Kinh Lôi, chắc cũng tính luôn cách gỡ rối cho chúng ta chứ

- Triệu Khôn cười dâm đãng nhìn bộ ngực của Vương Loan nói!

- Ta nghe nói Vương Loan trưởng Lão tài sắc vẹn toàn, ta nghe người ta nói có chút nghi hoặc nhưng giờ không tin không được mà,

- Ngay cả chuyện gia tộc ta tìm ra cách thoát thân, cũng không thể che giấu nổi tuệ nhãn sáng như đuốc của Vương Tỷ tỷ

- Không biết có nam nhân nào có thể lấy Vương Loan tỷ tỷ về làm vợ, thật hán phải tu hành 10 kiếp mới được mà

- Ôi ta chỉ hận mình không ra đời sớm vài năm, nếu không trong số người theo đuổi Vương tỷ tỷ rồi ha ha, nhưng lòng lại nghĩ " cmmó con ả này quá thông minh, ả bắt đầu nghi ngờ mình rồi "

- Khôn đệ đệ " thay đổi cách xưng hô khi Triệu Khôn gọi nàng là tỷ tỷ " đệ xem trọng tỷ rồi thân tỷ tỷ chỉ là thân tàn bại liễu, làm sao có thể rơi vào pháp nhãn của đệ được cơ chứ

- Xong dùng ánh mắt phong tình vạn chủng trừng mắt với hán

- Tất cả nam nhân ở đây đều nuốt nước bọt ừng ực! Triệu Khôn nay Bị A- Long không chế cũng phải thán than " Yêu tinh cmmó yêu tinh hại người mà "

- Hán cười hi hi đáp, tỷ tỷ nếu không chê đệ, thì khi về nhà đệ báo cha đệ qua Vương Gia của tỷ đặt sinh lễ nhé, làm Cho Vương Triệu, hai nhà chúng ta thêm bền chặt, dù gì đệ chưa có lập chính thất, nếu đệ có được tỷ tỷ, dung mạo khuynh quốc khuynh thành như tỷ, đệ chắc không thể lập thêm nổi một thiếp nào khác nữa!

- Vương Loan cười khanh khách như chuông bạc, nhưng lòng thầm nghĩ

- Tiểu tử thôi, người nghĩ lão nương dễ bị vài lời đường mật của người dụ dỗ thế sao, chắc là mình đã quá đa nghi rồi, cái tên quần là áo lụa này đúng bản tính không đời ",

- Nhưng nữ nhân nào mà chẳng thích được khen đẹp, ngay cả nữ nhân tâm cơ đầy mình như Vương Loan cũng không thể thoát được

- Còn A - Long trong lòng toát mồ hôi lạnh cmmó mặt này diễn thật sâu à, xem nữa bị ả nhìn ra, mặt đã nghi ngờ mình, cái tên phế vật Triệu Khôn này

- Ngoại trừ ăn và chơi gái ra, thì làm gì có bản lĩnh giết người sát phạt được, phải thu liễm thôi, không bị lộ thì ăn cho hết

- Trong lúc hai người đang tán chuyện, thì Yến Đồ, đại diện cho Yến Gia như kiến bò trên chảo nóng không kim được mà lên tiếng

- Hai vị ta không muốn ngăn cản hai vị trò chuyện, hay là việc kết minh của hai gia tộc, nhưng giờ không phải lúc, hai vị nên biết tình huống hiện giờ của chúng ta

- Hừ..... Tiếng hừ lạnh vang lên!

- Toàn thể đại diện trở nên im lặng, ngay cả những người được phân phó công kích kết giới cũng vì tiếng hừ này mà dừng lại

Vương Loan sắc mặt âm trầm ra nước, " con chó ngoan của nhà họ Yến, giám dạy dỗ ta cơ a "

Còn Triệu Khôn sắc mặt tức giận, nhưng trong lòng cười không ngớt, " tốt rất tốt a, giải nguy cho ta, vậy ta cho người một cái thông khoái, tí đỡ phải hành hạ

- A - Long không chế triệu Khôn làm ra bộ mặt hung hăng càn quấy nói

- Ngươi là ai? sao ta lại không biết ngươi
- Ta là Yến Đồ, một trong trưởng lão. Yến gia! Tuy nói vậy nhưng lòng thì run rẩy, thậm chí oán hận trưởng lão, lão bắt mình làm vậy, không thì lao vào vũng nước đục này làm gì!
- A - Long liền vắng tục, cm ngươi chứ ta hỏi tên của ngươi, không hỏi ngươi làm gì, ngươi trả lời quái gì lắm vậy
- Ta và Loạn tử tử bàn chuyện tới lượt con sâu cái kiến Yến Gia ngươi dạy ta phải làm gì sao, hôm nay bổn thiếu không cắt cái lưỡi chó của ngươi không được mà!
- Nói xong hán hung hăng lao lên như muốn đánh người khác thật vậy
- Nhị Trưởng Lão Yến Gia, sắc mặt âm trầm, trong lòng cực kỳ bất mãn với câu nói, Con sâu cái kiến Yến Gia của A - Long, nhưng mặt vẫn phải tươi cười lao ra
- Thiếu gia bớt giận, thiếu gia bớt giận, do thuộc hạ quân người không nghiêm, mong thiếu gia bỏ qua, khi về thuộc hạ sẽ cho người phạt hán thật nặng ạ
- A - Long bắt chước Triệu Khôn hàng ngày đáp, Vì Mặt mũi Yến gia, ta có thể không tính toán, nhưng không đánh hán lòng ta không yên
- Khi mọi người nghe câu này xem thổ huyết, "đúng là loại thiếu gia ngu si, ngươi vừa quét đi mặt mũi của người ta, giờ lại nói cấp cho người ta mặt mũi, ta thật khinh bỉ a"
- Thấy mọi người bàn tán, ánh mắt khinh thường nhìn mình, hán biết mình đã xóa tan hiềm nghi của mọi người, hán làm ra bộ dáng mặt cao hơn đầu nói.
- A - Phúc đầu (tên nô tài trung thành của triệu khôn)
- Có thuộc hạ!
- Ngươi mau lên đánh cho tên Yến Đồ giám, phá hỏng chuyện tốt của ta thành đầu heo ngay cho ta, nhìn bộ mặt hán ta thật không ưa nổi mà!
- Đánh mạnh vô, miễn không chết là được! Tên nào không đánh mạnh thì về đừng có ăn cơm nữa
- Mọi người nghe xong xem ngất xỉu, tên này thật đúng là một tên điên, tất cả mọi người đều ánh mắt thương hại nhìn Yến Đồ
- Khi nghe xong tên thuộc hạ liền đáp ứng! Cũng chẳng ai giám làm trái lệnh của hán cả
- Bốp....bốp.....bốp.... Rắc...rắc...tiếng đánh đập, tiếng la hét thảm thiết, tiếng xương gãy liên tục vang lên
- Yến Gia nhị trưởng lão biết cầu xin hán là vô dụng nên chỉ thờ dài, cũng may mình sai Yến Đồ nói, chứ mình lúc đó nói ra câu đó, chắc người nằm dưới đất chính là mình rồi
- Sau một hồi bị hành hạ, Yến Đồ bị biến dị đến nỗi không ai còn nhận ra, Triệu Khôn phát phát tay bảo chúng thuộc hạ dừng tay lại
- Triệu Nhị trưởng lão thấy Triệu Khôn đã phát tiết xong! Mới giám hỏi
- Thừa thiếu tộc trưởng, thuộc hạ có nghe lúc này người nói chuyện lúc này với Vương Loạn trưởng lão, điều đó có phải là thật không ạ
- Tất cả mọi người trong đại điện vánh tai lắng nghe
- A - Long đang không chế Triệu Khôn cũng đoán ra được hán muốn hỏi cái gì liền giả ngu hỏi lại
- Cái gì cơ! Nhị trưởng lão phải nói rõ a, ta có rất nhiều việc, ngài không nói rõ làm sao ta biết ngươi đang nói về việc gì
- Nhị trưởng lão mắng thầm, "mẹ nhà ngươi chứ, một tên quân là áo lụa như ngươi, ngoài đi tìm kỹ nữ, thì có việc gì được chứ " tuy lòng nghĩ vậy nhưng miệng lại cung kính giải thích, cho Triệu Khôn
- Hán ờ ờ cạc cạc rồi tự mình làm ra bộ dáng như nhớ ra cái gì đó
- Tay thọc vào ngực lấy ra mấy quyển trục màu vàng, khiến mọi người nghi hoặc không thôi
- Vương Loạn nghi ngờ hỏi, Khôn đệ, đây là cái gì? Đây cũng là nghi hoặc của tất cả mọi người
- Hán cười gian nói, đây là trước khi đi Gia Gia của đệ cho đệ, đệ phòng bắt trộm, chắc mọi người cũng tò mò biết tác dụng của nó phải không
- Mọi người đồng loạt gật đầu
- Hán lấp lửng vài câu, làm cho mọi người dù là bình tĩnh nhất cũng muốn bắt đầu có ý liêu mạng với hán
- Hán thấy câu giờ vậy đã đủ liền nói

- Đây là Truyền tông quyền trục, trong thời gian nhất định, sẽ tạo ra một cách công không gian, đích đến là bên ngoài khu rừng này " thật ra đích đến là một nơi khác "
- Chắc mọi người có thể đoán ra tác dụng của nó rồi chứ, chắc ta không cần phải nói thêm nữa nhỉ
- Kiếm Vô Huyết sắc mặt âm u nhìn Triệu Khôn nói
- Tiểu Tử, chỉ có mỗi vậy mà cũng nói lằng nhằng, mục đích của ngươi là gì!
- Triệu Khôn nhún vai đáp, vậy ý Kiếm trưởng môn là gì, Triệu Gia ta bắt sống Phương Kinh Lôi tới đây cho các ngươi uy hiếp quân đội của hắn
- Ai ngờ liên quân của các ngươi lại không cần nổi 5 vạn quân, bị chúng dọa cho sợ tím mặt, giờ ta hiển kế để rút lui, Kiếm trưởng môn, hỏi ta có mục đích gì là như thế nào, ngài phải cho, triệu gia một lý do a
- Tiểu tử miệng lưỡi thật sắc bén, ta không rảnh đôi co với ngươi
- Chúng ta đã đến đây không thể tay không mà về
- Triệu Khôn nhún vai đáp, mọi người hỏi ta có cách nào thoát thân không
- Thì ta đưa ra cách thoát thân, nhưng ta không kêu mọi người lập tức theo ta thoát đi a, nếu không tin mọi người nhớ kỹ lại lời ta nói xem
- Mọi người nhìn nhau nghĩ cũng đúng hắn chưa từng kêu mọi người cùng nhau thoát thân a
- Triệu Gia ta chỉ giúp được tới đây, còn phá kết giới tới lượt mọi người a
- Loạn tỷ tỷ, đệ nghe nói các vị tiền bối Huyết Ma Tông cũng tới, sao chúng ta không mời họ, cùng chúng ta công kích kết giới a, càng đông người càng nhanh
- Trong lúc mọi người đang do dự thì một tên thuộc hạ chạy vô bẩm báo
- Báo cáo, quân triều đình đại tập kết củi quy mô lớn, bọn chúng chất đầy xung quanh chân núi, chúng muốn hun khói độc, xin chư vị gia chủ, và các vị trưởng lão cho chỉ thị, các huynh đệ ở ngoài đã từ thương vô số
- Chúng trưởng lão quay mắt nhìn nhau xong, cùng hướng về một góc ở trong đại điện, có ba đạo thân ảnh mặc áo choàng đen, trên áo thêu một cái khô lâu đỏ như máu, tiêu chí huyết ma tông
- Ba tiếng hừ lạnh vang lên, như thể đồng ý, như bất mãn khi nghe được sự, tính nhờ vả của mọi người ở đây vậy
- Một trong ba người bước lên trước, trong sự nghi hoặc của mọi người
  - Ta đã nói với các ngươi bao lần rồi, để chúng ta giết hết bọn chúng đi cho rồi, các ngươi cứ nghỉ ngơi để mọi chuyện ra tới nông nỗi này
  - Vừa nói vừa liếc về Triệu Khôn, uy áp tôn cao từ người hắn ra khiến cho mọi người ở đây thở không ra hơi
  - A - Long không chế Triệu Khôn, linh hồn cũng bị đè ép tới mức không thở nổi
  - Dùng cái động như kim loại va chạm vào nhau nói
  - Tiểu tử Triệu Gia, Truyền Tông Quyền Trục ngươi từ đâu mà có
  - Uy Áp trên người Triệu Khôn ngày càng mạnh tới mức hắn nằm bẹp dưới đất thổ huyết
  - Lòng hắn nổi lên sát khí vô hạn nhưng phải nhịn, " nam nhân cảm được buông được, với lại dù dùng thân thể này liều mạng cũng chẳng ăn được "
  - Hắn khó khăn nói, thưa tôn giả, quyền trục này do vị phụ thân được trong mật thất bí mật của một gia tộc bị triều gia tiêu diệt a, tông cộng có 3 quyền, nếu người muốn ta sẽ nói vị phụ, đáng hai quyền còn lại cho ngài, " đồng tiền đi trước mới là đồng tiền khôn, chờ tí nữa lão tử cho ngươi ném mìn "
  - Tên Trưởng Lão Huyết ma tông đó, định chà đạp một lúc nữa, nhưng thấy thân thể Triệu Khôn tràn ngập máu, với lại được lời hứa của hắn, nên tâm tình cũng tốt hơn vài phần,
  - Hắn không thêm đề ý Triệu Khôn đang nằm như chó chết dưới đất, tay cướp lấy hoàng kim quyền trục Triệu Khôn cầm trong tay
  - Không thêm quan tâm ánh mắt khinh bỉ của mọi người xung quanh, ra hiệu hai người bên cạnh cùng nhau công kích kết giới
  - Thực ra trong nhóm có 4 người, Huyết Ma Tông ra lệnh truy sát huyết tôn giả, tên là Ma Yên, cướp lại báu vật giới chỉ hắn đeo trên tay, ba người ở đây chờ tin tức một người giới ẩn núp, thì đi tìm tung tích Huyết Tôn Gia, Ma Yên
  - Trong lúc mọi người bắt đầu phối hợp với nhau công kích kết giới
  - Triệu Khôn được tâm phúc đỡ gậy, sau khi uống vài viên đan được trị thương, lòng cười lạnh
  - Chờ Ba trưởng lão huyết ma Tông công kích kết giới, gần sức tàn lực kiệt, hắn biết thời cơ đã tới, lòng thầm nghĩ
  - Cảm ơn ngươi đã cướp đồ của ta, nếu ngươi thích thì cứ lấy, ta chỉ sợ ngươi không lấy thôi
  - Ta cứ lo này giờ làm trò không vào mắt ngươi cơ chứ, ta đâu có ngu mà khoe khoang rồi để bị cướp cơ chứ,
  - Thất Phu Vô Tội, Hoài Bích Có Tội a
  - Sau khi ăn vài viên đan được chữa thương kia, thân thể đã tốt hơn chút ít
  - Hắn từ từ tiến lại chỗ La gia chủ, cha vợ của Phương Kinh Lôi, tuy A-long và hắn không thù không oán, nhưng La gia và Đông Phương gia tộc có xung đột
  - Tuy từ bé Mẹ hắn Đông Phương Lan Lan, không nhận ra hắn, nhưng Ông ngoại hắn, thì có vẻ như biết chút ít sự tình, nhiều lần chiều cổ hắn, còn âm thầm gửi vài người hầu tới chăm sóc hắn, nên hắn mới sống được tới bây giờ
  - Ông là người đầu tiên cho mình ăn no ở trên thế giới này, dù là một tô mì thôi cũng làm hắn cảm kích, làm ngươi có ơn không báo thì là kẻ tệ bạc, hắn

ghét nhất kẻ bạc tình vô ơn

- Với lại hần là cha vợ của Phụng Kinh Lôi, hần cũng rất yêu thương người vợ này, tự tay giết tên họ La kia là điều không thể, dù có chuyện gì, cùng lắm từ nhau thôi, nếu người không đủ bản lĩnh thì để ta làm thay người, hần nợ nần cuối tiền lại
- Hần lại hỏi thăm, La Gia Chủ, nói nhỏ với thanh âm mà chỉ hai người mới có thể nghe thấy
- La Bá Bá, hôm nay ta tới đây cũng là vì nhận sự ủy thác của vi phụ, gửi tới người một ít lễ vật, mong bá bá không chê
- La Gia Chủ nghe thấy có lễ vật mặt tươi như hoa, khách sáo nói
- Hiền chất quả khách khí rồi, ta và phụ thân người là bạn thâm giao lâu năm, cần gì phải làm như thế, hiền chất bị thương mà ta không giúp gì được cảm thấy áy náy vô cùng, tay vỗ vai Triệu Khôn
- A - Long điều khiển Triệu Khôn trong lòng cười lạnh, "quả nhiên là con cáo già"
- Sau khi khách khí một hồi hần lấy ra một cục thép sáng bóng như gương
- Nếu có người trái đất ở đây hẳn là biết đây là một khẩu lục bạc
- Đây là cái gì! La Gia Chủ nghi hoặc hỏi, đây là kim loại gì sao lại sáng bóng phản chiếu được hình ảnh rõ hơn gương đồng
- Triệu Khôn cười hi hi đáp, phụ thân con nghe nói bá phụ có rất nhiều hồng nhan bên người
- Cha con nghe nói có loại khoáng vật đặc biệt có thể giúp bá phụ trăm trận trường thương không ngã, chỉ cần lấy cái này đặt ở ngực khi hành sự, đảm bảo không sai
- Nên phụ thân con, đi tìm trăm ngàn cách để kiếm cho ra, tặng cho bá phụ, mong bá phụ sớm sanh nhi tử, nếu bá phụ hài lòng, mong bá phụ sau này cùng phụ thân con, cùng uống rượu thông gia
- Nói thế thôi lòng A - Long ghê tởm, mình không ngớt, nói với một tên sinh lý yếu, cưới cả trăm bà vợ, nhưng lại chuẩn Men 5s, nếu hần biết thứ mình cầm trong tay, súng xài theo cách khác không biết hần nghĩ như thế nào
- La Gia Chủ mặt cười như hoa lòng thầm nghĩ, Triệu huynh quả là tình tề a
- Không đợi la gia chủ nói, hần liền nói trước
- Bá phụ à, cái này xài cũng có phương pháp đó, người thường không thể xài được, chỉ có ai anh minh thần tuệ như bá phụ mới xứng
- Ánh mắt thâm ý, miệng nở nụ cười mà nam nhân nào cũng hiểu
- Hần tay phải cầm súng, tay trái kéo chốt lên đạn, mở chốt an toàn, từ từ xiết cổ mục tiêu là Tim của La Gia Chủ
- Đoàng.....đoàng.....đoàng ba phát, một phát vào tim La gia Chủ, sau khi bắn xong hần nhanh chóng bắn tiếp vào đầu của trưởng lão Yên Gia, và Tổng chủ cự kiếm môn, cùng cách đó vài bước cũng đang lắng tai nghe,
- Chuyện hài mà A - Long kể cơ chứ, có nam nhân nào mà không muốn chuyện đó của mình bắt bại cơ chứ
- Giết La Gia Chủ vì hần cản trở Phụng Kinh Lôi, mà phụng kinh lôi ở giữa hai người, một là vợ hai là cha vợ, không giết không được
- Thứ hai địa bàn La gia rất rộng lớn, giết la gia chủ sẽ như răn mất đầu, La gia chủ quá chuyên quyền độc đoán, nắm hết mọi thứ, giết hần La Gia sẽ chết theo
- Giết trưởng lão Yên Gia, vì hần chính là kẻ đặt không chế Yên Vô Song và mẹ nàng, nhanh chóng hoá giải cấm chế của hai mẹ con nàng, rồi giết chết hần mọi chuyện sẽ không sao,
- Trước khi hành động hần đã sai người tới gặp mẹ của Yên Vô Song chờ người ra lệnh sẽ hành động, không ai khác là Long Nhu chấp hành nhiệm vụ dưới thân phận người hầu mới gia nhập Yên Gia,
- Sẽ giải khai ấn ký trước khi Yên Trưởng Lão chết, nếu giết lão trước hai mẹ con nàng sẽ chết theo
- Giết tổng chủ Cự Kiếm Môn, bởi vì hần đã hứa sẽ báo thù cho các huynh đệ trong dòng binh đoàn, đã táng thân dưới tay Cự Kiếm Môn
- Với lại hần biết chỉ có một cơ hội bỏ sót là mất đi cơ hội ngàn vàng này, nếu không thành về sau muốn giết vô cùng khó, không phải thực lực bọn chúng mạnh, mà là chúng rất đông
- Và lại hần nói nhiều điều như vậy để làm sao nhằm sự chú ý của bọn chúng, lạc đà gầy vẫn hơn ngựa béo
- Chúng để hộ thân đầu khi dễ phòng thì, viên đạn có được làm từ tinh thiếc dung hợp với răng ma thú cấp 7 cũng khó mà giết bọn chúng chỉ bằng một phát đạn
- Mọi người nghe thấy thanh âm kỳ lạ, quay lại nhìn thấy Ba người La Gia, Kiếm Vô Huyết Và Yên Gia trưởng lão chết, trong mắt vẫn còn thần sắc không thể tin được
- Hần Nhanh Chóng lao tới Vương Loan, thu hút sự chú ý, của mọi người, khiến ai cũng nghĩ rằng hần muốn giết Vương Loan
- Nhưng đầu ai ngờ chị gái của Triệu Khôn, Triệu Như Hoa, lâu không nói gì lại, hành động trên tay xuất hiện truyền tống quyền trục, liền ném Phụng Kinh Lôi và chúng binh tướng còn lại vào truyền tống trận
- Còn Triệu Khôn làm sao có thể chống lại vương Loan được cơ chứ, một kiếm bị chém làm đôi chết không nhắm mắt
- Còn Triệu Như Hoa, và 4 hắc y nhân bên cạnh, cũng bị A - Long không chế, sau khi đem những người còn lại vô truyền tống trận
- Dưới con mắt không thể tin của mọi người 4 người lập tức tự bạo, phát nổ phá hủy Truyền Tống Trận sau Khi Triệu Như Hoa đi vào đó!

Biến cố này khiến mọi người không thể tin được, chuyện vừa xảy ra

Kết Chương

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

Sau khi mọi người nghi hoặc một đạo bóng đen cũng lao vào truyền tống thông đạo,

- Tuy hành động rất nhanh nhưng A - Long biết mọi chuyện không ổn

- Còn hai tên trưởng Lão Huyết Ma tông không kịp hiểu tình hình ở lại

- Ngẩn ngơ nhìn thông đạo bị hủy
- Nửa thân còn lại của triệu Khôn được A - Long không chế
- Dưới con mắt nghi hoặc cùng khiếp sợ của mọi người
- Hắn truyền chút đầu khí cuối cùng vào khẩu lục bạc
- Rồi dùng chính máu của mình kích hoạt minh văn pháp trận trên khẩu súng
- Trong Vải giấy ngăn ngui,hắn liền ném khẩu súng vào cái tên trưởng Lão Huyết Ma tông
- Khi khẩu súng bay tới gần thì quyền trục màu hoàng kim trên tay hắn liền tự bạo
- Vô số kim châm bắn ra,kim châm không đáng sợ, đáng sợ ở chỗ khi cây kim bắn trúng vào một người
- Thì từ từ sẽ mọc thành một cái cây hút máu người vô cùng tàn nhẫn
- Có người không nhìn được mà kinh hô lớn
- Hấp Huyết Thụ Ma,làm sao có thể
- a.aaaaaaa từng tiếng kêu la thảm thiết vang lên,rồi từng chiếc rế đan vào nhau bít lấy cửa đại điện
- Chỉ vài đạo thân ảnh nhanh chóng thoát ra ngoài được
- Thật ra là do A - Long trước khi vào đại điện đã gỡ trò,cắm vài cái rế của Hấp Huyết Thụ Ma vào đó
- Còn nhiệm vụ cái quyền trục màu vàng,bị A - Long nói là Truyền Tông Quyền Trục, chỉ là nghi binh
- Chân chính sát khí chính là máu và khẩu lục bạc của hắn
- Không phải hắn chỉ có cơ hội bắn chết 3 người,nhưng hắn không muốn giết người nếu không cần thiết
- Ngoại trừ ba viên đạn đã bắn,bên trong súng vẫn còn vài viên đạn làm từ Thú Đan ma Thú,ném lại gần quyền trục sẽ kích hoạt
- Còn kẻ nào xông ra khỏi sơn động thì bị Hắc Long đồ sát
- A- Long sắc mặt âm trầm tới cực điểm,mở mắt ra nói
- Vô Song nằng ở lại đây,ta đi ra đây có chút việc,nói xong liền rời đi
- Yến Vô Song nhìn theo bóng lưng hắn rồi ngoan ngoãn đi vào
- Hắn nào biết ở cách đó không xa, trên một ngọn núi,sắc mặt âm trầm nhìn Yến Vô Song
- Đáng tiếc,đáng tiếc a,nữ nhân tuyệt sắc,nếu biến ả thành huyết Nô thì tốt biết mấy,đáng tiếc mục tiêu của mình không phải ả,mà là tên nhóc kia
- A - Long vì khẩn cấp nên không để ý tới hắn
- A - Long cấp tốc sử dụng Ảo Ảnh Mê Tung Bộ chạy tới nơi Phượng Kinh Lôi bị truyền tông tới
- Trên tay cầm thanh cự kiếm hình thù quái dị,thu gặt những sinh mạng những ma thú,và những kẻ muốn cản đường
- Vì thân phận hắn có chút nhạy cảm nên hắn đeo lên mặt một chiếc mặt nạ
- Khi tới nơi,con người hắn co rút lại
- Hắn thấy trước mắt,một người đàn ông gầy gò,làn da xanh xao,mắt một màu huyết hồng,tay cầm cự đao kề vào cổ Phượng Kinh Lôi
- Xung quanh,mọi cạm bẫy xung quanh đã bị phá hủy gần hết,làm hắn âm trầm tới cực điểm
- Người đàn ông bắt đầu,nói với chất giọng như ma quỷ của mình
- Người là người đứng sau chuyện này?
- Phải! A - Long trả lời không hề do dự đáp!

- Người giao không gian giới chỉ của Ma Yên ra,ta tha cho người này một mạng
- Làm sao người biết,ta đang cầm đồ của Ma Yên,nếu ta nói không có thì sao?
- Haha....haha Tiểu tử,tâm cơ quả không ít,biết nói dối trước mặt ta là vô ích,muốn tìm nguyên nhân lại kiếm có
- Nếu người đã muốn biết ta liền nói cho người,trên giới chỉ,cầm chế tuy bị người phá bỏ,nhưng người lại quên mất một điều
- Điều Gì? A - Long nghi hoặc hỏi,
- Haha..haha hần liếc mắt thâm ý nhìn A- Long sau lại nói
- Người rất thông minh không sử dụng đồ ở trong đó,nhưng người lại tham lam không chịu vứt những món đồ trong đó đi
- Lại ảo tưởng một ngày có thể xóa đi trở chủ nguyên rủa trong đó sao
- Đó là nguyên nhân,ta có thể tìm ra người
- A- Long nghe được hần một nỗi không thể bạt mình mấy cái bạt tai
- Mẹ nó mình ngu không ai bằng mà,cùng may không để mấy món hàng này ở nhà,không thì các nàng ở nhà lạnh it dữ nhiều rồi
- A - Long mất kiên nhẫn nói,ta đã hỏi xong điều cần biết
- Nếu người muốn tìm ta,thì ta đã ở đây,thả hần ra,ta sẽ giao cho người thứ người muốn
- hahaha hảo tiểu tử làm ăn rất dứt khoát,ta thích,nói xong liền vứt Phượng Kinh Lôi qua một bên quan chiến
- Bất quá,người hay hần đều phải chết,không thể thả người đi được,
- Hãy nhớ tên của ta,người giết chết người tên là Ma Phong
- Hần hung hăng như thể cái mạng của A - Long nằm trong tay hần vậy
- Tiểu tử,hãy nộp mạng,nói xong hần liền lao tới đâm một quyền toàn lực vào cái mặt nạ của A - Long
- Kinh lực uy mãnh,xé gió lao tới mặt A - Long
- Hần biết né cũng không được, Sử dụng Hư Hoá Không Gian,
- Làm cho một quyền đánh xuyên qua người hần
- Hai mắt Ma Phong co rút lại,không thể tin nhìn A - Long
- Sát Hồn Kỳ / Trảm Hồn A long ngưng kết tinh thần lực lại thành một thanh đại đao,chém thẳng về phía Ma Phong
- Với khoảng cách rất gần này,Ma Phong không kịp Phòng Ngự Ý thức hải
- Linh hồn hần bị chém nát,dù hần có là Tôn cấp,nhưng sao mà có thể bằng một tên Biến thái như A - Long được cơ chứ
- Tuy một chiêu đơn giản của A -Long,tuy hạ được Ma Phong
- Nhưng với cái giá hần phải trả cao hơn ai hết,toàn bộ kinh mạch chứa linh hồn lực bị rút cạn,thức hải chứa linh hồn lực của vô số Vong Linh chờ hấp thu
- Cũng không còn lấy một cái,linh hồn hần trọng thương,đau đớn lúc này hần không thể miêu tả thành lời
- Hần hét lên! Thả nàng ra
- Khắc Khắc tiểu tử khá lắm có thể,giết.Ma Phong trong một chiêu,quả không tệ,nếu ta là người ta sẽ không tới đây
- A - Long nhìn hần rồi nhìn qua,Yến Vô Song
- Vô Song,hần không làm gì nàng chứ
- Yến Vô Song nghe thấy hần quan tâm,lòng nàng cảm thấy ấm áp vô cùng,nước mắt tràn mi đáp
- Thiếp không sao,chàng mau rồi đi,đừng quan tâm tới thiếp,mặc kệ thiếp đi
- Lòng hần lúc này trăm mối tơ vò,mặc kệ Yến Vô Song,kêu hần rồi đi,quay sang nhìn người bên cạnh
- Người muốn cái gì
- Haha ta muốn cái gì người không biết sao,không phải người đang nắm trong tay sao
- Ý người là Không gian giới chỉ sao? Huyết ma tông vì một cái không gian giới chỉ,phải 4 tôn cấp đi truy tìm,thật là yêu quý ta mà
- Nếu người muốn có nó,thì tới mà lấy,cần gì phải làm trò,bắt một cô gái làm con tin
- Hahaha tiểu tử,người quả là biết khích tướng,ta sợ người bỏ trốn nên mới làm ra hạ sách này
- Và cả đám Huyết Nô ở nhà người nữa, đáng tiếc chúng chết hết rồi,nhưng không tìm được người!
- Người đã làm gì các nàng! Giọng hần âm trầm tới cực điểm
- Người không tự về mà xem,tuy ta không phá được trận pháp người bố trí,nhưng trận pháp của người
- Lại không phòng ngự linh hồn công kích
- A- Long nở nụ cười tràn ngập sát khí,
- Thì ra là vậy,người chờ ta giết Ma Phong,để rồi một mình ôm cả chứ gì
- Nãy giờ nói nhảm,bắt con tin để uy hiếp ta,hoá ra người đã bị đám ma thú ta nuôi làm bị thương
- Thấy khuôn mặt như tro tàn của hần,biết mình đã đoán đúng,hần nói tiếp
- Không ngờ đó,hay như thế này đi,người nói cho ta biết người cần cái gì trong đó,ta đưa cho người,người thả nữ nhân của ta,thấy thế nào
- Người cũng bị thương,ta cũng vậy,đánh nhau tổ tổn thời gian,mỗi bên lùi một bước,nói ra thứ người cần đi
- Hần run rẩy nói,hãy lấy ra một khối thạch phù trong không gian giới của người sau đó ném qua đây,hần bắt đầu miêu tả hình dáng của nó
- Sau khi lấy ra,một thứ giống như một quyển sách cò,nhưng bị hóa cứng như đá,trên đó ghi vài văn tự cổ
- A - Long nghi hoặc hỏi! Đây là cái gì
- Đó là cái gì người không cần quan tâm,ánh mắt tham lam nhìn tấm thạch phiến trên tay hần,
- A- Long lòng cười không ngớt,cmnó cứ tưởng là muốn cái gì,chỉ là một quyển sách nấu ăn cung đình,tuy xuất xứ từ thời thượng cổ nhưng,có cần nhìn ánh mắt tham lam vậy không " đọc không biết đọc chỉ muốn ôm lấy
- A - Long nói thả nàng ra ta đưa lại cho người
- Người ném qua đây,không ta sẽ giết ả,tay hần xiết cổ Yến Vô Song thêm chặt
- Thả Nàng ra,hoặc ta sẽ hủy đi quyền bí kíp viên cò này
- Sắc mặt hần âm trầm xuống,tay xiết cổ Yến Vô Song thả lỏng ra

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41

Sau hồi hồi đôi co,A - Long ném cái quyền sách,được tên kia xem như là bảo vật xuống vực

- Tên kia oán độc nhìn A - Long

- A - Long nhún nhún vai đáp! Ngươi có thể nhảy xuống bắt lấy nó,tôn cấp hình như biết bay mà

- Hoặc là giết chết ta rồi tìm bí kíp,A- Long trào phúng nhìn tên kia

- Ngươi muốn cầm thứ trên tay ta,uy hiếp ta rồi giết người diệt khẩu,ta không để ngươi toại ý đâu

- Còn tên trưởng lão Huyết Ma Tông,lòng trăm mối tơ vò

- Nhảy Xuống hay không,đây là thứ tông chủ nhiều năm tìm kiếm,giờ rơi vào tay mình,nếu có thể tìm ra bí mật trong đó thì Minh có thể đi ngang trong cái đại lục này

- Hắn nổi điên lên rống một tiếng đánh một chưởng vào lưng Yến Vô Song vừa hét

- Hắn nên là Ma Khang,hắn là tên lòng dạ hẹp hòi có chết cũng muốn kéo người theo

- Tiểu Tử ta mà chết cũng không để ngươi vừa ý,ta sẽ giết nữ nhân ngươi trước

- A - Long biết nếu Yến Vô Song bị một chưởng của hắn thì chết là cái chắc

- Hắn liền sử dụng bí kỹ Dịch Chuyển Không Gian,hoán đổi vị trí giữa hắn và Yến Vô Song

- Phanh..... Một tiếng một chưởng của Ma Khang,đánh vào lồng ngực của A - Long

- Rắc rắc rắc tiếng xương gãy vang lên,miệng A - Long trào ra đầy máu tươi

- Cuối cùng thì hắn cũng được ném mùi vị một kích toàn lực của Tôn cấp

- Hắn cũng muốn luồng bại câu thương với Ma Khang

- Hắn vùng tay lấy trong trữ vật không gian,ra một con dao găm đâm thẳng về cổ họng của hắn

- Phập một tiếng,máu của Ma Khang phun ra đầy mặt A - Long

- Nhưng hắn không thấy vậy liền buông,đánh rần phải đánh đập đầu,không thả hổ về rừng ắt sinh họa

- Hắn vùng mạnh tay sang ngang đầu của hắn rớt xuống đất,ánh mắt không thể tin nhìn A - Long

- Làm sao có thể,tên này sĩ cấp còn không tới,một quyền toàn lực của mình có thể đánh nát cả một tảng đá lớn,làm sao có thể

- Rất may cho A - Long,hắn không biết rằng công pháp luyện thể của hắn đã cứu hắn một mạng

- Tầng 1 / Luyện Cốt

- Tầng 2 / Luyện Tủy

- Tầng 3 / Luyện Huyết

- Tầng 4 / Luyện Gân

- Tầng 5 / Luyện Bì

- Tầng 6 / Hóa Hình

- A - Long bây giờ là luyện cốt tầng một,trong lúc hắn chém bay đầu của Ma Khang

- Thì một đạo bóng hình trong suốt,hình dáng y như trẻ con từ đầu của Ma Khang bay ra,nhập vào đầu của A - Long

- A-Long cẩn thận,Yến Vô Song kêu lên thất thanh,nhưng đã muộn Hồn Anh của Ma Khang đã chui vào bên trong

- A - Long lòng hừ lạnh,muốn đoạt xá ta,không dễ đâu
- Hắn sử dụng Hồn Độn Thần Cách,tạo nên một vòng xoáy trong đầu,nghe nát thôn phệ sạch sẽ linh hồn của Ma Khang
- Khi linh hồn của Ma Khang bị hủy diệt hoàn toàn
- Yên Vô Song cũng phun một ngụm máu,thất khiếu từ từ chảy ra,ngã quy dưới đất
- Vô Song! A- Long hét lớn chạy tới Yên Vô Song
- Hắn ôm nàng vào lòng gào thét kêu nàng tỉnh lại
- Hắn mặc kệ có Phượng Kinh Lôi đang bị khống chế ở đó không xa
- Hắn lần đầu tiên sử dụng Vô Hồn. Hư ảnh Phượng Hoàng xuất hiện sau lưng
- Một lần hắc Hỏa trào ra từ người hắn, bao phủ hắn và Yên Vô Song
- Dưới sự kinh ngạc của Phượng Kinh Lôi,lòng hắn hét lớn,Niết Bàn Thiên Hỏa
- Không thể nào,dù là tuần kiệt tài giỏi nhất của Phượng Gia trong 10 đời gần đây cũng không có Niết Bàn Thiên Hỏa được,
- Hắn rất muốn hỏi người thanh niên đeo mặt nạ này là ai,nhưng hắn bị khống chế,không thể nói chuyện
- A - Long ôm Yên Vô Song vào lòng Niết Bàn Thiên Hỏa Đốt cháy vạn vật không,có loại nước nào có thể dập tắt
- Lòng hắn rối như tơ vò,cố gắng dùng mọi cách để cứu nàng,hắn quá xem thường Ma Khang
- Hắn lục lợi kỷ ức của Ma Khang tìm xem có cách nào cứu nàng không
- Khi lục tới đoạn kỷ ức khi Ma Khang bắt được Yên Vô Song
- Ma Khang đã dùng trở chủ cái trong người nàng,nếu hắn chết nàng cũng phải chết theo hắn
- Hắn sử dụng tinh thần lực,câu thông với hồn Anh của nàng,nhưng linh hồn nàng giờ chỉ còn mỏng manh,như làn sương mờ
- Dùng niết bàn chi huyết của hắn,truyền vô cho nàng,nhưng máu của nàng đã bị thổi rữa cùng với nội tạng
- Hắn đang muốn,hy sinh cảnh giới thiên mệnh cảnh,lấy một phần linh hồn hắn ra,làm chất nuôi dưỡng linh hồn nàng
- Trước lúc gặp nàng nàng mới chỉ Vô xuất,nhưng từ khi nàng làm nữ nhân của hắn,hắn không tiếc dùng thiên tài địa bảo giúp nàng tiến lên đẳng cấp Vô Vương
- Dù mới gặp nàng vài lần,và có chút quan hệ vợ chồng với nàng
- Nhưng hắn luôn có cảm giác đã gặp nàng từ rất lâu rồi,hắn cảm thấy hắn thiếu nợ nàng rất nhiều,hắn không muốn nàng phải chịu bất kỳ điều gì
- Hắn tiếp tục sử dụng linh lực,đầu khí,ma pháp cuối cùng tạo thành một vòng xoáy,hắn làm điều mà hắn trước giờ chưa từng làm,hắn làm theo bản năng
- Kích Hoạt Thần Thông / Thời Gian Luân Hồi
- Tất cả mọi thứ như đọng lại. Nhật nguyệt như chậm lại, Xuân hạ thu đông như ngưng kết bên trong vòng xoáy lửa này
- Hắn đã sử dụng được Linh Vực / Thời Gian
- Mọi thứ như ngừng lại 1 giờ gì bên ngoài bằng một giây bên trong đây
- Khi hắn thấy nàng đã có chuyển biến tốt hơn,hắn đang chuẩn bị hủy đi một phần linh hồn mình,thì một bàn tay nhỏ nhắn,nềm mại có phần lạnh lẽo vang lên,ngăn hành động tiếp theo của hắn
- A - Long Đừng làm vậy!!

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42

Vô song nàng tỉnh rồi,chờ xíu ta sẽ làm cho nàng khoẻ lại,hắn lo lắng nhìn người ngọc trong lòng

- Vô Song ánh mắt mệt mỏi,khuôn mặt có phần trắng bệch nhìn hắn
- Nàng nở một nụ cười nãn nguyện,lấy bàn tay nhỏ nhắn nhẹ chạm vào khuôn mặt hắn
- Phu Quân chàng không cần phải cố gắng nữa,cơ thể thiếp thế nào thiếp biết,nàng nói với thanh âm đứt quãng
- Không Vô Song,tin ta,thân thể nàng không dùng được ta sẽ tìm cho nàng một thân thể khác
- Cùng nhau sinh vài Bảo Bảo,rồi sống những ngày hạnh phúc,không phải ta đã hứa với nàng rồi sao
- Vô Song khẽ mỉm cười nhìn vào ánh mắt của hắn nói
- Phu Quân,chàng có biết lần đầu tiên nhìn thấy chàng,thiếp thấy điều gì không,nàng vừa nói máu vừa chảy ra khoé môi
- Vô Song đừng nói nữa sẽ tổn thương tới nàng,hắn vừa nói vừa truyền tinh lực trong cơ thể hắn qua cho nàng
- Vô Song liền dùng điểm chỉ vào hắn,không cho hắn tiêu hao sinh lực nữa
  - Tại sao! A - Long không thể tin được nhìn người ngọc trong lòng
  - Phu Quân a,nghe thiếp nói vài lời đi
  - Hắn không nói thêm gì, hai mắt hắn đỏ hồng lên "hắn biết nàng sắp rời xa hắn"

- Chẳng có tin vào duyên kiếp không?
- Hắn lắc đầu,nàng chỉ mỉm cười với hắn,rồi nói
- Chẳng không tin nhưng thiếp lại tin,kể từ khi thiếp thức tỉnh Vô Hồn,hằng đêm mơ đi mơ lại một giấc mơ
- Thiếp mơ thấy,mình cô đơn lạc lõng trong một khu rừng,thiếp chỉ là một con mắt,
- Rồi một ngày kia, có một nam nhân đi vô khu rừng kia,giết tất cả mọi thứ trừ thiếp ra
- Người đó nói với thiếp," Con mắt kia,ngươi thật xinh đẹp,con mắt là cửa sổ tâm hồn,đừng sợ hãi ta,
- Sau nhiều ngày chạy trốn người đó,sau khi thiếp sức cùng lực kiệt,người đó ôm thiếp vào lòng nói
- Giờ ta là cái cây lớn che mưa chắn gió cho ngươi,còn ngươi thay ta quan sát mọi vật thay cho ta,
- Ta rất muốn nhìn mọi thứ,nhưng ta không thể nhìn rõ cái gì cả
- Sau này ngươi hãy cùng ta tranh dành thiên hạ, ta là lá chắn,còn ngươi con mắt của ta
- Nếu này khi ngươi trưởng thành, Nếu ngươi hoá hình Là nam,chúng ta sẽ kết bái huynh đệ
- Là nữ ta,chúng ta sẽ kết thành phu thê, tuy ngươi là Ma Tộc,còn ta là thần tộc, nhưng chúng ta đều bị chủng tộc của mình bỏ rơi
- Hay cùng ta cho bọn chúng biết, bọn chúng ngu xuẩn tới cỡ nào
- Lúc đo con mắt kia thâm thê,nếu Quân không chê thiếp,thiếp nguyện muôn đời phục vụ quân,vì Quân mà chiến đấu
- Rồi một ngày,người đo sau khi giết chết tất cả đối thủ,thì cũng trút hơi thở cuối cùng,
- Ngồi trên cái gai,làm từ xương của vô số kẻ địch,Thiên địa biến sắc
- Rồi một kiếp,thiếp nhìn thấy một cậu bé trần ngực bệnh tật,ở cái nơi gọi là Địa Cầu
- Rồi cậu ta yêu một người con gái,kết thân với một người bạn
- Bị người tình phản bội,bị bạn hãm hại,thấy từng đồng đội hy sinh trước mắt
- Rồi một cô gái nhận được cặp mắt do một người xa lạ hiến tặng,nàng dùng cả đời để tìm ra ai là người đã cho nàng đôi mắt đó
- Sau khi biết được sự thật về người cho nàng đôi mắt
- Nàng đã biết trái tim nàng vì sao lại đau đớn tới như vậy,kể từ khi biết được quá khứ của chàng
- Nàng nguyện nếu có kiếp sau,nếu gặp được chàng dù chỉ một ngày phu thê,thiếp nguyện ý được chết thay chàng
- Từng tình cảnh đó,từng cảm xúc đều ủa về sau khi thiếp nhắm mắt lại
- Và sau bao nhiêu năm tìm kiếm,nhấn nhục trong Vương Gia
- Rồi tới một khu rừng thật giống như trong giấc mơ,rồi gặp được một nam nhân thật giống người đó
- Rồi hắn như một tên vô lại,bắt lấy thiếp ôm thiếp vào lòng,bá đạo như tên nam nhân trong giấc mơ
- Ôm con mắt kì lạ,và nói sau này sẽ làm Phu Thê,kết làm huynh đệ
- Vô Song nở nụ cười hạnh phúc nhìn A - Long,tay lau đi lệ đã trào ra từ khoé mắt của hắn từ lúc nào
- Nàng nói tiếp với giọng yếu dần như không hề nghe thấy
- Từ khi ở bên chàng thiếp không còn mơ những giấc mơ đó nữa,
- Từ khi dùng năng lực Vô Hồn đọc ký ức của chàng,chàng không trách thiếp chứ
- A- Long lúc này cô hòng ghen cũng không nói được một lời
- Vô Song yêu mến nhìn hắn,thiếp rất hạnh phúc khi được ở bên chàng
- Khi biết được chàng chính là cái nam nhân kia,trong lòng thiếp luôn xuất hiện một câu nói
- Thiếp phải nói dù có phải trả giá như thế nào đi chăng nữa
- Quân đã trưởng thành,thiếp chờ Quân tới đón thiếp về làm thê,
- Nhưng quân lại ra đi mãi không không trở lại
- Giờ thiếp gặp lại Quân,nhưng quân không còn nhớ thiếp
- 10 kiếp luân hồi 9 kiếp làm bạn bên Quân,nhìn Quân trưởng thành,Làm một tiểu nữ nhân bên quân,giúp quân mọi việc
- Kiếp thứ 10 chỉ xin Một ngày làm Vợ bên Quân,được Quân ôm vào lòng,như năm đó Quân bảo vệ Thiếp khỏi vô số kẻ thù
- Người Quân đầy máu,Ra khỏi Khu rừng,nhưng vẫn mỉm cười,và che chở với kẻ thấp kém như thiếp
- A.- Long nghe thấy thê lòng đầy chua xót,
- Phu Quân a,xin hứa với thiếp ba điều
- A - Long gật đầu không ngừng,"hắn biết những điều Yến Vô Song sắp nói rất quan trọng
- Yến Vô Song yêu thương nhìn hắn
- Thứ Nhất: Thiếp muốn nam nhân của thiếp là kẻ Mạnh nhất,vĩ đại nhất, nam nhân của thiếp có thể có nhiều nữ nhân, nhưng phải kẻ đứng trên đỉnh của thế giới giống như năm đó
- Thứ Hai: Không được chết,dù rơi vào hiểm cảnh như thế nào cũng phải sống,đừng để những người bên cạnh chàng phải giống con mắt đó,cô độc chờ đợi bên thân xác chàng vạn năm
- Thứ Ba: Xin chàng đừng tự trách mình,đây là số phận của thiếp,thiếp là Ma Tộc,linh hồn lưu lạc nhiều kiếp,thiên địa không dung,thiếp từ lâu đã biết tới ngày này,nếu không có chuyện xảy ra thì thiếp cũng tiêu tán
- Và Xin Quân đừng quên tên của thiếp,tên năm đo của thiếp,do Quân đặt cho, khi nào quân trở về uy phong năm đó,hãy cho cả thế giới biết,Quân có một nữ nhân tên là.....
- Nàng nói xong tên của mình,hơi thở nàng yếu dần đi,nàng gắng gượng thân mình, trao cho hắn một nụ hôn cuối cùng
- Ôm lấy cổ hắn,nói bên tai hắn thanh âm yếu ớt đi
- xin....chàng....hãy.....nhận.....lấy.....món....quà.....của.....thiếp.....
- Nàng dùng tay vuốt lên con mắt phải của hắn
- Từ trong người nàng bay ra một đạo kim quang,bay vào mắt phải đã bị huy của hắn

-Một cảm giác cực kỳ đau đớn và ngứa ngáy từ mắt phải của hắn

-Hắn lần đầu tiên cảm nhận sự hiện diện của mắt phải,

- Hắn biết đây là thời khắc cuối cùng của nàng,dù là làm cho nàng một ít cũng được, Thiên Nhân trên trán hắn mở ra
- Hắn dùng vong linh Huyền Ảnh,tất cả ảo thuật mà hắn có thể dùng,truyền thẳng vào trong thức hải của Yến Vô Song
- Từng bản tình ca kiếp trước mà hắn từng nghe,từng câu chuyện ngọt ngào nhất mà hắn từng đọc,
- Biển ảo thành một cuộc sống hoàn mỹ nhất,
- Một nam nhân ngây ngô,đi tán tỉnh một cô gái,rồi sau nhiều biến cố đắng cay ngọt bùi

- Rồi hán nắm lấy tay nàng đi lên thánh đường làm lễ cưới,
- Rồi cho nàng được cảm giác lần đầu được làm mẹ
- Rồi cùng nàng chăm sóc mấy đứa nhỏ,nhìn chúng lớn lên,giúp nàng nấu ăn dọn nhà
- Rồi cùng nàng và mấy đứa con du lịch khắp nơi
- Rồi cùng nàng nắm tay trút hơi thở cùng trên chiếc giường bệnh viện,sau mấy chục năm chung sống, và rời khỏi thế giới này
- Tất cả những gì hán có thể nghĩ ra,đều diễn hoá ra cho nàng xem,bù đắp đủ chỉ là một ít cho nàng
- Vô Song mở mắt thật to,hạnh phúc nhìn hán nói
- Thiếp rất hạnh phúc,cảm ơn chàng đã làm tất cả cho thiếp,được nhìn thấy chàng,cùng nhau chung sống,như vậy thiếp mãn nguyện rồi
- Chàng hãy đối xử thật tốt với các hồng nhan bên chàng,như chàng chiều cố với thiếp vậy được chứ
- A - Long không nói được gì,cổ họng hán khôn phát ra nổi âm thanh
- Yên Vô Song cười thật tươi,như thể muốn hán nhìn thấy những gì tốt đẹp nhất vậy,
- Thiếp ngủ một giấc nhé,khi dậy chúng ta sẽ cùng nấu ăn được chứ
- Nói xong đầu nàng gục vào lòng hán,thân thể dần lạnh đi
- Từng tia linh khí từ người Yên Vô Song nhập vào A - Long
- Hán cố gắng nói,hai hàng huyết lệ chảy xuống
- Vậy nàng ngủ ngoan nhé,khi nàng dậy chúng ta sẽ cùng nấu ăn,như hán cùng nàng làm vào mỗi ngày trong ảo ảnh hán truyền cho nàng
- Khi nàng ngủ dậy hán sẽ hôn nàng chào buổi sáng " con mèo lười dậy đi nào"
- Cùng hán nấu ăn. " hán ở sau ôm lấy nàng,trao cho nàng những nụ hôn yêu thương,đôi khi còn ăn vụng bị nàng la"
- Vừa ăn vừa vui đùa, nói chuyện trên trời dưới đất
- Ăn xong nắm tay nàng đi khắp mọi nơi
- Đo là những gì Yên Vô Song muốn nói
- KetChuong

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

- Sau một hồi lâu A - Long dùng vạm năm băng băng tinh,lấy trong không gian giới chỉ ra,làm một băng quan cho nàng yên nghỉ
- Hán nhẹ nhàng bế nàng vào trong,như cất một tác phẩm trân quý nhất vậy
- Rồi lại dùng băng hệ Ma Pháp đóng băng tất cả mọi thứ xung quanh nàng
- Hán vung tay thu nàng vào trong không gian giới chỉ,rồi thu lại niết bàn thiên hòa của hán
- Cảnh tượng đập vào mắt hán,là vô số đạo thân ảnh đang vây xung quanh
- Trong đó có Phượng Kinh Lôì,và vô số thân ảnh mặc áo giáp đầy lân phiến,đang đứng gác xung quanh
- Thấy hán xuất hiện hai mắt hán,không thấy đâu là lòng trắng,trong mắt hán chỉ có vô tận tinh không,vô số ngôi sao tràn ngập các hệ nguyên tố trong đó
- Hai mắt hán, như tạo ra hai làn khói bay lên trời,hán nhìn tới đâu ai cũng không giám nhìn thẳng vào,mọi người đều run rẩy,qùy xuống
- Báo cáo đi! Hán nhàn nhạt hỏi?
- Bẩm Thiếu Gia,địch toàn bộ 2 vạn quân,chúng ta cùng phối hợp với đại quân của triều đình,tất cả bị đồ sát,một số cao tăng bị bắt làm con tin,chúng ta tổn thất 32 người,xin Thiếu Gia ra lệnh a
- Thân ảnh vừa run rẩy vừa bẩm báo,đây không ai khác chính là Long Thiên
- Mai táng các huynh đệ cho tốt,một cọng tóc của các huynh đệ không được làm mất,kẻ nào lười biếng để các huynh đệ thiếu một phần cơ thể,chém ngay lập tức
- Long Thiên, nói với Long Tài xuất ra một phần tiền và chiến lợi phẩm,rồi gửi cho gia đình các huynh đệ đã hy sinh
- Tìm ra lý lịch từng người,rồi chiều cố gia đình họ thật tốt, kẻ nào khi dễ họ người biết nên làm thế nào rồi chứ
- Hán vung tay ném ra vô số đan dược cho Long Thiên, trong đây là một ít đan dược giúp chữa bệnh và cải thiện thể chất,hay cho con của các huynh đệ đã hy sinh dùng, nếu họ cần gì tận lực giúp đỡ
- Long Thiên và các huynh đệ phía sau,mắt đỏ lên rung rung như muốn khóc

- Phải biết là nam nhân ra ngoài liều mạng cũng chỉ vì kiếm miếng cơm manh áo, cho vợ cho con, nhưng sau khi chết thì gia đình họ sẽ khổ cực ra sao họ rõ hơn ai hết
- Tất cả binh tướng dưới quyền A - Long đồng loạt quỳ xuống, Đa tạ thiếu gia.... Đa tạ thiếu gia, thanh âm vang lên không ngớt
- Hắn quay đi để lại một bóng lưng vững trãi và nói
- Ta cần yên tĩnh, hãy giam những tên tù binh lại đích thân ta sẽ thẩm vấn, và hỗ trợ Phụng gia chủ tới binh doanh của ngài
- Nói xong hắn vung tay ra hiệu, tất cả nhanh chóng hiểu ý, không nói gì thêm
- Nói tới đây sát khí của hắn cũng dần thu lại, hắn dùng quang hệ ma pháp chữa các vết thương bên ngoài cho đám người
- Nói tiếp, hãy gửi chiến giáp và vũ khí của các huynh đệ về nhà, nói với họ, Chân Long Doanh và ta luôn chờ, và mở rộng cửa chờ người kế thừa ý chí của cha ông các người tới
- Còn kẻ nào không có mắt đánh chủ ý vào bọn họ, giết không tha
- Đám người ngỡ ngàng, không dám tin vào tai mình khi nghe thấy hắn ra lệnh như vậy
- Phải biết rằng bộ áo giáp đó được làm từ da của Á - Long, phải biết nó trân quý như thế nào, còn vũ khí cũng không phải vật tầm thường, bán đi cũng là một gia tài a, sống cả đời không phải lo nghĩ tới tiền bạc
- Nhưng hắn nào biết rằng dù chỉ là hành động nhỏ của hắn, và khi hắn ra lệnh chiếu cố gia đình liệt sĩ, thì đã có không ít kẻ lúc đầu tâm không phục, liền quỳ gối xin bán mạng cho hắn
- Phải biết là dù binh lính hay dòng binh đoàn nào đi chăng nữa, chết là hết, tiền tài trên người bị cướp sạch, gia đình không bị giết hết đã là may mắn, huống gì được trợ cấp
- Phụng Kinh Lôi cách đó không xa như muốn nói gì lại thôi
- Phụng gia chủ có điều gì muốn nói sao A - Long nhận nhặt hỏi
- Chúng binh tướng nghe thấy thế liền rút lui, để hai người nói chuyện
- Phải ta chỉ muốn nói lời cảm ơn cậu đã giúp ta, nếu khi nào tới đề độ, mong cậu bỏ ít thời gian ghé thăm tệt xa
- A- Long không quay đầu lại phất tay như đã hiểu, mặc kệ Phụng Kinh Lôi muốn hỏi thêm
- Phụng Kinh Lôi đang chuẩn bị rời đi, thì một vật bay tới, lơ lửng trước mặt hắn
- Ba tấm lệnh bài bằng gỗ, trên khắc hình một con rồng 9 trảo, nhìn là biết mới được làm ra không lâu
- Cầm lấy ba tấm lệnh bài này, đưa một tấm cho vua của người, nói lên yêu cầu của người, hắn sẽ biết phải làm gì
- Ta đáp ứng Phụng Gia các người ba điều kiện, khi nào cần dùng truyền ý niệm vào rồi bóp nát, ta sẽ giúp các người một phần
- Phụng Kinh Lôi định nói gì thêm, thì thân ảnh đó đã biến mất lúc nào
- Trong lòng hắn hiện ra cảm giác mất mát không tên
- Lúc này trong Hoàng Cung hắc kim quốc, Quốc Vương Hắc Kim / Dạ Ứng đang cười khở nhìn thân ảnh đang ngồi đối diện ông
- Đó là một nữ nhân thân hình gợi cảm, mái tóc dài màu tím, khuôn mặt thanh tú động lòng người, trên đầu có hai chiếc sừng biểu hiện rằng nàng không phải con người
- Các người thật làm khó bản Vương a, ta đã cắt hết binh quyền của Phụng Gia, nhốt tất cả lại, giúp làm sáng tỏ thân phận của Phụng Ân, ngầm ủng hộ Triệu Gia thấu tóm thế lực Phụng Gia
- Giờ người bắt ta rũ bỏ Triệu Gia, minh oan cho Phụng Kinh Lôi, cách đây vài hôm vừa ra chiếu chỉ, giờ lại đính chính lại, mặt mũi của ta biết để đi đâu
- Hắn vừa nói xong, nữ nhân đó vung tay, căn phòng tràn ngập lôi điện, phá hủy tất cả mọi thứ thành tro bụi
- Ngay cả cái ghế vàng, hắc kim quốc vương đang ngồi cũng bị nung chảy
- Cô gái từ đầu im lặng nay bắt đầu mở miệng nói
- Ta không quan tâm tới mặt mũi của các người, nếu người muốn tiếp tục ngồi trên cái ghế này thì làm theo lời ta nói, chúng ta tạo ra đế quốc này chứ không

phải các người,các người từ khi nào có quyền cãi lại Long Tộc chúng ta

- Nói xong một đạo hư ảnh của một con Viễn Cổ Chân Long xuất hiện trong phòng,Long Ngâm vang lên không ngớt
- Dạ Ứng sắc mặt trắng bệch run rẩy không thôi
- Vâng vâng. Vâng thuộc hạ làm ngay" tuy lòng hấn không cam,nhưng miệng vẫn tỏ ra phục tùng,lòng oán độc nhìn nữ nhân trước mắt,lòng thâm thù,một ngày nào đó sẽ đồ sát toàn Long Tộc của nàng"
- Nhưng hấn nào hay biết với ý định này của hấn,cũng chính là đặt dấu chấm hết cho Vương triều của hấn,đã tồn tại mấy Ngàn năm nay
-

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44

Sau khi trao đồ cho Phượng Kinh Lôi xong,hấn không phải không muốn nghe cha của hấn nói,mà là tâm của hấn không ở đây,hấn lo cho những hồng nhan ở nhà

- Hấn sử dụng thân pháp tới mức tối đa,hỗ trợ thêm phong hệ ma pháp,tận lực chạy tới mức tối đa,ngày đi đêm không nghỉ
- Khi về tới nhà,tất cả trận pháp hấn bố trí chẳng còn bao nhiêu cái là nguyên vẹn,mùi máu,mùi xác chết tanh nồng xộc vào mũi
- Tàn chi của ma thú dưới quyền Tiểu Mễ chết vô số,ma hạch bị móc ra,da thịt bị cắt xẻ,vô cùng tàn nhẫn
- Hấn nhanh chóng tiến vào động,chi nghe thấy tiếng khóc bi thương của vài nữ nhân mà hấn biết
- Khung cảnh thường ngày các nàng oanh oanh yến yến bên tai,gìờ thì chỉ thấy vô số chiếc giường vẫn có người nằm trên đó,nhưng chỉ khác là các nàng không còn thở nữa,thân thể các nàng bị đóng thành băng
- Lòng hấn nổi lên sát khí vô hạn " là Ai là ai,nhất định không phải Ma Khang,tuy Ma Khang làm việc độc đoán,nhưng mà muốn giết vài xuất cấp vương cấp cũng không thể nào bỏ sót được"
- A - Long đang suy nghĩ tới ai là kẻ làm ra thì ba đạo kiếm mang chém tới đầu hấn
- Lòng hấn sát khí vô cùng,định một kích giết chết kẻ đánh lén,nhưng sau khi cảm nhận khí tức quen thuộc,hấn mới thu tay,không tấn công lại nữa
- Sau khi né tránh công kích,các nàng mới nhìn rõ người tới là ai,bốn mắt nhìn nhau,chúng nữ đồng loạt vang lên
- Chỉ có ba người Vũ Mị Nương,Lam Như Nguyệt,Kỷ Yên Nhiên,và một vài người khác,trên người thương tích vô số
- Phu Quân..... Vừa nghe các nàng kêu lên,hấn thấy đôi mắt các nàng lệ trào ra,rồi các nàng lao vào lòng hấn,khóc phát tiết hết các uý khuất trong lòng các nàng mấy ngày nay
- Đừng sợ,có phu quân ở đây,các nàng không phải sợ nữa! Hấn nói với giọng ôn nhu trầm ấm
- Nghe hấn nói vậy,các nàng khóc còn to hơn nữa,hấn có nói thế nào các nàng cũng không dừng lại
- Hấn buộc phải dùng Thanh Tâm Quyết truyền cho các nàng,khiến các nàng nội tâm yên ổn trở lại
- Phu Quân chàng phải giết hết những kẻ kia báo thù cho các tỷ muội! Người nói câu này là Lam Như Nguyệt,
- Nàng bình thường ôn nhu thiện lương,không thích tranh dành,cũng không bao giờ nổi nóng,rất dễ xử lý long,khiến người gặp người thương,mà hôm nay hấn nghe giọng nàng cực kỳ tức giận,trần ngập sát ý
- Hấn cố kìm cảm giác muốn đốt cháy tất cả,hấn ôn tồn hỏi! Đã xảy ra chuyện gì,kể rõ cho phu quân nghe để phu quân đòi lại công đạo cho nàng
- Sau khi nghe các nàng kể lại,ánh mắt hấn lạnh lẽo như thái cổ sông băng,sát khí hấn nổi lên như chưa bao giờ có,mọi oán hận của hấn từ trước tới nay bộc phát
- Là Phượng Ân, hấn cùng mấy nô tài đi vào đây,xong thấy nhan sắc nghiêng thành của các nàng,lòng nổi tham niệm,định bắt các nàng để làm nhục,như hấn đã từng làm trước đây,không ai hiểu rõ hấn hơn A - Long

- Cũng may mà được Mị Nương biết được tới kịp cứu các nàng ra khỏi tay Phụng Ân, hân thoát được sau khi được người của Triệu Gia ứng cứu kịp thời, nhưng hộ vệ của hân thì bị chúng nữ giết chết không chừa một ai
- Lòng hân sinh oán niệm, 5 lần 7 lượt tới công kích và uy hiếp các nàng, cuối cùng động tĩnh lớn cũng rơi vào tai Ma Khang và vô số dòng binh đoàn
- Các ma thú A-Long để lại bị, Ma Khang công kích tinh thần lực, phải biết ma thú, rất yếu về linh hồn, nên không thoát khỏi cái chết, một số bị trọng thương
- Nhưng trước khi chết cũng làm Ma Khang của Huyết Ma Tông trọng thương chạy trốn chết
- Còn bọn chúng trước khi chết lao vào đám dòng binh đoàn tự bạo thú đàn cùng liều chết, đặc biệt là Tiểu Ngưu thường ngày ngây ngô, bị hân la liên tục
  - Lại liều mình bảo vệ các nàng, một mình phá tan vòng vây của kẻ địch, mở đường thoát thân cho các nàng, sau khi bị trọng thương, không thể thoát ra liền tự bạo, cũng không để kẻ khác chiếm tiện nghi từ xác của nó, cả tiểu lão hồ cũng vậy, chỉ còn Băng Băng (Thỏ Băng) Tiểu Xà (tứ dực linh mãng) thì là linh thú nên may mắn hơn chút, nên chỉ bị chém đứt gần hết cánh sau lưng của nó, còn tiêu băng thì mất đi một chân
  - Ma thú cấp cao mà bị như thế, thì đủ biết trận chiến ác liệt tới cỡ nào
  - Còn các tỷ muội một số thì bị bắt, một số bị ám độc, mất máu quá nhiều mà chết, tuy các nàng mạnh, nhưng quân địch quân số tính tới hàng ngàn, các nàng chỉ hơn 50 người, nên thất bại thảm hại, chỉ có thể rút lui vào sơn động
  - Các nàng nói tới đây, nấc lên không nói được nữa, ngay cả Vũ Mị Nương chị cả trong nhà, cũng rần rần, cũng không thể kìm được mà khóc như mưa, nàng luôn tự trách mình quá vô dụng, khiến A - Long hân đau xót vô cùng
  - A - Long thăm thê với lòng, không rút da bóc gân bọn chúng lòng hân không cam
- Sự tam nữ khóc quá nhiều sẽ ảnh hưởng, nhất là Mị Nương, có thể nàng không biết, nhưng hân bậc thầy tinh thần lực, khi hân quét qua ba nàng kiểm tra thương thế trên người các nàng
- Hân thấy có một luồng tinh thần lực yếu ớt, phản kháng lại tinh thần lực của hân, thử đo bắt nguồn lại từ trong bụng của Mị Nương, tuy yếu ớt nhưng hân có thể cảm nhận rõ ràng, đứa trẻ đó có quan hệ rất mật thiết với hân, máu trong người hân sục sôi khi nhận được sự đáp trả bằng tinh thần lực yếu ớt của đứa trẻ
- Lúc đó hân muốn hét lớn, ta đã được làm cha rồi, nhưng giờ không phải lúc ăn mừng! Giờ hân phải báo thù,
- Phụng Ân, người hại ta đủ điều, giờ còn giết nữ nhân của ta, ta không giết toàn tộc ngươi, ta sẽ không làm người! Nghĩ tới đây ánh mắt hân rét lạnh nhìn về phía liên quân triệu gia

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Báo thù 1

Sau khi sắp xếp mọi việc ở nhà, hân liền đi ra ngoài

- Người đâu! Bỗng không gian vắng vẻ, vài đạo thân ảnh quỷ dị xuất hiện, trên người mặc một bộ hắc y, che kín khuôn mặt
- " Bẩm thiếu gia, chúng thuộc hạ có mặt" ---- Tuy chúng gọi A - Long là thiếu gia, nhưng lòng bọn chúng xem A - Long là chủ nhân của mình, chết không hối hận
- Chúng ta còn lại bao nhiêu người có thể dùng được lúc này?
- " Bẩm thiếu gia, Long Thiên đã làm theo lệnh của ngài giúp, đưa Phụng Gia Chủ về, trừ các huynh đệ bị trọng thương thì còn lại 200 người"
- Tốt, truyền lệnh ta, chuẩn bị đầy đủ 30 phút sau xuất phát, mục tiêu Liên quân của Triệu Gia, lập tức tiến hành, làm theo những gì ta ghi trong đây
- Đám hắc y nhìn nhau, rồi lập tức biến mất
- Tuy với mệnh lệnh của hân, Không ai giám cãi, hân biết mình nói rất vô lý, lấy 200 người đấu với 4000 quân địch, nghĩ khỏi nghĩ cũng biết bên nào thắng
- Lúc đầu khi ra lệnh này hân cũng rất đắn đo, nhưng hân nghĩ, " từ khi gặp đám này, hân liền rút hồn toàn bộ ra khỏi cơ thể, rồi đem linh hồn bọn chúng vào trong thức hải không lồ của bản thân, rồi truyền thụ và huấn luyện cho bọn chúng ở trong đó, 1 ngày bên ngoài, bằng 3 năm ở bên trong
- Nhưng tuy bọn chúng được mình huấn luyện đầy đủ, khi xong mỗi lần xong việc, hân lấy ra vô số thiên tài địa bảo cho chúng luyện hoá và cải biến cơ thể
- Nhưng tuy vậy, bọn chúng vẫn còn cái tư tưởng, quân địch đông, thì bên nào ít hơn chắc chắn thua,
- Lòng quân hoang mang, là tối kỵ của binh gia, chỉ cần đánh một trận ra hồn, làm quân lính tin tưởng vào bản thân, và đồng đội, làm theo những gì đã được

huấn luyện

- Chỉ cần tạo ra niềm tin cho binh lính, thì bọn họ mới có thể chiến đấu mà không nghi ngờ quyết định của chủ tướng

- Một lúc sau khi tất cả đã vào vị trí của mình, hần cùng Long Phàm, và 9 Hộ vệ thân tín, đi thẳng tới binh doanh của địch

- Doanh trại của quân địch ở trong một thung lũng bằng phẳng, doanh trại bài trí, giống người nông cồ, sắp xếp san sát nhau, canh gác thì lỏng lẻo, mạnh ai nấy sống

- A - Long ra lệnh cho 150 huynh đệ, trang bị súng bắn tỉa hạng nặng mà hần hay dùng, nay hần đã cùng vài kẻ tinh thông luyện khí trong đội, chế tạo hơn trăm khẩu như vậy, lại thiết kế thêm nòng giảm âm

- Lại sai 150 người trèo lên trên cao, đội bọn chúng đôi ca gác, theo như quan sát thì 2 Giờ chúng sẽ đổi ca 1 lần

- Đội khi chúng vừa đổi ca, kẻ canh gác mới vào vị trí, những kẻ mới gác xong rồi đi, hần ra lệnh các huynh đệ nào thân thủ nhanh gọn, ám sát toàn bộ lính gác trên tháp canh

- Còn A - Long và các huynh đệ đóng giả quân địch, mặc những bộ quần áo của những tên xấu số, đột nhập, âm thầm phá hoại, giải cứu chúng nữ, tiện thì giết thêm vài tên lâu la

- Lúc này A - Long cùng 50 huynh đệ tiến vào doanh trường của địch, thấy đám người A - Long tiến tới vô số kẻ nghi hoặc, có kẻ kêu lên

- Các ngươi là ai? Chưa kịp nói thêm câu nữa, thì cổ họng tên đó trở nên lạnh lẽo, không khí tràn ngập cỗ họng. Máu chảy ra đầy người

- Người gần tên xấu số đó, tính là lớn, báo động cho những kẻ khác, đang yên giấc trong doanh trường thì bị một bàn tay bịt lấy miệng, sau lưng đau nhói, nhìn xuống ngực thì thấy một con dao đâm xuyên qua ngực, ngay vị trí tim, tay chân lạnh đi, mắt mờ dần, rồi ngã xuống

- Khi hần đang chuẩn bị ngã xuống, thì hắc y nhân đỡ lấy hần, không cho hần ngã tạo ra tiếng động, rồi kéo hần vào trong chỗ khuất, rồi vô tình trãi cát cỏ từng người đang ngủ bên trong

- Xong việc, A - Long ra lệnh cho 50 người đi theo hần tản ra hành động theo kế hoạch,

- Giết những kẻ đang ngủ, gấp nước liền bỏ thuốc độc, đề phòng kẻ nào tỉnh ngủ lại khát nước, lại kêu ầm lên

- Gặp tài bảo liền lấy, Chiến tranh không phải để giết người vì bất đồng ý kiến, mà là vì tài nguyên của đối phương, chẳng ai muốn chiến tranh vì một vùng đất hoang, không có tài nguyên có thể sử dụng cả

Thế là liên quân do Triệu gia cầm đầu bị giết từ từ, không một tiếng động

- Còn A - Long đi về phía doanh trường trung tâm, hần rất yên tâm vào thuốc hạ của mình, mỗi người đều đeo hai cái trăn bàn, một cái cách âm, một cái thu liễm khí tức, chỉ có Vương Cấp mới có khả năng nhận ra bọn họ, đề phòng, hần sai vài tên có tinh thần lực mạnh đi theo thăm dò

- Chỗ nào có khí tức Vương trở lên, tuyệt đối không đụng vào, chỉ bố trí xung quanh tự bạo đại trăn, sẽ kích hoạt khi làm xong việc, rồi rời đi thật nhanh

- A - Long sử dụng Hư Hoá Không Gian tàng hình, đi tới trường bằng trung tâm, nơi này canh gác kỹ hơn bình thường, hần lại gần nghe xem mấy tên lính nói chuyện, bên trong nghe thấy tiếng đánh bằng roi da, hình như bọn chúng đang tra khảo kẻ nào đó
- Ngươi biết tin gì chưa?
- Tin gì! Người lính kia trả lời lại một cách nghi hoặc

- Ta nghe nói người trong trường trung tâm hình như là Phụng Ân, không phải là con trai của đại tướng quân Phụng Kinh Lôi

- Người bên cạnh nhìn xung quanh thấy không có ai, liền nói " Ngươi không muốn giữ lấy cái đầu của mình, nhưng ta muốn, ta nghe nói hần rất ghét người bàn tán sau lưng mình, có vài tên không biết sống chết, bị hần hành hạ cho người không ra người nữa"

- Cha hần có là Đại Tướng Quân, thì ta vẫn thấy hần chỉ là một tên nhị thế tổ mà thôi! Tên lính kia khinh bỉ đáp, hần nói thế làm cho người bên cạnh hần, nghi hoặc không thôi

- Sao ngươi nói thế, không phải hần cướp nữ nhân của ngươi, rồi lòng sinh thù đó chứ! Nói xong hần cười ha ha, lòng thì nghĩ, Phụng Ân xú danh vang xa, khi nam hiệp nữ nhiều vô số kể, ai mà không biết cơ chứ

- Tên kia nghe được bất mãn không thôi nói! Cướp cái con mẹ ngươi ấy, hành động mấy hôm nay của hần ngươi còn chưa nghe sao!

- Tên kia nghi hoặc đáp! Có phải cái vụ khiến nữ nhân trên đường của hần chết sao

- Ngươi không biết gì cả! Tên kia vội đính chính, chính mắt ta nhìn thấy, không sai được

- Nghe đâu, Hần mấy ngày nay ra sức bắt một đám nữ nhân, mà cũng không xong, lại còn bị truy sát ngược, may mà đoàn trưởng tới kịp, lòng sinh oán hận nên kêu chúng ta tới bắt bọn chúng, nghe đâu hần thề rằng phải cưới đám nữ nhân đó tới chết thì phải

- Ý ngươi là, cái đám nữ nhân, cùng một đám ma thú, chạy thoát chúng ta mấy hôm trước ấy à! Ta nghe đâu kêu bọn chúng là quân phản loạn mà, ngươi kể rõ

coi

- Thế là với cái tính sợ thiên hạ không loạn của tên kia, A - Long ngay bên cạnh nghe thấy hết, khi nghe tới cái chỗ, chúng nữ chuẩn bị, bị Phụng Ân còng bạo, liền cắn lưỡi tự sát không cho hắn đạt ý nguyện, sau khi nhiều người tự hương tiêu ngọc vẫn

- Vì phụng ân thấy ánh mắt khinh bỉ của chúng binh lính, khi thấy xác của các nàng được đưa ra

- Hắn thẹn quá hóa giận, ra lệnh cho thuộc hạ đánh đập tra tấn các nàng liên tục, hắn muốn bức các nàng quy phục dưới đòn roi của hắn

- Thế mà dù có bị đánh tới cỡ nào đi chăng nữa, bọn chúng không kêu lấy một tiếng, trước khi bị tra tấn, bọn chúng hình như có kêu, nam nhân của các ả sẽ báo thù thay cho các ả

- Nghĩ tới càn lạnh người, không biết nam nhân của các ả là ai, mà có thể khiến các ả phục tùng như vậy

- A - Long nghe tới đây, sát khí nổi lên hắn không kiềm chế nổi nữa, máu hắn sôi trào, hắn bị thương thì được, hắn không cho phép ai làm tổn thương nữ nhân của hắn

- Hay tay hắn chụp vào sau gáy hai tên lính canh, A - Long vận hắc ám thôn phệ thuật, cắn nuốt hết thân thể và đầu khí của hai tên lính, biến thân thể hai tên thành tro

- Sát khí lẫn lộn toát ra khỏi người hắn, khiến cho mấy tên hành hình, không khỏi run rẩy, dù không nhìn thấy kẻ ở bên ngoài doanh trướng

- Miệng lúc đầu không khỏi nể nang chửi, nam nhân của người đầu, sao hắn chưa tới, nếu tới đây, ta sẽ cưỡng bức các người trước mặt hắn,

- Khi cảm nhận sát khí lạnh lẽo từ bên ngoài, lòng hắn biết, "thôi xong, tất cả xong hết rồi"

- Khi hắn bước vô, nhìn thấy 5 đạo thân ảnh nữ nhân, thân thể chẳng chỗ nào lành lặn nữa, vài người đã ngất đi

- Khi đám người đang dùng roi tra tấn chúng nữ nhìn thấy thân ảnh kia hét lên, Người Là Ai!

- Hắn nở nụ cười đầy sát khí, ai quen biết hắn thì rõ nhất, hắn cười như thế, thì biết hắn đã tức giận như thế nào,

- Ta là ai ả, Ta Là Nam Nhân Của Các nàng

- Khi nghe thấy thanh âm quen thuộc kia, chúng nữ gắng ngẩng đầu ánh mắt đầy lệ quang nhìn nam nhân mà ngày đêm, các nàng mong ngóng

- Ánh mắt chứa chan tình cảm, ánh mắt như muốn nói. "Phu Quân chàng đã tới, cuối cùng chúng thiếp cũng chờ được chàng, thiếp tin là chàng sẽ tới mà, chàng không hề bỏ rơi chúng thiếp

- Ánh mắt hắn dịu lại không còn sát khí như lúc hắn nhìn đám người kia nữa, hắn nhàn nhạt nói

- Có phu quân đây rồi, khiến các nàng chịu nhiều ủy khuất rồi! Tuy chỉ là một lời nói bình thường của hắn, khiến cho chúng nữ, hạnh phúc đến mức lệ chảy đầy mặt, nhưng trong lòng mọi ủy khuất các nàng phải chịu trong quang thời gian qua như tan biến hết

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Báo thù 2

Sau khi an ủi chúng nữ vài câu, ánh mắt hắn sắc lạnh như một con dã thú, nhìn 2 tên dùng hình với nữ nhân của hắn

- Hai tên này chỉ thực lực Vô Sư, hắn muốn giết thế nào thì giết, hắn vung tay, tạo ra một cái kết giới cách âm

- Xong hắn mỉm cười với chúng nữ, để Phu Quân đòi lại ít lãi tức cho các nàng nhé

- Nói xong, không kịp các nàng ra hiệu, hắn nhanh chóng lao tới hai tên xui xẻo,

- Hai tên này tuy sợ hãi sát khí của A - Long, bọn chúng không phải chưa giết người qua, với nhìn thực lực của A - Long chỉ là Vô Địch, trong lòng chúng nghĩ

"Tiểu tử, miệng còn hôi sữa, khi ta xông vào khắp nơi, không biết tiểu tử người đang nghịch đất ở chỗ nào đâu" nhưng hắn không nghĩ tới việc, vì sao A - Long vô đây không một tiếng động, còn mấy tên lính gác bên ngoài kia đâu

- Hai quyền được gia cường thêm đầu khí, đánh thẳng về phía A - Long, lòng hắn cười lạnh, né chẳng thêm né, hai tay hắn chụp vào cổ tay của hai tên đánh tới hắn

- Hắn dùng hai tay, cứng như sắt, bóp chặt khiến hai tên kia muốn thoát ra cũng không được, hai tên kia hồi hận không thôi " sao lại tấn công hắn làm gì cơ chứ, một kẻ cầu giờ, một kẻ chạy đi báo đoàn trưởng, giờ cũng không ra nông nổi này

- Tiền bối tha mạng, chúng tôi chỉ là làm theo lệnh, ở nhà chúng tôi còn có.....

- Hai tay nắm cổ tay của hai tên kia phát ra thanh âm c rắc rắc.....aaaaaaa. Tiếng la thảm thiết của hai tên vang lên

- Hắn chẳng rảnh nghe bọn chúng giải thích, khi nghe được chúng nữ bị bọn họ tra tấn, lòng hắn đã chắc chắn phải giết hai tên này

"Đối với cừu nhân, cần phải dùng phương thức mà chúng sợ hãi nhất, giết chúng."

- Hắn bẻ gãy từng cái xương trên người bọn chúng, khi chúng chuẩn bị ngất đi, lại truyền linh lực giúp bọn chúng thanh tỉnh lại, hành hạ bọn chúng tới mức, chúng nữ phải xin cho hắn được chết, thì lúc đó hắn mới cho hai tên kia một cách thống khoái

- Khi hắn cứu xong các nàng, cho các nàng ăn ít đan dược trị thương thì hắn nghe Aaaaaaaa..aaaaaaa thấy tiếng kêu la thảm thiết vang lên, đó là tiếng thét của một trong những thủ hạ của hắn

- Hắn biết mọi chuyện đã bị lộ, hắn nhanh chóng thu các nàng vào trong giới chỉ, xong một đạo thủ ấn tiết tấu kỳ lạ xuất hiện trên tay hắn, tất cả những huynh đệ mà hắn kéo theo, tất cả truyền tông phù, hắn đưa cho mọi người đều được kích hoạt dù còn sống hay đã chết, truyền tông ra ngoài,

- Xong khi kích hoạt xong truyền tông phù, hắn kích hoạt luôn tự bạo trận bàn mà hắn đã sai thuộc hạ bố trí, gần trại mấy tên vương cấp cách đó không xa

- Uỳnh một tiếng, tất cả các trận bàn, lấy hắn làm trung tâm, lập tức nổ tung

- Vô số tiếng la hét, cùng vô số mảnh tay chân văng tứ tung, mùi máu tươi mùi thịt người cháy khét bốc lên ngùn ngụt

- Còn những tên nào may mắn hơn thì chạy ra ngoài lấy nước dập lửa, nhưng bọn chúng không biết rằng trong nước của chúng lại có thuốc độc

- Loại thuốc này có tên Phiêu Linh Hồng, cái tên nghe rất hay, nhưng đó là đối với kẻ không biết tác dụng của nó, nó là loại thuốc độc không có thuốc giải, cũng không thể nói nó là thuốc độc được

- Khi nạn nhân tiếp xúc phải, máu trong người sẽ loãng đi, khi tiếp xúc với máu tươi thì sẽ phát cuồng, khi nhìn thấy lửa sẽ phát sinh ảo giác, không thể khống chế được bản thân, khi bị thương máu không thể đông lại, mà chảy ra liên tục khi nạn nhân chảy máu từ vết thương cho tới chết

- Thuốc này dùng để cho nạn nhân ngủ vào, hoặc là dùng theo cách của hắn, pha vào nước cho bọn chúng đi dập lửa, nước gặp lửa sẽ bốc thành hơi nước, độc sẽ theo hơi nước bốc lên tan vào không khí, sẽ khiến kẻ không đề phòng hít phải,

- Độc sẽ mất tác dụng khi gặp ánh nắng mặt trời, giờ khoảng 11h đêm thời gian còn lại khi ánh nắng mặt trời chỉ vài tiếng, nên hắn không thể để đêm dài lắm mộng được

- 4000 người một số ít bị đám thuộc hạ của A - Long giết chết ra, thì vô số kẻ sau thời gian lấy nước dập lửa, thì rút đao bên người điên cuồng tấn công đồng bạn

- Cuộc thảm chiến bên dưới khiến cho 150 thuộc hạ của A - Long ở phía trên không thể tin vào mắt mình, 200 người khiến cho 4000 quân địch rối loạn tự giết lẫn nhau

- Có kẻ không kìm được mà reo lên, nhưng lại bị đội trưởng kìm xuống, nhưng ánh mắt không kìm được cực kỳ kích động

- Trong khi vô số kẻ bị trúng huyền độc, thì có kẻ tỉnh táo hơn thì hét lớn, ngăn những kẻ đang đánh nhau lại, không bị kẻ điên chém trúng bị thương, rồi ngồi hoặc nhắm độc,

- Còn những kẻ nào sợ hãi chạy ra ngoài thì bị 150 thuộc hạ của A - Long trang bị súng bắn tia Barret M107A1 bắn hạ ngay tại chỗ, còn vài tên Vương Cấp bay lên, cây gậy lên mặt ra oai, thì bị gần 100 cái nòng súng chĩa vào bắn tên đó thành một cái tổ ong, chết cũng không hiểu là vì sao

- 200 người A - Long chia ra làm 4 đội, 1 đội theo hắn xâm nhập vào trong doanh trại, còn 3 đội còn lại mai phục xung quanh thung lũng, 1 đội 50 người bắn những kẻ đang chạy trốn, 1 đội canh phòng và trợ giúp đội 3, còn đội 3 gồm những người có khả năng bắn chính xác nhất, nhiệm vụ bắn hạ những kẻ có khả năng bay

- Đoàng... đoàng... đoàng, mỗi một thanh âm vang lên là có một tên ngã xuống, phải biết là Những khẩu súng đó, sau khi A - Long thảo luận với chúng thuộc hạ, đã được cải tiến

- Thay vì Băng đạn 10 viên như ngày trước hắn sử dụng, thì giờ đã cải thiện bên trong băng đạn đó có một cái không gian giới, nhỏ khoảng 1m³ tuy ít so với túi trữ vật, nhưng 1 mét khối chứa toàn đạn thì sẽ như thế nào, với lại địa hình của đám mai phục cách mặt đất 150m, bắn từ trên cao xuống, muốn bắn trượt cũng khó

- Còn kẻ nào chạy thoát ra cửa sơn cốc, thì đập phải địa lôi, thiết kế theo mìn chống bộ binh kiếp trước, khi đập phải quả mìn sẽ bay cao lên khoảng 1 mét xong rồi mới phát nổ, bên trong có vô số mảnh thép sắc nhọn, và sức ép gây ra, trong phạm vi 20m không vật gì có thể sống sót được

- Còn người đặt mìn chính là đám thuộc hạ bị A - Long cưỡng ép truyền tống ra ngoài, trước khi đưa ra kế hoạch thì A - Long đã xem xét địa hình thật kỹ mới đưa ra phương pháp này
- Còn A - Long thì đã sớm dùng Hư Hoá Không Gian, với lại cái thân thể bị hấn cải tiến, muốn trúng độc cũng khó, hấn đi thông thả bên trong doanh trại địch tìm Phụng Ân, mặc kệ vô số kẻ đánh nhau thừa sống thiếu chết, gặp tên nào thì tiến tên đó lên đường, mỗi kiếm hấn vung lên thì máu lại bắn tung toé, chẳng mấy chốc hấn liền biến thành huyết nhân, khắp người hấn tràn ngập máu tươi
- Thuộc hạ dưới quyền A - Long thấy thiếu gia của mình, Như một sát thần, Mưa đao biển lửa cũng thông thả như ngày thường, cũng không kim nổi bội phục từ đáy lòng
- Phải biết trước khi theo A - Long thì bọn họ là dong binh đoàn, sống trên lưỡi đao, liếm máu người mà sống, nhưng cũng không thể bình tĩnh như hấn được, kẻ không vui không buồn, không để lộ ra cảm xúc, mới là kẻ khó đoán nhất
- Khi A - Long tới doanh trường xa xỉ ở trung tâm, miệng hấn nhếch lên nụ cười
- Phụng Ân Chúng Ta Lại Gặp Mặt
- Hấn lúc này đang kẻ dao vào cổ của một cô gái xinh đẹp, tính uy hiếp con tin, tìm đường sống, Phụng Ân nghĩ là quân triều đình tìm hấn, sau khi hấn bắt cóc công chúa, định tiền gian hậu sát
- Người Không Được Qua Đây, Không Ta Giết Ầ
- A - Long cũng nhận ra cô ta, không ai khác chính là Công Chúa Hắc Kim Đế Quốc, Dạ Thanh Nguyệt
- A - Long nhún nhún vai đáp! Cứ việc, xin mời
- Phụng Ân run rẩy tay chỉ vào A - Long, sau khi nhận ra cái gì đó
- Người người làm sao có thể, sao người còn chưa chết
- A - Long nhún nhún vai đáp, Triệu Gia đang còn mắc gì ta phải chết cơ chứ
- Ta nên gọi người là Phụng Ân, hay Triệu Ân bây giờ nhỉ! Giọng nói của hấn tuy trào phúng, ánh mắt đầy sát khí, và cừu hận khi nhìn Phụng Ân, ánh mắt này cũng khiến Dạ Thanh Nguyệt, sợ hãi không thôi lòng thắm nghĩ
- " Hấn là ai, trông thật trẻ, chắc cùng tuổi với Phụng Ân nhưng sao lại như có đại thù với Phụng Ân, như kẻ có mối hận giết cha vậy"

- Ket Chuong

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Người chính là Hấn

Là người! Người chính là hấn, Phụng Ân không thể tin được nhìn vào mắt mình, hấn ngẩn ngơ nhìn vào A - Long, ánh mắt từ bất ngờ chuyển sang tham lam nhìn A - Long

Phải biết bây giờ hấn mang tiếng là đứa con hoang, không phải là con của Phụng Kinh Lôi, tuy điều này hấn đã biết từ lâu, nhưng sau khi Phụng Gia thất thế, triệu gia lên ngôi, mà giờ kêu hấn về Triệu Gia, Triệu gia chẳng ai thèm nhìn một tên như mình

Bọn chúng xem mình như là công cụ, với lại thiếu chủ triệu gia, Triệu Khôn hấn là người nham hiểm, nếu biết mình có ý định trở về, hấn không giết mình không được, từ lâu tiếp xúc hấn biết đôi phương là loại người nào!

Nhưng nếu lấy được tin của tên trước mặt, rồi làm một vài thủ pháp, mình không tin, cái đám gia hỏa của Phụng Gia, còn giám nghĩ ngờ mình không phải con của gia chủ nữa, chỉ cần chứng minh thân phận, Phụng Kinh Lôi sau khi chết, Phụng Gia chính là của mình rồi

Nghĩ tới dung mạo nghiêng thành của các tỷ tỷ và mẹ nuôi của mình, hấn nghĩ Triệu Khôn và Tỷ ty ruột của hấn, còn giám làm chuyện kia, huống gì mình không phải là con ruột của mẹ nuôi, mình nắm phụng gia trong tay, không tin bọn chúng không phục tùng, nghĩ tới những chuyện mình sắp làm, lòng hấn tạo nên cổ độc hóa không tên, che lấp ý chí mà hấn quên mất tình cảnh bây giờ của hấn

Người mau tự sát hoặc móc tim của mình ra, nếu không ta sẽ giết chết ả, Phụng Ân sợ A - Long không biết liền nói thêm

Người có biết ả là ai không, ả là Công Chúa của Hắc Kim Quốc! Người còn không mau tự sát trước mặt ta, Ta là phò mã gia, chỉ cần một mệnh lệnh của ta, ta sẽ đồ sát cả nhà người, Hấn ra lệnh cho A - Long như vậy bắt A - Long tự sát, nhưng hấn lại không nghĩ tới một sự việc

A- Long và Công Chúa không hề quen biết,lại đe dọa hấn,nhà à ta làm gì có nhà ta có nhà sao,lại dùng uy của công chúa Hắc Kim Quốc ra nạt hấn quả là mực cười

A - Long nghe Phượng Ân nói thế lòng cực kỳ trào phúng,cmmó không biết tại mình nghe lầm,hay nào thằng kia bị hư rồi chứ,kêu mình lập tức tự sát,móc tim ra đưa cho hấn,hấn nghĩ con đàn bà kia là ai mà ta phải làm như vậy,với lại ta là người thế kỷ 21,cái từ Vua Chúa,ta nhỏ vào,còn công chúa thì chỉ xuất hiện trong những tranf HENTAI mà hấn từng vô tình click phải thôi,nghĩ vậy hấn không khỏi ý định trào phúng Phượng Ân một phen

A công chúa điện hạ giá lâm,thuộc hạ không nghênh đón từ xa,xin công chúa tha tội!

-Nếu công chúa cần tim của thần,thần nguyện ý móc nó ra,để chứng minh tình yêu của thần với công chúa điện hạ, chỉ xin công chúa một nụ cười,một ánh mắt cũng khiến thuộc hạ vạn chết không từ! Và vô số lời buồn nôn hấn đọc trong sách,tuy với hấn thì rất buồn nôn,nhưng với nữ nhân thời đại này là thuốc độc cho tâm hồn các thiếu nữ mới yêu,thời này làm gì có tiểu thuyết tình yêu cơ chứ

-Hấn nào biết những lời hấn dùng để trào phúng Phượng Ân,ý chê Phượng Ân tán gái lâu năm,cũng chẳng nói ra được nhưng lời như hấn, đã cướp đi phượng của một cô gái,khiến hấn sau này gặp vô số sự rắc rối,nhưng đó là sau này

Mặt hấn tỏ ra nghiêm trang,nhưng lại không hành lễ,ánh mắt như cười lại như không cười nhìn về phía Phượng Ân

Công chúa Dạ Thanh Nguyệt,lòng tràn đầy tức tối nhìn tên nam nhân trước mặt,lòng oán hận nguyên rửa hấn

" Tên nam nhân với nụ cười xấu xa,khuôn mặt thanh tú,làn da mềm mại y như nữ nhân,bàn tay thon dài khiến ngay cả nữ nhân như nàng cảm thấy ghen tỵ,không phải thấy hầu kết,và giọng nói của hấn nàng còn nghĩ hấn là nữ nhân cơ đó"

Nàng kêu lớn,ngươi mau cứu ta,ta sẽ kêu phụ hoàng ban thưởng cho ngươi! Nàng lại nghĩ,cứu bọn công chúa là trách nhiệm của ngươi,còn về ban thưởng còn tùy phụ hoàng ta muốn ban cho ngươi thứ gì,nghĩ tới ban thưởng,nàng lại nghĩ ra cái gì đó,nhìn bộ mặt xấu xa của một tên nào đó,nàng vô tức lại đỏ mặt

A- Long nghe vậy khẽ ngậy người khi nhìn bộ dạng then thùng của nàng! Không phải nàng muốn dùng bản thân mình để trao đổi đấy chứ,mình không thể để a chiếm tiện nghi được liền nói

Mặc kệ Phượng Ân ở một bên,không ngừng uy hiếp,hấn cũng chẳng quan tâm tên hề đó,sống chết của hấn,đã sớm nằm trong tay mình rồi

Công chúa a,ta là người rất trong sáng a, khuôn mặt của công chúa điện hạ trở nên mỹ lệ hơn bao giờ hết,khi nói tới Ban Thưởng,hấn nhấn mạnh từ Ban Thưởng,không phải là.... Hấn làm ra bộ dạng ta hiểu,ta hiểu mà! Ánh mắt xấu xa nhìn khắp người tiểu công chúa

Tiểu công chúa Dạ Thanh Nguyệt,cảm thấy toàn thân như không mặc gì,khi nhìn thấy ánh mắt của hấn,Nàng then quá hóa giận quát lên, Ai thèm dùng thân thể để ban thưởng cho ngươi hả, quát xong lòng liền nhẹ đi chưa được bao lâu,nàng liền cực kỳ hối hận,ánh mắt lén lút,như một tên trộm nhìn tên nam nhân kia

A- Long nghe thấy thế,lòng cười không ngớt nhưng vẫn làm ra bộ mặt cực kỳ đáng thương nói

Ôi công chúa nói không rõ,làm ta cứ tưởng

Nàng thấy bộ mặt cười xấu xa của hấn,nàng bây giờ có cảm giác rất muốn cắn cái gì đó,nàng cảm thấy rất ngứa răng a

Ngươi tưởng tượng cái gì vậy hả,còn không mau cứu ta! Nàng như con mèo bị giẫm phải đuôi

A- Long về mặt thất vọng,ta tưởng công chúa không định ban thưởng cho ta, giờ ta biết là có, không ngờ lại là,thân thể của công chúa a,sao ta lại không nghĩ tới cái này nhĩ,khi ta gặp Đức vua,ta phải xin ngài điều này mới được a, xong hấn nháy mắt với tiểu công chúa

Nàng hừ lạnh một tiếng,để chứng tỏ ra sự bất mãn! Nhưng nàng không thể hiểu nổi, cái nháy mắt này khiến phượng tâm của nàng nhảy loạn, lên như một con nai con hoảng loạn,lòng thầm mắng Sắc Lang

Vậy sau này nàng gả cho ta nha! Tuy hấn trêu đùa vậy thôi,nhưng lòng thì lại cười lạnh cái âm mưu của Phượng Ân,tưởng dùng truyền âm cho cái tên Vô Hoàng cấp đánh lên mình,mình không biết,nãy giờ câu giờ chỉ chờ tên kia đánh lên, chứ Hoàng Cấp nếu muốn chạy trốn,mình muốn đuổi theo cũng khó

Khi hấn lục lọi ký ức của Triệu Khôn,hấn biết ba kẻ này có mệnh danh là Tam Hoàng Triệu Gia,là kẻ mạnh nhất Triệu Gia, Ba kẻ này phối hợp với nhau thành liên hợp công kích trận,bọn họ là niềm kiêu ngạo của Triệu Gia,nếu giết được bọn chúng,cũng khiến triệu Gia mất đi một cánh tay

Ai Thèm Gả Cho Ngươi!!!!",nói tới đây! Khuôn mặt của tiểu công chúa Dạ Thanh Nguyệt,hai má nàng như hai áng mây chiều, tuy nàng đã 17,nhưng tính tình tiểu nữ nhân của nàng lại nổi lên,cãi nhau với A - Long, nàng cảm thấy quen hết mọi thứ,k3

Còn Phượng Ân sắc mặt âm trầm nhìn A - Long,vì bị bỏ lơ đi,lòng cười lạnh,tiểu tử ngươi cứ đắc ý đi,tí nữa ta sẽ hành hạ ngươi sống không được,chết cũng không xong,nghĩ tới đây đấy mắt Phượng Ân toát ra vài tia tàn nhẫn,xong rồi thu lại

Nàng không gả cho ta à,tức thế vật ta gả cho nàng nha,ta rất dễ nuôi a Com Bao 3 Bữa,Quần Áo Mặc Nửa Ngày,chỉ vậy thôi nàng còn chê ta nữa,hấn làm ra bộ mặt như chịu vô số ủy khuất vậy

Quần Áo Mặc Nửa Ngày,thấy bộ mặt ủy khuất của hấn,nàng nghi hoặc hỏi

Nàng muốn biết sao? Nhưng ta rất dễ xấu hổ a,ta ngượng lắm a

Tiểu công chúa mặt nóng lên quá,tạ là nữ nhân còn không ngượng,ngươi ngượng cái gì hả

Nàng đồng ý với ta sao? Hấn lần ra vẻ mặt mong đợi nhìn tiểu công chúa

A- Long tuy miệng trêu đùa tiểu công chúa,nhưng mọi hành động của Phụng Ân thì hấn lại để ở trong mắt,hấn cười lạnh Triệu Gia có tam hợp công kích thuật,Phụng Ân,sao ba con chó nhà ngươi nuôi còn chưa chịu cắn,tạ hôm nay phải nói nhiều quả rồi

Rồi một thanh âm,kéo A - Long ra khỏi dòng suy nghĩ

Ta Đồng Ý Ngươi là được chứ gì,nàng tiểu công chúa nói càng lúc càng nhỏ,nhỏ tới mức như muỗi kêu,A- Long ngây người một lúc xong hiểu ra ý nàng muốn nói gì,hấn lại trở lại cái bản sắc lưu manh của mình,cười tà đáp lại nàng

Là ta làm nàng trai lơ, nàng bao ta ăn cơm ngày ba bữa,tôi ta không mặc gì,cho nàng cưỡng bạo ta,muôn bao nhiêu lần cũng được,hấn vừa nói vừa nhún mạnh hai từ Cường Bạo Hấn

Nhìn thấy cái nụ cười hèn mọn,gìong điệu xấu xa,Dạ Thanh Nguyệt “a” lên một tiếng, lập tức vùng ra khỏi sự khống chế của Phụng Ân, hai gò má ửng hồng, nàng chỉ vào hấn và mắng

- Ngươi đi chết đi! Bốn công chúa không thèm ngươi làm trai....của bốn công chúa,nói tới đây nàng xấu hổ dậm chân,nhưng nàng nào biết nàng vừa làm cái hành động khiến tất cả mọi người ở đây chết lặng

- Phụng Ân,và Tam Hoàng Triệu Gia ngây người,không thể tin vào mắt của chính mình

A - Long tròn mắt há mồm,mục đích của hấn chỉ là đánh lạc hướng Phụng Ân và Ba tên Vương cấp đang từ từ tiến tới hấn thôi,không ngờ nàng ta khi xấu hổ lại có thể thoát ra được

Không đợi mọi người kịp phản ứng, A - Long đã ôm nàng vào lòng,mặc kệ nàng ta dẫy dụa,nhìn thấy Tam Hoàng Triệu Gia,đã bao vây lấy mình,lòng hấn cười khổ không thôi,tui bây giờ con tép bắt con tôm à,thả nàng tiểu công chúa này ra để bao vây ta,các ngươi thật nhọc công a

-Hấn đang muốn như mọi khi,lợi dụng đặc tính của không gian giới chỉ của hấn,thu cái của nợ Tiểu Công Chúa vào trong,thì mới phát hiện ra,mình không thể câu thông với nhân từ vật,hấn cười khổ không thôi,tính lấy lòng của Dạ Ứng

. -Sau khi gặp đám người hai đứa con gái của tông,liền phái Tiểu Mễ đưa chúng nó về,rồi đánh tiếng với Tông Chủ,dọa nạt Vua của Hắc Kim Quốc một phen,nào ngờ Tiểu Mễ phát sinh cái tính Nữ Vương nhất định không đi

Thế là hấn phải dùng 3 giọt Long huyết,trong sợi giây chuyền được Long Lão đeo cho từ bé làm đại giá, Tiểu Mễ sau khi thôn phệ 3 giọt tinh huyết Không những tiến giai thành Thần Thủ,hóa thành Chân Long 7 trảo,lại còn hoá hình thành nữ nhân xinh đẹp tới mức Yêu dị nữa,sau khi tiến hoá thành Thần Thủ,có Long Huyết truyền thừa, biết được bí mật động trời của Hắc Kim quốc

Vừa uy bức,vừa lợi dụ! Lúc đầu hấn ép Dạ Ứng phải làm theo A - Long sắp xếp,hấn biết đạo lý,bè cong quá sẽ gãy,hướng gì đạo lý,Cây Gậy Và Củ Cà Rốt,hấn không thể nào không biết,nên hấn khi rà soát trí nhớ của vài tên thần tín để tìm ra Phụng Ân,và khi hấn biết có con gái yêu của Dạ Ứng trong tay Phụng Ân,đang chuẩn bị hấn Điểm Ô,

Phụng Ân bị khủng hoảng quyền lực,thân phận thật của hấn,duới sự nhúng tay của Long Nhu,Loan truyền khắp nơi,rằng Phụng Ân là con hoang.Nên Phụng Gia quyết định kiểm tra huyết mạch,Hoàng thượng cũng có thánh chỉ kêu làm rõ,còn triệu gia thì im lặng ngay cả cha hấn cũng không liên lạc được với Triệu Gia,

Hấn có tật giật mình,nên kéo theo 3 thần tín,của cha hấn bên Triệu Gia và vô số dong binh đoàn,mà hấn và cha hấn bao nuôi,bắt lấy công chúa,định gao nấu thành cơm,bấm lấy Ô dù là Hoàng Tộc,hấn không tin,Phụng Gia và Triệu Gia giám vút bỏ phò mã gia như hấn

. Thay vì sai thuộc hạ bắn cho tan nát doanh trướng của,kẻ có huyết hải thâm thù với hấn là Phụng Ân,tính cứu con gái Da ung xong,thu nàng vào giới chỉ,rồi sai thuộc hạ bắn phá vào trong

Nên hấn bước vào doanh trướng,tính cứu con gái Dạ Ứng ra,bán cho Dạ Ứng hấn một cái nhân tình,sau này hợp tác với hấn cũng phải nhiệt tình với mình hơn,Ai ngờ tham quá thì thâm,gờ thì tiền không được lùi cũng không xong "....",bị Tam Hoàng Triệu Gia dùng lĩnh vực khoá chặt lại,không thể sử dụng ma pháp và đấu khí mà hấn vẫn kiêu ngạo, hấn không xài được nhưng kẻ địch lại xài được,gờ hấn như cá nặc trên thớt,hấn không ngờ,lĩnh vực của Tam Hoàng lại lợi hại như vậy,

Mặt hấn vẫn không lộ ra vui buồn,hay sợ hãi, nhưng lòng hấn cười khổ không thôi,cái kế hoạch Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân,Tiền tay cướp của,một công đòi việc của hấn,chính thức đi bán muối! T_T phụng án B còn chưa nghĩ ra ".....",nhưng hấn sắp bị làm thịt! Bỏ Cửa Chạy Lấy Người He,

KetChuong

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Phản Sát

Phượng Ân công tử, món hàng lần này cũng không tệ, có thể ở trong lĩnh vực của chúng ta mà không bị làm sao, đúng là tuổi trẻ tài cao, đáng tiếc phải chết sớm, nếu người và đám thuộc hạ sử dụng thứ vũ khí kỳ lạ kia, quy hàng và cung phụng Triệu Gia chúng ta, ta sẽ thả người một con đường sống, ánh mắt hắn khinh thường, lẫn sự chờ mong và tham lam, giọng như ban ơn nói với A - Long

- Lòng hắn thâm nghĩ, thứ vũ khí mà có thể giết chết Vương Cấp trong vô thanh vô tức, lại với số ít, mà giết chết quân mình gấp nhiều lần bọn chúng, nếu mình thu được bọn này, giúp gia chủ hoàn thành đại nghiệp, chết vài ngàn tên dong binh đã là cái gì, giờ chỉ cần bắt cái tên trước mặt, mọi chuyện sẽ nằm trong tay của hắn

Đây là Triệu Phong, đứng đầu trong tam hoàng Triệu Gia, ba người được đặt tên theo ba hệ Võ Hồn, Triệu Địa, Triệu Thủy, Và Triệu Phong là người dẫn đầu,

Phượng Ân nghe thấy thể sắc mặt âm trầm, trong mắt toát ra tia lạnh lẽo, làm sao hắn không nghe ra được ý khinh thường của Triệu Phong, mắng gà nhưng lại chửi chó của hắn cơ chứ, hắn biết thừa quan hệ của mình với tên kia, mà còn có ý thu phục hắn,

- Nếu tên kia quy phục Triệu Gia thì mình, với sự đối xử của mình trước kia, thì mình làm gì có cuộc sống tốt sau này, tên kia nhất định phải chết, Phượng Ân ánh mắt oán độc nhìn về phía A - Long, sát cơ trong mắt, không che dấu mà lộ ra ngoài

A- Long lòng cười lạnh, cảm ơn tính dụ ta dao ra cách chế tạo vũ khí và trang bị của binh lính, lại còn muốn lượn lờ 200 tinh anh do ta huấn luyện, rồi lại có ý nuôi Phượng Ân sau này giết ta, ta chưa thấy ai vô sỉ bằng các người

- Hắn nhàn nhạt nói, các người chắc biết rõ thân phận của ta!

- Tam hoàng liền gật đầu! Không sai, chúng ta biết

- Các người biết sao lại hỏi ta cái câu ngu si vậy? Muốn ta theo các người quy phục triệu gia, không phải là không được, lấy cái đầu của toàn nhà Triệu Lôi làm đại giá ta sẽ suy nghĩ

Nói tới đây, A- Long nhất thời ngừng lại, rồi hắn nhìn về phía Phượng Ân và nói đầy thâm ý.

Tiểu tử, chuyện của mày còn chưa xong đâu, bây giờ mày đừng mong có ai đỡ tới cứu mày! Ngoan ngoãn giờ tay chịu trời ta sẽ cho người ít phải chịu đau khổ! Triệu Phong nói như chắc chắn vậy

Vừa nói, vừa chậm rãi đi tới, lấy uy áp Vương giai ép tới A- Long, nếu sử dụng uy áp của Võ Hoàng ở trong lĩnh vực, thì cả ba người sẽ bị mất không chế, mà sử dụng uy áp Hoàng Cấp, vậy thì tên tiểu tử kia chết chắc, Triệu Phong, trong lòng hòng bắt sống A- Long để khai thác thông tin xong mới giết

- A- Long cảm thấy lồng ngực như bị cái gì đánh vô vậy, nội tạng co thắt lại, miệng ngọt ngọt như muốn phun máu, linh hồn như bị một ngọn núi đè lên

Dạ Thanh Nguyệt thì không cảm giác như vậy, vị hắn biết đây không phải uy áp bình thường, mà là vừa đầu khí, ma pháp lực và Tinh thần lực, đè ép tận linh hồn, linh hồn của hắn phải nói là khá biến thái, mà còn bị thăm như vậy, huống gì người bình thường như nàng

Triệu Phong thấy A- Long không những dưới uy áp toàn lực của ba người, mà vẫn còn tỉnh táo, không hề bị ảnh hưởng, tuy mặt hắn không lộ ra cảm xúc, nhưng trong lòng hắn thì sóng to gió lớn vô cùng!

- Tiểu tử này, làm sao có thể, tam hoàng thành danh trên đại lục nhiều năm, vô số kẻ ôm hận mà chết trong tay bọn hắn, nhưng giờ gặp một tên Võ Sư còn chưa tới cũng dễ ép hắn còn không được, nếu chuyện này mà truyền ra ngoài, không những hắn mà Triệu Gia mặt mũi sẽ mất hết, nghĩ tới đây uy áp của hắn trở nên toàn lực, hòng giết chết A-Long

A-Long xương khớp kêu lách cách, người như muốn quy xuống dưới sự nâng đỡ của Dạ Thanh Nguyệt! Nàng thấy thảm trạng của A - Long, lòng nàng chua xót vô cùng, nàng biết không phải vì mình thì hắn có thể chạy trốn từ lâu, khuôn mặt hắn bây giờ đã trở nên anh tuấn hơn bao giờ hết, lòng nàng cảm thấy rất hạnh phúc, nàng cảm thấy vô cùng an toàn khi ở bên nam nhân này

Khi tới trước mặt A- Long, thấy ánh mắt tràn ngập sát khí của hắn, Triệu Phong không khỏi run lên, không phải run lên ngoài thể xác, mà là trong tận linh hồn, hắn như nhìn thấy quái vật sống ở thời viễn cổ, hắn đã lăn lộn bao năm, hắn biết tiểu tử này không dễ diệt, thì hắn và Triệu Gia không chết không thôi

- Khi tới trước mặt A - Long, hắn vung tay lên, tiếng gió gào thét hóa thành một lưỡi dao, chém tới đầu của A- Long, tính nhất kích tất sát, nhưng mà bọn họ nào ngờ được nhữn gì mình mong đợi không xảy ra

Triệu Phong đắc ý kêu lên, Chết đi tiểu tử, kiếp sau nếu đầu thai làm người nên biết ai có thể đắc tội, còn ai không thể đối nghịch!

“Rắc” một tiếng, kẻ gần nhất đã bị hắn tóm lấy rồi vặn gãy cổ, đầu kẻ đó quay ngược về phía sau trông thật quỷ dị

Mọi người ở đây đều nghĩ, A - Long chết chắc rồi, đang nghĩ máu sẽ phun ra tung toé, tiếng kêu thảm thiết vang lên đầu của kẻ nào đó sẽ rơi xuống đất, nhưng

kẻ không ai ngờ tới là Triệu Phong,lại bị A - Long một kích giết chết

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Diệt Tam Hoàng

A- Long làm mọi thứ ở đây,trở nên tĩnh lặng tới mức có thể nghe được tiếng kim rơi,hắn là mọi người không thể tin vào mắt mình,sau tiếng "Rắc" giòn dã của xương cốt của một người nào đó,rồi một tiếng "Bịch" vang lên

- Triệu Phong,bị A- Long ném qua một bên,như ném một bọc rác vào nơi nó nên ở vậy!

Dạ Thanh Nguyệt,bàn tay xinh xắn không kim nổi mà che lấy chiếc miệng đang không thể tin nổi,mà há ra của mình,ánh mắt không thể tin nổi nhìn nam nhân đang ôm mình vào lòng

Phượng Ân,và hai vị còn lại của Tam Hoàng Triệu Gia, Triệu Địa,và Triệu Thủy,hai mắt như muốn rơi ra ngoài,một cổ hàn ý vô danh bắt đầu từ lòng bàn chân,rồi đi dọc theo xương sống rồi,chạy lên tới đỉnh đầu,nở hơi lạnh không kim được mà chảy ra như người tắm

A-Long bất ngờ tung ra thủ đoạn sấm sét,và cực kỳ tàn nhẫn, khiến tất cả những người muốn xem kịch vui,một phen kinh hoàng, khiến mọi người không tự chủ được mà lùi về phía sau vài bước

Mọi người trong phòng cảm thấy may mắn vì không phải là kẻ xui xẻo tấn công A- Long,giờ đây mọi người có cảm giác phải đối đầu với tử thần,nhìn thấy tên thanh niên có nụ cười ôn hòa,có bàn tay thon dài như ngọc,cũng có thể khiến mọi nữ nhân trở nên ghen tị kia,chỉ cần vung tay,cái cổ của kẻ kia lập tức bị bẻ gãy,còn tiện vung tay,cái đầu kẻ kia quay về phía sau theo ý hắn muốn

- Đáng sợ hơn là,lúc đầu trông hắn cực kỳ chặt vật,nhưng vô thanh vô tức giết người,giết người thường thì không nói,nhưng mà người hắn giết là kẻ thi hành lĩnh vực,thu hết mọi ma Pháp,Đầu Khí, tăng cường cho cơ thể, thực lực Vô Hoàng cường giả,chứ có phải Vô Sĩ cấp,đi đâu cũng có thể tìm ra đầu mà muốn giết liền giết,chưa kể khi đạt tới Vương Cấp sẽ tạo ra hồn anh,khi chết sẽ bay ra ngoài trốn thoát,

Nhưng đáng sợ hơn là,một chiêu của hắn, không những giết cả bản thể,mà cả linh hồn(hồn Anh) cũng không thể thoát ra được,cùng bị vụn cho tan nát không thể cứu sống,phải biết giết một hoàng cấp đã khó,hủy hồn anh nay càng khó hơn,mà tên này vô thanh vô tức giết chết Triệu Phong, khi nghĩ tới việc hắn có thể giết mình như sâu kiến,khiến mọi người không rét mà run

Phượng Ân thấy ánh mắt dã thú của A- Long chăm chăm nhìn mình,hắn không khỏi hoảng sợ,mà nước tiểu chảy ra đầy quần,chân đứng không vững mà ngã ngồi dưới đất,mà hắn la lên thất thanh

- Ngươi Không Được Tới Đây,Không Được tới đây,Phượng Ân hét lên với hai người còn lại đang không giám tin vào mắt mình nữa!Các Ngươi Ma,Mau Giết Hắn hắn như một tên thần kinh la lớn

Còn hai vị trưởng lão Triệu Gia nhìn nhau,như ngầm hiểu ý, ánh mắt mang màu huyết hồng,liền lao lên tấn công A- Long,mặc kệ có Thanh Nguyệt công chúa đang ở bên cạnh

A- Long khi thấy hai tên kia như chuẩn bị lao lên,Hắn âm thầm,dùng Linh lực mà bản thân tu luyện ra,câu thông với vô số kinh mạch dư thừa trong cơ thể,được hắn cải tạo làm kho chứa đồ

Khi câu thông được cái kinh mạch đầu tiên,như một làn nước ấm chạy khắp cơ thể,mọi cảm giác đau đớn khi nãy đều biến mất,hắn khởi động Hồn Động Thần Quyết,dẫn thiên địa Linh khí đi khắp cơ thể,hắn giờ mới thoát ra khỏi hồ bùn,thở Pháo một cái nhẹ nhõm,như phải nhịn thở nhiều năm vậy

Mắt thấy Triệu Thủy và Triệu Địa đánh tới,miệng bọn chúng Kinh hô,Ác quỷ mau nạp mạng,A- Long chẳng hề để ý,ôm Thanh Nguyệt Công chúa vào lòng,nhảy qua một bên né tránh công kích của hai tên kia,nào ngờ biến cố bất ngờ xảy ra,Phượng Ân vốn là tên tiểu nhân nham hiểm nay đã xuất ra bản lĩnh can trộm của mình,hắn cầm trên tay con dao găm hoa lệ,đâm tới lưng A - Long

Khi đâm trúng lưng của A- Long,miệng hắn cười đắc ý chưa được bao lâu,thì chợt cứng lại,con dao găm Huyền Binh, cực kỳ hoa lệ,mà hắn thường dùng để hành hạ những kẻ xấu số mà hắn nhắm tới,nay đã mất đi tác dụng,nụ cười của hắn đã cứng lại,thứ hắn cảm thấy tiếp theo là một cú đâm,đánh thẳng tới mũi của hắn,

"Bốp" một tiếng một quyền toàn lực của A- Long,khiến hắn văng vào một góc,hắn vừa bay trên không,máu từ mũi không ngừng phun ra,ngất xỉu ngay tại chỗ,A- Long không những đâm tới,mà còn toàn lực đá thêm một cước vào ngực Phượng Ân,"rắc,rắc,rắc"

Khi thấy A- Long sơ hở,Triệu Địa,sử dụng sức mạnh của Vô Hồn,ngưng kết thành một cái búa bằng thổ hệ,hắn mới ngưng kết đánh tới A- Long, Triệu Thủy lại dùng Thủy hệ Ma pháp,ngưng kết thành một cây kiếm băng,đâm tới yết hầu của A-Long

A- Long cay biết lúc này là mình do mặc áo giáp,từ da của Tiểu Mễ,khi hoá Long hình thành,nên thoát được một kích mà Phượng Ân đâm tới,nếu giờ ý vào áo giáp,thì bị một Búa của Triệu Địa đánh vào lưng thì chết chắc

A- Long liền rút ra vô số Tinh Thần Lực, và Linh Lực, hấn dự trữ trong các kinh mạch ra, vận Bể Cong Không Gian, cúi người xuống, để Triệu Địa đánh tới lưng hấn, hấn cũng không quên kéo Dạ Thanh Nguyệt xuống, khi cái búa bằng đất đánh tới lưng hấn, hấn bẻ cong đường đi trên lưng hấn, khiến cái búa dưới sức mạnh vô cùng kia, đánh theo hình vòng cung ngược tới đầu của Triệu Thủy

Triệu Thủy, đồng tử co rút lại, định nhảy ra sau, né tránh công kích bất ngờ từ đồng đội, A- Long nào có để cho bọn chúng có cơ hội, Hấn sử dụng vô số tinh thần lực dự trữ, hoá thành một con dao, đâm thẳng tới đại não của Triệu Thủy, khiến hấn không kịp phản ứng lại, mà ăn Trọn một búa của Triệu Địa

"A" một tiếng hét thảm vang lên, Triệu Thủy bị, may mắn trước khi bị tinh thần lực của A- Long công kích đã lùi ra một ít, thay vì cái búa đó đánh thẳng vào đầu của Triệu Thủy, thì bị đánh trực tiếp vào ngực hấn, tiếng xương gãy vang lên bên tai của mọi người, hấn phun một ngụm máu tươi, lồng ngực bị lõm vào một chỗ văng ra ngoài

A-Long thấy gian kế đã được thực hiện, tay phải kéo Dạ Thanh Nguyệt, tay trái vòng ra sau lưng nơi thất lưng, móc ra một khẩu súng lục, có sức công phá cao, đã được lên đạn trước khi vào doanh trường, để phòng bất trắc, vì trước đây hấn chưa từng giao chiến với kẻ công kích linh vực, vì công pháp của hấn, và hấn có hai đan điền, nên dù là ai đi chăng nữa cũng chỉ thấy hấn là Vô Địch linh mới, nên xem thường hấn như sâu kiến, muốn giết là giết, vì sự khinh thị này, khiến kẻ đã chết trong tay hấn

Tay hấn, nhanh chóng mở chốt an toàn, nhắm vào đầu gối đối phương, "Đoàng"

Một thanh âm chói tai vang lên, lẫn tiếng la hét của Triệu Địa, đầu gối lẫn phần phía dưới bị thổi bay, máu văng tung toé, theo quán tính Triệu Địa bị mất thăng bằng quy xuống, thì một thứ lạnh lẽo chia ngay đầu mình, bên trong có một đường ống, có ren xoắn kỳ lạ, rồi một thanh âm nữa vang lên

Tai hấn nghe tiếng, "cách" tiếng búa súng gõ vào kim hỏa, đánh vào hạt lửa, làm cháy thuốc súng, rồi một tiếng "Đoàng" vang lên, một vật thể dài và nhọn, bay ra từ trong cái ống rỗng đó bay ra, hấn có thể nhìn thấy từng đạo minh văn trên cái thứ vừa bay ra đó

Đầu hấn nổ tung toé, máu lẫn óc văng khắp phòng, Hồn Anh không kịp thoát ra, bị Minh Văn trên viên đạn, khi vào người, sẽ sử dụng ma pháp, và đầu khí của nạn nhân, kích thích viên đạn nổ tung ngay trong người nạn nhân, sức ép tạo ra, hồn anh trong đầu bị nghiền nát, hấn chết không kịp hiểu vì sao

Thế là trên Hắc Kim Quốc, Triệu Gia Tam Hoàng, một đời uy danh 4 phương, nay đã chấm dứt như thế đó, nhưng sau này, cũng chẳng ai biết ai là kẻ đã giết Tam Hoàng, chỉ biết là họ chết rất thảm, bởi vì đặc tội một vị cao nhân thần bí,

Một người bị, bẻ gãy cổ

Một người bị, đánh nát ngực linh hồn bị chém nát

Một người đầu bị đánh tan nát, bị hủy một chân, và dong binh đoàn do họ âm thầm quản lý gồm 4700 người, toàn quân bị tiêu diệt, không một kẻ sống sót

Sau này khi họ tìm được xác của họ, chính xác hơn là đầu của bọn họ được xếp thành một ngọn núi nhỏ, trên cùng cắm một lá cờ có thêu hình một con Rồng có 9 Trảo, cùng xoay quanh bay lượn với một con Phượng Hoàng, bên dưới có thêu một chữ Long

Điều này cũng gây nên Phong Ba trên khắp đại lục, thấy biểu tượng đó thì tránh xa, còn vài kẻ không biết sống chết, lấy lá cờ đó chiêu binh mãi mã, thì trong vòng 1 tháng bị tiêu diệt hoàn toàn, một cách thần bí, nên chữ Long đại diện cho sự cấm kỵ sau này

Có Câu: Có Triều Diêm Vương Thi Triều, Chữ Trớ Triều Chân Long Quân Đoàn

Khi nghe thấy tên này, ai cũng đều ái ngại với thủ đoạn lãnh huyết vô tình, nhưng với kỹ thuật cao, đào tạo ra như chiến binh vô cùng dũng mãnh trên chiến trường, nhưng lại không bao giờ giết hại dân chúng, hay cướp bóc xảy ra, như những binh lính thông thường, lại giúp dân an cư lập nghiệp, bảo vệ tốt dân chúng, sau này khi người truyền tai nhau, Gia nhập Chân Long Quân, mới là vinh quang của một binh lính, nhưng đó là sau này

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Về nhà

Sau khi chắc chắn rằng ba kẻ kia đã chết, hấn thu ba cái xác vào trong không gian giới chỉ, còn Phượng Ân nằm im không giám thờ, lòng thầm mong A-Long sẽ bỏ qua cho hấn

A- Long là ai cơ chứ, tinh lực tốt hơn người thường rất nhiều, nên thấy Phượng Ân như vậy, hấn lạnh lẽo buông Dạ Thanh Nguyệt ra, rồi đi tới chỗ Phượng Ân đang nằm giả chết, hấn nghĩ tới chúng nữ vì tránh ô nhục trong tay hấn, nên cắn thuốc giả chết dẫu trong răng các nàng, lại xem nữa bị vài tên biến thái có sở thích với người chết để ý,

Lại nhớ tới chúng nữ phải chịu mọi cực hình và sỉ nhục, lòng hấn bốc lên một ngọn lửa không tên, nam nhân nào khi biết nữ nhân của mình phải chịu cảnh như thế mà vẫn chịu được, thì không phải nam nhân, nếu là kiếp trước thì hấn vác súng tới giết tên nào đó rồi, nhưng sau hai kiếp làm người, hấn biết hấn phải thay đổi, giết một tên sẽ một tên khác mọc lên, trăm thảo phải trừ căn, không ắt sẽ đông sơn tái khởi

Hắn đi tới nơi Phụng Ân nằm giả chết, mặt hắn lạnh như tiền, một cước toàn lực đá vào Hạ Bộ của hắn, cái căn nguyên của mọi nam nhân, "Aaaaa" một tiếng, Phụng Ân mắt trắng nhà, ngất xỉu ngay tại chỗ, A - Long một cước chưa cảm thấy đủ, lại bồi thêm vài cước nữa cho thỏa con giận, hắn như một tên điên đá vào chỗ đó

Dạ Thanh Nguyệt tuy xấu hổ, lúc đầu thì che mắt lại, nhưng sau khi thấy phần bên dưới của Phụng Ân, máu thịt lẫn lộn, không kìm nén được mà lao lên ngăn cản A - Long lại

- Người không được đánh nữa, đánh nữa là hắn sẽ chết đó! Nàng ôm cánh tay hắn, định kéo ra ngoài

Cái đầu nóng của A - Long, cuối cùng cũng dịu lại được, hắn cúi người xuống, đặt tay lên cổ Phụng Ân, kiểm tra xem tim hắn còn đập hay không, hắn giờ chưa thể chết, hắn là một con cò trong kế hoạch, chết giờ thì hỏng bét

Nhưng trong mắt Tiểu Công Chúa, lại như hắn muốn bẻ cổ Phụng Ân như hắn đã làm trước đây, nàng càng kêu to hơn, ánh mắt nấn nỉ nhìn tên nam nhân trước mặt này, nàng không muốn vì Phụng Ân, khiến phụ hoàng và Đại tướng quân trở mặt thành thù, nên dù hận Phụng Ân thấu xương nhưng không thể để hắn chết được

- Người Đừng Giết Hắn, Chỉ Cần Người Không Giết Hắn Cái Gì Ta Cũng Chịu

A - Long bản tính lưu manh lại nổi lên, hắn cười ám muội, nhìn Tiểu Công Chúa này! Cái gì người cũng chịu sao?

- Phải! Nàng nói mà không kịp suy nghĩ, nhưng khi nói ra nàng cảm thấy cực kỳ hối hận, xong lại nghĩ tới những lời tình tứ lúc này hắn nói, mặt nàng nóng dần lên, như có thể rán trứng trên đó, vẫn quật cường nhìn vào mặt A - Long

Trong lòng A - Long cười, nghiêng ngả, hắn nhìn trên rồi lại nhìn dưới, ánh mắt hắn khiến tiểu công chúa như bị hắn lột trần

- Người chưa cho ta biết, người có đồng ý hay không mà!

"Đồng ý chứ, tất nhiên là ta rất vui lòng, tha hắn một mạng, nhưng mà Tiểu Công Chúa có giám đáp ứng yêu cầu của ta không cơ chứ"

- Thấy ánh mắt xấu xa của hắn, nhìn chằm chằm vào bộ ngực sữa của mình, khoé miệng nhếch lên nụ cười cực kỳ xấu xa! Nàng chỉ ước có thể đâm cho cái tên trước mặt mình một cái, để xem hắn còn có thể cười như vậy được không, nàng biết mình không thể thua, quật cường đáp

- Công Danh, Lãnh Địa, Tiền Tài, còn.... người có thể chọn món nào tùy thích, nàng không giám nói thêm, cái cổ trắng tinh khiết, nay đã trở nên đỏ hồng, vì nàng vừa nghĩ thêm cái gì đó, không kìm được xấu hổ mà lùi lại dựa vào doanh trưởng

A - Long, biết thừa ý của nàng, nàng nói ra ba điều kiện này, là để hắn không quá phận, thấy nàng ta thẹn thùng xấu hổ, hắn nổi lên ác tâm trêu chọc nàng một tí

- Hắn hăng hắc cười, lấy bàn tay hắn nâng cằm nàng lên nói, mấy thứ đó bổn đại gia không muốn, Ta Chỉ Muốn Nàng.... Nói tới đây hắn dừng lại, ánh mắt đầy thâm ý nhìn nàng, khoé miệng nở ra nụ cười hèn mọn

Nói tới đây nàng công chúa không khỏi xấu hổ thẹn thùng đáp, Không Được!

"Người muốn ta, thì ít nhất phải ra mắt phụ hoàng của ta, còn phải..... Nữa mới được chứ"

nàng đang suy nghĩ về những điều ngọt ngào nhất, nhưng chưa kịp hưởng thụ hết thì bị A - Long làm cho tức sôi máu, tay run rẩy chỉ vào mặt của tên nào đó, "lòng thâm malign tên đáng chết, người có biết những điều người nói dễ gây hiểu lầm lắm không"

- Ta Chỉ Muốn Nàng Hát Cho Ta Nghe! Hắn giả như chưa từng nhìn thấy biểu hiện phẫn nộ của nàng vậy, nói thêm vài câu! Ta Chỉ Muốn Nàng Hát Cho Ta Nghe, nhưng nàng lại không chịu, thật là Hoa Roi Hữu Ý, Nước Chảy Vô Tình Mả, hắn làm ra vẻ mặt vô cùng ủy khuất, như bị người ta bóc lột sức lao động vậy, như kiểu ai đó không đáp ứng, thì có người sẽ ủy khuất mà lệ rơi đầy mặt vậy!

Dạ Thanh Nguyệt chính thức nổi điên, nàng muốn cắn chết cái tên vô lương tâm nào đó, vậy là một màn tay đấm chân đá lao tới A - Long, thế là mọi chuyện như là bị uy hiếp, rồi màn chiến đấu kịch tính của A - Long và Tam hoàng bị nàng ném lên 9 tầng Mây, nàng chỉ muốn đánh cho cái tên nào đó rằng roi dây dất nàng mới người được con giận này!

Sau một hồi đùa giỡn với tiểu công chúa, hắn bước ra ngoài doanh trưởng, thu lại vẻ mặt cười cợt ban nãy, giờ trở lại là một kẻ lãnh khốc vô tình, còn Dạ Thanh Nguyệt, khuôn mặt đỏ bừng, hai má nàng như hai áng mây chiều, tim nàng đập loạn nhịp, hai mắt lút nhìn A - Long như chuột thấy mèo vậy, chắc là nàng đã ăn phải quả đắng khi trêu chọc A - Long

Khi ra tới cửa, 200 người xếp hàng thẳng tắp, đứng im như một cái cột chống trời, tay phải đưa lên thái dương, cúi tay xếp thành hình tam giác, làm theo kiểu chào của một quân nhân thời hiện đại vậy

Hắn thấy vậy dưới sự kinh ngạc của Tiểu Công Chúa, hắn cũng chào lại theo phong cách quân nhân, hắn nghiêm giọng hỏi

Đội Phó Long Thiên, báo cáo tình hình và thương vong

- Thừa Long Thiên Có Mặt, Tổng Quân Số Định 4,730 người, theo lệnh Thiếu Gia, bị Quân ta tiêu diệt toàn bộ

Chương 51: Sắp xếp 1

Sau vài ngày an ủi chúng nữ, cứ tưởng mọi chuyện sẽ tốt đẹp, thì khi hắn ở bên Sau vài ngày an ủi chúng nữ, cứ tưởng mọi chuyện sẽ tốt đẹp, thì khi hắn ở bên các nữ nhân của hắn, thì phát hiện ra, trong người các nàng vẫn còn trở chú thuật, hắn chỉ có đóng băng các nàng lại, chờ khi thực lực hắn mạnh lên thì mới giải thoát các nàng khỏi đó

- Trong tất cả nữ nhân của hắn, chỉ còn tam nữ, đạt cảnh giới Vô Hoàng cấp, miễn cưỡng xoá đi trở chú trong người, nhưng những nữ khác thì không may mắn như vậy, hắn chỉ đành ra biện pháp tạm thời, đóng băng các nàng lại, sau này có cơ hội tìm phương pháp, thì giải cứu các nàng sau

- Hắn lấy ra một cái thẻ ngọc, đã lâu không dùng, hắn suy nghĩ một hồi xong rồi mới quyết định kích hoạt thẻ ngọc có tác dụng truyền tin này, nó có tác dụng như điện thoại di động, có thể liên lạc, nhưng ở thế giới này chỉ có riêng hắn mà một vài người, được hắn đưa cho mới thể có

- Rồi một giọng nói thanh thú y từ trong thẻ ngọc vang lên "Thiếu Gia là cậu sao?" thanh âm như mê như say, khiến người ta không kìm nổi mà cô ý nghĩ xấu, nhưng đối với A-Long thì nó rất âm áp, hắn nghe ra được trong giọng nói của người này có sự quan tâm, chân tình thật ý đối với hắn, làm hắn hoài niệm

- Hắn nhớ tới lần đầu tiên gặp nàng, nàng và cha nàng bị trục xuất ra khỏi gia tộc, đi lang thang khắp nơi kiếm sống, cũng hôm đó vào một ngày A-Long trốn khỏi Phụng Gia, do thiếu thốn mọi kiểu, nên cái nhân cách thứ 2 của A-Long bị bắt tỉnh, thế là hắn kiểm soát được cái thân thể này

- Rồi gặp được hai cha con họ, Nàng tên Chu Anh, Cha nàng tên Chu Chiến, hắn thấy cha con nàng là người sống có tình có nghĩa, nhiều lần bao che cho hắn trốn khỏi tay của Triệu Lô, có lần bị đánh đập dã man, nhưng cũng không nói ra vị trí của hắn, khi biết được sự tình, hắn vô cùng áy náy, hắn quyết định đầu tư vào hai cha con nhà này với lại Chu Anh có thiên phú kinh doanh, rất giỏi việc tính toán, nhưng hắn tiếp xúc với rất nhiều loại người nên biết rõ hơn ai hết cách dùng người như thế nào

- Trong khi hắn lại có được một khoản tiền rất lớn, tích góp từ một thời, có khi còn đi móc túi mấy tên nhị thế tổ, có lần hắn nâng tay trên của vài tông phái nhỏ khi đi giao dịch, rồi bán thông tin quan trọng, cho kẻ địch của đối phương, hắn cũng âm thầm thu mua nhân thủ, âm thầm cài đặt một mạng lưới tình báo, hắn cũng tiến hành kinh doanh nhỏ lẻ, và hợp tác với một trùm hắc bang ở một khu, với kiến thức và y thuật, và kinh nghiệm của hắn, hắn là người khéo đưa đẩy, hắn từ một tên nhóc đầu đường xó chợ, thành danh làm một kẻ có uy vọng rất cao

- Hắn có một tính cách là, khi gặp một người nào đó đồng cảnh ngộ mà bị bệnh tật, nếu hắn chữa được, hắn nhất định sẽ chữa dù có tiền hay không, không kể người đó có thân phận là gì, ai tới trước được trước

- Rồi hắn tới một con hẻm nhỏ, nơi những người vô gia cư và bệnh tật sinh sống, hắn ở đó một thời gian ngắn, cứu tất cả người hắn có thể giúp rồi một ngày kia có vài tên người đầy máu, vết thương nhiều vô số chạy vô, cầu xin A-Long cứu giúp, vì bọn chúng nghe nói trong căn hẻm đó có người có y thuật rất cao mình

- A-Long cũng không ngại bọn chúng là lưu manh đường phố, hắn không quan tâm người tới là ai, hay thuộc băng nhóm nào, cũng tận tình giúp đỡ, chỉ cần ai có thể cứu thì hắn sẽ ra tay hết mình, mà hắn cũng không theo bên nào hết, ở phe trung lập, chỉ cần ai có bệnh chỉ cần tới không gây rối làm loạn

- Rồi dần dần danh tiếng của A-Long, và con hẻm đó cũng nổi danh theo, từ những người dân nghèo, rồi tới các băng đảng hắc bang, rồi vô số quan viên triều đình tới cầu y, hắn cũng quen biết vô số người, rất nhiều người nợ nhân tình của hắn

- Thiếu gia, thiếu gia, có phải là người không, thanh âm thanh thúy vang lên, khiến Hắn đang trong vòng suy tư hồi phục trở lại

Chương 52: Sắp xếp 2

Thanh âm thanh thúy vang lên khiến cho hắn từ dòng suy tư tỉnh lại

"Phải là ta đây, khi nghe tiếng A-Long thanh âm ngẹn ngào bên kia truyền tới

"Thiếu gia anh đã trở lại"

"Phải ta đã trở lại"

Bên kia liên tục hỏi thăm sức khỏe của hắn, tuy hắn không nói gì, nhưng lại hiển hắn ám áp không thôi, hắn bắt đầu hỏi về những chuyện sau khi hắn đi vắng, sắc mặt hắn âm trầm không thôi

- Báo nhiều kẻ nhận, ân tình của hắn, vì lợi ích không ngừng ra thủ đoạn, hòng chiếm lấy các cửa hàng, mà hắn âm thầm gây dựng, lại còn không ngừng chèn ép người thân của hắn, giết vô số nhân viên tình báo hắn nhiều năm bồi dưỡng

- Phải biết là khi hắn hành y cứu người, hắn đã quen biết vô số người, thuộc mọi tầng lớp, rồi âm thầm mua chuộc bọn họ, mua lại những thông tin mà họ biết, giờ đây, sau một thời gian bị Triệu Lôi hãm hại, kêu là mình là kẻ muốn giết Phụng Ân, tất cả những kẻ thế chết cũng không phản bội lại bán rẻ hắn, khai ra tất cả các sản nghiệp ngầm của hắn, mà cầm đầu là bang chủ hắc bang, mà hắn tin tưởng, A-Long cứu mạng hắn không dưới 3 lần, giờ không những phản bội lòng tin của hắn, mà còn muốn bắt Chu Anh về làm tiểu thiếp, nếu không nghe theo thì hắn sẽ giết cha nàng

- Khi hắn nghe xong sát khí nổi lên "Thằng Khốn, Mày Nhất Định Phải Chết "

- Sau khi an ủi Chu Anh, sắp xếp ít việc hắn tiếp tục lấy ra một cái thẻ ngọc nữa, liên lạc với một nhân vật có máu mặt trong quân đội

một giọng uy nghiêm nhưng không kém phần thân thiết truyền đến:

- Ha ha, là Tiểu Long à

- Lý Đại Tướng, chào buổi sáng

Lâu rồi không gặp ngài,

Đối Phụng là Lý Đại Tướng Quân, của Hắc Kim Quốc, cấp trên của Phụng Kinh Lôi, có lần khi nơi đóng quân của Lý Tướng Quân, binh lính đồng loạt ngã bệnh, sắp tới tình cảnh toàn quân bị giết, thì Lý tướng, đích thân tới mời hắn, chữa trị cho binh lính, sau khi xong việc, Hắn nhận được một lời hứa của Lý Lão, " Khi nào có việc gì cần, cứ tìm tới lão, " giờ là lúc hắn cần dùng đến Lý Lão rồi

Lúc này tìm tới ta, có phải có tin tốt gì muốn báo cho ta phải không, giọng Lý Lão nửa thật nửa đùa, nói với A- Long

- A Long biết từ lâu, lão này mang tiếng là Đại Tướng một cõi, nhưng lại không nghiêm túc tí nào, nên hắn cũng chẳng thêm nể mặt, liền chẳng cần giữ uy cho lão

- Thực ra ta có việc muốn nhờ lý lão giúp đỡ, hắn không vòng vo nói thẳng vào mục tiêu của hắn

- Cứ nói! Cậu đã giúp ta nhiều việc rồi, cũng đã tới lúc ta trả lại cho cậu ít nhân tình, nhưng mà những việc trái với luân thường đạo lý, hay chống lại quốc gia, ta không thể giúp cậu được

Lý Lão Đầu nói thật dễ nghe, nhưng kỳ thực nội dung trong đó đã hoàn toàn không cho A- Long có cơ hội mở miệng thỉnh cầu ông ta. Thật vậy, nếu là chuyện có thể giải quyết bằng thủ đoạn thông thường, liệu hắn cần Lý Lão Đầu giúp đỡ hay sao?

Đương nhiên rồi, tôi tin nếu tôi muốn làm mấy việc đó, Lý Lão sẽ là người đầu tiên tiễn tôi lên đoạn đầu đài, với lại ta còn chưa sống đủ, ta còn chưa đào góc tường nhà Lão, trộm mất cháu gái ngài đi, làm sao ta có thể làm việc ngu xuẩn như vậy được

-Hắn biết lý lão rất yêu thương cháu gái mình, chỉ cần dọa sẽ trộm cháu gái lão thì không tin lão không chịu thỏa hiệp

Hắn cười hì hì nói, hắn hiểu rõ thái độ của Lý Lão Đầu, nhưng thứ hắn nắm trong tay có thể khiến đối phương không thể không thỏa hiệp

Ngài có biết Triệu Gia, Chứ

- Ồ?

Lý Lão Đầu hô lên một tiếng chấn động, giống như là vừa nghe được một chuyện khó tin nổi

-Khẩu vị của cậu thật là lớn a con quái vật đó, không phải muốn nhào nặn thế nào cũng được đâu, thanh niên máu nóng nhất thời, cậu nên suy nghĩ cho kỹ, muốn ta ra mặt thì phải có lý do chứ, tuy ta quyền cao nhưng không phải muốn làm gì cũng được

A-Long hăng hắc cười đáp,

Nếu khách nhân mấy ngày nay của Triệu Gia, tối nay tấn công và ám sát Đại Tướng Quân, và bị phản sát, thì sẽ thế nào nhỉ

Lý Lão đầu toát mấy giọt mồ hôi lạnh, nè nè Tiểu Tử, lão cốt đầu ta không còn gan như cậu đâu, ta còn muốn bông bẽ cháu chất của ta nữa à,

Hắn cười như con holly giáo hoạt, nếu những kẻ đó ám sát ngài, rồi lại có mưu đồ tạo phản thì sao nhỉ, nhưng ta lại chẳng tìm ra ai có đủ bản lĩnh để lật ngược tình thế cả a

-A Long, biết mình đã nạt được Lý Lão Đầu, liền nói thêm, Lý Lão đã nghĩ quá xa rồi, không phải ta đổ oan cho bọn họ, mà là cho bọn họ và ngài một lý do thôi

Lý Lão yên lặng một hồi, rồi nói tiếp, Nói Ra Kế Hoạch Của Cậu Đì

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Bố cục hoàn mỹ

Kế hoạch của ta rất đơn giản, chỉ là phải khiến Lý Lão phải chịu ít ury khuất a! Sát thủ sẽ tới ám sát ngài, và ngài may mắn trốn thoát được, và vô số kẻ thì không được may mắn như thế, theo ta biết thì trong phủ của ngài, không ít kẻ không phục ngài, và những kẻ chết lại là.....hình như hôm bữa, có người gửi tới ngài một món quà, ngài đã nhận được món quà của tôi rồi chứ, ngài hài lòng sao?

" Ý cậu là bản danh sách đó, nó là do cậu gửi tới ta sao "

- A Long chỉ im lặng, xem như đồng ý với Lý Lão Đầu

Vì sao cậu muốn làm thế? Lý lão nghi hoặc nói!

- Kẻ thù của kẻ thù chính là bạn của ta, ta giúp lão thanh lý, thay máu mới trong gia tộc, đại lễ ra mắt này của ta, ngài sẽ nhận chứ

- Lý Lão hừ một tiếng bất mãn, Tiểu Tử ngay cả ta mà ngươi cũng giám tính kế, ta thật muốn lời ngươi ra mà đánh đòn mà!

- Giọng của lão như trường bối trong nhà, trách mắng con cháu, hần nhàn nhật nói tiếp

- A- Long nghe vậy ảm áp không thôi! Hần nghe Lý Lão nói tiếp

- Nhưng ta chỉ sợ hoàng đế bệ hạ, không chịu theo ý ngươi, phải biết Triệu Gia, hàng năm ủng hộ triều đình không ít tiền, nếu vì một vụ ám sát mà vứt đi một khối thịt béo, nếu là ngươi, ngươi sẽ làm thế sao, với lại còn Phong Vân Tông nữa., muốn san bằng Triệu Gia cũng khó

A- Long cười giảo hoạt, haha ta có nói là kêu lão đem quân san bằng Triệu Gia à,, còn Phong Vân Tông, không hề có họ Triệu Trưởng Lão nào hết, chỉ có Triệu Phan đồ mà thôi, Lão cứ thẳng tay mà làm

- Ta nói nếu nhé, chỉ là nếu ngươi làm khó Triệu Gia, chèn ép đường sinh cơ của bọn chúng, ta nghe nói đâu, Triệu Gia có liên hệ làm ăn với Phong Vũ quốc thì phải, Hình như con trai của ngài cũng có thiên phú về việc làm ăn, không biết quý công tử có hứng thú với Phong Vũ quốc không nhỉ, ta tin con trai ngài sẽ biết phải làm như thế nào, ta nghĩ hoàng thượng sẽ rất vui khi thấy Ngoại Công (ông ngoại) nắm giữ đường sống của cái gai trong mắt hần a,(ý a- long nói về việc Triệu Gia, thâm thảo không các gia tộc, bắt cóc Dạ Thanh Nguyệt)

- Tiểu tử ngươi thật nham hiểm a! Không biết bọn chúng vì sao lại trêu vào sát tinh như ngươi, mưu của ngươi thật là độc a, Lý lão cười giảo hoạt! Lý Lão quá lời rồi, ta còn phải học lão nhiều lắm, hai bên không nhịn được mà phá lên cười, như hai con hồ ly đả cý

- Phải biết rằng, Yêu cầu của A-Long nghe thì đơn giản, nhưng đối với Triệu gia lại là đã kích trí mạng. Dù sao Triệu gia ở kinh thành như mặt trời ban trưa, cũng kinh doanh mấy chục năm, chắc chắn là có đức vua đứng sau lưng ủng hộ, nhưng một khi Lý Lão Đầu ra mặt, mọi sự ủng hộ đến từ phía Triều Đình đều sẽ tan thành mây khói, đến lúc đó, Triệu gia đơn thuần chỉ là một thế gia về kinh doanh, không được bất cứ một nhân vật quyền thế nào che chở, mình ra tay sẽ dễ dàng hơn nhiều. Có khi không cần Lý Lão tự mình ra tay, chỉ cần truyền đi một tin tức, nói là có một nhân vật ở Trung tâm triều đình, muốn trừng trị Triệu gia, phía dưới sẽ có vô số kẻ xu nịnh "Ngâm hiệu" mà xung phong đánh trận đầu, thậm chí đồng minh ngày trước của Triệu gia cũng sẽ trở mặt.

- Nhưng A- Long không nói thêm phần sau của kế hoạch, là hần không những nhờ Lý Lão chèn ép Triệu Gia, mà hần còn đem những thông tin chí mạng về Triệu Gia, mà hần lấy được trong trí nhớ của Triệu Khôn (con trai gia chủ triệu gia) rồi bán cho kẻ thù không đội trời chung với họ Triệu, hần không tin có kẻ nào chê việc đâm một nhát vào tim kẻ thù của mình

- Lý Lão à, lão cảm thấy hứng thú với kế hoạch của ta rồi chứ

- Cậu tính toán thật tỉ mỉ, Lý lão không trả lời câu hỏi của A-Long

Lý Lão Đầu sao lại không rành ý định của A-Long cơ chứ, ông ta cũng không hề coi nhẹ bản thân, với địa vị bây giờ của ông ta, chỉ cần nói một tiếng thôi, Triệu Gia sẽ lập tức không có chốn dung thân ở Kinh Thành

- Vậy thì xin cảm tạ Lý Lão giúp đỡ

A-Long tùy cơ ứng biến, Lý Lão Đầu mặc dù không trực tiếp nhận lời, nhưng câu nói kia kỳ thực không khác gì như đã nhận lời.

- Cậu cũng đừng vội cảm tạ, ta giúp cậu, ngươi cũng nên tỏ ra chút thành ý của mình chứ?

Lý Lão Đầu cũng sẽ không giúp đỡ không công, loại nhân vật giống như ông ta, nếu như không có lý do để ông ta hoàn toàn động tâm, ông ta cũng sẽ

không tùy tiện dựa vào một Gia Tộc có sức ảnh hưởng tương đối. Vừa rồi xem qua phần danh sách và tội trạng mà A-Long cho người đưa tới, Triệu Gia có mấy cái mạng cũng phải chết không thể nghi ngờ, nhưng lại phải có người có máu mặt đứng ra làm chủ, nếu không Triệu Gia sẽ bùng bít hết

Đó là đương nhiên.

Hắn cũng biết thiên hạ không có bữa trưa miễn phí, đi tới mái hiên không thể không cúi đầu

Mong lý lão nói rõ, chỉ cần ta có thể giúp ta sẽ khiến Lý Lão hài lòng

-Tốt nếu cậu đã nói vậy, thì ta cũng không chê thành ý của cậu nữa, lão cười haha như tiểu nhân đắc ý

-A- Long bên kia như muốn thổ huyết khi nghe câu đó của Lý Lão Đầu

-Lý Lão Đầu Từ à, ta nói lão nghe nè, lão mà công phu sư tử ngọam, ta đây cũng lực bất tòng tâm a, lão cười như thế, khiến ta sợ a nha, ta không có hứng thú với nam nhân, đặc biệt là mấy lão đầu a

- Giọng cười bên kia ngưng bật, cứ như đang cười thì nuốt phải con ruồi ấy, rồi một giọng la hét truyền tới

Xú tiểu tử, người thật là muốn ta tức chết a

-Ta nào giám, ta còn phải nhờ Lý Lão chiếu cố nhiều, ta mong lý lão sống lâu trăm tuổi, thọ tử nam sơn, Lão đi rồi, ai thay ta bế con của ta với cháu gái ngài đây

Hắc Hắc Tiểu Tử, khẩu vị người thật lớn à, nếu người muốn đánh chú ý vào cháu gái ta, ta còn một đứa cháu gái nữa, nó ngày nào cũng nhắc tới người, nếu người muốn ta sẽ tác thành cho người, nói tới đây lão cười trên nỗi đau của kẻ khác

-Đầu A- Long toát ra mấy vạch hắc tuyến, lão dùng nói với ta cháu Lão là Dạ Thanh Nguyệt đó nha, à nhớ gì ta, à chỉ hận không lột da ta đem đi chưng trống, xương khớp thì nấu cao, cho à tắm bồ ấy chứ " nhớ tới lúc hắn bắt nàng đem cho Long Nhu, nàng không chịu theo, liền bị hắn đánh ngất, không cho nàng vùng vẫy hay nói gì nữa, chắc là oán niệm của nàng với hắn không ít "

- A cậu cũng biết con bé à, lão cười như con hồ ly, ôi cậu không biết đó, nó ngày nào cũng tới bên tai ta kéo nhéo muốn chán

Tôi ngày muốn ta, đem quân tới trợ giúp Phương Tướng Quân, bắt cái tên chiếm đi nụ hôn đầu của nó, mà không chịu trách nhiệm, cậu biết ta phải khó khăn như thế nào mới chịu im hay không

-Lão làm thế nào, A- Long biết câu nói tiếp theo mới là sát chiêu thật của Lão

-HaHa ta nói cậu vốn là Phó tướng của ta, nhưng đang thực thi nhiệm vụ, nên không tiện nói rõ thân phận, khi nào cậu về, ta sẽ cho nó hành hạ cậu thoải mái

-A- Long đầu đen lại hết lớn, Lý Lão, lão bán ta cho cháu gái người ăn thịt sao, ta biết làm ăn với lão chẳng có quả ngon mà, mà lão muốn gì nói thẳng ra đi vòng vo miết, ta còn đi bồi tiếp Lão Bà

-Lý Lão thấy A-Long nói thế, cũng chẳng sinh khí, vì lão hiểu rõ tính tình của A- Long, mà vẫn vui vẻ đáp "

-Ta muốn cậu làm phó tướng cho ta 3 năm!

Có cái rắm ấy, A- Long không kìm được mà thốt ra

Lão tưởng ta không biết lão đánh chú ý vào cái gì sao, chắc là Dạ Thanh Nguyệt nói với lão rồi chứ gì, người này không nói chuyện vòng, nói rõ đi, lão tham quá mắc ghen đó, cháu gái ngài cướp thân cướp sắc của ta thì được, nhưng tiền bạc thì không a

- Haha tiểu tử, người thật không biết kính già yêu trẻ như vậy, người có biết cháu gái ta, có bao nhiêu người muốn cưới nó mà không được hay không,

-Thôi không nói đùa với cậu nữa, theo như cậu biết kẻ thù của Hắc Kim, là Ngân Tuyết Đế Quốc, đang chiêu binh mãi mã, muốn chiến với chúng ta một trận, nếu có chuyện đó xảy ra, ta muốn cậu giúp ta một tay, cậu cảm thấy thế nào

- A -Long suy nghĩ một hồi lâu rồi đáp,

"Được ta nhất định sẽ giúp, còn về chức phó tướng, ta không thích bị gò bó, bởi thời gian và chức quyền, Ta sẽ tới giúp lão huấn luyện lại binh lính, còn về Vũ khí, ta không thể giúp lão trang bị cho binh lính của lão, Lão nên biết nó là một củ khoai bồng, mà khối kẻ ham muốn, thực lực của Hắc Kim chưa đủ, ta không muốn Hắc Kim lâm địch ngấm cho các quốc gia khác, ta sẽ dùng nó âm thầm bảo vệ Hắc Kim, còn khi nào tới thời gian chín muồi, binh lính của lão sẽ tự có vũ khí đó của ta thôi"

Còn về Dạ Thanh Nguyệt, ta biết lão có ý tốt, nhưng cái gì cũng phải từ từ, có duyên thì sẽ gặp lại, cô ấy chỉ là niềm vui nhất thời mà thôi, vài năm sau nàng sẽ quên ta ngay ấy mà, còn về Hắc Kim ta sẽ không bao giờ phản bội, hay giúp kẻ thù của Hắc Kim, chỉ cần Hắc Kim không gây với ta, ta sẽ không hại hắc kim

-Ta cũng nên làm ít chuyện rồi, lão nghĩ ngợi sớm đi, ta cúp máy đây, "như theo thói quen kiếp trước nói dtdd"

-Lý Lão Đầu chỉ im lặng, lão không ngờ A- Long lại nhìn thấu suy nghĩ của lão bị A- Long nhìn thấy hết, lão chỉ biết thờ dài, muốn kéo A - Long phục vụ Triều Đình, giờ thì lão biết A - Long tuy không nói nhưng hẳn biết A - Long có oán niệm rất sâu với Phụng Gia, khi hẳn điều tra về A - Long, hẳn cũng khá bất ngờ về sự thật này, sắp xếp lại mọi chuyện thì Lý Lão cũng đoán ra được vài phần về thân thế của A - Long

" Phụng Kinh Lô ơi là Phụng Kinh Lô,ngươi nói ta nên khen ngươi hay là khiển phạt ngươi đây, nhờ có ngươi mà một nhân tài như vậy lại về phe trung lập,,ngay cả con của ngươi cũng không tha thứ cho ngươi, ngươi nói ta phải làm sao đây "

KetChuong

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Dị Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Lai lịch của a - long

Giờ hẳn đang đứng trên một đỉnh đồi nhỏ, hẳn rút tinh thần lực ra khỏi thẻ ngọc liên lạc! Rồi một đạo thanh âm quen thuộc vang lên sau lưng hẳn

“Vũ chàng đang nói chuyện với ai vậy, sao mà trông chàng cười gian tới như vậy”

- Khởi căn nhìn hẳn cũng biết đó là ai,đó là Đại Lão bà «Vũ Mị Nương»hắn quay lại mỉm cười với nàng

- Nàng giờ đang mặc một bộ quần áo cung trang thời xưa, màu xanh nhạt, chính xác hơn là cùng một loại với bộ quần áo cái ngày mà nàng vác kiếm truy sát hẳn 3 ngày 3 đêm!

-Nghĩ tới đây hẳn không kìm nổi,khiến trên môi nở lên một điệu cười cực kỳ hèn mọn và bí ối

“Nàng ăn phải dấm chua à”

« Hừ ai thèm ăn dấm chua của chàng cơ chứ »

- A-Long nghe thấy vậy liền, trêu nàng thêm tí nữa!

“Vậy à, biết thế ta nói chuyện thêm tí nữa ”

- Thế là một đòn, Cửu Âm Bạch Cốt Trảo,hỏi thăm nơi mỏng manh nhất, eo của hẳn, khiến hẳn hít hà không thông

« Chàng nói gì, thiếp không nghe rõ, chàng nói lại được không» Mị Nương càng nói tay càng xiết chặt hơn!

- Hẳn biết chuyện không xong rồi, nàng ăn phải dấm chua thật rồi « Đầu óc của phụ nữ mang thai, thường hơi mất bình thường » hẳn liền kéo nàng vào lòng! Cười hăng hắc

“Nàng nhéo hông ta, còn ta thì cắn vào mông nàng” nói xong tay heo của hẳn luồn xuống dưới,xuyên qua lớp váy mỏng, hẳn vỗ nhẹ lên cái kiêu đồn phong mẫn của nàng, rồi nhéo nàng một cái,vào cái nơi căng tròn đó, thanh âm thực cốt tiêu hồn vang lên, như khiến mọi khớp xương của hẳn như nhũn ra!

- Lòng không khỏi trầm nghĩ, « Yêu tinh, nàng đúng là Yêu tinh mà, nếu ngày đó mình không làm liều, không kéo vào lòng,chỉ có để tiện nghi cho thằng khác, thì giờ có phải ôm hận rồi không » nghĩ tới đây hẳn không khỏi cảm thấy may mắn, và yêu thương nàng nhiều hơn,đặc biệt là cái hư vinh khi cura được gái đẹp, nam nhân nào cũng có!

- Lúc này Mị Nương xấu hổ đỏ mặt rúc vào lồng ngực rắn chắc của hẳn,hắn cũng tiện tay, kéo nàng vào lòng và khiến nàng cảm thấy rất an toàn này, miệng lý nhí nói

“Vũ bây giờ là ban ngày, còn Yên Nhiên, và Như Nguyệt đang nhìn kia ”

- Nghe nàng nói vậy! Hẳn không khỏi nhìn lại, thấy Yên Nhiên và Như Nguyệt đang che miệng cười khúc khích, ở một bên xem trò vui

“Các tiểu mỹ nhân, mau lại đây chỗ bổn đại gia ôm một cái nào ”

- Chúng nữ đỏ mặt, hai má như hai áng mây chiều, nhẹ nhàng đi tới chỗ A- Long đang đứng, còn cái eo của hẳn thì liên tục bị Mị Nương thăm hỏi! Lúc này nàng ta chỉ hận không kiếm được cái hồ mà chui xuống cho đỡ xấu hổ!

- Hẳn thấy thế, liền giải vây cho nàng, hôn nhẹ lên mái tóc Hoà Hồng, mùi hương hoa Lan thoang thoang bay vào mũi hẳn, khiến hẳn ngây ngất không thôi!

“Chúng ta, đều là Lão Phu,Lão Thê, đã lâu như vậy rồi, còn xấu hổ cái gì!”

-Hẳn nâng cằm « Mị Nương» lên cười nói“ mau cười một tiếng cho bổn đại gia xem,cười lên một cái bổn đại gia sẽ thưởng cho nàng một nụ hôn, nói xong

liền làm hôn một cái lên mặt của nàng ”hắn làm ra một bộ dáng Nhị Thế Tổ chính hiệu, khiến tam nữ không nhìn được mà phì cười

- Mị Nương không kim được mà trừng mắt một cái, ánh mắt phong tình vạn chủng, dù hắn đã vô số lần gần gũi với nàng, nhưng chỉ cần một động tác nhỏ như vậy thôi, cũng khiến hắn tim đập loạn nhịp, đây là cảm giác chưa từng có trước đây, hắn tự hỏi “ Có Phải Ta Đã Yêu Nàng Rồi Sao”

- Hắn không nhìn được cúi xuống, hôn lên đôi môi mọng nước của nàng, hai chiếc lưỡi quấn lấy nhau không rời, sau một lúc sau, nàng không nhìn được mà buông hắn ra, xấu hổ nói một câu “ Chán Ghét ” rồi nàng như một con gió chạy vào trong sơn động mất!

- Hắn thấy thế khẽ ngáy người « Không ngờ nàng da mặt lại mỏng tới vậy, bình thường nàng không giận tự uy, nhưng khi này chỉ thấy nàng như một tiểu cô nương vậy » hắn thấy hai con thỏ con Yên Nhiên và Như Nguyệt đang muốn chạy trốn hắn!

“ Hai Tiểu Mỹ Nhân! Các nàng muốn đi đâu, các nàng phải bồi tiếp bốn đại gia xong rồi mới được đi a nha ” nói xong hắn tới ôm các nàng vào lòng, thế là A - Long hắn, tạo ra một màn, một Long chiến Hai Phượng, và thanh âm rên rỉ không ngưng truyền tới, bốn Phượng Tầm Hưởng

- Sau một hồi phóng túng bản thân, cũng đã tới giờ cơm chiều, hắn cũng từ bề ôn nhu tính lại, sau một trận đại chiến, khiến Yên Nhiên, và Như Nguyệt, không thể đi nổi, khiến hắn phải diu các nàng vào nơi ẩn náu!

- Khi về Mị Nương thấy thảm cảnh của hai tỷ muội tốt của mình, mặt đã đỏ nay càng đỏ hơn, cũng không phải nàng không biết chuyện gì đã xảy ra, mà là nàng còn nghe rõ thanh âm mồn một, có lần còn lên nhìn trộm, khiến bên dưới nơi khe sâu thần bí của nàng, này đã trở thành một mảng lầy lội

- Nàng trừng mắt thị uy tín với hắn, hắn thấy như trong ánh mắt nàng, hiện ra một câu « Tối Nay Đùng Hồng Được Lên Dường»

- Hắn cũng mặt dày, lộn chết không sợ nước sôi, đang trên bàn ăn cơm, hắn bế nàng lên, để nàng ngồi trên lòng hắn, miệng thì ba hoa đủ thứ, tay thì không ngừng ng ăn đậu hũ của nàng, còn tiểu huynh đệ cũng không chịu yếu thế, cũng ngẩng cao đầu, chọc vào cái nơi sâu kín nhất của nàng!

- Dù cách một lớp vải, nhưng nàng vẫn cảm nhận được độ nóng như lửa và sự cứng rắn của vật đó, phải biết là nàng đang chuẩn bị làm mẹ, cả thể xác lẫn tinh thần nàng đang dần phát triển, nên cơ thể nàng rất là nhạy cảm, nên dù A- Long chỉ kích thích một tí cũng khiến nàng động tình, chỉ một lát nàng đã thờ dòn dập, tay chân nàng bắt đầu không chịu theo nàng không chịu nữa!

- Dù A- Long rất muốn được gần gũi đối với nàng nhưng hắn biết, phụ nữ đang mang thai không nên làm chuyện này, sẽ khiến ảnh hưởng tới đứa nhỏ sau này, nên cố gắng áp chế dục hoả trong người, nói sang chuyện khác!

-Hắn nhìn tam nữ đang đỏ mặt xấu hổ, liền hỏi?

“ Hình như các nàng muốn hỏi gì ở phu quân thì phải, có gì các nàng cứ nói, nếu biết ta sẽ trả lời cho các nàng ”

- Chúng nữ nhìn nhau, như ngầm hiểu ý, sau đó thu lại vẻ thẹn thùng khi nãy, Lam Như Nguyệt là người không có tâm cơ, rất dễ thỏa mãn, chỉ quan tâm tới những gì thay đổi của hắn, nên vội vàng hỏi A- Long!

“ Phu Quân, sao chàng lại thay đổi nhiều như vậy ”

- Câu hỏi này khiến hắn nghi hoặc không thôi! «Minh có thay đổi gì đâu ta, vẫn bình thường mà nhì, hay là mình đòi hỏi các nàng với chuyện đó hơi quá thì phải»

- Cứ như nhìn thấy suy nghĩ của hắn, Lam Như Nguyệt, lại nói thêm « Ý thiếp là sao tướng mạo của chàng lại thay đổi nhiều như vậy, cả mặt của chàng nữa, làm sao có thể khiến 1 người trong vòng mấy ngày thay đổi nhiều như vậy cơ chứ »

- Hai nữ bên cạnh cũng phụ hoạ theo!

« Phải đó Phu Quân, sao chàng lại biến hoá nhiều tới thế, còn những binh lính đi theo chàng kia là ai, còn vì sao chàng lại trở nên mạnh tới như vậy, còn vì sao Triệu Gia liên quân lại tới truy sát chàng »

- Chúng nữ tuy đặt ra câu hỏi dồn dập, nhưng vẫn không che giấu hết được sự lo lắng cho hắn từ trong đáy mắt, hắn nhìn thấy hết mọi thứ, kể từ khi hắn có được, con mắt mà Yên Vô Song cho hắn! Không một lời nói dối nào lừa được hắn!

- Thấy các nàng lo lắng cho hắn như vậy! Hắn cũng đem bí mật mà hắn chôn giấu bao năm nói ra với các nàng, hắn nghĩ « các nàng là nữ nhân của mình, ngay cả nữ nhân của mình còn không tin thì mình nên tin ai » thế là hắn đem toàn bộ chân tướng sự việc ra nói với các nàng, dĩ nhiên là có thêm bớt đi

- Việc mình là linh hồn từ thế giới khác tới, hoặc là công Pháp bí tịch, và truyền thừa thì hắn không nói, vì nói với các nàng, các nàng sẽ tin sao với lại nói cũng chẳng để làm gì!

- Thế là hắn bắt đầu kể về thân thế của mình! Khi hắn nói mình là con Trai của Phượng Kinh Lô, khiến chúng nữ kinh hô

“ Phải biết là Phượng Kinh Lô là một tướng quân của Hắc Kim Quốc, uy vọng rất cao, cũng là một trong những cường giả có tiếng trên đại lục, đặc biệt hơn là Vô Hồn của gia tộc này có thể, khiến cho chủ sở hữu tái sinh từ trong tro tàn, cũng là gia tộc luyện được sư danh giá nhất!”

-Điều khiến cho các nàng kinh hô là nam nhân của các nàng, lại là con của người đó, còn tài năng và thực lực của A - Long các nàng rõ hơn ai hết, trong đầu các nàng dường như có tín niệm, bất kể việc gì hắn đụng vô đều trở thành dễ dàng nhất

- Rồi hán kể tới từ bé bị ám toán, sống khổ cực, bị hành hạ trong Phụng Gia, còn vì sao hán chỉ còn một con mắt, thì hán không nhắc tới, “ các nàng biết hán không muốn nói nên cũng không hỏi ” rồi tới chuyện trốn đi được khỏi đó, sống an ổn một thời gian lại bị đồ oan, lại bị chính cha mình đuổi giết, rồi bị đánh rớt xuống vực, rồi lạc tới khu rừng cấm địa này!

- Nói tới đây các nàng, không khỏi cực kỳ phẫn nộ với Triệu Gia, lúc đầu háo hức khi biết được thân thế của A - Long, các nàng định giúp hán làm hoà với gia tộc, rồi nhận tổ quy tông, nhưng sau khi nghe được câu chuyện của A - Long, tuy hán chỉ nói sơ qua nhưng các nàng biết chuyện đó không có dễ dàng như lời hán nói như vậy, thương tích trên người hán trước khi hán thay đổi, cũng khiến các nàng đoán được vài phần!

- Khiến ý định ban đầu của các nàng, và hình ảnh của Phụng Gia trong lòng các nàng trở nên ác cảm, đối xử với nam nhân của các nàng như vậy, nam nhân của các nàng không muốn nhận Phụng Gia là nhà, thì các nàng mắc gì phải mặt dày tới làm thân, gia thế của các nàng cũng không thua kém gì Phụng Gia, cần gì phải xu nịnh bọn chúng cơ chứ!

- Hán với việc Phụng Gia cũng chỉ nói qua loa, chứ không nói rõ, hán cũng chẳng muốn nhớ tới Phụng Gia nữa chỉ khiến hán thêm đau lòng!

- Còn vì sao hán lại thay đổi hình dạng bên ngoài nhiều tới như vậy! Hán bắt đầu kể về lần đầu tiên gặp Yến Vô Song, rồi hán giấu đi lai lịch Vô Hồn của nàng, lại còn ký ức từ thời Viễn Cô, linh hồn hán là ai, hán cũng không nói!

Hán chỉ nói, hán giao đầu với người của Huyết Ma Tông, rồi..... Tới đoạn Yến Vô Song, tự hiến tế chính bản thân mình, cho hán không những có thể phục hồi tất cả mọi thứ trước đây hán mất đi, rồi thay đổi cả bộ dáng, từ một tên nhóc, một mắt tràn đầy vết sẹo trên người, nay đã trở thành một thanh niên anh tuấn bây giờ

- Khi nghe xong câu chuyện mà A - Long hán kể, tam nữ đều hai mắt đỏ hoe, có người đã chảy không ít lệ, lúc đầu nghe tới tên của một nữ nhân khác khiến các nàng không vui, nhưng sau khi biết sự hy sinh của nàng, đối với Nam Nhân, Tam nữ không những không còn khó chịu nữa, Mà đôi lại sự thương cảm, của các nàng, Yến Vô Song

- A - Long cũng chìm sâu trong hồi ức giữa hán và Yến Vô Song, hán và tam nữ không nói gì, vì điều đó không cần thiết bây giờ nữa, hán chỉ vòng tay ra sau các nàng, ôm các nàng vào lòng, ngửi từng mùi hương thơm tự nhiên của cơ thể các nàng, nghe tiếng hơi thở như la như xà của các nàng, thời gian, dần dần trôi qua, hán cảm thấy ở bên các nàng, hán cảm thấy thật là Yên Bình, hán muốn lưu giữ cảm giác này mãi!

Bạn đang đọc truyện *Đường Trở Về Tại Địa Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.